

ئاستانە

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بەر لەووەی شوو راکە لە بدریّت

◀ نووسین: پرۆفیسۆر ئیاد قونەیبی

◀ وەرگیران: ئەحمەد نووری

پروفیسور نیاد قوونہیی

ناوی تەواوی «نیاد عەبدولحەفاز حەماد قوونەیی»یە. ئەم بانگخوازە ئەکادیمیە لە ساڵی (١٩٧٥) لە دایک و باوکیکی فەلەستینی لە شاری «السالمیة» لە ولاتی کوهیت لەدایکبوو. هەر لە منداڵییەوە و لەژێر کاریگەری باوکیدا فێری زانستە ئیسلامییەکان بوو و قورئانی پیرۆزی لەبەرکردوو.

لە ساڵی (١٩٩٢)دا، پلە یەکەمی بەدەستەیناوە لە پێشبرکێیەکی ئەدەبی بۆ نووسین و خوێندنەوی شیعەر لەسەر ئاستی عومان.

بروانامەی بەکالۆریۆسی لە دەرومانسازی لە کۆلیژی زانست و تەکنۆلۆژیای ئوردن ساڵی (١٩٩٨) بە ئاستی زۆر باش لەگەڵ پلە شەرف بەدەستەیناوە.

لە ساڵی (٢٠٠٣)دا لە زانکۆی «هیوستن»ی ئەمریکی لە ویلایەتی تەکساس، بە پلە یۆر باش بروانامەی دکتۆرای بە پلە یەکەم لە دەرومانسازی بەدەستەیناوە، هەروەها لە ساڵی (٢٠٢١) گەیشت بە پلە پروفیسۆر لە هەمان بواردا. لە ئێستادا پروفیسۆر ئەبێد بەهۆی رۆشنفیکری و لێتاتووی و پەروانەیی لە قسەکردن و ئەدای وتاردان و زانیاری گرنگ لە وتارەکانیدا، یەکێکە لە کەسایەتییە دیارەکانی دونیایی بانگەواز و ھەزاران کەس لە ولاتە جیا جیاکانەو گۆنگری وتار و وانە و نووسینەکانین. خاوەنی چەندین بەرھەمی نووسراوە لەوانەش (حسن الظن بالله، سیکولوجیا الاحراف، نصرۃ للشریعة، تحرير المرأة الغربية القصة الكاملة). ھەروەھا یەکێکە لەوانە ی بەشداریووە لە پێداچوونەو و دەستنیشانکردنی ھەڵە لە پەرئووکێ (Lippincott Illustrated Reviews: Pharmacology (Lippincott Illustrated Reviews Series) کە وەک پڕۆگرامی خوێندن لە زۆربەی زانکۆکانی جیھان بەشە پزیشکییەکان دەخوێنددرت.

دیارترین وانەکانی لە کەنالی یوتیوب و تۆرە کۆمەڵایەتییەکان کە بە چەری باسن لە دید ٭ تێروانینە ئیسلامییەکان بریتین لە: (فن حسن الظن بالله، سیکولوجیا الانحراف، نصرۃ للشریعة، بالقرآن نحياء، رحلة اليقين، ...) جگە لە مانەش خاوەنی چەندین وانە ی پەرەردەیی پۆحی و بەرپرەرەکانی لە دژی دژە ئیسلام و بێباوەڕان و شیکردنەو و تەفسیری سورەتەکانی قورئانە.

بهر لــــه وهی
شووړاکه لای بدړیت

ناوی نووسەر : د. ئیاد قونهبی
ناوی وهرگیپر : ئهحمده نووری
دیزاینی ناوهوه و بهرگ : ریکخراوی ئاستانه
نۆبهتی چاپ : یهکهم
تیـراژ : ۱۰۰۰ دانـه

له بهرپوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - ههریمی کوردستان
ژماره سپاردنی (۱۷۶۵) ی سالی ۲۰۲۳ پیدراوه

بەر لـــــــووه شوووراکه لای بدریّت

نووسینی
د. ئیاد قونه یی

وهرگیرانی
ئهحمده نووری

ئەمەیه دووروویک، سا وریای بن!

ئەم پەرتووگە:

❁ ھۆشیاردانێک لە یەك مەترسیدارترین دیاردەکان لە ژيانى ھاوچەرخى
موسلماناندا.

❁ راستکردنەوێهەك بۆ چەمكەكانى خەلك لەبارەى دیاردەى
دووڕوواییهوه.

❁ ھەولێك بۆ تیگەشتن لەو پرۆسە دەروونیانەى كە سەر بۆ كەوتنە
ناو نیفاقەوه دەكێشن.

❁ ھۆشیارکردنەوێ موسلمانان كە زۆرێکیان دەشت بکەونە ناو
سیفەتگەلێكى نیفاقەوه و ھەستیشى پێ نەكەن.

❁ یارمەتیدانێك بۆ چارەسەرکردنى نەفس لە سیفەتەكانى دووڕووان.

ھۆ مرۆی خوێنەر!

دەسنیشانى حالەتى نەفست بکە و چارەسەرى بۆ بدۆزەوه بەر لەوێ
شوراگە لی بدریت!

﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمُ بُسُورًا لَّهُ بَابٌ﴾ [الحديد: ۱۳]، «ئەوجا شوورایەکیان لەنیوان
لێدرا کە دەرگەیه کی ھەبوو.» شوورایەك كە پۆژی دواى لەنیوان باوەرپداران
و دووڕوواندا لی دەدریت، مونافیقان ئیدی نە پرووناکی دەبینن، نە لەگەڵ
ئیماندارانیشتا دەچنە بەهەشتەوه!

پیشه‌کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

پەروردگارا صەلات و سەلامەت پڕژێنە بەسەر خۆشەویستی دڵی باوەرداران و سوکناویی چاویان، پیشەوای راستالان و نارامگران، کە نەفامی و گومراویی پێی سەپییە و دونیات پێی پروناک کردووە و بە چرای ڕۆشنات گێرا، پیغەمبەرە کەت موخەممەدی کۆری عەبدوللا صلی اللہ علیہ وآلہ وصحبہ وسلم.

پەروردگارا ڕەزامەندیت بکە بەشی ئەو هاوێلانەی وەکوو شیر لە دەوری بوون، سەریانخست و پشتیان گرت و مەزنیان ڕاگرت و شوێن ئەو نوورە کەوتن کە داتبەزاندبوو سەری، ئەوانەی بە گیان و مال قوربانیان بۆی دا، سا خوای بالادەست لیان ڕازی بە و ناو و دەنگیان لە جیهاندا بەرز بکەوێ و ئێمەش لە پۆلی ئەواندا حەشر بکە.

لە پاشان:

وا نازانم لەم ڕۆژگارەماندا باسکردن لە دوورپووان مافی خۆی پێی بدریت لە گوتار و نامۆژگاری و نووسراوەکان، وێڕای مەترسیدارییەتی گەورە و بیناگاییی قوولێ خەلک لێی و پڕپوونی قورئان و سوننەت لە گۆژمەیه‌کی گەورە دەق و باس لەسەر ئەم بابەتە. بۆیە پشت بە پەروردگار تاوم دا بۆ پێکنانی پەرپتووک، مەترسیدارترین سیفەتەکانی دوورپووانی تیدا کۆ کراپیتەو، بە ئومیدی ئەوێ خەلکانی پێداگر و بەخەم بۆ سەلامەتمانەوێ باوەرەکیان،

بیخوئنهوه و له ناو خۆیاندای بکهنهوه، بهشکوو به پشتیوانیی خوا هاوکار
بیته له هۆشیاریدان سهبارهت به مهترسیی دوورپوویی و دوورپووان.

*****

په پرتووکه کهشم دابهش کردوه بۆ پیشهکییهک گرنگییهتی بابته که
بخاته روو، پاشان کۆمهله چه مکیکی گرنگ له بارهی دوورپوویییهوه، به شوینیدا
سیفتهکانی دوورپووان، له ژێر ههر سیفتهتیکیشدا نه م پیکهاتانه هه:

ئهو ئایهت و فهرموودانهی ئاماژه بهو سیفته ده که:

نمونه گهلیکی بهرجهسته کهری سیفته که ههر له واقعیی خۆمان.

کۆمهله ئایهت و فهرموودهیهک، سیفته بهرانبه ره که پروون ده که نهوه له
باوهرداردا که په سهندی لای خوا و پیغه مبه ره که یه تی (ﷺ)، له بهرانبه ره
سیفته بهسکراوه کهی دوورپووییدا. سهرجه م ئه وهش، به پشتیوانیی خوا، به بی
کورتکردنه وهیه کی به که موکوپی، یان درێژدادپینیکی وه ره ز کهر.

پیشه‌کیی خستنه‌رووی گرنگییه‌تی با به‌ته‌که

مانای دوورویی

نیفاق له زمانی عهره‌بیدا لهو نه‌فهق/تونیلوه هاتوه که ئاژهل دهیکه‌نیت و دوو سه‌ری کراوه‌ی هه‌یه، جا نه‌گهر له سه‌ریکه‌وه‌ی بۆی چوویت له سه‌ره‌که‌ی دهیکه‌وه هه‌لدیت. مروقی دووروش به هه‌مان شیوه هه‌لوسته‌کانی له‌نیوان ئیمان و کوفردا، به‌پیی ترسان یان ئاسایش ده‌گوڤیت، وتراویشه: لهو نه‌فهق/چاله‌وه هاتوه که ئاژهل دهیکه‌نیت بۆ خو‌حه‌شاردان و پارێزران، مونا‌فیکیش ناوا باوه‌ر ده‌ده‌خات و بی‌باوه‌رییه‌که‌ی، یان گومان و نه‌خوشییه‌که‌ی دلی، ده‌شارتته‌وه.

زۆری دووروان

ئێبن قه‌یم س‌ه‌باره‌ت به دووروان ده‌فه‌رموویت: "ه‌ینده‌ی نه‌مابوو قورئان هه‌مووی باسی ئه‌وان بیت، له‌به‌ر زۆریان له‌سه‌ر پشتی زه‌وی و له‌سکی گوڤه‌کانیشدا، خوا نه‌کات زه‌وی به‌تال بیت لێیان، نه‌وه‌کا باوه‌رداران هه‌ست به ته‌نیایی بکه‌ن له‌کوچه‌ و کۆلانه‌کاندا و ژیان و گوزه‌رانی خه‌لکیش په‌کی بکه‌ویت و د‌ه‌نده‌ و که‌له‌باری چۆله‌وانییه‌کان بێن به‌سه‌ریاندا".

ئه‌وه‌تا ئێبن قه‌یم د‌وعای ئه‌وه‌ ده‌کات دووروان پاکتاو نه‌بن، چونکه‌ ئه‌وه به‌ واتای له‌ناوچوونی زۆریک له‌ خه‌لک د‌یت و ژیا‌نیش به‌وه‌ په‌کی ده‌که‌ویت! به‌حه‌سه‌نی به‌صری -که له‌ پ‌یشه‌وایانی تاب‌عییه‌- گو‌تره‌: "ئه‌ری باوکی سه‌عید، ئه‌م‌رۆ و دوورویی؟" یانی ئایا ئه‌م‌رۆ نیفاق هه‌یه؟ فه‌رمووی: "نه‌گهر له‌و کۆلانه‌ی به‌سه‌ردا نه‌می‌ن، بی‌ریان ده‌که‌یت!"

زۆری ئەو ئایەتانهی پهیوهستن به دوورپوانهوه

له‌به‌ر زۆری دوورپوان و زیاد مه‌ترسیداری‌بوونیان له‌ هه‌موو پوژگارێکدا، په‌روه‌ردگار له‌ سووپه‌تگه‌لیکی زۆری مه‌ده‌نیدا پرونکردنه‌وه‌ی درێژی به‌ سیفه‌ته‌کانیان داوه‌.

نابینی چۆن خوای بالاده‌ست باسی له‌ نه‌خۆشیی دلیان و فیلک‌کردنیان له‌ موسڵمانان کردوه‌ له‌ سووپه‌تی به‌قه‌رده‌دا، له‌ پاشان هه‌ره‌سکردن و بۆله‌بۆل و ساردکردنه‌وه‌یان بۆ خه‌لک له‌ ئالی عیمران دا، پاشان پشت‌کردنیان له‌ حوکمی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ نساء دا، پاشان دۆستایه‌تی‌کردن و پشتیوانییان بۆ بیابوهران له‌ مانیده‌دا، ئه‌وجا گومان خستنه‌سه‌ر به‌ ئینتی په‌روه‌ردگار له‌ سه‌رخستن و ده‌رخستنی ئایینه‌که‌یدا له‌ نه‌فاله‌دا، پاشان سه‌له‌مینه‌وه‌ و په‌که‌که‌وتنیان له‌ ئاست جیهاد و تانه‌دانیان له‌ موسڵمانان له‌ ته‌ویه‌دا، پاشان که‌م پیقایی و چه‌سپانیان له‌ سووپه‌تی هه‌جدا، پاشان بژارکردنی ئایین به‌ پیتی ئاره‌زوو و به‌رژوه‌ندیی خۆیان له‌ نووردا، پاشان که‌م سه‌برییان له‌ عه‌نکه‌بووتدا، له‌ پاشان شکاندنیان بۆ په‌یمانی خوا له‌ نه‌ه‌زابدا، ترسنۆکییان له‌ موچه‌مه‌مه‌دا، گومان خراپییان به‌ رانه‌به‌ر به‌ خوا له‌ فه‌تحدا، فریوخواردنیان به‌ ئومیده‌کانیان له‌ هه‌دیددا، سوێندی درۆخواردنیان له‌ موحادیله‌دا، پشتبه‌ردانیان بۆ دۆسته‌کانی خۆشیان وه‌ختیک که‌ لاواز ده‌بن له‌ هه‌شردا، پاشان بیته‌ده‌بییان به‌ رانه‌به‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا و باوه‌رداران له‌ مونا‌فیقوندا، ئه‌وجا شایه‌نبوونیان به‌ زیری و توندی له‌ سووپه‌تی ته‌حریمدا. هه‌قده‌ سووپه‌تی لیوانلیو له‌ هۆشیاریدان لیان و درێژه‌دان به‌ باس و سیفه‌تیان.

له‌پاش هه‌موو ئه‌مه‌، ده‌شی‌ت وا بزانریت دیارده‌ی دوورپوان کۆتایی هاتوه‌ و ئەو ئایه‌تانه‌ی وه‌سفییان ده‌کات له‌م ده‌ورانه‌ی ئیمه‌دا پێوست نین مه‌گه‌ر بۆ ته‌به‌روکی خۆتندنه‌وه‌ و تۆمارکردنی میژوویی بۆ دیارده‌که‌؟!!

مەترسیداری دوورویی و دووروان

سا شکمان نییه بۆیه پەروردگار زۆر لەسەر باسی دوورویی چوووە تاکوو ئێمە بەرچاوپۆشن بین لەبارە، وریای نیفاق بین لە خودی خۆماندا و وریای مونافیقانیشت بین، ئاگادار بین نەکا یەک لەو سیفەتانەیان لە منداڵەکانماندا سەوز بکەین، بگرە لەسەر ڕینگە ڕاست و پێچەوانە ی ئەو باریان بهێنین.

(اللہ) فرموویەتی: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ [الأنعام: ۵۵]. «ناوھا ئایەتەکان ڕوون دەکەینەو و دەخەینە ڕوو، بۆ ئەوێش کە ڕینگە تاوانباران ڕوون و دیار بێت.»

پێغەمبەرمان (ﷺ) فرموویەتی: "نیشانەی دووروو سیانە، با ڕۆژوو بگرت و نوێژیش بکات و بلیتیش موسڵمانم." ^(۱) جا پێغەمبەر (ﷺ) ئاگاداری سیفەتگەلیکی مونافیقمان دەکاتەو، تاکوو فریوی ڕۆژوو و نوێژی نەخوین و ئەوێ کە بلیت من موسڵمان، وەختیک گورز لە کۆمەلگەی ئیسلامی دەدات کە موسڵمانان سڕ و بێناگان لە خۆسازدان و گورجبوونەو بۆ ڕێپێگرتنی و بەرپەرچدانەوێ شیاوی.

مەترسیداری دوورویی لەسەر نەفس

ساتی یەکلاکەرەو ئەو ساتیە کە مونافیق پێ دەزانیت وا فەوتاو، لە خەونی خوشیی بەهەشتی هەتاهەتایییەو بۆ دُنیا بوون لە نەهامەتیی دۆزەخی هەتاهەتایی، ساتیکی بەسام و بیم کە هەموو باوەردارنک لێ دەترسیت، ئەو کاتی کە باوەرداران چەندان وێستگەی پالڤتەکردنیا بربو و بیباوەرانی پەتیان لێ داہراو، بەلام هێشتا دووروووانیک لە ڕیزەکاندا هەن، مەرۆفی

دووړوو تا دیت ئومیدی گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بیت، چونکه ئه‌وه‌تا چهند هه‌نگاوینکی ماوه بۆ به‌هه‌شت، چهند هه‌نگاوینک که ږووناکیان ده‌بیت بۆ بیینی ږینگه‌که، به‌لام باوه‌ږداران به ږووناکیی خویانه‌وه پېش‌ږه‌وی ده‌که‌ن و دووړووان له تاریکاییدا به‌جی ده‌هیلن، وټنه‌ی تاریکایی دووړوویی و به‌گومانوونیان له خوا وه‌ختیکي له دنیا بوون، هیشتا ئومید‌گه‌لیکیان ماوه، هه‌ر یه‌که‌یان وا ده‌زانیت به هه‌مان درۆ و فیلی دنیا له‌وټش ږزگاری ده‌بیت، وای زانیوه ده‌توانیت فیل له په‌روه‌د‌گاریشی بکات! ئه‌وسا مونافیق بانگ ده‌کات، وه‌ک خوی گه‌وره وه‌سفی حاله‌که‌ی کردووه:

﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْتَيْسَ مِن نَّوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ [الحديد: ۱۳]، «ږوژینک که دووړووانی پیاو و ئافه‌رت، به باوه‌ږداران ده‌لین: چاوه‌ږوانمان بن ئیمه‌ش له ږووناکیی ئیوه به‌هه‌وه‌ر بین، پیاو گوترا: بگه‌ږینه‌وه پشت خوتان له‌وی بۆ ږووناکی بگه‌ږین، جا به‌ره‌سته‌تیکیان له‌نیوان لی درا که ده‌رگه‌یه‌کی هه‌یه، ناوه‌وی میهری تېدایه و ده‌ره‌وی ږو له سزایه.»

گه‌ږانه‌وه به شوین ږوشنایییه‌کدا که پنی بگه‌نه ناز و نیعمه‌تی نه‌ږاوه، پاشان شووراکه لیدرا بۆ ئه‌وه‌ی له‌و باوه‌ږدارانه جیا بکړینه‌وه که وا له‌سه‌ر ږینگه‌ی به‌هه‌شتن، به‌لام دووړووان له پشت به‌ره‌سته‌که‌وه ده‌سته‌سه‌ر کراون و وا ږه‌وانه‌ی سزای دۆزه‌خ ده‌کړن! ساتیکي یه‌کلاکه‌ره‌وی مه‌ترسیدار و سامناک!

گه‌لینک به‌گومانی فیلکردن له خوا ژیان، به‌لام فیللینکراو خویان بوون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ [النساء: ۱۴۲]، «دووړووان له‌سه‌ر ږینگه‌ی فیلکردن له خوان له کاتیکدا که ئه‌وه ئه‌وه فیل له‌وان ده‌کات.»

سا برام له خۆت پېرسه، دهی خوشکم تۆش له خۆت پېرسه: "بَلَّيْ نَهِو سَا ته من له پيش بهر بهرسته كه وه بم، يان له پشتي؟! "خۆت بینه پيش چاو وه ختيكي نهو شوورايه لي دراوه، له پشته وه بيت و بزانيت كه تو باوه ردار و پرزگار بوويت، ده كه وسته سهر نه ژنۆ و به گريانه وه سهر داده خهيت له خوښي سايه ي ميهر و منه تي پهروه رديگار به سهر ته وه، يان بللي نهو شوورايه له پشته وه قوت بيته وه و كوټت له مل بكن و به زنجير په لكيشي ناگري دوزه خت بكن، بهرو قولايي راست بو چالترين خال: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ [النساء: ۱۴۵]، «به دلنيايييه وه دوورووان له پله ي هره خواري ناگردان.»

دهی خوايه يه كه ممان پي بهدیت ...

ورياوون له دووروويي

نيبن قهيم ده فدرموويت: "ناره خه تي و ناله ي نيسلام به ده ستiane وه (دوورووان) گه ليك سه خته، چونكه نهوان ده درينه پالي و به سهر خهر و دوست و پشتيواني هه ژمار ده كرين، كه چي له حه قيقه دا دوژمنين، به هه موو قه باره و قالبي به زم و دوژمنايه تي بو ده سازنين، يه كي نه زان بيت به زانست و چاكسازي تبي ده گات، به لام نهو پهري نه فامي و خراپه نانه و هيه. داخي گرانم چهند لانكه ي نيسلاميان شيواند! چهند قه لايان له پيشه وه كيشا و پروخاند! شكوي چهند چيا و هه لكه و ته ي نيسلاميان شكاند! چهند نالاي سهر كه شيان هينايه خواره وه! چهند پاچ و پيمه رهي ده ستيان گيرانده ره گه كاني كه بيبيسين! چهند چاوگه ي روژنيان به راويوچوون و ده مي هه راشيان داشاري و كوژر كرده وه! هيشتاكه نيسلام به ده ست نهوانه وه ده نالينيت و شهري نهوانه يه خه ي ده گريت، هه ردهم له شكري گومانسازي نهوانه جار له دواي جار گورزي لي ده وه شينيت، به وه شه وه بانگه شه ي چاكسازي ده كهن! نه ري سويند به (الله) خراپساز هه بيت

ئەوانن بەلام هەستی پێ ناکەن.

هەر بەهۆی مەترسییانەوه پەرەردگار فەرموویەتی: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ [المنافقون: ۴]، «دوژمن ئەوانن سا وریایان بە.»

جا تەواوی دوژمنایەتی لەواندا کۆ کردووەتەوه چۆن بلیت هیچ دوژمنیک بوونی نییه جگە لەوان: ﴿هُمُ الْعَدُوُّ﴾ «دوژمن ئەوانن» چونکە خراپترین دوژمن ئەوانن.

پێغەمبەریش (ﷺ) فەرموویەتی: "ئەو ترسەیی لە هەموو ترسیکم گەورەترە سەبارەت بە ئوممەتەکم: هەر دوو پڕوویەکی زمان زانیە." ^(۱) مونا فیقی زمان زانا حەق نابوو دەکات و باتلێش بەو زمانە پاراوی دەپازێتەوه، لەوانەشە ئەم هەولە نەگرسانە پڕ بکات لە (قال الله) و (قال رسول الله)! دەقەکان بە غەیری واتای خۆیان و ئاوەژوو لێک دەداتەوه. ئەمەش یەک لە واتاکانی فەرمایشتەکی ئیبن قەیمە "چەند چاوەگە پۆشی ئیسلامیان بە پاریۆچوون و دەمی هەراشیان داشاری و کوێر کردەوه." دوو پڕووی زماندرێژ حەقیقەت سپاردەیی خاک دەکات و ئارەزووە ناساگەکان دەردەهێنێت و باش دیانته کینیت و جلی جوانیان لەبەر دەکات، پەوانبێژیەکی و تیکەلکردنی بۆ پێکھاتەکان، بۆ کوێرکردنەوهی کانییەکانی ئیسلام بەکار دەخات.

هەر لەبەر مەترسییانە که پەرەردگار فەرمانی پێ کردوین هەلوێستی پڕوون و پێداگر لە پڕوویاندا بگرسنە بەر. پازی نەبووە که باوەرداران لەبارەیی ئەوانەوه ببینە دوو گرۆوه و گرۆیەکی هەبن که نەرمی بنوێنن لەگەڵیاندا: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسُهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ [النساء: ۸۸]، «سا ئێوه چیتانە که سەبارەت بە دوو پڕووان بوونەتە دوو گرۆوه که خوا بەهۆی کردەوهی خۆیانەوه پەکی خستوون.»

بەلکوو، پێی خۆشه که باوەرداران لە گەڵ پێغه مبه ره که یاندا کۆ بینه وه بۆ جیهاد کردن دژ به دوورپووان و توندبوون به رانبه ریان. ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ [التحریم: ۹]، «ئه ی پێغه مبه ره جیهادی بیباوهران و دوورپووان بکه و له روویان توند به و لانه شیان دۆزه خه سا خراپترین سه ره نجامه.»

پێغه مبه ریش (ﷺ) ره تی کردووه ته وه نیمان له که سی کدا هه ییت که -لانی کم به دل- جیهادی نه وانه نه کات هه ندیک سیفه تی دوورپووانیان تێدایه، فه رموویه تی: "هیچ پێغه مبه رێک نییه په ره وردگار نار دیتی له گه لێکی پیش مندا، ئیلا له ناو نه و گه له ی خۆیدا هه واری و هاوه لێ هه بوون ده ستیان به رێبازه که یه وه گرتوه و نایینه که یان به پیشه نگ گرتوه، له پاشان پاشینانیک دین به شوین نه واندا، شتیک که ده یلین نایکه ن، شتیکیش که ده یکه ن فه رمانی نه و بیان پێ نه کراوه، سا هه ر که س به ده ستی جیهادیان بکات باوه رداره، هه ر که سیش به زمانی جیهادیان بکات باوه رداره، هه ر که سیش به دلی جیهادیان بکات باوه رداره، له پشت نه مه وه ئیتر ده نکه خه رتاله یه کیش باوه ر بوونی نییه." (۱)

په ره وردگاریش نه ی گۆرپه رایه لیکردنی دوورپووانی له پێغه مبه ره و باوه رداران کردووه:

﴿وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ [الأحزاب: ۴۸]، «به گۆی بیباوهران و دوورپووان مه که.»

هه ر بۆ نه وه شی پێیان نه خه له تین، په ره وردگار سیفه ته کانیانی بۆ خستوینه ته روو، وه ختیک که هه ولێ فریودانیان داین وه لامان بۆیان: ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ [التوبه: ۹۴]، «بلی عوزر

مەهیننەو ە برۆاتان پێ ناکەین خوا لە باس و خەبەری ئێوەی پێ راگەیانددوین.»

لە ەمەو ئەمەو ەزانین مەودای پێوستییەتی ناسینی سیفەتەکانی دوورپروان چەندە، ەم بۆ خودی خۆمان ەمیش بۆ ناسینەوی دوورپروان کە ناگاداریان بین و شوێنیان نەکەوین. یەکیکیش لە میژووی نیسلام کۆلییەتەو، ەزانیت ەم کارەساتیک یەخە ئێم ئایینە گرتیی، لەلای مونا فیکانەو ەبوو، پەراوەکانی میژوویان تاریک و پەش کردووەتەو خوا پرویان پەش بکات!

ەم لە عەبدوللای کۆری ئوبە کۆری سەلوولەو، فایروسی خراپە، تەمەنیک دلی پیغمبەری (ﷺ) سەغلەت کرد و ستەمی لە زۆرێک شوێنکەوتووی خوشی کرد، بەهۆی ئەو ەو لەبری بوون بە ھاوێلی پایەبەرز، بە مونا فیکی شۆرپوونەو بۆ بنی دۆزەخ. ەتا دەگاتە عەبدوللای کۆری سەبە بە ناشوویی خۆیەو دەگەرا بەناو موسلماناندا و ەوێلی نەپسای دا ەتا ئەو گورزە لی دان، بوو بە پیشەنگیک خراپی ئەوانەشی کە دواي ئەو ەاتوون و جەستە ی نیسلامیان کردووەتە بەر دلی ناگرەهەستیان و لە دێرین و ئیستەشدا بەبەردەوامی ەەرچی جۆری ئەشکەنجە ی بە ئوممەتی نیسلامیان چەشتوو. تا دەگاتە موحمەدی کۆری موحمەد مۆید الدین ئیبن عەلقەمی، کە ناپاکی لە موحمەد (ﷺ) کرد دەرەق بە ئوممەتە کە ی و پشتی تەتاری گرت و لە دین دەرچوو، تالای دینیای کرد بە قورگی موسلماناندا.

تا دیتەو سەر موحمەد کۆری موحمەد (نصیر الدین) ی طووسی، کە ئیبن قەیم لەبارە یەو لە (إغاثة اللفان) دا فرموویەتی: "کاتیکیش نۆری پشتیوانە بیدینە کە ی شیرک و بیباوەری ەات، وەزیری بیدینان، نەصیری طووسی وەزیری ھۆلاکو؛ دلی ناوی خواردووە بە کارێک بەسەر شوێنکەوتووانی پیغمبەر و ئایینە کە ی ئەویدا ەینا، خستنییە سەر لیوی شمشیر و کینە ی دلی خۆی و دلی برا بیدینەکانیشی پێ فینک کردووە، خەلیفە و قازیەکان

و فەقیهه کان و فەرموودهوانانی سەرجه م کوشت و فەیلەسووفان و ئەستێرناسان و سروشتناسان و جادوو یازەکانی هێشته وه!

تا ده گاته هەندیک له میره کانی پوژانی له شکری خاچه رستان سهرده می (ملوك الطوائف) ی له ئەنده لووس. ئەوانه ی دووروو سیفەت بوون و به ریه ره کانی حوکی خویان کرد و پشتیوانی دوژمنانی بوون و له گەل میلله تی موسلمان و ژێرده سته شیاندا درۆیان ده کرد و جیهادیان په ک خست، له سایه ی ئەواندا ئوممه ت پرسی به چاوی سهر بینیی و پارچه پارچه بوو و خۆتی پڑا و کرا به کۆیله و که نیزه ک.

سا خۆزگه موسلمان ژیر ده بوون و وازیان له فریوخواردن به پرواله ته کان دهینا، کوێر نه بوونایه له ئاست ناسینه وه ی دوورووان ته نیا به وه ی که ناوی ئیسلامیان له خۆیان ناوه، گومانی باش و دلی نه رمییان بۆ نه خستنایه ته کار، که هەرگیز مونا فیق شایه نی نیانی نییه. بینیمان یه که م ناوی عه بدوللا بوو، دوه میش هەر عه بدوللا، سییه م و چواره میش موحه ممه د، هەر ته نیا موحه ممه د نا، بگره موحه ممه دی کوپی موحه ممه د! هه مووشیان دوژمنی په روه رد گار و موحه ممه دی پیغه مبه ری (ﷺ) ده رچوون، له تاوانی ئەمانه برپا نه ده ره ق به ئیسلام و ئەهله که ی، ئەوجا ته ماشای ئەو کۆمه لانه ی دوورووی بکه که ده وله تی عوسمانیان داخوړاند، ئیدی ئوممه تیان شه قارشه قار کرد و موسلمانان بوونه هه تیوی سهر سفره ی قه واره هه رچی و په رچییه کانی جیهان.

له هەر گوپه پانیکی شدا به رن گارییه ک هه بیته له پیناو پاراستنی چه وساوان و شکو و نامووسیان، به رده وام ده ستیکی نیفاق له پشته وه پهیدا ده بیته که خه نجه ر له موسلمانان بدات و چاوی دوژمنیان پوژن بکاته وه، جا کوفری دیار و راشکاو چه ندیکیش به مه ترسی و زیان بیته، هه رده م له وه ختی پرویه پروبوونه وه ی ئوممه تی ئیسلامیدا ده سته وه ستانه له به ده سته پینانی سهر که وتنیکی گشتگیر و

بهشکۆ بۆ خۆی، مه گهر به پالېشتیی قه تاريکی*^(۱) له ناو و لا تانی موسلماندا و ههر به ناو موسلمانیشهوه یارمه تیی دوژمن بدات و دلسۆزی بۆ بکات و بهر بهستی سهر پێگهی لادات و لیڤهوه ده رگا کانی به پرودا بکاتهوه.

هه رگیز دوو پرووه ک نابینیهوه دوژمنایه تیی خۆی بۆ ئیسلام ئاشکرا بکات، بگه: ﴿وَمَنْ التَّائِبِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ۲۰۴]، «ههیه له خه لکدا که له ژبانی دنیادا قسهی سه رسامت ده کات و خواش ده کات به شاهید له سه ر نه وهی له دلیدا به له کاتی کدا که سه سه ختترین دوژمنیه».

جا به قسهی شیرین و لووس فریو مه خو و نه وهت له پېشچاو بیت که پێغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: "نه و تر سه ی له هه موو تر سیکم گه وه تره سه به رهت به ئومه ته که م: هه ر دوو پرووه کی زمان زانیه."

له هه مان کاتیشدا وریابوون له دوو پرووی و دوو پرووان، ناییت پالنه ر بیت بۆ دوخی که به هه ر گومانیک و هه ر خه لکیک به گو تره ره وانهی تۆمه تی دوو پرووی بکه ی و بریار له سه ر دیوی نه ینی و شاراو یان بده ی، به لکوو کارمان له سه ر دیوی دیار و له پرووی خه لکه.^(۲) گێڤاوییه تیه وه که عومه ر خوا لیی رازی بیت فه رموویه تی: "به راستی خه لکیک له سه ر ده می پێغه مبه ری خوا دا (ﷺ) به به لگه و پالېستی وه چی به رو کیان ده گیرا، وا نه مرۆ وه چی پچرا وه، ئیسته ئیمه ته نیا به و کارانه تان که لیمان دیاره به رو کتان ده گرین، جا هه ر که س چاکمان پیشان بدات، لیی بیخه م ده بین و نزیکي ده خه ینه وه، نه ینی هه رچۆن بیت له نه ستۆی ئیمه نیه، خوا لیی ده پرسیته وه له سه ر نه ینی و شاراو کانی،

(۱) طابور خامس، ده سه وازه یه که به واتای نه و هیزه دیت که له ناو هیله کانی دوژمنی به رانه رت پێکی ده خه یت و سوودی لی ده بینیت.

(۲) بوخاری [۱: ۱۴۶۲]

هر که سیش خراپمان بو دهریخت، نه لئی بیترس دهبین و نه برپایه کی پی دهکهین، با بلتیش نهینی و شاراوهم پاکه."

له نهبوو ئیدرسی خهولانییهوه که له حوذهیفه کی کوری یهمانی بیستوه فرموویهتی: "خه لک پرسپاری چاکه یان له پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده کرد، من پرسپاری خراپم لی ده کرد له ترسی نهوهی که تووشم بیت، جا گوتم نهی پیغه مبهری خوا، نیمه له نه فامی و خراپه دا بووین و نه و جا خوا نهم چاکه یه ی بو هینانین، سا ئایا له پاش نهم خیره وه خراپه یه ک هیه؟ فرمووی به لی، گوتم دهی له پاش نهو شه پروه چاکه یه ک هیه؟ فرمووی به لی، شه خه ل و خلته شی تیدا هیه، گوتم خلته که ی چیه؟ فرمووی خه لک ک که غیری رینگه ی من ده گرن، چاک و خراپشیان لی ده بینیت، گوتم دهی پاش نهو خیره شه ری تر هیه؟ فرمووی به لی، بانگخوازانیک که له سهر دهرگه کانی دوزه و هستان، هر که س به دهنگیانه وه بجیت دیهارژنه ناوی، گوتم نهی پیغه مبهری خوا، په سنی نهوانه مان بو بکه؟ فرمووی نهوانه له پیسته ی خومان و به زمانی خو شمان ده دورن."

ئین حه جهر له فته حدا له سهر نهو فرمایشته «نهوانه له پیسته ی نیمه ن»: "قابیس فرموویهتی واتاکه ی نهویه که له پرواله تدا له سهر دینی نیمه ن، به لام له ناوه رۆکدا پیچه وانه ی نهوه ن."

نهویه بناغه ی پالنه ری بوونی نهم په رتوو که له به رده ستدا، تاکوو سیما و خو خه کانی دوو پروان بزانی و لییان نه رخیان نه بیت و برپایان پی نه کهیت. حه قیقه تگه لیکه مه تر سیدار له مه ر دوو پرووی که زۆرینه ی خه لک نایزان. راستیگه لیک هه ن بیشک زانیان پیسته بو نهوه ی موسلمان بیتاگا نه بیت له بوونی دوو پرووی له خوی یان هه ندیک خه لکانی ده ورو به ریدا:

۱- فره ئاستی: مروف ده شیت باشیه ک وا له خویدا شک ببات، به هویه وه

زۆر بە دووری بیهیت کە دووڕووی ههیت، ئەوەش تەنیا لەبەر ئەوهی نازانیت کە یەک مەرۆف دەشی تیفاق و ئیمانیش کۆ بکاتەوه، نازانیت دووڕووی بەشەشە و ناستی جیاوازی ههیه، یەک پلە نییه، دەکریت مەرۆف شتیک دووڕووی تیدا ییت، دەکریت دووڕووی تەواویش ییت.

۲- گۆران لە میانە کاتە جیاوازهکاندا: لەوانەیه پۆزانیک ئیمانقایمی بیهیت و جا بەهۆی ئەوهه دووری دەزانیت ئەوهی لە پۆزانیک تیدا تیی دەکەوت، سیفەتەکانی مەرۆفی دووڕوون، ئەوەش چونکە نازانیت کە مەرۆف دەشی تەنیاوان باوەر و دووڕووییدا ییت و بچیت.

۳- بەخۆنەزانین: لەوانەیه دلی بەوه خۆش ییت کە وێست و نیهتە خیری تیدایه، ئیدی و بزانی تەگەر دووڕوو بوایه بەخۆی دەزانی، ئەوەش تەنیا بەهۆی ئەوهه کە نازانیت مەرۆف دەکریت چەشنیک دووڕوو ییت خۆشی پئی نەزانیت، بە جۆرێک تەنانت هاوێلانیش لە خۆیان دەرسان دووڕووییه کیان تیدا ییت کە پئی نەزانن لەبەر زۆر شاراوەبوونی.

زۆرینهی خەلک و نەزانن دووڕووی تەنیا لە کەسیکدا دەیت، هیچ خیرێکی تیدا نەیت و ئەندازە میروولەیه ک ئیمان لە دلیدا نەیت و دۆزمنایهتی و پقیکی بۆ ئیسلام مەلاس داییت و ترسی ناشکراوونی لەلای خەلک لەسەری ههیت.

پاستی ئەوهیه کە دووڕووانیک ئەمە حالیان ییت، بۆ هەموو ژیریک دیار و بەرچاوان، لە کاتیکی ئەو دووڕووییهی کەمتر تیژ و پرونە بەرلایوتر و شاراوهره، تەنانت هەندێ کجار لە خاوەنەکی خۆشی، پیک ئەمەشە مەترسییهکی. ئەوانە و نازانن ئایەتەکانی تیفاق باس لە ئەوان دەکات، وای نابێستن گوتارە کە پروه و ئەوانه، کە بەشکوو ئەوه بیهتە هۆکار تەوبه و فریادێک بە خۆیان بگهیهنن و لە ئافاتی دووڕووی کە تیی کەوتوون دەرێزان ییت.

هەر بۆیه پیمان خۆش بوو حەقیقەتگەلێکی گشتی سەبارەت بە دوورپوویی،
بەر لە چوونە ناو سیفەتەکانی دوورپوویی، بەوردی پوونکردنەوه پێ بدەین.
حەقیقەتەکانیش ئەمانە:

❁ دوورپوویی بەشبوونی هەیه و یەك پله نییه، هەمان كەس دەكرێت باوەر
و دوورپوویی كۆ بكاتەوه.

❁ دەشیت مەرۆف لەنیوان باوەر و دوورپوویییدا ییت و بچیت.

❁ دەشیت مەرۆف بکەوتتە ناو دوورپووییەوه و بەخۆشی نەزانیت.

❁ دەشیت دوورپووی وا بزانییت خەریکە کارێکی باش دەکات.

❁ هاوێلان ترسی دوورپووییان لە خۆیان هەبووه.

(ا) دوورپوویی بەشبوونی هەیه و یەك پله نییه

دەكرێت مەرۆف باوەر و سیفەتگەلێکی دوورپوویییش گەل بداتەوه.

(أ) هەربۆیه پەرەردگار لە پەسنی دوورپووان لە پۆژی ئوحددا دەفەرمووت: ﴿هُم لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ [آل عمران: ۱۶۷]، «ئەوان ئەو پۆژی لە كوفرەوه نزیکتر بوون وەك لە ئیمان.»

ئێبن كەثیر لە تەفسیرەكەیدا دەفەرمووت: "زانایان بەمە بەلگەیان هێناوەتەوه
لەسەر ئەوهی كە كەسێك دەكرێت حەلەتگەلی جیاواز وەرگیرێت، لە حەلەتێكدا
نزیکتر ییت لە بێباوەرپێیهوه، لە حەلەتێكی دیکەدا نزیکتر ییت لە باوەرپێیهوه."

(ب) فەرمایشتەكەى پێغەمبەر (ﷺ):

"چوار هەن لە هەر كەسدا هەبن، دوورپووی پەتییە، هەر كەسێش سیفەتێك

لەوانەى تىايىت، سيفه‌تىكى دوورپووى تىايه هەتا وازى لى دەهيىت.^(۱)
 بپوانه چۆن پوونى كرده‌وه‌وه كه مرؤف ده‌شيت سيفه‌تگه‌لىك خوى
 تىك بدات، دوورپووى تىدا بخولقنن.

شاينهى باسه كه هەندىك له شروقه‌كارانى ئەم فرموده‌يه، لىيان
 ئالۆسكاوه لهو پروه‌وه كه ده‌كرىت باوه‌ردارىكى خاوه‌ن باه‌رى دۆ و زمانىش،
 ئەم سيفه‌تانهى تىدا بىت، ئىجماعىش هەيه كه به‌هوى ئەم سيفه‌تانه‌وه، حوكمى
 ئەو نىفاقه‌ى به‌سەردا نادرىت وا ده‌يباته پله‌ى هەره‌خوارى ناگر، ئەم ئالۆزىيه‌يان
 به‌ چەندان لىكدانه‌وه چاره كرده‌وه، وه‌ك ئەوه‌ى كه دوورپووى باسكراو
 لىرەدا، دوورپووى كرده‌يبه‌ نه‌ك بىروباوه‌رى، ئەو دوورپوويه نيه‌يه كه له دىن
 ده‌ريده‌كات.

به‌لام، ئىمه‌ لەم پەرتووكدەدا خو ناده‌ينه بەر ئەم جياكارىيه‌ى نىوان نىفاقى
 عه‌قیده‌ى و نىفاقى كرده‌يبدا، چونكه ئەو جياكارىيه‌ وه‌ختىك شاينه‌ى باسه‌ كه
 بۆ به‌رگرتن بىت له ته‌كفىر كردنى هەله‌ى مۆسلمانانىك به‌ بىانوى بوونى ئەم
 سيفه‌تانه‌ تىياندا. به‌لام ئىمه‌ لەم پەرتووكدەدا ده‌ستمان نه‌داوته يه‌ كلاكرده‌وه‌ى
 حوكمى بابەتى كافىرون، يان مۆسلمانمانه‌وه‌ى خاوه‌نى ئەم سيفه‌تانه، ئەمه
 بابەتىكه‌ كۆلىنه‌وه و ورده‌كارى زىاترى ده‌وت، بوارى ئەم پەرتووكه‌ نيه‌يه. لىرە
 ته‌نيا بايه‌خ ده‌دەين به‌ ورياكرده‌وه‌ له سيفه‌ته‌كانى دوورپووى، لەم سۆنگه‌يه‌وه
 وا جواتره‌ وه‌كوو چۆن خوا و پىغه‌مبەر (ﷺ) وشه‌كه‌يان به‌ره‌هاى فرموده‌،
 ئىمه‌ش واى ده‌رپىن، تاكوو سله‌مىنه‌وه و هۆشيارىيه‌ كه وه‌ك مه‌به‌سته‌ بىته
 جى، هەروه‌ها نه‌فسه‌كانىش نه‌رخه‌يان نه‌بن و بىخەم له دوورپووى پالى لى
 بده‌نه‌وه.

ج) حوزەيفه‌ى كورى يەمان خوا لى پازى بىت فرموده‌يه‌تى: "چوار دۆ هەيه‌،

دلێکی تهخت،^(۱) نهوه دلێ مروڤی دوورپووه. دلێکی ناو توڤکل و داپوڤشراو، نهوه دلێ مروڤی بیباوهڤه. دلێکی پهتی دهلێی چرایه کی پرشنگداری تیا ههلواسراوه، نهوه دلێ مروڤی باوهڤداره. دلێکیش ههم دوورپووی و ههم باوهڤیشی تیدا، وینهی برینیکه ههم خوڤنی بو بروت ههم کیم و زووخ، وینهی دارنکه به ناوڤکی پيس و به ناوڤکی پاکیش ناو بدریت، کام ناو زۆرتر بوو، زالتر دهیت.^(۲)

تەماشای ئەم ئەسەرە چۆن لەنێوان دوورپووی پهتی و خاوهن دلێکدا که ئیمان و نیفاقیشی تیدا بیت و کیبه رکییان بیت؛ جیاوازی کردووه.

هه‌ربۆیه ئیبن که‌ئیر له‌ ڕافه‌ی سه‌ره‌تا‌کانی سووڤه‌تی به‌قه‌ڤه‌دا فه‌رموویه‌تی: "دوورپووانیکیش، نهوانیش دوو به‌شن، په‌تی، نه‌وانه‌ن که‌ نمونه‌ ناگریه‌ که‌یان بو هینراوه‌ته‌وه. دوورپووانیکی دیکه‌ش ڤاڤا، تاوڤک بریسکه‌کانی باوه‌ڤ ده‌بین و تاوڤکیش لییان دیار نامیتیت، نه‌مانه‌ش هاوه‌لانی نمونه‌ ناویه‌ که‌ن، حالیان باشته‌ له‌ تا‌ق‌می پيش‌ خۆیان."

مه‌به‌ست له‌ نمونه‌ ناگریه‌ که‌ نه‌و فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ر‌د‌گاره‌ ﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ﴾ [البقرة: ۱۷]

نمونه‌ ناویه‌ که‌ش نه‌و فه‌رمایشته‌یه‌تی جل جلاله‌: ﴿أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ﴾ [البقرة: ۱۹]

مه‌به‌ستیشی له‌و قسه‌یه‌ی: "تاوڤک بریسکه‌کانی ئیمان ده‌بین"، نه‌و فه‌رمایشته‌یه‌: ﴿كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا﴾ [البقرة: ۲۰]

ئهم چینه‌ دارایه‌ وای ده‌بینین نمونه‌ گه‌لێکی له‌ واقیعی ئیمه‌دا هه‌یه‌،

(۱) کورد ئه‌لێ: نیسکی بی به‌ر و پشته، تهخت نه‌وه‌یه.

(۲) (مسند أحمد: ۱۱۱۲۹)

وێنه‌ی نه‌وانه‌ی به‌ شیوازه‌ قسه‌ی خه‌لکانی به‌گومان ده‌دوێن له‌مه‌ر
 حوکمانیکی شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا، وه‌ک فره‌ژنی و هه‌دده‌کان و جیهاد. به‌لام
 هه‌ر جار دوژمنانی ئیسلام سته‌میکی تازه‌ له‌ ئوممه‌ت بکه‌ن، دیسان هه‌ستی
 به‌ئامانجگیراییان بۆ دروست ده‌ییت و باشتەر حه‌ق و باتلیان بۆ لێک جیا
 ده‌ییتوه‌، باوه‌ریان زیاد ده‌کات و غیره‌یه‌ک له‌سه‌ر ئایین ده‌یانگرت. به‌لام
 هینده‌شی پێی ناچیت ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر هه‌مان تاس و هه‌مام، گومان و گومانبازی.

وریا به‌! ده‌قه‌ قورئانییه‌که‌ له‌گه‌ڵ تۆیه‌تی!

لێره‌دا سه‌رنجێک هه‌یه‌، نه‌وه‌ی که‌ مه‌رج نییه‌ نه‌و ده‌قه‌ی سه‌باره‌ت به‌
 دوورپه‌وانه‌، به‌ ته‌واوی ورده‌کارییه‌کانییه‌وه‌ به‌سه‌ر یه‌کیکماندا جێبه‌جێ ییت
 نه‌وجا هه‌ست بکات له‌گه‌ڵ نه‌ویه‌تی. دوا به‌دوای نه‌مه‌ش دیسان وه‌ختی
 یه‌کیک ئایه‌ته‌کان ده‌خوێنیتوه‌ که‌ وه‌سفی مونا فیکان ده‌که‌ن و سه‌ره‌تا هه‌ست
 ده‌کات سیفه‌ته‌کانی تێدا یه‌، له‌ پاشان سیفه‌تێکی دیکه‌ له‌ ئایه‌ته‌کاندا دیت
 تێدا نییه‌، ناییت نه‌وه‌ دله‌یای بکاته‌وه‌ له‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان پڕویان له‌و نییه‌.
 به‌لکه‌و هه‌ره‌شه‌ و هاته‌نه‌جێی وه‌سفی دوورپه‌ویی بۆی، به‌ نه‌ندازه‌ی جێبه‌جێبوونی
 ئایه‌ته‌کان به‌سه‌ریدا، هه‌روه‌ها له‌ لاکه‌ی دیکه‌شه‌وه‌ ئیمان به‌ نه‌ندازه‌ی دوورپه‌ویی
 حا له‌ته‌که‌ی له‌وه‌وه‌.

ئه‌م تێگه‌یشتنه‌ له‌ مامه‌له‌کردنی هاوه‌لاند ده‌بینیتوه‌، مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ نه‌و
 ئایه‌تانه‌دا که‌ وه‌سفی بیباوه‌ران ده‌کات. له‌ نه‌سه‌ری سه‌حیحا هاتوه‌ که‌ سه‌عد
 مۆله‌تی وه‌رگرت بچیت له‌ ئیبن عامیر، که‌ سه‌رین یان دۆشه‌کی ئاوریشمی
 له‌ژێردا بوو، فرمانی کرد لایبهن و لابرا، ئیدی که‌ سه‌عد هاته‌ ژووره‌، ئه‌م
 سه‌رینیکی لۆکه‌ی له‌لا بوو، ئیبن عامیریش به‌ سه‌عدی گوت: "وه‌ختیک
 تۆ داوای مۆله‌ت کرد، سه‌رینیکی ئاوریشم له‌لا بوو، فرمانم کرد لایبهن."
 سه‌عدیش پێی فه‌رموو: "ئیبن عامیر پیاوی چاکی تۆ نه‌گه‌ر له‌وانه‌ نه‌بوویتایه‌

که خوا عز و جل له‌باره‌یانه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾ [الأحقاف: ٢٠]، «خۆشی خۆتان له ژبانی دونیاتاندا به‌سه‌ر برد»، سو‌ئند بی‌ت به (الله) له‌سه‌ر پشکو پال بده‌مه‌وه پیم خۆش‌تره وه‌ک له‌وهی له‌سه‌ر نه‌وه پال بده‌مه‌وه. ^(١)

سه‌یر که نه‌م نایه‌ته له‌سه‌ر بی‌باوه‌ران دابه‌زیوه ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ [الأحقاف: ٢٠]، «پروژیک که بی‌باوه‌ران نا‌گریان بو ده‌خ‌رت‌ه پرو».

به‌لام، نه‌مه ری‌نگری له سه‌عدی هاو‌هل نه‌کرد که ئی‌بن عامیری پی‌ی بترسینیت، چونکه به‌شیکی نایه‌ته‌کی به‌سه‌ردا جی‌به‌جی ده‌بوو، له کاتی‌کدا ئی‌بن عامیر له‌وانه‌ش نی‌یه که ﴿الذین کفروا﴾ «نه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌رن».

به هه‌مان شی‌وه نه‌وهی که نه‌هلی سوننه نه‌وه فهرمایشته‌ی په‌روه‌رد‌گار له سو‌ره‌تی (الم‌دثر) دا ده‌یینه‌وه بو ترساندن‌ی نو‌ژنه‌که‌ری‌ک که خۆی به موس‌لمان ده‌زانیت: ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ۚ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۚ﴾، «چی خستنی‌ه سه‌قه‌ره‌وه (٤٢) گوتیان له نو‌ژخو‌ن‌ان نه‌بو‌ین»، له کاتی‌کدا باقی سی‌فه‌ته‌کانی دی‌که‌ی ناو نایه‌ته‌کان به‌سه‌ر زو‌رن‌ک له نو‌ژنه‌که‌راندا جی‌به‌جی ناییت: ﴿وَكُنَّا نُكَذِّبُ بَيِّمَ الدِّينِ ۚ﴾، «هه‌روا پروژی دوا‌بی و هه‌ژمارمان به‌درو‌ ده‌خسته‌وه»، به‌لام چونکه سه‌ر‌کو‌نه‌کردنه‌که سه‌رجه‌م نه‌وه کارانه ده‌گرته‌وه، نه‌ک ته‌نیا وه‌ختی‌ک په‌ر تا په‌ر کو‌ ده‌بنه‌وه.

لی‌ره‌شدا فهرمایشتی‌کی ئی‌بن عاشو‌ر ده‌یینه‌وه له ته‌فسی‌ره‌که‌یدا سه‌باره‌ت به هه‌مان واتا، که مرو‌ف به‌شی له‌وه ده‌قه قورثانی‌یه، به‌پی‌ی جی‌به‌جی‌بو‌نی

(١) (مصنف ابن أبي شيبة: ٢٤١٣٨)

به‌سه‌ریدا، به‌رده‌که‌وێت، با ده‌قه‌که‌ش له‌ بنه‌رپه‌یدا بۆ کافران بێت. ده‌ربرپه‌که‌ی هه‌ندیک سه‌ختی تێدايه، خوێنه‌ری نه‌گه‌ر له‌ به‌شی پێشتردا رێساکه‌ی بۆ رپوون بووه‌ته‌وه، زیانی ناییت چاوێکیش له‌م بکات:

له‌وێدا که‌ رافه‌ی نه‌و فهرمايشته‌ی په‌روه‌ردگار ده‌کات:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ [المجادلة: ٢٢]، «خه‌لکێک نابینێته‌وه‌ برۆیان به‌ خوا و به‌ رۆژی دوا‌ی هه‌ییت و دۆستایه‌تی یه‌کیک بکه‌ن دۆژمنایه‌تی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات، با باوکیشیان بێت، یان کو‌ریان، یان برۆیان، یان هۆزیان.»

ئێبن عاشوور په‌حمه‌تی خۆی لێ بێت ده‌فه‌رموویت: "زانایان له‌م نه‌وه‌یان وه‌رگرتوه‌ که‌ ئێماندارانی ته‌واو، دۆستایه‌تی که‌سانێکیش ناکه‌ن که‌ واتایه‌کی دژایه‌تی خوا و پێغه‌مبه‌ریان (ﷺ) تێدايه، وه‌ک شکاندنێ به‌نه‌نقه‌ستی په‌رژێنی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و به‌سووک‌گرتنی هه‌رهم و شکۆکانی ئیسلام، نه‌وانه‌ش وێنه‌ی سته‌مکاران و ده‌ستدرێژکاران له‌ کار و کرده‌وه‌دا، له‌ هه‌ر په‌فتاریک که‌ گوێینه‌دانی خاوه‌نه‌که‌ی و رێژه‌گرتنی ده‌نوییت به‌رانبه‌ر به‌ ئایین، وه‌ک نه‌وانه‌ی تاوانه‌ گه‌وره‌کان و خراپه‌ قێژونه‌کان به‌ناشکرا ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی قه‌شمه‌ری به‌ ته‌میکاری و ئامۆژگارییه‌کان ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها وێنه‌ی لاده‌ران و گو‌م‌رایان له‌ بیروباوه‌ردا له‌وانه‌ی که‌ حالیان نه‌وه‌ی لێ ده‌خوێند‌رێته‌وه‌ بایه‌خ به‌ به‌لگه‌کانی بیروباوه‌ری راست و حق ناده‌ن و ئاره‌زووی نه‌فسی و ده‌مارگیری ده‌خه‌نه‌ پێش به‌لگه‌کانی بیروباوه‌ری راستی نیسلا‌مییه‌وه‌. له‌ ته‌ورییه‌وه‌ گێژ‌دراوه‌ته‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: به‌ ره‌وایان ده‌بینی نه‌م ئایه‌ته‌ به‌ئینه‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی هاوده‌مییه‌تی کاربه‌ده‌ستانی سته‌مکار ده‌که‌ن. له‌ مالیکیشه‌وه‌: هاو‌نشینیی قه‌ده‌رییه‌کان مه‌که‌ و له‌ پێتاو خوادا دۆژمنایه‌تییان

بکه چونکه فەرموویەتی ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾.

فەقیهانی ئێمەش فەرموویانە: دروستە یان واجبە؛ هەجری خاوەن بیدعە ی گومرا و کەسانی گەوزاو لە تاوانە گەورەکان بکەیت، ئەگەر ئامۆژگارییان وەرنەدەگرت. ئەمەش هەمووی سەرچاوەی لەوهو گرتووە، هەندێک لە ئەحکامی ئەو واتایە کە حوکمیکی شرعی یان هەره‌شەیه‌کی لەسەرە، بۆ واتایەکی دیکە به‌یترتەوه و بگۆڕێتەوه، کە وەسفیکە لە جووری هەمان واتای یە کەم تێدایە کە ئەو حوکمانە ی بۆ جێگیر بوو. ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ شیوە گەلیک لە لێکچوون لەناو پێڕه‌وه‌کانی عیللەت-هۆکار بۆ قیاس. چونکە شتەکان لە لێکچووندا جیاوازییان دەیت. ^(۱)

مەبەستی ئێبێن عاشوور لە برگی کۆتاییدا، ئەوێه کە ئەو نمونانە ی باسکران بۆ بەلگەهێنانەوه بە دەقگەلیک کە لەسەر وێنەیه‌کی دیاریکراو دابەزیون، بەلگەیان پێ به‌یترتەوه بۆ وێنە گەلیکی دیکە کە لێکچوونیکیان بە وێنە بنچینه‌یییه‌ کە تێدایە، با سەرجه‌م سیفەته‌کانی ئەویشیان تیا نەیت. لەناو ئەم بەلگەهێنانەوه‌دا هەره‌شەش بە سزاکان.

٢) دەشیت مرووف لەنیوان باوەر و دووروویدا بیت و بچیت

وەک چۆن باوەر زیاد و کەم دەکات - کە بیروباوەری ئەهلی سوننەت و جەماعەتە- دووروویش بە هەمان شیوە زیاد و کەم دەکات.

(أ) پەرورەدگار لەو فەرماشته‌یدا ئاوا پەسنی لە دوورپووان کردووه:

﴿مُذَبِّبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ [النساء: ۱۴۳]، «دردۆنگ و پارپان لەو

(۱) بە هەندێک دەستکاری ورد و بچووکه‌وه لە پێناو ئاسانترکردنی گەیشتن لە دەقه‌که.

[وەرگێڕ]

نێوانه‌دا نه‌ بۆ لای نه‌وانه نه‌ بۆ لای نه‌مانه.»

ئێبن که‌ئیر له‌ راقه‌یدا فەرموویه‌تی: "هه‌یانه له‌ گوماندایه، تاوێک مه‌یلی لای نه‌وانه‌ی هه‌یه و تاوێک مه‌یلی لای نه‌مانه."

ب) جوبه‌یری کۆری نۆفه‌یر له‌ نه‌بوو ده‌ردایه‌وه بیستوه - که له‌ کۆتاییی نوێژه‌که‌یدا و دوا‌ی لێ‌بوونه‌وه‌ی له‌ ته‌حیات- په‌نای به‌ خوا ده‌گرت له‌ دوورپووی، توند و زۆر په‌نای ده‌گرت. جوبه‌یریش گوتی: "چیته نه‌بوو ده‌ردا تو له‌ کوی و نیفاق له‌ کوی؟" فەرمووی: "له‌ کۆلمان به‌وه، له‌ کۆلمان به‌وه! سوێند به‌ خوا مرو‌ف له‌ یه‌ک ده‌مێکدا له‌ نایین هه‌لده‌گه‌رپه‌ته‌وه و له‌به‌ری داده‌پرێت." نه‌مه‌ش له‌ زۆر خه‌مخۆری و پێداگرییه‌وه بۆ نایین و دوا‌پوژی خۆی و ترسانی له‌ فیتنه.

٣) ده‌شیت مرو‌ف بکه‌ویتیه‌ دوورپووییه‌وه و به‌خۆشی نه‌زانیت

بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا بایئکی کردوه‌ته‌وه به‌ ناوونیشانی: «ترسانی باوه‌ردار له‌وه‌ی کرده‌وه‌ی هه‌له‌شپه‌ته‌وه و پێشی نه‌زانیت» له‌و‌دا نه‌سه‌رنکی ئێبن ته‌بی موله‌یکه‌ی هه‌ناوه سه‌باره‌ت به‌ ترسانی هاوه‌لان له‌ دوورپووی، وه‌ک له‌ دوا‌یدا دیت.

ئێبن قه‌ییم ده‌فه‌رمووت: "دوورپوویش نه‌و ده‌رده کوشنده ناوه‌کییه‌ی که ده‌شیت مرو‌ف پری پێست و گیانی بیت لێ‌ی و پێشی نه‌زانیت."

٤) ده‌شیت دوورپو و بزانیته‌ خه‌ریکه‌ کارێکی باش ده‌کات

وه‌ک چۆن ده‌منه‌خۆش چه‌شتنی باش نییه، نه‌وه‌شی که دلی نه‌خۆشه ده‌کریت خراپه‌ی به‌ چاکه‌ بپه‌ به‌رچاو:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ١١-١٢]، «وه‌ختیکه‌ش پێیان ده‌گوتریت

له‌سه‌ر زه‌ویدا خراپه مه‌نینه‌وه ده‌لێن ئیمه ته‌نیا چاک‌سازین (۱۱) ئه‌ری به‌پاستی ته‌نیا ئه‌وانن خراپه‌نیره‌وه، به‌لام هه‌ستی پێ ناکه‌ن.»

(د) ئه‌و ئایه‌تانه‌شی له‌ باسی ئه‌وه‌دان که ده‌کرت مڕۆف خراپه‌ بکات و واش بزانیته‌ چاکه‌کاره؛ گه‌لێک زۆرن، وه‌ک ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووته‌:

﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۖ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۳۶-۳۷]، «هه‌ر که‌سێش له‌ یادی خوای میه‌ره‌بان خۆ لا‌بدات شه‌یتانیکی بۆ پام و تاییه‌ت ده‌که‌ین سا ئه‌و هاوه‌لیه‌تی (۳۶) ئه‌وان له‌ ڕینگه‌ لایانه‌ده‌ن و له‌ کاتی‌که‌دا واش ده‌زانن ڕێنۆتن کراون.»

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رمووته‌:

﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سَوْءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ۸]، «ئه‌ری ئه‌وه‌ی کاری به‌دی خۆی لا‌ پازێنراوه‌ته‌وه ئیتر به‌ چاکی ده‌بینیت.»

لێره‌شدا په‌رسیارێک هه‌یه‌ سه‌ری زۆرنکی پێوه‌ قال ده‌یته‌: ماده‌م که‌سیک هه‌ست به‌ دوورپوویی خۆی ناکات و خۆی به‌ ڕێنۆتی‌که‌راو ده‌زانیت و کاری خۆی به‌ چاک ده‌زانیت، هه‌ست ناکات خراپه‌کار و نازانیت که‌ ییقامه‌، ئیتر بۆچی خوا لۆمه‌ی بکات و سزای بدات؟ تاوانی چییه‌؟

به‌شتیوان به‌ خوا وه‌لام ده‌ده‌ینه‌وه و ده‌لێن: سه‌ره‌تای ملشکان و گو‌م‌پ‌ابوون له‌ شوێنکه‌وته‌نی ئاره‌زووه‌ویه، به‌ جو‌رنێک که‌ مڕۆفه‌ که‌ خۆی یه‌ کلا ناکاته‌وه بۆ دۆزینه‌وه‌ی حه‌ق و ناسینی. جا قایلبوونی به‌ ڕێبازێک، مه‌رجی ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل‌دایه‌ ئه‌و ئایین یان ڕێبازه‌، ئاره‌زووه‌کانی بۆ به‌یته‌ دی و هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی که‌ وه‌ک به‌رژه‌وه‌ندییه‌ دونه‌یاییه‌کانی خۆی چاری له‌سه‌ریه‌تی! واته‌ ده‌کرت حه‌ق له‌ بازنه‌یه‌که‌دا بیته‌ که‌ ئه‌م کابرایه‌ پێی وا نه‌یته‌ هاوته‌ریبی

ئارەزوویەتی و بەرژەوێندیەکانی دەهێتێتە دی، ئەوساش گەران بە شوێن
 حەق لەم بازەییەدا ئەسلەن بیریشی لی ناکرێتەوه! بەلکوو حەق دەیت لەو
 بازەییەدا ییت کە هاوڕێی ئارەزوویەتی. ئەوەشی ئەمە ڕەوتی ییت، بابەتەکانی
 پێچەوانە کردووەتەوه، کە شوێنکەوتنی بۆ بەلگە نییە بەرەو ھەر کۆرێ بەریت،
 بەلکوو خۆی ئەو ئەنجامە دیاری دەکات کە دەیت پێی بگات، ئەوجا ملی
 بەلگەکانی بۆ بادەدات لەپیناوی یە کگرتن و تەبابوون لەگەڵ ئەم ئەنجامە
 دیاریکراوە لەپیشینە!

نمۆنەیەکی ئاشکرمان لەمە بینی لە میانەی قسەکردنمان سەبارەت بە
 خورافەیی پەرەسەندنی ڕێککەوتی، کە زۆرێک لە ئەکادیمی و توێژەوانی
 ڕۆژئاوایی شونێ کەوتوون، لە ئەلەقی «کێ پالێستینی مانەوی بێردۆزی
 پەرەسەندن دەکات؟» یێنە پێشچاوی خۆت پڕۆفیسۆرێک لە زانستی زیندەزانی
 پەرەسەندیدا، کە ئەو نامە دکتۆرایەیی نازناوی "Ph.D"ی پێی پەیدا کردووە
 لەسەر ئەمە بوو: "چۆن ھەستی بۆنکردنی مڕۆف پەرەیی سەندووە؟" لەپاشان
 دەیان توێژینەوی لە وردەکاری پەرەسەندنی توانا و ھەستەوەرەکانی مڕۆفدا
 لە ڕێگەی بازدانەیی تیکەڵ ھەلژاردنی نابینای سروشتی بلۆ کردووەتەوه،
 بەرانبەر بەو ھەش چەندان بەخششی ھەزاران، یان ملیۆنان دۆلاری پێی دراو،
 چوار بۆ پێنج دکتۆری کۆر و کچ لەژێر سەرپەرشتیاری ئەودا کار دەکەن
 کە لە ئاستی "post-doc"دان، بەناو ولاتانی جیھاندا گەشت دەکات بۆ
 نمایشکردنی بەرەنجامی توێژینەوێکانی لە کۆنگرەکاندا، لە زانکۆدا و ھە
 دەلیتەوه و مووچەیەکی بەرز وەردەگرێت و لە فێلایەکی خەیاڵیدا نیشتەجێیە
 کە تا ئێستەش لە دانەوێ قیستەکانی نەبووەتەوه، لە ئۆتۆمبیلە ڕاقییە کەیدا
 پیاسە دەکات و لەگەڵ ھاوسەر یان ھاوڕێژنەکەیی دەژی و پێوەندیگەلی
 ناشەری دەبەستێت و ژیاڵیکی تا قورقورێگە گەوزاو لە حەرام دەژی.

بەینە پێش چاوی خۆت ئەگەر پێی بلیت: "تەواوی ئەم ژیاڵە نیستەیی تۆ

لەسەر بنەمای خورافەیه که که په‌یوهندی به زانستی حەقیقیه‌وه نییه! ته‌واوی بر‌وانامه‌کانت، توژینه‌وه‌کانت، پله زانستییه‌کانت، پرواڵه‌تی رازاوه‌ی ژینت، گه‌شته‌کانت، پینگه‌که‌ت ... ته‌واوی لەسەر وه‌همیک وه‌ستاوه که پیشینانت به وه‌سیت بۆ یه‌کیان گواستوه‌وه‌تا ئاوا زل و فش بووه‌ته‌وه، درۆیه‌کی گه‌وره‌یه دلتانی داگیر کردوه.

په‌چه‌کرداری چی ده‌ییت؟! -به‌ نه‌گه‌ری زۆره‌وه- نه‌سلن خستنه‌ به‌ر باسی نه‌و نیکاشه‌ قبول ناکات، نه‌سلن بیرلێکردنه‌وه‌شی قبول ناکات. به‌لکوو یه‌ک "block"ی زرت و ساف ده‌خاته‌ سەر ده‌لاقه‌ی نه‌گه‌ری راستبوونی نه‌و قسه‌یه‌ی تۆ! باسه‌که‌ ناخرته‌ سەر میژ بۆ پشکنین. چونکه‌ راستگه‌رانی قسه‌که‌ی تۆ -لای نه‌و- واته‌ هه‌ره‌سه‌ینانی ژیا‌نی و له‌ده‌ستدانی ته‌واوی ئیمتیا‌ز و پینگه‌ و ئاره‌زووه‌کانی. راده‌ستبوون به‌ راستگه‌رانی قسه‌ی تۆ -له‌ دیدی نه‌ودا- واته‌ له‌ "کۆمه‌لگه‌ی زانستی" وه‌ده‌ر بنریت و ر‌اوی بنین.. دیمه‌نی خۆی دیته‌ پیشچاو به‌ لانه‌وا‌زی "Homeless" له‌ خه‌لک بپارێته‌وه‌ بۆ توژنیک پاره‌ قووتوه‌یه‌ک بیره‌ی پێ بک‌ریت!

هه‌ر‌بۆیه، قسه‌که‌ی تۆ ده‌ییت راست نه‌ییت، راستی ده‌ییت جگه‌ له‌وه‌ ییت تۆ ده‌ییت! چونکه‌ شو‌ن‌هاته‌کانی نه‌م راستیه‌ به‌رگه‌گرتنی بۆ نه‌و نه‌سته‌مه. به‌تایبه‌ت‌ریش که‌ نازانیت پشتبه‌ستن به‌ خوا واته‌ چی و نه‌هلی ئاماده‌گیی قوربانیدان نییه‌ له‌ پیناو خوا و ر‌وژی دوا‌یدا.

له‌وانه‌یه‌ یه‌کیک له‌وانه‌ ببینیت که‌ زۆر له‌ گفتوگۆدا به‌ نه‌ده‌به‌، ر‌ای به‌رانه‌ر ورده‌گریت، دان به‌ هه‌ندیک هه‌له‌یدا ده‌ییت نه‌گه‌ر بۆی ر‌وون بیه‌ته‌وه، به‌ جوژنیک که‌ ئیتر وا بزانی‌ت به‌ گشتی به‌ شو‌ن‌ حه‌قه‌ویه‌ و له‌ هه‌ر جینگه‌یه‌ ک‌دا نه‌م سیفه‌ته‌ی تیدا‌یه، لات سه‌یر ییت نه‌گه‌ر تووشی سزای دوا‌ر‌وژ ییت وه‌ختیک له‌سەر نه‌و ر‌ینگه‌یه‌ ده‌مریت. ئه‌وه‌ت لی بزر بووه‌ که‌ نه‌م سیفه‌تانه‌ی کاتیک

تێدایه و په‌پر‌ه‌وی لی ده‌کات که هه‌ره‌شه‌ی ڕوو‌خاندنی ته‌واو نه‌بن بۆ سه‌ر سیسته‌می ژیان، یان به‌رژه‌وه‌ندییه که‌سییه‌کانی پاش ئه‌وه‌ی ئالووده‌یان بووه و ناتوانیت ده‌ستیان لی هه‌لبگرته‌.

وینیه‌ی ئهم که‌سه بووه‌ته به‌نده‌ی ئاره‌زووی و حه‌قی ناوێت ماده‌م له‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌و بازنه‌یه‌دا بیت که له‌ گه‌ڵ ئاره‌زوویدا گونجاوه‌.

ده‌شبینیت نمونه‌ی ئه‌وانه وه‌ختیک مستی ئاره‌زوو هیندیک له‌سه‌ریان سووک ده‌بیت و ده‌که‌ونه بیر‌کردنه‌وه، دره‌وشانه‌وه‌ی حه‌قیان لێه دیار ده‌بیت و ڕینگه‌ی فیتره‌ت و خوا‌رسک ده‌بینن که بانگی‌ژێکی حه‌ق بانگی بۆ ده‌دات. به‌لام هینده‌ نابات گو‌ییان که‌ر ده‌که‌ن و چاویان کو‌ر ده‌که‌ن و دلیان ده‌پێچن و له‌م بانگه‌ی داده‌پۆشن، سا به‌ چه‌شنی کرده‌وه‌ی خۆیان پاداشتیان ده‌درێته‌وه‌:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [الباقية: ۲۳]، «ئه‌ری ئه‌وه‌ت دیوه که به‌ خوای خۆی کردووه ئاره‌زووی خۆی و خواش به‌ زانسته‌وه‌ گو‌م‌رای کردووه و مۆری ناوه له‌ بیستن و دلی و په‌رده‌ی گیراوه به‌سه‌ر بیناییدا سا له‌دوای خوا ئیدی کێ ڕێنو‌ئینی بکات ئه‌ری بیر ناکه‌نمه‌وه‌؟» ئهم مۆرنانه له‌ بیستن و دل و په‌رده‌گیرانه به‌سه‌ر بیناییدا ئه‌نجامی پشت‌کردنیه‌تی له‌ حه‌ق، سته‌میک نییه له‌لایه‌ن خواوه سبحانه و ته‌عالی، به‌لام ئهم م‌رو‌فه ئاره‌زووی خۆی په‌رسته‌وه و خسته‌ویه‌تیه پیش ناسینی حه‌قه‌وه‌.

هه‌تا م‌رو‌ف زیاتر خۆی کو‌ر بکات، خواش زیاتر کو‌ری ده‌کات و زیاتر ده‌ستی له‌ به‌نده‌یه‌تی ده‌بیته‌وه و هه‌له‌یه‌ی ئاره‌زوو ده‌کات: ﴿وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [الانعام: ۱۱۰]، «دل و بیناییان هه‌لده‌گیرینه‌وه وه‌ک چۆن یه‌که‌م جار باوه‌ریان پێ نه‌هینا و وازیان لی ده‌هینن له‌ سنو‌ورشکینی خۆیاندا پتر کو‌ریاییان دا‌بیت.»

هەر که‌شیش د‌لی نه‌خ‌وش که‌وتی‌ت به شو‌نکه‌وتنی ئاره‌زوو و ل‌یی ده‌رباز نه‌بو‌ی‌ت و هه‌ول‌ی چاره‌کردن‌یشی نه‌دات، به‌ل‌کوو در‌وش ب‌کات ب‌و ئه‌وه‌ی به‌شار‌ته‌وه و زیاتر شان به‌و کارانه‌دا ب‌کات که ه‌ینده‌ی دی زالی ده‌کات به‌سه‌ری‌دا، پاداشتی ئه‌وه ده‌ی‌ت په‌روه‌رد‌گار زیاتر نه‌خ‌وشی ب‌خات: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ [البقرة: ١٠]، «د‌لیان نه‌خ‌وشی ت‌یدا‌یه سا خواش زیاتر نه‌خ‌وشی خ‌ستن و سزایه‌کی به‌ئ‌یش‌یش‌یان هه‌یه به‌ران‌به‌ر به‌وه‌ی در‌ویان ده‌کرد.»

سا با م‌رو‌ف له‌وه ب‌ترس‌ی‌ت خ‌وی له‌ راستیه‌ک گ‌یل ب‌کات که شیرینه‌ییه‌که‌ی چه‌شت‌ی‌ت، وه‌گه‌رنا دوا‌به‌دوای ئه‌وه نه‌رکه‌که سه‌خ‌تر ده‌ی‌ت! سا ده‌ست‌ی‌کی کاره‌ساته‌که، شو‌نکه‌وتنی ئاره‌زووه:

﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوٓءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ [محمد: ١٤]، «ئه‌رئ ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر [به‌ل‌گه و سه‌لم‌ینه‌ر و ر‌ی‌گه‌یه‌کی] ر‌وون ی‌ت له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گارییه‌وه وه‌ک ئه‌وانی دی وایه که کاری خ‌راپی خ‌وی له‌لا راز‌ن‌راوه‌ته‌وه و شو‌ن ئاره‌زووی خ‌ویان که‌وت‌بن.»

ت‌ی‌بین‌ی ب‌ده چ‌ون شو‌نکه‌وتنی ئاره‌زوو به‌ست‌راوه‌ته‌وه به‌ رازاندنه‌وه‌ی کاری خ‌راپ، ئه‌مه‌یه که ر‌وو ده‌دات له‌ ی‌ب‌باوه‌ر و دو‌وروو و هه‌روه‌ها موس‌لمانانی گوم‌راش‌دا. یه‌ک‌یک‌یان کاری خ‌راپی خ‌وی باش ده‌بین‌ی‌ت و وا ده‌زان‌ی‌ت ر‌ی‌ئ‌و‌ن‌ی‌ک‌راوه و هه‌ست‌یش ناکات خ‌راپه‌ن‌ی‌زه‌یه، ب‌گه‌ر ده‌یان‌گوت (إنما نحن مصلحون - ئ‌یمه‌ ته‌نیا چاک‌سازین)، نازان‌ی‌ت که معه‌قله، خ‌وی دانا و کامل و چاو‌ر‌و‌شن ده‌بین‌ی‌ت. له‌وانه‌شه هه‌ر به‌ راست بیه‌و‌ی‌ت ئه‌م واتایانه له‌ خ‌ویدا به‌ئ‌ی‌ته‌ دی: کاریاشی، ر‌ی‌ئ‌و‌ن‌ی، چاک‌سازی و به‌رچاو‌ر‌و‌شنی، به‌لام به‌و واتایه‌ی که خ‌وی ب‌و ئه‌و شتانه‌ی داده‌ن‌ی‌ت و ده‌و‌ی‌ت، به‌و مه‌رجه‌شی که له‌و بازنه‌یه‌دا ی‌ت گون‌جاوی ئاره‌زووی خ‌وی ی‌ت و به‌ر‌ژه‌وه‌ندییه‌کانی به‌ئ‌ی‌ته‌ دی!

هەولدان بۆ بەدیھێنانی لە دەرەوێ ئەم بازەنێدا ئەسلەن بەریاس نییە!

زۆرێک لە خەلکیش هەمان ئەم حالەیان هەیە و دەچنەو سەر ئەم خالە،
وێک پێگەدارانی نایینی و ھەرەھا شۆتکەوتووani زۆرێک لە حیزبەکان.
لەژێر پۆشنایی ئەویدا دەتوانیت لەو پەرچە کردارە توندانە پێگەدارانی مەککە
بگەیت وەختێک پێغەمبەر (ﷺ) شتیکی ھینا ھەرەشە لەو سیستەمە شیرکییە
بکات کە قازانجی ئەوانی لەسەرە.

ھەر لە پۆشنایی ئەمەدا تی دەگەیت بۆچی زۆرێک لە زانیان لە مشتومڕ
و بەربەرەکانیکاندا گومرا دەبن، کە تەنیا خەمی سەرخستنی سەلماندن
راستیەتی قسە خۆیانیان ھەیە، چونکە وای دەبینت راستییەتی
قسە پکابەرەکی -لە دیدی ئەمدا- دەیتە ھۆی شکاندنی شکۆی
و نەمانی سەرداری و چۆلبوونی دەوری لە شۆتکەوتووani و لەدەستدانی
تایبەتمەندییەکانی و بەرزبوونەوێ پکابەرەکی بەسەر شانی ئەمدا. ھەق
دەیت لەو قسەیدا نەیت کە دژەکەت دەیت! جا دەبینیت تەئویل دەھێنیتەو
و دەست بە تێگەشتنەکی خۆیەو دەگرت کە بۆ دەقیکی شەری ھەیتە
و پشت لە دەق و بەلگەکانی دیکە دەکات، لە ھەموو ئەوێدا خۆی وا قایل
دەکات چاکساز و چاکەکار و پێتوێنیکراو، چونکە بەرژوونەدیی بانگەواز و
نایین -بە برۆی ئەم- لەویدا کە شکۆی ئەم بێتەو و خەلک بێین چۆن
بەسەر پکابەرەکیدە سەردەکەوت لە ھەموو دیو و ناکوکییەکاندا، پووشانی
ھەر بەشێک لەو، یە کسانە بە پووشانی بەرژوونەدیی بانگەواز و نایین، گواہ!

وەختێک لەمە تی گەشتیت، دەزانیت کە بۆچی ئیسلام فرمان بە
شۆتکەوتووani دەکات سەریچیی ئارەزوو بکەن و لەگەڵ نەفسیاندا تی
بکۆشن، بۆچی فرمانی کەم دەستبردن بۆ دنیا و بێنیازیوون لێ دەکات، وریای
دەدات لە گەوزان تێیدا و پۆچوون لە ئارەزووەکانیدا، چونکە ئەوانە پێگە

کورایی داهاتن له ناست هیدایهت و بوون به بهندهی هه‌وهس و ئیتیریه کلابوونه‌وه
 بۆ حق گه‌لێک نه‌سته‌م ده‌ییت، کینه و دووبه‌ره‌کی ده‌که‌وتنه‌وه له‌ناو خه‌لکدا و
 زۆر ده‌ییت. ئیدی ده‌زانیت بۆچی هه‌ر یه‌کیک له‌ پێغه‌مبه‌ران به‌ ئومه‌ته‌که‌ی
 ده‌گوت: ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [الشعراء: ۱۰۹]،
 «له‌سه‌ر ئه‌مه‌ داوای کرێه‌کتان لێ ناکه‌م، کرێ و پاداشتی من ته‌نیا
 له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاری جیهانیانه. سا داوای ئه‌مه‌ ئیدی سه‌یرت له‌م ناوێشانه
 نه‌یه‌ت "ده‌شی‌ت دووروو وا بزانی‌ت خه‌ریکه‌ کاری باش ده‌کات."»

سه‌یرت نه‌یه‌ت له‌و فره‌مایشته‌ی په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌ دوورووان:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ۱۱ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
 الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۱-۱۲]، «وه‌ختیکش پێیان ده‌گوتریت
 له‌سه‌ر زه‌ویدا خراپه‌ مه‌ننه‌وه، ده‌لێن ئێمه‌ ته‌نیا چاکسازین (۱۱) ئه‌رێ به‌پراستی
 ته‌نیا نه‌وانن خراپه‌نێه‌وه، به‌لام هه‌ستی پێ ناکه‌ن.»

هه‌روه‌ها نه‌و فره‌مایشته‌ی دیکه‌:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ
 هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ۱۳] «وه‌ختیک پێیان بگوتریت باوه‌ر
 به‌ئێن چۆن نه‌و خه‌لکه‌ باوه‌ریان هێناوه، ده‌لێن ئه‌رێ ئێمه‌ باوه‌ر به‌ئێن چۆن
 نه‌و که‌مه‌قلانه‌ باوه‌ریان هێناوه، ئه‌رێ که‌مه‌قل هه‌ر خۆیانن به‌لام پێی
 نازانن.» ئه‌وه‌ی دیکه‌ش:

﴿وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ ۳۶ ﴿وَأِنَّهُمْ
 لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الزخرف: ۳۶-۳۷]، «هه‌ر
 که‌سیش له‌ یادی خوای میه‌ره‌بان خۆ لایه‌ت شه‌یتانیکی بۆ پام و تابه‌ت
 ده‌که‌ین سا نه‌و هاوه‌لیه‌تی (۳۶) نه‌وان له‌ پێگه‌ لایانه‌ده‌ن و له‌ کاتی‌که‌دا واش
 ده‌زانن پێنۆین کراون.»

ههروهها نهوهشی که دهفهرموویت:

﴿أَقْمِنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾ [فاطر: ٨]، «ئه‌ری ئه‌وه‌ی کاری به‌دی خۆی لا رازنراوه‌ته‌وه ئیتر به چاک‌ی ده‌بینیت.»

له‌پاڵ نه‌مه‌شدا هۆکاری دیکه‌ش هه‌ن وا ده‌که‌ن م‌رو‌ف خراپ بکات و وای دانیت چاک ده‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی پشت له‌وه بکات نه‌سه‌لن هه‌ولیک‌ی بۆ ناسینی حق هه‌ییت.

به‌ هه‌ر حالیش: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ [یونس: ٤٤]، «به‌راستی که (الله) هیچ سته‌میک له‌ خه‌لک ناکات، به‌لام خه‌لک خۆیانن سته‌م له‌ خۆیان ده‌که‌ن.»

ه) هاوه‌لان ترسی دو‌رووییان له‌ خۆیان هه‌بووه

جا نه‌گه‌ر نه‌مه‌ حالی هاوه‌لان بووینت ئیمه‌ له‌ کو‌ی بین؟!

أ) بوخاری له‌ بابی (الإيمان) دا له‌ ئیبن نه‌بی موله‌یک‌ی گ‌یراوه‌ته‌وه، که له‌ شو‌نکه‌وت‌وانه، فه‌رمویه‌تی: "به‌ سی که‌س له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌یشتووم، سه‌رجه‌میان ترسی دو‌رووییان له‌ خۆیان هه‌بووه".

ب) ح‌وزه‌یفه‌ی کو‌ری یه‌مان خوا لێی رازی بی‌ت ده‌فهرموویت: "عومه‌ر بانگ کرا بۆ جه‌نازهیه‌ک، جا چ‌ویه ناویه‌وه، یان له‌ رینگه‌دا بوو بۆی بجیت، خۆم پیوه‌هه‌له‌سارد و گوتم دانیشه‌ میری باوه‌ر داران، نه‌و له‌و کۆمه‌له‌یه. فه‌رموی سو‌ندت ده‌دم به‌ (الله)، من له‌وانم؟ ح‌وزه‌یفه‌ش گو‌تی نه‌خیر، پاش تۆش ئیدی نه‌ستۆپاک‌ی که‌سی تر ناکه‌م".

جا ح‌وزه‌یفه‌ خوا لێی رازی بی‌ت نه‌مینه‌داری نه‌ینی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو، پیغه‌مبه‌رمان ناوی دو‌رووه‌کانی پی‌ دابوو. کاتی‌ک بی‌نی عومه‌ر خوا لێی رازی

بیت له رینگهی له جهنازهی پیاوێکدا به رهوآلت موسلمان بووه، گرتی و ههوالی پێ دا که ئهوه له خۆیا نه. چۆن بلیت ئهم ههلهستهیه عومهری داچله کاند و ترسی خودی خۆی کهوته دل، حوزهیفهی سوێند دا: "سوێندت دهدهم به (الله)، من لهوانم؟" ده کریت ههندیک لیان ئالۆز بیت و بلیت: "چۆن عومهر ئهم پرسیاره دهکات له کاتی کهدا ئهوه له ده مژده پیدراوه که به بهههشت؟" بهلام خۆ دهشیت مرووف ههندیک جار خهیاالی لای ههندیک حهقیقهت نه مینیت، دوور نییه عومهر ئهوه ساته ئهم مژده نهیهویهی له زمیندا نه ماییت، که ئهوه وهخت گهلیکی به سهردا تییه پریوو، هاوکاتی ئهوه ترسهی مردن له سهه نیفاق که له دهروونی زیندوو و پاکی فارووقدا ههژا خوا لێی رازی بیت.

وهلامی حوزهیفهش ئهمه بوو: "نه خیر، که سیش له دواي تو بیبهری ناکهم." واته ئهم ده رگهیه له خۆم ناکه مهوه - ده رگهی بیبه ریکردنی خه لک له دوورپوویی، چونکه وا بویان باشته له سهه ترسان و وریابوون له نیفاق، بمینن.

ئاسایی له کاتی بیستنی ئهم ئه سه رانه دا ته نیا به سه رسو پرمانه وه له لای ئهم ترسانه ی هاوه لان ده وه ستین و که ئهم مه راقه یان له نیفاق زیاد له پیرست بووه! به لام نا، ده بیت جگه له مه ی لی هه لێنجین؛ هاوه لان فه قیه ترینی ئومه تن، بیگومان ئه وان قه باره ی گونجاو به هه ر شتیک ده دن و ترسانی شایه نی بو داده نین.

ئهم ترسه مانای شاراهه یی دوورپوویی ده گه یه نیت، شاراهه هه تا ئه وه ئاسته ی که بشیت له ده رووندا بوونی هه بیت و خاوه نه که شی هه ستی پێ نه کات. که واته شایه نی ئهم دلپراو که یه یه، ئه وه بو ئیمه هه ر زو ر شایه نتر. جا هه تا باوه ری مرووف زیاتر بیت و تیگه یشتنی بو سروشتی دوورپوویی هه بیت، پتر لێی ده ترسیت.

به هه مان شیوه شوێنکه و تووانیش خوا لیان رازی بیت ترسی دوورپووییان له خۆیان هه بوو:

(ج) له ههسه نی به صریه وه گێڤ دراوته وه: "سوئند بیت به (الله) باوه ڤدار و له خواتر سیک نه بووه له نیفاق نه ترسایت، جگه له مونا فیق خو، کهس له نیفاق نه رخه یان نییه."

(د) ئین سیرین -له پیشه وایانی تابیعینه ڤهحه تهی خویان لی بیت- فهرموویه تی: "هیچ نایه تیک له قورئاندا هینده ی نه م نایه ته نامترسیئیت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [البقرة: ٨]، «هیه له خه لک که ده لیت باوه ڤمان به خوا و ڤوژی دوا ی هیه به لام له ڤاستیدا باوه ڤدار نین.»"

(ه) ئه یوی سهختیانی فهرموویه تی: "هر نایه تیک له قورئاندا باسی دوو ڤووی تیدا بیت، ترسیم له خودی خو مده بووه."

(و) موعاوییه ی کوڤی قوڤه فهرموویه تی: "عومهر لی ده ترسا و -واته له نیفاق ده ترسا- نه من لی بیخه م بم؟!"

سا نه مانه پینج حه قیقته تی گرن گن سه باره ت به سروشتی دوو ڤووی. ئیتر که زانیوته، وهه با چاریک به گرن گترین سیفه ته کانی دوو ڤوواندا بگێڤین وه ک نه وهی له قورئان و سونه تدا هاتوه بو نه وهی لی وریا تر بین، سیفه ته کانی دوو ڤووان:

* گومان کردن له نایین

* پشت کردن له داوه ڤیردنه لای خوی بالاده ست و سونه ته ی پیغه مبه ره که ی (ﷺ)

* ڤقبوون له وهی که خوا دایه زاندووه

* به دوست گرتن و پشتیوانی کردن له موشریکان

* گوڤانی دوستانه تی و پشتیوانی به پی ته رازووی هیژه کان

* درۆ کردن

* رقبوونهوه له قوریانیدان له رینگهی پهروهرد گاردا

* سه ختبوونی په رسته شه کان له سهریان

* خوشوێستن و ههز کردن بهوهی پیاواندا ههلبدرت و ستایش بکړن له سهر
شتانیک که نهسلن نهیانکردوه

* سارد کردنهوهی خه لک له گوپراهه لیه نایینییه کان و گالته کردن به
کارچاکان

* گومان کردن لهو به لینی سهرخستن و داچه سپاندنهی نیسلام که خوا
داوێتی

* خوشوێستن و ههله بو دنیا و قهلسبوون و نارازیبوون له وهختی
نارهحه تییه کاند

* ترسنۆکی و قبوولکردنی ژیانی سهرکزی و نشوستی

* پرووپامایی و کاسه لێسی بو دهسه لاتداران و داشکاندنی ئایین بویان

* که منه دهبی بهرانبهر به خوا و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)

* ههبوونی کینه له باوهرداران و شکاندنی که سایه تی و شکۆیان له ناو
خه لکدا

* له دووی فیتنه گه پان

* دلپهقی له ناست قورنان

* به که مگرتنی تاوان و بهزۆرگرتنی چاکه

* پشتکردن له ته‌ویه

* خۆدانه بهر فیتنه

* ناخۆشکردن له وهختی دوژمنکاریدا

* شکاندنی پهیمانی خوا

* مۆرکیکی ناسراوه له قسه‌دا و گالته‌کردن به‌ ئایین

* بیئاگایی له خۆبندنه‌وه‌ی حیکمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار له قه‌ده‌ره‌کانیدا

* له‌بیرکردنی (الله)

١- گومانکردن له ئایین

دووړوو ده کریت گومان له بوونی خوا بکات، یان له پیغه مبه رایه تی موحه ممه د (ﷺ) یاخود گونجان و به که لکبوونی ئیسلام بو ژیان. سیفه تی گومانکاری گرنگترینی ناو سیفه ته کانی دووړوویییه، هوکاری سیفه تگه لی نیفاقیی دیکه شه وه ک بهم زووانه ده بینیت.

به لگه له سهر نه وهی که دووړوو گومان له ئایین ده کات:

په روه ردگار له په سنی دووړوواندا فه رموویه تی: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ [البقرة: ١٠]، «د لیان نه خوشی تیدایه، خواش زیاتر نه خوشی خستن.»
ئین کثیر له ژماریه ک هاو هلی گیراوه ته وه که واتای وشه ی «نه خوشی» گومانه.

په روه ردگاریش له نایه تی شووراکه دا که له نیوان دووړووان و باوه داراندا لی ده دریت فه رموویه تی: ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ﴾ [الحديد: ١٤]، «گوئیان به لی، به لام خوتانتان تووشی فیتنه کرد و له مه لاسدا بوون و به شک که وتن.» ﴿وَارْتَبْتُمْ﴾ نه وه تا شک و گومان.

پیغه مبه ری خواش (ﷺ) له به یانکردنی مه ترسیی نهم گومانه دا فه رموویه تی: "سیان هه ن له حالیان مه پرسه: کابرایه ک به ربه ره کانیی په روه ردگار بکات له پیدائیدا، که پیدائی نهو خۆبه گه وره زانیینییه تی و ئیزاره که یشی

بڵندی و عیززەتیەتی،^(١) کابرایە کیش گومانی لە کاری خوا هەیت، هەرەها
بیتومیدبوونیش لە میهری خوا.^(٢) "لە حالیان مەپرسە!" واتە فەوتاون.

ئەم گومان و شککردنە هۆی سیفەتگەلیکی دیکە دوورپووییە:
سا دوورپووان لەبەر بە گومانبوونیان:

• حوکم بردنە لای خوا و پیغەمبەریان پەتکردووە: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ [النور: ٤٨]، «وەختیکیش بانگ بکرتن
بۆ لای خوا و پیغەمبەرەکی (دەبینیت) گرۆیە ک لەوان پشت هەڵدەکەن»،
هەتا ئەو جیگەیی دەفەرمووت: ﴿أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا﴾ [النور: ٥٠]،
«ئەری دلیان نەخۆشی تێدا، یان بەشک کەوتوون». جا ئەوان پەتیان کردووە
داوهری بەرنە لای خوا و پیغەمبەرەکی (ﷺ) بەهۆی بەشکەوتنیانەوه.

• پەکیان کەوت لە چوون بۆ جیهاد: ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ [التوبة: ٤٥]، «ئەنیا ئەوانە
داوای مۆلەت لێ دەکەن (تا ئەینە بۆ جیهاد) کە برۆیان بە خوا و بە پۆژی
دوایی نییە و دلیان بەشک کەوتووە و سا هەر لە گومانی خۆیاندا دەتێنەوه».

• دۆستایەتی و پشتیوانی بیباوەرانیان کرد: ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ [المائدة: ٨١]، «خۆ
ئەگەر برۆیان بە خوا و پیغەمبەر و ئەو هەبواوە کە دابەزناوێتە سەری،
ئەوانیان (بیباوەرانیان) بە دۆستی خۆیان نەدەگرت، بەلام زۆرێکیان سنووربەزێن
و لەتاعەتدەرچوون».

(١) پدای بەشی سەرەوهی پۆشاکە و إزار بەشی خوارەوهیەتی، لێرەدا بۆ مەبەستێکی تایبەت
و ناوازی بە لاغی هێناوە.

(٢) المعجم الكبير: ٧٨٩

• ته‌مه‌لییان له ناست گوێڕایه‌لییه‌کاندا نوواند: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فرمووت: "خۆ نه‌گه‌ر ده‌یانزانی چ پاداشتیکیان تێدایه، -واته‌ دوو نوێژی به‌یانی و عیша له‌ مزگه‌وتدا- به‌ گالکیش بوویه‌ بۆی ده‌هاتن." (١) به‌لام، چونکه‌ گومانیان له‌ حه‌قیقه‌تی نهم پاداشته‌ هه‌یه‌ سستی و ته‌مه‌لییان لێی که‌وتووته‌ کار. خراپیی کرده‌وه‌ی که‌سی دوورپووش، گرنه‌گترین چاوه‌گه‌کانی به‌ گشتی هه‌ر گومان‌کهره‌ له‌ ئایین. حه‌سه‌نی به‌صری له‌باره‌ی نه‌و فرمایشه‌وه‌: ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيهِ﴾ [الحاقه: ٢٠]، «من هه‌ر وام ده‌زانی که‌ ده‌گه‌مه‌وه‌ به‌ هه‌ژمار و پاداشتی خۆم.» ده‌فرمووت: "باوه‌ردار گومانی به‌ په‌روه‌ردگاری باش بووه‌ بۆیه‌ کاری باشیشی کردووه‌، دوورپووش گومانی خراپیی کردووه‌ بۆیه‌ کاری خراپیشی وه‌پیش خۆ داوه‌".

(ظننت - وام ده‌زانی) له‌ وته‌ی باوه‌رداردا که‌ له‌و نایه‌ته‌ هاتووه‌ به‌ واتای یه‌قین و دلنایایی دیت، وه‌ک له‌ زۆر جیگه‌ی دیکه‌ی قورناندا هه‌ر به‌و جوړه‌ هاتووه‌. سا ئیماندار یه‌قینی به‌ لێرسینه‌وه‌ هه‌بووه‌ بۆیه‌ کاری باشی کردووه‌، دوورپووش گومانی هه‌بووه‌ بۆیه‌ کاری خراپیی به‌ کوڵدا داوه‌.

گومان وا ده‌کات بریار و لێکدانه‌وه‌کانی دوورپووه‌ زه‌مینی بن:

جا گومانه‌که‌ی، پشتبه‌ستن به‌ خوا له‌لای کال و کز ده‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ها چاوه‌ڕێبوونی پاداشت و سزای دواڕۆژی. نیدی گزی و ستم ده‌کات و پاره‌ی هه‌رام ده‌خوات و دۆستایه‌تیی به‌هێژه‌کان ده‌کات نه‌گه‌ر له‌سه‌ر باتلێش بن و هه‌رده‌م نه‌وه‌ ده‌کات که‌ به‌ده‌یه‌نانی ئاره‌زووه‌کانی و ناسایشی ژیا‌نی تێدا بیت، نیدی هه‌لال، یان هه‌رام.

یه کێک ده‌ئیت: "تاوانی دووروو چیه که‌واته؟"

خه‌لک سه‌ختیه‌ک له‌وه‌دا نابینن که قایل بن به‌وه‌ی که‌سی نکۆڵیکار و په‌تکه‌ره‌وه‌ی ئیسلام به‌ لووتبه‌رزی، شایه‌نی سزایه. به‌لام لای زۆرێک ده‌بێته‌ پرسیار: "وه‌ختی مرو‌فێک ده‌روانیت له‌ به‌لگه‌کانی ئیسلام و بیران لی ده‌کاته‌وه‌ و قایل نابیت به‌ بوونی خوا، یان تا‌کوته‌نیابوونی، یان پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممهد (ﷺ)، یاخود گومانی له‌ راستیه‌تی ئیسلام هه‌یه، وێرای ئه‌وه‌ش که هه‌ولێ داوه‌ یه‌ کلا و به‌وێژدان بیت، ئیدی گونا‌هی چیه‌؟"

لێ‌وه‌دا وه‌لامێکی زۆر گرنگ هه‌یه، ئه‌وش ئه‌وه‌ی که ئهم پرسیاره‌ هه‌له‌یه‌کی تێدایه‌ پی‌چه‌وانه‌ی عه‌قل و به‌لگه‌کان، مه‌به‌ست ئه‌و گرمانه‌یه‌ که مرو‌ف له‌ به‌لگه‌کانی ئیسلام به‌روانیت و په‌روشی حه‌قیش بیت، به‌لام هێشتا قایل نه‌بیت به‌ راستبوونی.

په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ [البقرة: ٩٩]، «به‌راستی که‌ نایه‌تگه‌لیکی پرونی ته‌واومان دابه‌زاندووته‌ سه‌ر تو، جگه‌ له‌وانه‌شی له‌ پێ ده‌رچوون، که‌س پێی بی‌اوه‌ر نابیت.»

جا که‌سێک که‌ بی‌اوه‌ر ده‌بیت به‌ نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگار، له‌به‌ر که‌موکۆرییه‌ک نییه‌ له‌ به‌لگه‌ی ئه‌و نایه‌تانه‌دا، به‌لکوو چونکه‌ بی‌اوه‌ر خوری به‌ فیسقه‌وه‌ گرتووه‌، واته‌ ده‌رچوون له‌ پێگه‌ی هیدایه‌ت و راستی، یان به‌وه‌ی که‌ ئه‌سله‌ن ناو‌ری لی ناداته‌وه‌، یاخود چونکه‌ به‌ رووانینیکی شایه‌ن و وێژدانیه‌روه‌رانه‌ و په‌روشانه‌ بۆ حه‌ق پرویان تی ناکات.

سا (الله) به‌ هه‌ر مرو‌فێکی راسپێردراو، دلێکی ساغ و عه‌قڵیکی سازی داوه‌، بێشک ده‌بیت به‌ فیتره‌تی خۆی ئیسلامی له‌لا په‌سه‌ند و قه‌شه‌نگ بیت و به‌ عه‌قڵی خۆی به‌لگه‌کانی بۆ ده‌ربه‌که‌ویت. جا کوا کام رووانینی بی‌لایه‌ن

و پاکه که نهو قورئانه قایلی نه‌کات، نهو قورئانه‌ی که نه‌مه سیفه‌تی بیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل: ٩٠] «به‌دلنیا‌یی‌یه‌وه که (الله) فرمان به دادپه‌روه‌ری و چاککاری و به‌خشین به‌خزمان ده‌کات و نه‌هی له‌تاوانی هه‌ره ناشیرین و بی‌زراوه‌کان و سنوورشکی‌نی ده‌کات، و ناموژ‌گاری‌تان ده‌کات تا‌کوو بیر بکه‌نه‌وه.»

کامه پرووانینی بی‌لایه‌نه قورئانیک قایلی ناکات که فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [النساء: ٥٨]، «(الله) فرمانتان پی ده‌کات راسپارده‌کان بکه‌رپننه‌وه بو‌خواه‌نیان و وه‌ختیکیش له‌نیوان خه‌ل‌کدا داوه‌ریتان کرد به‌دادپه‌روه‌ری داوه‌ری بکه‌ن، به‌راستی باشت‌رینیکه نه‌وه خوا ناموژ‌گاری ئی‌وهی پی ده‌کات.»

له‌وانه‌یه‌ بلێت: "به‌لێ، به‌لام له‌به‌رانبه‌ریشدا و هه‌ر له‌و قورئانه‌دا نه‌وه و نه‌وه هه‌ن له‌نایه‌ته‌کانی جه‌نگ و فره‌ژنی و هی دیش."

ده‌لێن: ئه‌م نایه‌تانه ته‌نیا پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زوو و درک‌پیکردنیک‌ی مرو‌ف‌ن که ده‌ستی‌وه‌ردانی را‌گه‌یاندن و وێنه‌ر‌وت‌ینییه‌کان شی‌واند‌وو‌یانه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌س‌یک هه‌رچی و توو‌پ‌ژ‌کردنی قورئان هه‌یه له‌گه‌ل عه‌قل و فیت‌ره‌تی مرو‌ف‌دا، وازی لی به‌پنیت و بی‌گرت به‌و نمو‌وانه‌ی دیکه‌وه، بیشک شو‌ن‌که‌و‌ت‌وو‌ی ئاره‌زووی خو‌یه‌تی و ده‌یه‌و‌یت ده‌ست به‌شت‌یکه‌وه بگرت، نه‌و پشت‌هه‌ل‌کردنه‌ی خو‌ی له‌رامان و گه‌یشتن له‌قورئان و به‌ل‌گه‌کانی ئیسلام و مله‌وپ‌ریه‌که‌ی، پی پاساو و په‌رده‌پۆش بکات.

به‌هه‌رحال نه‌و مرو‌ف‌هی گومان‌ی له‌ئیسلام هه‌یه، به‌هانه‌ی ناد‌ر‌تی و به‌هانه‌شی نییه. به‌ل‌کوو گرفت‌ی نه‌و شو‌ن‌که‌وت‌نی ئاره‌زووه‌ک در‌ژه‌شمان

پێ دا لەژێر ئەو ناوونیشانە ی پێشودا: "دەشیت دووڕوو وا بزانی ت خەریکه کاری باش دەکات" جا شوێنکەوتنی ئارەزوو پێگهی ئەوه له خاوهنەکه ی دەکات به پڕووانینیکی راستالانه و بیلایه نانه و دروست، له به لگه کانی ئیسلام بروانیت. سا به گومانبوون یان قایلنه بوونی، به رهنجاسی ئەوهیه که مەرجه کانی پڕووانینی تەندروستی نه هیناوه ته جی، چاک نه کوڵیوه ته وه. که واته تەنانەت نه گەر به کوفری نکوڵیکردنیش کافر نه بوویت، به کوفری پشته لکردن و خۆلیکه پرکردن کافر بووه، پشتکردنیک له به لگه کان که سه رهنجاسی بووه ته ئەو تلانه وهیه له ناو گوماندا.

پهروهردگار فەرموویه تی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [القصص: ٥٠]، «جا نه گەر وه لایان بۆت نه بوو و برۆیان پێ نه هینای، بزانه که شوێن ئارەزووی خۆیان که وتوون کیش له وه گومرپا تره که به بی پێنووتنییه ک له لای (الله) وه شوێن ئارەزووی خۆی بکه ویت، به دلنیا یییه وه که خوا هیدایه تی خه لکی سته مکار نادات.» سا ئەوه ی مل بۆ ئیسلام نادات، یان به ربه سستی ئارەزوویه رستی پێگهی لی کردووه، دلنیا ییت له برۆهینان به ئیسلام، یاخود دیسان به ربه سستی ئارەزوویه رستی پێگهی ملکه چکردنی بۆ ئیسلام لی کردووه تەنانەت پاش ئەوه ش دلنیا بووه ته وه له راست و حەق بوونی، له ههردوو حالیشدا سته مکاره و شایه نی سزایه.

به هه موو ئەمه دا تیپه ری ده زانیت که پرسیا ری: "گوناه ی دووڕوو چیه که گومان ی له ئیسلام هیه پاش ئەوه ی بیلایه نانه له به لگه کانی پڕووانیه؟" پرسیا رنکی به تاله، نیبن ته یمییه له (العقیده الواسطیه) دا ده فەرمویت: "هه ر کهس به په رۆشی هیدایه ته وه له قورئان رابمیت و سه ری به سه رییه وه ییت، نیلا پێگهی راست ی بۆ روون ده بیته وه".

له به‌رانبه‌ردا هه‌ر که‌س به په‌رۆشیی ئاره‌زووییه‌وه له قورئان رابمییّت و خه‌ریکی بیّت، پێگهی راستی لی وێڵ ده‌یّت.

ئێبن قه‌ییم له (مدارج السالکین) دا ده‌فه‌رمووت: "کوفری گومانیش نه‌وه‌یه که دُنیا نییه نه له راستبوونی و نه له درۆبوونی، به‌لکوو لی به‌گومانه، نه‌مه‌ش ناکریت ئه‌م گومانه‌ی به‌رده‌وام بیّت، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر خۆی بسه‌پییّت که پشت بکات له پ‌روانین و ته‌ماشاکردنی به‌لگه‌کانی راستیه‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌گشتی، نه‌ گۆبیستی بیّت نه‌ ئاوپی لی بداته‌وه، به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی ئاوپیکی لی بداته‌وه و چاوێکی لی بکات، به‌دُنیا‌یییه‌وه گومانیکێ نامییّت، چونکه به‌ته‌واوی چه‌سپاندنی راستیه‌تی خۆیانان تێدایه، به‌تایبه‌ت وه‌ختیک پیکرا کۆ ده‌بنه‌وه، ئه‌و کات به‌لگه‌بوونیان له‌سه‌ر راستگه‌ران و نه‌ی به‌لگه‌بوونی خۆره له‌سه‌ر پ‌وژ".

سا ئیمکانی نییه م‌رؤفیک به‌لگه‌یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌کانی ئیسلام بۆ خۆی بخاته‌ روو به‌ خسته‌نه‌پ‌رویه‌کی ییگه‌رد و راستلانه و له‌ پاشان قایلش نه‌بیّت پیی، بگه‌ر دانپێدانه‌نانی ییگومان لیکه‌وته‌ی ییلایه‌ن نه‌بوون و شوێنکه‌وته‌نی ئاره‌زووه، نه‌ک هی به‌هێزنه‌بوون و به‌که‌لکه‌هاتنی به‌لگه‌کان.

جا نه‌نگی نه‌ له‌ نایینه‌که‌ی خوادایه و نه‌ له‌ به‌لگه‌یه‌ کیشی که‌مه‌:

﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ [الأ‌نعام: ١٤٩]، «بلی ده‌ی به‌لگه‌ی هه‌ره ته‌واو بۆ خواجه، سا نه‌گه‌ر بیویستایه هه‌مووتانی پ‌یتوونی ده‌کرد.»

په‌روه‌رد گاریش ته‌واوی خه‌لکی له‌سه‌ر بزوو‌ان و مه‌یلکردن بۆ لای نایینه‌که‌ی خۆی پ‌سکانه‌وه‌:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ

بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ [الأعراف: ١٧٢ - ١٧٣] «وهختیك په‌روەردگارت له نه‌وه‌كانی ئادهم له پشتیان‌ه‌وه و‌ه‌چه‌كانیان‌ی د‌ه‌ره‌ینا و كردنیه ش‌ه‌ید به‌س‌ر خ‌و‌یان‌ه‌وه، نه‌ری من په‌روەردگاری ئی‌وه نیم گوتیان با ئیمه ش‌ه‌یدی نه‌مه‌ین، بۆ نه‌وه‌ی ر‌و‌ژی د‌وایی نه‌لین ئیمه له‌مه بیناگا بووین (١٧٢) یاخود بلین خ‌و باب و باپیرانمان بوون به‌ر له ئیمه شیرکیان کردووه و ئیمه‌ش و‌ه‌چه‌ی نه‌وان بووین پاش وان، نه‌ری [خ‌وایه] تۆ به تاوانی باتلکاران ئیمه‌ش ده‌فه‌وتینی.»

پ‌ن‌غه‌م‌به‌ری خواش (ﷺ) فه‌رم‌و‌یه‌تی: "هیچ له‌دایک‌بو‌یه‌ک نییه له‌س‌ر فیت‌ه‌تی پاک له‌دایک نه‌بی‌ت، جا باوک‌ودایکین ده‌یک‌نه‌ جووله‌که، یان گا‌ور، یان ناگر به‌ره‌ست." (١)

نه‌نگی له‌و د‌له‌یه‌ مل بۆ ئایینی خوا که‌چ ناکات، باسه‌که‌ی ئیمه‌ش ل‌یه‌دا سه‌باره‌ت به‌ ملنه‌دانیک‌ی گ‌شت‌گیره‌ بۆ ئیسلام، پشت‌کردنیک‌ی ته‌واو. به‌لام، نه‌وه‌ی مر‌و‌ف ش‌ت‌یک له‌ د‌ل‌یدا بی‌ت له‌س‌ر ه‌ه‌ند‌یک له‌ ورده‌کارییه‌کانی شه‌ریعه‌ت، نه‌وه‌یان له‌پ‌یر سیفه‌تی "ر‌قب‌و‌نه‌وه‌ له‌وه‌ی خوا دایبه‌زان‌د‌وه‌" باسی ده‌که‌ین.

ئه‌ی چ‌و‌ن نه‌گ‌ر مر‌و‌ف با‌وه‌ر به‌ی‌ن‌یت و پاشان ئاره‌زووی بی‌ت و له‌م با‌وه‌ری د‌ا‌بر‌ن‌یت؟! سه‌یرت ل‌ی نه‌یه‌ت د‌لی م‌و‌ری پ‌ی‌وه‌ بن‌ر‌یت و ئیتر ش‌کی له‌ ح‌ه‌قیقه‌ته ه‌ه‌ره‌ گ‌ه‌وره‌کانیش بۆ په‌یدا بی‌ت. په‌روەردگار له‌باره‌ی دو‌ور‌و‌وان‌ه‌وه‌ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنافقون: ٣]

«نه‌وه‌ش به‌ران‌به‌ر به‌وه‌ی با‌وه‌ریان ه‌ینا و له‌ پاشان بی‌با‌وه‌ر بو‌ونه‌وه، ئیدی د‌لیان م‌و‌ری ل‌ی ن‌را و له‌وه‌ولاش نه‌وان تی‌گ‌ه‌یش‌تن‌یک‌یان نه‌ما‌وه.»

فهرمووشیه تی: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [آل عمران: ٨٦]، «چۆن خوا خه لکینک پرتیوتنی ده کات که پاش نیمانه یانیان کافر بوونه ته وه و شاهیدیان دابوو که پیغه مبه راسته و به لگه هه ره پروونه کانیان بو هاتبوو، خواش هیدایه تی خه لکی سته مکار نادات.»

سا په نا به خوا له شوینکه وتنی ئاره زوو، چۆن خاوه نه که ی خلوری هه لدره سامنا که کان ده کاته وه! تاوانه کان دل نه خوش ده خه ن و ئاره زوو زالت ده که نه به سهریدا، ئاره زووش پینگه به ره و گومان لیده دات:

ئه مه به و موسلمانانه ی ده یین که سکا لای به گومان بوونیان ده که نه له ئایین و که م دنیاییان و توانانه شکان به سهر ناسینه وه ی حق له سهر ده می نا کوکیه کاند. وریای تاوانه کان به دل نه خوش ده خه ن، نه و جا ئاره زووی به سهر دا زال ده که نه، تا نه وه ی نیت پنگری ده که نه له ناسینه وه ی راستی و وه رگرتنی هیدایه ت به به لگه کانی ئیسلام و گومان بارانت ده که نه له مه ر ئایینی خوا و دوو پرووی سهر نه جامت ده ییت.

دل خراب ده ییت به سهر پیچییه کان وینه ی هه سته وه ره کان که خراب ده بن به به رکه وتنی زیان و ئازاره کان:

ومن يك ذا فم مر مريض

يجد مرا به الماء الزللا

*****

هه ر کن ده مینکی تال و ناساغی هه بنیت

ئاوی زولا ئیشی لـــــــه زاردا تاله

که واته نه خوښی دل به سهرېچیه کان پهیدا دهیت، به لگهش له سهر نه مه له قورئان و سونه تدا گه لیک زوړن، له وانه نهو فرمایشته ی پوره ردگار: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ [النساء: ۸۸]، «جا نیوه چیتانه وا سهاره ت به دووړووان بوونه ته دوو گرووه که خوا به بهری دهست و کاری خوښان، په کی خستوون.»

واته هه لیکه پړاندوونه ته وه و خستوونیه ته. کوفروه به هو ی تاوانه کانیا نه وه.

له باره ی به نی نیسرایلیشه وه فرموویه تی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [الصف: ۵]، «وه ختیګ لایاندا، خواش دلپانی لادا و هه لږا که خوا هیدایه تی خه لکی له تاعه تدرچوو ناکات.»

حق خو ی له زانسته وه دیت، مرو فیش زانستی به تاوان بیر ده چیته وه، له نیبن مه سعووده وه هینراوه که فرموویه تی: "من وا ده زانم مرو ف زانستی کی بیر ده چیته وه به هو ی تاوانیکه وه که دهیکات."

نیبن ته میمه ش په حمه تی خوی لی بیت ده فرموویت: "تاوانه کان تیاندایه دهنه هو کاری شارانه وه ته وای زانستی به سوود یان به شیکی، بگره دهنه هو ی له بیرچونه وه نه وه شی که زانراوه و گلدراره ته وه."

لهو به لگانه شی دهیخه نه روو نه خوښکه وتنی دل به هو ی سهرېچیه کانه وه یه نهو فرمایشته ی (الله): ﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ [التوبة: ۱۱۰]، «هیشتا نهو بینایه ی بنیاتیان ناوه خوتخوته و گومانه له دلپاندا هه تا نهو کاتی دلپان ده ته قیت و ده پچریت.»

واته بنیاتنانی دووړووان بو مزگه وتی ضیړاړ، شک و دووړووی خسته دلپانه وه. سا مرو ف دهیت وریا بیت له کردنی تاوانیک که ده شیت زیاتر نه خوښی و گومانی دلی پهره پی بدات مادام شوته واره کانی ماون و سهرپین،

له گەل ئەوهشدا كه خاوهنه كهى دهشیت ئەسلەن له خەيالىشيدا ئەمىنیت و هۆشى لای ئەم سەرچاوهیهى نەخۆشى و ناساغییه كانى دلى نەبیت، یان بەكەم لى بپروانیت و وا بزانیته نیا وازهینانى لى بەسه بۆ نەمانى شوتنهاته كانى با ئەوهشى كه خرابى كردوو پىشتر نیسته چاكى نەكاتهوه، وهك ئەوهى پۆستىك له تۆره كۆمه لایهتییه كاندا بلالو بكاتهوه كه سەرخستنى باتلىك و ناشیرینکردنى هەقیكى تىدايه، یان گرتە و وینەى بەدپروشانە بگۆزیتەوه و گەنجانی موسلمانى پى تووشى ناشووب بكات، جا كه سىك ئەوه بكات زۆر نزىكه تاوانه كهى كارتىكهرى خراب بكاته سەر دلى له شك و دوورپووى مادەم شوتنه واره كانى هیشتا مایتن، هەتا ئەگەر خاوهنه كهشى بیرى چووییتەوه كه ئەم خراپە لەبەرپروشتووێ كردوو، دە با ژیران ناگادار بن!

هەربۆیه پىغه مبه‌رمان (ﷺ) فیری کردوین هەستیار بین بەرانبەر بە گوناھەکان و راستالانە داواى لیخۆشبوونیان بۆ بکەین. موسلیم له ئەبوو هورەیره‌وه خوا لى رازى بیت گىراوتییه‌وه كه پىغه مبه‌رى خوا (ﷺ) له كړنووشيدا دىفەرموو: "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً وَجَلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ" "پەروردگارم له گوناھەم هەمووی خوش بە، گچکە و گەورەى، سەرەتا و کۆتایى، ناشکرا و نهینى." (۱) هەروەها له بەلگەکانى سوننەتى نەبەوى لەسەر ئەوهى تاوانەکان دوورپووى دەچین ئەو فەرمايشتهى پىغه مبه‌ر (ﷺ): "هەر کەس گوێى له بانگ بیت پوژى هەینى و نەبەت، پاشان گوێى لى بیت و نەبەت، پاشان گوێى لى بیت و نەبەت، خوا مۆر له دلى دەدات و دىکاته دلى مرویه کى دوورپوو." .

هەمان شیوه ئەو فەرمايشتهى دیکەشى (ﷺ): "فیتنه‌کان بۆ دله‌کان دەخزێنه‌ پوو، وهك هەسیر چیلکه‌ چیلکه‌، جا هەر دلىك خواردییه‌وه،

خاڵیکی ڕەشی لی دەکوئرت، هەر دڵیکیش نکۆلی بکات، خاڵیکی سپی لی دەکوئرت، تا ئەوهی دەبنه دوو دڵ: یه کینکی سپی وێنهی بەردی صەفا ئیدی تا ئاسمانه کان و زهوی مابن فیتنهیه ک زبانی پێ ناگهیهنیت، یه کینکی دیش ڕەشی قەترانی و وێنهی گۆزهی سەرەخوار، نه چاک دەناسیت نه خراب، جگه لهو ئارهزووهی خۆی ههیهتی. ^(۱)

که فرمودهیه کی واتا گهوره و جیی تیرامانه:

• "فیتنه کان بۆ دله کان دهخرینه ڕوو، وهک ههسیر چیلکه چیلکه. "ناشوویی لیکناڵۆسکاو و زۆروزه بهن به شوێن یه کدا وێنهی لیکناڵانی چیلکهی ههسیر.

• "جا هەر دڵیک خواردیهوه، خاڵیکی ڕەشی لی دەکوئرت. "واته ئەو دلهی قبوولی دهکات و ڕهتی ناکاتهوه، خاڵیکی ڕەشی لی دەدرت.

• "هەر دڵیکیش نکۆلی بکات، خاڵیکی سپی لی دەکوئرت. " ئەوهی بهرهلستکاری دهکات و ئارامی لهسەر دهگرت، خاڵیکی سپی لی دەدرت.

• "تا ئەوهی دەبنه دوو دڵ: یه کینکی سپی وێنهی بەردی صەفا ئیدی تا ئاسمانه کان و زهوی مابن فیتنهیه ک زبانی پێ ناگهیهنیت. " دلی مروی خوگر له ناشووبه کان ورده ورده سپی دهییت و به سپیهتی صەفا، واته ئەو بهرده سپیهی هیچی پێوه نالکێ، بهرگریه ک له ئاست فیتنه کان پهیدا دهکات که دینه ڕینگهی تهنانهت با هەر یه کینکی تازهیان له کۆنه کان گهورهتریش ییت.

"یه کینکی دیش ڕەشی قەترانی و وێنهی گۆزهی سەرەخوار. " ڕهنگ ڕەش و وهکوو ئەو گۆزهی ههلهگهراوهیهی چهندینکیش ئاوی بهسهردا بکهیت، ئاوێک گل ناداتهوه. ئەمیش ئاوا ئایهت و فرموده و پەند و نامۆزگاری کاری تی ناکات.

• "نه چاک ده ناسیت نه خراب، جگه لهو ئاره زووهی خوێ ههیه تی." بزۆرتهری ژیا نی و پالنه ری کردن و کردن و پیوه ری بریاردان له شته کان: ته نیا و ته نیا ئاره زووه!

سه رنج بده چۆن گلان له فیتنه کان، ئاره زوو ده رخواردی دل ده دات، نه مه ش ده مانگیر پته وه سه ر ناو نیشانه که: "تاوانه کان دل نه خو ش ده خه ن و ئاره زووی به سه ردا زال ده که ن، ئاره زووش پینگه ی به رهو گومان ده گریت".

تۆ کاتی ک تاوانه کانت بۆ نمایش ده کریت، له بیرت بیت که هه لۆستت به رانه ری دیاری ده کات: خالینکی سه ی که دل ته پارێزیت له ناشویه کان یان ره ش که نه خو شی ده خات و ورده ورده ده ی کاته له وه رگه ی دوودلی و دوورویی!

هه روه ها له به لگه کان له سه ر نه خو شخستنی تاوان بۆ دل، فه رمایشته که ی پیغه مبه رمان (ﷺ): "به نده وه ختی ک تاوانی ک ده کات، خالینکی ره ش له دلی ده دریت، جا نه گه ر ده ست هه لبگریت و داوای لی خو شبوون بکات و بگه ر پته وه، دلی ساف ده کرته وه و نه گه ریش به چته وه سه ری زیاد ده کریت، تا نه وه ی ته وای دلی داده گریت، نه وه یه نه وه په رده یه ی په ره ردا گار با سی کردوه: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾" (نه خیر به لکو و نه وه ی که ده یان کرد بالی کیشا به سه ر دل یاندا و دایو شی).^(۱)

ئه م ئایه ت و فه رموودانه به لگه ن له سه ر نه وه ی که ناشووی ئاره زوو و هه زه کان، پینگه ن به رهو ناشووی گومانه کان، تاوانه کان بیرویا وه ر ده رووشینن. مرۆیه ک به وه فریو نه خوات که نه وه هه ر چه نده له سه ر تاوانیش بیت به لام ئیمانی دلی قایم و ته واه. نه وه ی وا بزانی ت توانای زنده پو یی کردنی له گونا هدا هه یه به یی کاری گه ربوونی با وه ری به شو ئنه واره کانی، هه ر ته نیا به م بیر کردنه وه یه ی که وتو وه ته یه ک له تاوانه گه وره کانه وه، تاوانی نه رخه یان بوون له پیلانی خوا

که فەرموویه‌تی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [النور: ٦٣]، «با وریا بن نه‌وانه‌ی سه‌رپ‌چی فرمانی نه‌و ده‌که‌ن که ناشوویکیان تووش بی‌ت، یان سزایه‌کی به‌ئیش.»

خراپ‌ترین ناشوویش نه‌خۆشکه‌وتنی د‌له‌کانه به‌ه‌وی سه‌رپ‌چیکردنیان له فرمانی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، ئیدی کوفر یان نیفاق، پ‌ینگه به‌ره‌و د‌لیان شک ده‌بات.

جا نه‌رخه‌یانبوون له پیلانی خوا نه‌ویه خراپه‌کان بکه‌یت و ترسی سزای خوات نه‌بی‌ت له دنیا و د‌وار‌و‌ژدا، یان نه‌وه‌ی د‌لت نابووت بک‌ریت به شوومی نه‌م تاوانه، وه‌ک نه‌و که‌سی چاری به‌ره‌ل‌لا کردووه به‌ناو حه‌رامه‌کانی خوادا و ده‌ش‌لی‌ت: "نه‌مه کار له ئیمانی ناو د‌لم ناکات." نموونه‌ی نه‌مه وته‌که‌ی ئیین مه‌سه‌وود ده‌ی‌گر‌ته‌وه خوا ل‌یی رازی بی‌ت: "گه‌وره‌ترینی تاوانه گه‌وره‌کان: هاوه‌لدانان ب‌و خوا و ناو‌می‌د‌بوون له میه‌ری خوا و نه‌رخه‌یانبوونه له پیلان و سزای خوا." مر‌و‌فی سه‌رپ‌چیکار سی جار بانکی ناوه‌ر له د‌ل‌یدا سه‌رکوت ده‌کات: به‌ر له کردنی سه‌رپ‌چیه‌که ب‌و نه‌وه‌ی ده‌ست نه‌ترس‌نی‌ت، پاشان له میانه‌ی کردنیدا ب‌و نه‌وه‌ی چ‌یر‌ی ته‌واو وه‌ر‌گر‌ت، پاشانیش د‌وای لی‌بوونه‌وه ب‌و نه‌وه‌ی له په‌شیمانی کردنی کاره‌که هه‌ل‌بی‌ت. نه‌م کرداری سه‌رکوت‌کردنه وه‌خت‌یک ز‌و‌ر روویدا، ته‌واو ره‌گی ئیمان له د‌ل ده‌رده‌ه‌نی‌ت و ناخ‌وشی و دوود‌لی تی ده‌هاو‌ت.

ده‌بینیت تاوانکار کات‌یک سزای د‌واده‌که‌و‌ت له‌وانه‌یه سه‌ره‌تا سوپاسی خوا بکات که چاوپ‌و‌شی ل‌ی کردووه، به‌لام ئیدی که چه‌ند‌باره‌ی کرده‌وه و سزای نه‌بینی، ده‌ش‌ت نه‌رخه‌یان بی‌ت له پیلانی خوا و نه‌سل‌ن گومان له بوونی پاداشت و سزاش بکات! ئیتر بی‌تاگا له‌وه‌ی دنیا مالی تاق‌یک‌کردنه‌ویه نه‌ک لی‌رسینه‌وه و سزا. و‌ر‌پ‌رای نه‌وه ده‌ک‌ر‌ت نه‌سل‌ن سزاش در‌ای‌ت و پ‌ی نه‌زان‌یت. چ

سزایه‌ک سه‌ختتر له نه‌خۆشیی دڵ و بیبه‌شبوون له گۆرپ‌رایه‌لیی خوا به گه‌وزان له سه‌رپیچیکردنی.

کاتی‌ک جووله‌که بویری و پروقایمی نه‌وه‌یان کرد نزا له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ن و گوته‌یان (السام علیک - مه‌رگ بۆ تۆ)، که سزایه‌کی به‌په‌له‌یان بۆ نه‌هات، نه‌رخه‌یان بوون له پیلانی خوا و سزادانی بۆیان: ﴿وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبُئْسَ الْمَصِيرُ﴾ [المجادلة: ۸] «وه‌ختیکیش دینه لات به شیویه‌ک سلاوت لی ده‌که‌ن خوا وا سلاوی لی نه‌کردووت، له ده‌روونی خۆشیاندا ده‌لێن با خوا سزای بداینايه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ده‌لێن، به‌سیانه دۆزه‌خ که بچه‌ ناوی سا خراپترین سه‌ره‌نجامه.»

پوخته‌ی باب‌ه‌ت نه‌وه‌یه سه‌رپیچی به‌ره‌و نه‌خۆشکه‌وتنی دڵ ده‌چیت و نه‌ویش به‌ رۆلی خۆی ئاره‌زوو به‌سه‌ر دڵدا زال ده‌کات. جا کاتی‌ک ئاره‌زوو به‌سه‌ر دڵدا زال بوو، ده‌شیت خاوه‌نه‌که‌ی به‌ره‌و گومان‌کردن له تایی‌نی خوا ببات، گومانیش به‌ رۆلی خۆی به‌ره‌و سیفه‌ته‌ نی‌فاقییه‌کانی دیکه‌ ده‌چیت.

له جینگه‌ی دیکه‌شدا دیسان به‌لگه‌سازی بۆ نه‌م زنجیره و هه‌نگاوانه ده‌که‌ین به‌ ویستی خۆی به‌رزی بالاده‌ست له به‌رانبه‌ردا گۆرپ‌رایه‌لی به‌ره‌و دڵنیا‌یی ده‌تبات:

خاوه‌ن گۆرپ‌رایه‌لیش باوه‌ری خۆی گلێز ده‌کاته‌وه و گۆری پی ده‌دات تا‌کوو پالی پێوه‌ بنیت بۆ تاعه‌ته‌کان و پاشان به‌رده‌وامبوونیش له‌سه‌ری وه‌ختی کردنی، نه‌وجا شادبوونیش پێی دوا‌ی ته‌وا‌بوونی.

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووت: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ [البقرة: ۲۶۵]، «نموونه‌ی نه‌وانه‌شی مالیان ده‌به‌خشن له‌پێناو په‌لامه‌ندیی خوادا و به‌ دڵچه‌سپاویی ده‌روونیا‌نه‌وه، نموونه‌ی

باخیکه به ته پۆلکه و بهرزاییه کهوه.»

جا ئەوان لە پێناو خوادا و به ئومیدی ئەوهوه دەر و نیان لە سەر باوهر بچه سپینیت،
دەبه خشن.

ههروهها پهروهردگار فەرموویهتی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا﴾ [النساء: ۶۶]، «خۆ ئەگەر ئەوان ئەوهیان بکردایه که
ئامۆژگاریان پێی کرابوو، بۆ خۆیان باشتەر و توند چه سپینتر ده‌بوو.»

زیادبوونی ئیمان و یه‌قینیش له پاداشتی زووی خواجه بۆ باوهردار له‌سەر
گوێزپایه‌لییه‌کانی: ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ [مریم: ۷۶]، «ئەوانه‌شی
پێنۆتینیان وهر گرتوه، خوا زیاتر پێنۆتینیان ده‌دات.»

ئامرازه‌کانی پاونانی گومان:

ئوهی له دلیدا گومانیک له‌مه‌ر نایین هه‌ست پێ ده‌کات، یه‌که‌م نزا کردنی
له‌سهره. پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: "دلی ته‌واوی ئاده‌میزاده‌کان له‌نیوان
دوو په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌کانی خوای میهره‌باندايه، وه‌ک یه‌ک دلی، هه‌ر چۆنی
بوی ده‌یبا و ده‌یه‌ینیت." له‌پاشان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فەرمووی: "په‌روه‌ردگارا
هه‌لسوو پێنه‌ری دله‌کان، دله‌کانمان بخه‌ره‌ سه‌ر گوێزپایه‌لی خۆت." (۱)

له‌ فەرمووده‌ قودسییه‌ که‌شدا هاتوه: "ئهی به‌نده‌کانم، سه‌رجه‌متان گوهران
مه‌گه‌ر ئوهی من پێنۆتینیم کردیت، جا داوای پێنۆتینیم لی بکه‌ن تا پێنۆتینتان
بکه‌م." (۲)

(۱) [مسلم: ۲۶۵۴]

(۲) [مسلم: ۲۵۷۷]

لهسهریشهتی ناگای له پهیههندی نیوان سهپهچی و لاوازیوونی یهقین ههیت، ههروهه پهیههندی نیوان ئارهزووهکان و گومانهکان. نهوجا لهسهریهتی به شوین زانستی بهسووددا بروات. له ئیبن دهیلهمییهوه هاتووه فهرموویهتی: "لهبارهی قهدهروهه شتیک له دلمدا پهیدا بوو که ترسام ئایین و مال و حالم پی کاول بیت. جا چوومه لای ئوبه ی کوری کهعب و گوتم ئهڕی نهبا مونذیر شتیک سهبارت بهم قهدهره کهوتووته دلمهوه و ترساوم ئایین و حالم لی وێران بکات. سا شتیکم لهسهر نهوه بۆ باس بکه بهشکوو خوا بیکاته مایه ی سوودم." جا ئیبن دهیلهمی نهیهشت ئهم خوتخوتهیه له دلیدا سهرگه می کار بیت، بهلکوو غاریدا بۆ لای یهک له هاوهلان تا ئهو گومانه ی بۆ بسپهتهوه به رووناکیی وهحیههک که له پیغه مبهری خوی (ﷺ) بیستوه.

ههروا ناموژگاریمانه زنجیره ی (رحلة الیقین - گهشتی دنیایی) تهماشای بکهن که هی بهنده ی بچووک ئیاد قونهیییه، جیگیرکردنی دنیایی و رهبازیکی زانستی تیدایه بۆ رزگارپوون له گومانهکان و ههلهکهندنی رهگیان، زۆرنیکیش له برایان و خوشکان راشکاوانه رایانگهیاندوه که دوی رووانینیان لهم زنجیرهیه، گهراونهتهوه بۆ ئیسلام، پاش دهورانیک له بابووران و گێژهلووکه ی شک و گومانهکان. سا سوپاس و ستایش هه ر بۆ خوایه له سههتا و له کۆتاییدا.

ههروهها بینینی (سلسلة المرأة - زنجیره ی ئافهت)یش به هه مان شیوه، دیسان لهلایهن بهنده ی بچووکهوه، چاره ی زۆرنیک له گومانهکانی تیدایه تایبهت به ئافهت له ئیسلامدا، شوئنهواری باشیشی ههبوو سوپاس بۆ خوا.

وهسوهسهکان بهو گومانه ههژمار ناکرین که باوه ر لهق دهکات، ئهم قسانه ی پیشوو تهنیا سهبارت بهو گومانه بوو له دلدا دهمیتهتهوه و گیرساویه، نهک ئهو خوتخوته شهیتانیانه ی خاوهنهکی پهنا به خوا دهگریت و پالی دهیت.

په‌ره‌رد گار فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ۲۰۱]، «به‌راستی نه‌وانه‌ی که له‌خواترسن وه‌ختیک گوزم و خوتخوته‌یه کیان له‌شه‌یتانه‌وه بی بکه‌وێت، ده‌که‌ونه یاد و ئیدی ده‌بینی به‌رچاو‌پۆشن و دامه‌زراون.»

خه‌لک‌یک له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتنه‌ خزمه‌تی و لیان پرسی: "ئیمه شتی وا دێ به‌ دل و ده‌روونمانا ناو‌ترین بی‌ت به‌ ده‌مانا." فهرمووی: "به‌راست به‌وه گه‌شتوون؟" گو‌تیان: "به‌لێ"، فهرمووی: "ئه‌وه ئیمانی سوور و سافه." (۱)

پی‌او‌ن‌کیش هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و گو‌تی: "من شتی وا ده‌لیم له‌ دل‌مدا، بيم به‌ خه‌ل‌وز پیم خۆش‌تره‌ له‌وه‌ی به‌ زار بیلیم." واته‌ ئهم هاوه‌له‌ پێی باشته‌ر بسووتیت وه‌ک له‌وه‌ی نه‌و خوتخوته‌یه‌ی ناو دلی بی به‌ ده‌میدا. پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) فهرمووی: "سوپاس بۆ ئه‌و خواجه که هه‌رچی ماویه‌تی و نه‌یماوه‌ (یانی شه‌یتان) ته‌نیا هه‌ر وه‌سه‌سه‌یه." (۲)

واته‌ نه‌وسه‌ری هه‌ول و توانستی شه‌یتان له‌گه‌ڵ ئهم به‌نده‌یه‌دا ته‌نیا نه‌ویه‌ خه‌یاڵ و خوتخوته‌ی بۆ ببزو‌نیت د‌ل‌نیا‌یش پله‌ی هه‌یه‌:

یه‌قین چه‌ند دانه‌ پله‌یه‌ نه‌ک ته‌نیا پله‌یه‌ک. ئهمه‌ بۆیه‌ ده‌لێن که که‌س نه‌ خۆی و نه‌ خه‌ل‌ک‌یش به‌ دوور‌پو‌ویی تۆمه‌ت‌بار نه‌کات ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ پله‌ی که‌مال و ترو‌پ‌کی د‌ل‌نیا‌یدا نییه‌.

به‌لام چۆن ده‌لێن د‌ل‌نیا‌یی فره‌پله‌یه‌؟ ئه‌ری مرۆف هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌، یان باوه‌ر‌ه‌ین بی‌ت، یان به‌گومان، یان به‌درو‌خه‌ره‌وه‌؟ ئه‌ری د‌ل‌نیا‌یی ئه‌وه‌ نییه‌

(۱) [مسلم: ۱۳۲]

(۲) [أبو داود: ۵۱۱۲]

باوه‌پێکی ته‌واوی یه‌کلای بێ شک و دوودلی ییت؟

به‌لێ، به‌لام ئهم -باوه‌په‌ینه‌نه‌ش- له‌ خودی خۆیدا چه‌ند ئاسته‌؛ تو وه‌ختیک به‌ باوه‌پێکی پێداگرانه و ته‌واو باوه‌ر به‌ بوونی خوا ده‌هینیت، ئیدی هێلی داخوازت تی په‌راندوه‌، یانی له‌ هێزی کێشکردنی گومان و دوودلییه‌کان ده‌ریازت بووه‌. به‌لام، پاش له‌وه‌ش هێشتا خه‌لک جیاوازیان هه‌یه‌ له‌ هه‌لفه‌رین و به‌رزبوونه‌وه‌دا.

بچۆ ناو باخێک و داره‌کانی ته‌ماشای بکه‌، سه‌رجه‌میان داری زیندوو و سه‌وز و له‌سه‌ر بێ وه‌ستاون، به‌لام ئایا یه‌کسانن؟ نا، دارێک ده‌بینی په‌گی باریکی هه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر ڕووکاری زه‌وییه‌که‌ دیارن، ئاسانه‌ هه‌لکه‌ندنی، دارێکی دیکه‌ش هه‌ر نه‌و کات، قوولپه‌گ، له‌ بن نایه‌ت، یه‌کیکی په‌گ چر و داچه‌سپاو تریش هه‌ر ده‌بینی که‌ هه‌رگیز ته‌مای ده‌ره‌ینه‌نی ناده‌یت به‌ر خۆت، ده‌شیت به‌ر درته‌وه‌، بکوژرت، بسووتیترت، به‌لام ده‌رناهیترت و ناله‌قیت، وینه‌ی یه‌قینیش له‌ دله‌کاندا ئاوه‌هایه‌.

کۆمه‌له‌ موسلمانێک سه‌رجه‌میان دله‌یایییه‌کی زیندوویان هه‌یه‌، وینه‌ی ئهم دارانه‌، به‌لام ئای وه‌ختیک ئاشووب یه‌خه‌یان ده‌گرت، چه‌نده‌ جیاوازن.

دیسان هه‌ر نه‌و دارانه‌ له‌ به‌خشینی به‌ریشدا یه‌کسان نین؛ هه‌یانه‌ ته‌نیا سوودی بۆ خۆی هه‌یه‌، هه‌یانه‌ به‌ری به‌سه‌ر خه‌لکه‌دا ده‌بارت و سیبه‌رداریشه‌. یه‌قینیش ئاوها، هه‌ر یه‌ ته‌نانه‌ت خاوه‌ن یه‌قین خۆشی پێوستی به‌ ئاودانی داری یه‌قینی هه‌یه‌؛ نه‌کا وشکی لێ بدات و به‌م‌رت، بگه‌ر نه‌شونماش بکات و به‌ریش بدات، سود بگه‌یه‌نیت و په‌گ له‌ سکی زه‌ویدا به‌او‌رت.

٢- پشتکردن له به‌داوه‌رکردنی په‌رتووکه‌که‌ی خوا و سوننه‌تای پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)

هۆکاره راستیه‌کانی:

لێره‌شدا ئه‌و په‌یوه‌ستییه‌ دهرده‌که‌وت که له سیفه‌تی گومانکردن له نایین
ریشه‌سازیمان بۆ کرد. ئه‌م پشتکردنه له گومانه‌وه سه‌ری دهره‌یناوه، گومانیش
له شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، ئاره‌زووش له‌و دله‌ نه‌خۆشانه‌دا
فه‌رمانه‌ه‌وایه که تاوان نه‌خۆشی خستون.

(الله) فه‌رمویه‌تی: ﴿أَفْحُكَمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا
لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠]، «ئه‌ری حوکمی نه‌فامییان ده‌وت؟ جا حوکمی کێ
له حوکمی (الله) باشته، لای خه‌لکیک که دله‌یاییان هه‌یت.»

جا نه‌بوونی یه‌قین -یانی گومان- وا له هاوه‌لانی ده‌کات به شوین حوکمی
نه‌فامیه‌وه بن.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار له په‌سنی دوورپواندا فه‌رمویه‌تی: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُذْعِنِينَ ﴿٥٩﴾ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ
أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [النور: ٥٨ - ٥٠]

«وه‌ختیکیش بانگ بکرن بۆ لای خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، تا داوه‌ری بکات
له نیتوانیادا، ده‌بینیت گرۆیه‌ک له‌وان پشت هه‌لده‌که‌ن (٥٨) خۆ نه‌گه‌رشه‌ق
به ئه‌وان یه‌ت به‌ ملکه‌چیه‌وه بۆی دین (٥٩) ئه‌ری دله‌یان نه‌خۆشی تیده‌یه،

یان به‌شک که‌وتوون، یان ده‌ترسن خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سته‌میان لی بکه‌ن، به‌لکوو نه‌وانه‌ن سته‌مکار.»

جا پشت‌کردنیان له‌ داوه‌ری‌بردنه‌ لای خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌ به‌شکه‌وتن (گومان) له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه، که‌ نه‌ویش په‌یوه‌ندی به‌ نه‌خو‌شیی دله‌وه‌ هه‌یه.

هه‌روه‌ها په‌روه‌ردگار فەر‌موویه‌تی: ﴿وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾ [المائدة: ٤٩]، «هه‌روه‌ها به‌وه‌ی خوا دایبه‌زاندووه‌ داوه‌ری بکه‌ له‌ نیتوانیاندا و شو‌ئن ئاره‌زووی نه‌وان مه‌که‌وه‌ و وریایان به‌ به‌ ناشو‌یتدا نه‌به‌ن و نه‌تتراز‌ئن له‌وه‌ی خوا دایبه‌زاندووه‌ته‌ سه‌رت خو‌ نه‌گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد نیت‌ر بزانه‌ نه‌وه‌ خوا ده‌یه‌و‌یت به‌ه‌وی هه‌ندی‌ک له‌ تاوانیان‌ه‌وه‌ گیر‌ۆده‌یان بکات.»

جا به‌و تاوانانه‌ی کردبو‌یان و به‌ شو‌ئنکه‌وتنیان بو‌ ئاره‌زوویان، خوا دل‌یانی نه‌خو‌ش خستووه‌ بو‌یه‌ ئاوا له‌ به‌حاکم‌کردنی قورنانی خوا و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) لایانداوه‌.

به‌هانه‌ی ده‌ستیان بو‌ ئهم پشت‌لی‌کردنه‌:

په‌روه‌ردگار له‌ سو‌وپه‌تی نی‌ساء دا ده‌فه‌رمو‌و‌یت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ وَمَا تُنْزِلُ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۖ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُم مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْضَنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ [النساء: ٦٠ - ٦٢]

«ئه‌ری نابینی نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌یان ده‌کرد باوه‌ریان به‌وه‌ هه‌تاوه‌ دابه‌زیوه‌ته‌

سه‌ر تۆ و نه‌وه‌شی به‌ر له‌ تۆ دابه‌زیوه، (که‌چی) ده‌یانه‌وێت حوکم به‌رنه‌ لای طاغووت له‌ کاتی‌کدا فرمانیان پێ کرابوو کافر بن پێی، شه‌یتانی‌ش ده‌یه‌وێت به‌ گوم‌راییه‌ کی. دوور و قوول گوم‌رایان بکات (٦٠) وه‌ختیک‌ش پێیان بگوترێت وه‌رن بۆ لای نه‌وه‌ی خوا دابه‌زاندوه‌ و بۆ لای پێغه‌مبه‌ر؛ ده‌یینیت دوورپووان گه‌لێک سوور و خراپ پشت هه‌لده‌که‌ن (٦١) جا چۆن نه‌گه‌ر به‌هۆی به‌ری ده‌ستیانه‌وه‌ تووشی کاره‌ساتیک هاتن و پاشان هاتنه‌ لات و سوێندیان به‌ خوا خوارد که ئیمه‌ ته‌نها چاککاری و گونجان و پێکانمان وێستوه‌».

ئێبن که‌ثیر ده‌فه‌رمووی‌ت: "واته‌ به‌هانه‌ت بۆ ده‌هێننه‌وه‌ و سوێند ده‌خۆن که‌ چوونمان بۆ لای جگه‌ له‌ تۆ له‌ دوژمنانت بۆ حوکمکردن، ته‌نیا چاکه‌ و گونجاندن بووه‌، یانی خۆ گونجاندن و موجامه‌له‌ کردن له‌ گه‌لیان، نه‌ک باوه‌رمان هه‌بووی‌ت به‌ دروستیه‌تی نه‌و حوکم و داوه‌ریکردنه‌".

ئه‌وان له‌وانیه‌ بانگه‌شه‌ی پێژنان له‌ شه‌ریعه‌تی خواش بکه‌ن، بڵێن بۆیه‌ کار به‌ ده‌ستووری دانراو و ییگانه‌ ده‌که‌ین ته‌نیا بۆ خۆلادان له‌ شه‌ری گه‌لان (موجامه‌له‌ و هه‌لکردن له‌ گه‌لیان) و بۆ به‌ده‌یه‌ینانی به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لک‌ش (چاککاری).

ئێبن ته‌یمیه‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: "جا نه‌گه‌ر دوورپووسی بێته‌ جی و باوه‌ر نه‌می‌نیت، ته‌نیا به‌وه‌ی پشت له‌ حوکمی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکری‌ت و بێدری‌ته‌ لای جگه‌ له‌و، له‌ کاتی‌کدا ئه‌مه‌ ته‌نیا وازه‌ینانیکی (نه‌کردن) په‌تییه‌ و ده‌شیت هۆکاره‌که‌ی ئاره‌زوو و هه‌زێکی کاتیی به‌هێز بێت، ئیدی شکۆشکاندنی و جێپێدانی و نمونه‌ی نه‌وانه‌ به‌ چی بنووسری‌ت." شیخ به‌مه‌ روونکردنه‌وه‌ ده‌دات که‌ نیفاق ته‌نیا به‌ وازه‌ینانیکی له‌ حوکمی خوا و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، بۆ خاوه‌نه‌که‌ی دێته‌ جی و ده‌چه‌سپیت، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کاربێکه‌ره‌که‌شی قایل بێت به‌ راستیه‌تی ئایین، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر پالنه‌ره‌که‌ هه‌ز و شوێنکه‌وته‌نی ئاره‌زوو بێت. نه‌ک

به‌درۆ‌خستنه‌وه و نكۆ‌لی‌کردن له‌ ئایین.

په‌روه‌ردگار له‌ پاش نهم ئایه‌تانه ده‌فه‌رمووێت: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ٦٣ - ٦٤]

«ئه‌وانه‌ خوا بۆ خۆی ده‌زانێت چی له‌ناو دڵیاندایه‌ سا تۆ پش‌تیان لی بکه‌ و نامۆزگاریان بکه‌ و قسه‌ی سه‌ختیان پێی بلی که‌ له‌ دڵیان بچه‌قی‌ت (٦٣) هیچ پی‌غه‌مبه‌ر ئکی‌شمان نه‌ناردوه‌ مه‌گه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌ فرمان و مۆ‌له‌تی خوا گو‌ترپه‌یه‌لی لی بک‌رت (له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌)، خۆ ئه‌وان وه‌ختیک سته‌میان له‌ خۆیان کرد نه‌گه‌ر به‌هاتنایه‌ بۆ لات و داوای لی‌خۆ‌شبوونیان له‌ خوا بک‌ردایه‌ و پی‌غه‌مبه‌ر داوای لی‌خۆ‌شبوونی بۆ بک‌ردنایه‌ ده‌یانینی که‌ خوا ته‌وبه‌وه‌رگر و می‌هه‌بانه‌.»

سا سه‌یره‌ خه‌لکی‌ک وای پ‌شان ده‌ده‌ن مه‌زنیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ دڵیاندایه‌ پاشانی‌ش پشت له‌ حوکمه‌ ورده‌کار و نازداره‌کانی ده‌که‌ن له‌ هه‌رچی گو‌شه‌ی ژياندا هه‌یه‌، که‌ ئه‌و (ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ ن‌ر‌داوه‌ گو‌ترپه‌یه‌لی لی بک‌رت، سوودی چیه‌ واته‌ که‌ بانگه‌شه‌ی مه‌زنراگرتنی بکه‌ین و له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا پشت له‌ شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بکه‌ین؟!

خوای گه‌وره‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌فه‌رمووێت: ﴿قُلْ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ٦٥]

«ده‌ی نا سوت‌ند به‌ په‌روه‌ردگاری تۆ ئی‌مانیان نییه‌ هه‌تا نه‌تکه‌نه‌ داوه‌ر له‌ هه‌رچی گ‌یره‌ و ک‌شه‌ی ن‌وانیاندا هه‌یه‌ و له‌ پاشانی‌ش له‌ ده‌روونیاندا هیچ ته‌نگی و چورتم‌یک نه‌ی‌ت سه‌به‌ره‌ت به‌و داوه‌رییه‌ی تۆ و به‌ ته‌واوی ملکه‌چ‌یش

ملکه‌چی ببن.» جا با‌وه‌ردار دلی پاکه له حوکمی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ). به‌لام دو‌وروو رقی له هه‌موو حوکمه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) یان هه‌ندیکی، نه‌مه‌ش سیفه‌تی دواتره که دینه‌سه‌ری له سیفه‌ته‌کانی دو‌ورووان.

دو‌وروو نه‌و حوکمه‌ی شه‌ری قبووله که ته‌باهیه له‌گه‌ل ئاره‌زووی خویدا:

ده‌یه‌وێت فیل له خوا و له موسلمانان بکات، بگه‌ره له‌وانه‌یه فیل له خو‌شی بکات، که گوایه نه‌و هه‌ندیک له شه‌ریعت کار پی ده‌کات و ده‌بات به‌ریوه. (الله) فهرمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ﴾ [المائدة: ٤١]، «نه‌ی پیغه‌مبه‌ر سه‌غله‌ت نه‌که‌ن نه‌وانه‌ی په‌له‌یانه به‌ناو بی‌با‌وه‌ریدا له‌وانه‌ی به‌ده‌م گو‌تیان با‌وه‌رمان هی‌نا و دل‌یان با‌وه‌ری نه‌هی‌ناوه.»

هه‌تا نه‌و جیگه‌یه‌ی که ده‌فهرمو‌یت: ﴿يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾ [المائدة: ٤١]، «ده‌لین نه‌گه‌ر نه‌مه‌تان پی درا وه‌ریبگرن وه‌گه‌ر نه‌مه‌ نه‌بوو وریا بن.»

ئیب‌ن که‌شیر ده‌فهرمو‌یت: "له‌ناو خو‌یاندا ده‌یانگوت وه‌رن با دا‌وه‌ری به‌رینه‌لای -لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌باره‌ت به‌دووان که زینایان کردبوو- جا نه‌گه‌ر گو‌تی داریان لی دهن و لو‌وتیان ره‌ش بکه‌ن به‌گنی ده‌که‌ین، ده‌توانن لای خواش بیکه‌ن به‌به‌لگه‌ بو‌ خو‌تان، که نه‌و کات یه‌کیک له پیغه‌مبه‌ران نه‌و حوکمه‌ی پی دا‌ون. نه‌گه‌ریش گو‌تی به‌رده‌بارانیان بکه‌ن به‌گو‌تی مه‌که‌ن."

نه‌وان به‌وه ﴿يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ٩]، «فیل ده‌نوێشن له خوا و له با‌وه‌رداران، ته‌نیاش فیل له خو‌یان ده‌که‌ن و هه‌ستیشی پی نا‌که‌ن.»

پاشان ده‌فه‌رمووئت په‌روه‌ردگار: ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ﴾ [المائدة: ٤٢]، «گوئنگرن بۆ درۆ و بخوړن بۆ حه‌رام.» كه‌واته نه‌خو‌شیی د‌لیان له گونا‌هه‌كانیا‌نه‌وه سه‌رچاو‌ه‌ی گرتو‌وه، له گو‌ی‌ی‌ستبوون‌ی‌كی زۆر بۆ نا‌هه‌قی و وه‌رگرتنی و خو‌اردنی به‌رتیل و پا‌ره‌ی حه‌رام و جگه‌ له‌وانه‌ش.

هه‌ر له وه‌سفی ئه‌م بژار ك‌ردنه‌ی دو‌ور‌و‌وان په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووئت: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ (٤٨) وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿[النور: ٤٨-٤٩]، «وه‌خت‌ی‌كیش بانگ ب‌كر‌ن بۆ لای خوا و پ‌ی‌غه‌مبه‌ره‌كه‌ی تا دا‌وه‌ری ب‌كات له ن‌ی‌وانیا‌ندا، ده‌یین‌یت گ‌رۆیه‌ك له‌وان پ‌شت هه‌ل‌ده‌كه‌ن (٤٨) خو ئه‌گه‌ریش حه‌ق به ئه‌وان بی‌ت به ملكه‌چیه‌وه بۆی د‌ین.»

هه‌شیانه به‌ش‌ی‌ك له ده‌قه ئایینییه‌كان بژاره ده‌كه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی له به‌رژوه‌ندیی خو‌یا‌ندا به‌كا‌ری به‌ی‌نن و خه‌لك‌ی پ‌ی‌ پ‌ام و پا‌زی ب‌كه‌ن، به‌لام به‌شی د‌یكه‌ی پ‌ی‌چه‌وانه‌ی ئاره‌زووی خو‌یا‌ن واز ل‌ی ده‌ی‌نن. ئه‌وان به‌مه ته‌نانه‌ت به شی‌وه‌یه‌ك‌ی به‌شه‌ك‌ی و جو‌زئ‌یش، ئایینیان له ژیا‌ندا به‌پ‌ا و پ‌ی‌قا‌یم نه‌ك‌ردو‌وه، چون‌كه ئه‌و به‌شه‌شی كا‌ریان پ‌ی ك‌ردو‌وه ته‌نیا به مو‌ل‌ه‌تدانی ئاره‌زوویان بو‌وه، نه‌ك له ملكه‌چی و سه‌ردانه‌واندنیان بی‌ت بۆ (الله)، به‌مه سه‌ره‌له‌به‌ری نیی‌ه‌ت و نیازیان پ‌و‌چ و به‌تال بو‌وه‌ته‌وه.

سه‌یید قوطب په‌حه‌متی خوا ل‌ی بی‌ت ده‌فه‌رمووئت: "د‌ل‌نیا به ئایینی خوا بۆ ئه‌وه ناش‌ی‌ت به خزمه‌ت‌كا‌ر بی‌گ‌رن و پ‌شت‌ی‌نی خزمه‌ت‌گوزارا‌نی له نا‌وقه‌د گ‌یرده‌ن، له‌به‌ر ده‌ستی گه‌وره‌كانیدا بو‌ه‌ست‌ی‌ت و هه‌ر چۆن و هه‌ر كو‌ریان و‌ی‌ست، پ‌روه و ئه‌و‌ی ئا‌راسته‌ی ب‌كه‌ن! جا‌ر نا جا‌رن‌ك له خزمه‌ت وه‌ده‌ری ن‌ی‌ن و به‌ده‌م ما‌چ‌ك‌ردنی زه‌وی به‌ری‌یا‌نه‌وه ئه‌و‌ی ج‌ی به‌ی‌ل‌ی‌ت، پاشان له‌پ‌شت ده‌رگه‌ - و له‌ناو ژ‌ی‌ری نو‌كه‌راندا- له چا‌وه‌پ‌وانی‌ی ئاما‌ژه‌یه‌ك‌دا بو‌ه‌ست‌ی‌ت! دیسان بانگ‌ی ب‌كه‌نه‌وه، هه‌مدیس ل‌یو به زه‌وی و ل‌ی‌سته‌ن‌وه‌یه‌وه بی‌ته‌وه، بنو‌وش‌ت‌ی‌ته‌وه و ب‌ل‌ی‌ت

فەرمانبەردارتم گەورەم! وێنە ی ئەوانە ی ناویان لی ناوێ پیاوانی ئایینی نا!
ئایینی خوا بە غەیری سەردارییەتی و هەژموونداری و بەهێزی و فەرمانپەرەویی
و عیززەت و پێزی هەرە بەرز، رازی ناییت، داوەر نەک تۆمەتبار، پێشپەرە
نەک شوێنکەوتە.

ئەوێشەم بیر ناچیتەوێ که پیاوێکی ئەمەریکی پێی گوتم وەختیک بەرگری
لە دیموکراتییەکی خۆیان دەکرد: "پێم وایە دەیت تەنیا بەو ئەندازەیە پێگە بە
خوا بەدین دەستەردان لە ژیانماندا بکات که خۆمان دەمانەوت و دیاری دەکەین."
﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ [الزمر: ٦٧]، «ئەوانە پێز و پێگە ی شایەنی خویان
بەجێ نەگەیاندا.»

لەوانەشە هەندیک لەوانە ی ئایین بژار دەکەن و بەش بەشی دەکەن نێستە
که قسە ی ئەم ئەمەریکییان خۆندەوێ لایان ناشیرین بوو، ئە کاتیکیدا ئەو
تەنیا دەرپێنێکی گوتەیی حالی ئەوانە.

لە بەرامبەردا: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [النور: ٥١]، «بەدڵنیا ییەوێ قسە ی
خاوێن ناوێران وەختیک بانگ بکریێ بۆ لای خوا و پێغەمبەر که داوێرییان
بکات، تەنیا ئەوێە که بلیێ بیستمان و گوێپرایەل بووین، هەر ئەوانەشن
سەرفراز.» بیستمان و گوێپرایەل بووین بەبێ گەپانەوێ بۆ لای سەرچاوەیەکی
دیكە، مەرجەعییەتی دیکە، ئەوێش لە هەر هەلۆستەیه ک و لە خزمەت هەر
ئایەت و حوکم و تەشریعیکیدا.

ئەمە بەو نەخۆشیی پەگە فیمینیزمیە بەراورد بکە که ئایین و حوکمەکانی
لەسەر بنەما و پێوێ بەها پۆزاواییە لادەرە گۆراوێکان هەلەسەنگینیێ. بۆ
چارە ی ئەم دەرەش بگەرێزەوێ سەر زنجیرە بینراوێکەمان بە ناوونیشانی (سلسلج
المرأة - زنجیرە ی ئافرەت).

شیوه گه لیکی نه ناسراو و سه رنجه دراو له پشتکردنه داوه ریی شهرع:

کاتیکی ناکۆکی له نیو تاکه کانی خیزاندا ده که ویتته وه، هه ندیکیان په نا ده به نه دامه زراوه گه لیکی ناوخۆیی له ولاتانی موسلماناندا که نه جیندای ریکخواه نیو ده و له تییه کان په پره ده کهن و شوین پیناسه کردنی نه وان ده کهن بو هه ر تاکیک و نه رکه کانی. نه م ریکخواه هه ولی ماندوونه ناس و نه پساویان بو نه وهیه قهواره ی خیزان درز تی بخه ن و خواپسکی رۆله کانی بهر نه وه وه ک له زنجیره ی جهنگ له دژی فیتره تا ئامازه مان پی کردووه، پیناسه گه لیکیان بو ماف و نه رکه کان هه یه پیکدا ده ر له گه ل پیناسه کردنی ئیسلامدا، په یماننامه کانی وان به مانای وشه بریتیه له ئایینیکی جیگره وه ی ئیسلام، ئایینیک که رینگه به زینا و هاوړگه زبازی ده دات، که هه لالی خوا حه رام ده کات، وه ک هاوسه رگیری خوار ته مه نی هه ژده ساله وه، ته نانه ت گه ر کور و که چه که پینگه یشتوو و گونجاویش بن بو پرۆسه که. به هه مان شیوه ته شریعه کانیان په یوه ست به ئافره ت و سه ره رشتیاری پیاو و کار به ده ستبوونی و چه مکانی دیکه ش.

جا وه ختیکی ناکۆکیی له نیوان تاکه کانی خیزاندا هه لده گیریت و یه کیکیان په نا ده باته بهر نه م ریکخواه، ئیتر کور پی که چ پی هاوسه ر پی یان خوشک، بو نه وه ی ده ستیوه ردان له خیزاندا بکه ن و نه و تاکه ی په نای بو بر دوون، مافیکی بده نی که شهرع نه یداو ه تی، نه وسا نه م تاکه پشتی له شهرعه تی خوا کردووه و داوه ری داوه ته دژه کانی. جا با وریای نه وه بن و ده ماریان له سه ر هه ل و تاوان گه رم و گیر نه ییت و پیچه قی نه کهن.

له سه ر هه موو موسلمانیکه پروانیت: ئایا نه مه ی نه و ده یه ویت چنگی بخات له ناکۆکییه کاند، مافیکه به راست شهرع پیی داییت؟ یان نا له شهرعی خوا دا مافی نه و نییه به لکوو له شهرعی نه وانه دایه که دوژمنی خوان و هه لالی

حه‌رام ده‌که‌ن و هه‌رامی هه‌لّال ده‌که‌ن؟! جا نه‌گه‌ر وایه، چۆن داوا‌ی ده‌کات و بگه‌ر ده‌ستی ئەم رێک‌خراوانه‌ش ده‌هینیته‌ ناو که‌یسه‌که‌وه و ده‌یه‌وێت مافی تاکیکی دیکه‌ی خێزانی بۆ پیشیل بکه‌ن؟ نه‌گه‌ریش ئەمه‌ی که ده‌یه‌وێت، مافیکی شه‌رعیی خۆیه‌تی که یه‌کیک له‌ تاکه‌کانی خێزان لێی زه‌وت کردوه، دلێشی به‌رای نادات ده‌ستی لێ هه‌لبگرێت، ئەو کات له‌سه‌ریه‌تی په‌نا به‌ریته‌ به‌ر رینگه‌ شه‌رعیه‌کان بۆ به‌ده‌سته‌ینانی، وه‌ک ناگادار کردنه‌وه و به‌قسه‌هینانی ده‌مسیپیان و پیاوماقوولان. نه‌ک په‌نابردنه‌ به‌ر ئەم رێک‌خراوانه‌ی که هیچ بایه‌خێک به‌ ناشته‌وایی و چاکسازی ناو خێزان و سه‌رچاوه‌یه‌تی شه‌ریعت ناده‌ن، کاریان ته‌نیا نه‌وه‌یه به‌ چه‌پک و گورزه‌ ئەو راپۆرتانه پیشکه‌شی رێک‌خراوه نیوده‌وه‌ له‌تیه‌یه‌کان بکه‌ن که حاڵه‌ته سه‌رکه‌وتوه‌وه‌کانی جێبه‌جێکردنی په‌یماننامه پیچه‌وانه‌کانی شه‌ریعتی تێدا تۆمار کراوه و نه‌جێندا‌کانی هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه‌ی خێزانی موسڵمانی تێدا په‌یره‌و کراوه و گیانی تاکه‌گه‌رای و خۆپه‌رستی له‌ کۆمه‌لگه‌دا ب‌لاو ده‌کاته‌وه.

ئهمه‌ش ده‌رگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خراپه‌یه له‌سه‌ر پشتی لاده‌دن له‌ ولاتی موسڵماناندا، هاوڕێ له‌گه‌ڵ زیاده‌بونی چالاکیی ئەم رێک‌خراوانه و سنووردارکردنی چه‌ند به‌ندێک له‌ یاسای باری که‌سی که گونجای هه‌ندێک له‌ ئەحکامی شه‌ریعتی ئیسلامی بوو.

هه‌مان باس بابه‌تیش دووباره ده‌ییته‌وه له‌ کێشه‌کانی نێوان می‌رد و بنه‌ماله‌ی ژندا و به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه.

با موسڵمانان له‌مه‌دا له‌ خوا بترسن، پیاو و ژنیان، کێژ و کورپان، گه‌چکه و گه‌وره‌یان. مندا‌لانی موسڵمان و تازه‌پینگه‌یشتوان له‌ نێر و له‌ مێ ئەمه‌یان له‌ یاد بی‌ت، خۆیان وه‌رنه‌ده‌نه ئەم بازنه مه‌ترسیداره‌وه که تایبه‌تترین سیفه‌ته‌کانی دوورپوویی تێدا ره‌نگ ده‌داته‌وه به‌ی هه‌ستکردنیش.

٣- رقبوونه‌وه له‌وه‌ی خوا دایبه‌زاندووه

نه‌خۆشبوونی دلی مرۆفی دوورو وای لی ده‌کات رقی له‌وه ببیتته‌وه خوا دایبه‌زاندووه، دلی نه‌خۆش جوان به‌ ناشیرین ده‌بینت و ناشیرینیش به‌ جوان.

په‌ره‌ردگار له‌باره‌ی بی‌باوه‌رانه‌وه فەرموویه‌تی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ إِلَّاهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ [محمد: ٩]، «ئه‌وه‌ش به‌رانبه‌ر به‌وه‌ی ئه‌وان رقیان له‌وه بوویه‌وه که خوا دایبه‌زاندووه و ئه‌وه‌ش سه‌رله‌به‌ری کرده‌وه‌کانیانی هه‌له‌وه‌شاندووه.»

له‌باره‌ی دوورووانیشه‌وه فەرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدَوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ [محمد: ٢٥ - ٢٦]

«به‌راستی ئه‌وانه‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه و پشتیان کرد له‌دوای ئه‌وه‌شی که هیدایه‌تیان بو‌ پرون بوویه‌وه، شه‌یتان بو‌ی رازاوه و ئاسان و نزیک خستنه‌وه (٢٥) ئه‌وه‌ش چونکه ئه‌وان به‌وانه‌یان گوت که رقیان بوویه‌وه له‌وه‌ی خوا دایبه‌زاندووه: له‌ هه‌ندیک له‌وه‌دا (ئه‌وه‌تان که پێچه‌وانه‌ی فەرماشیستی خوایه) گوێپرایه‌لتان ده‌بین خواش به‌ شاردنه‌وه‌کانیان ده‌زانیت.»

قورطوبی له‌ ئیبن عه‌بباس و ضه‌حاک و سودیه‌یه‌وه گواستویه‌تییه‌وه که ئه‌م ئایه‌تانه سه‌باره‌ت به‌ دوورووانن. جا دوورووان وه‌ختیک تیکه‌لی ئه‌و بی‌باوه‌رانه‌یان کرد که رقیان ده‌بوویه‌وه له‌وه‌ی خوا دایبه‌زاندووه، هه‌روه‌ها به‌لێنیشیان پێ دان گوێپرایه‌لیان بن له‌ به‌شیک له‌وه‌دا، نه‌خۆشیی رقبوونه‌وه له‌ وه‌حی گوازارییه‌وه بو‌ دله‌ نه‌خۆشه‌کانی ئه‌مانیش.

په‌ره‌ردگار دوا‌به‌دوای ئه‌وه ده‌فەرموویت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ

يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ﴿٧﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٨﴾ [محمد: ٢٧-٢٨]، «جا چۆن وهختیک که فریشته کان گیانیان دهستین له دهموچاو و له پشتیان ددهن (٢٧) ئەوێش چونکه ئەوان شۆرێن ئەوێ کهوتن که خوا توورێ دهکات و رقیان له رهامندی ئەو بووێهه جا کردوێهانی ههموو ههله شانهوه.»

سه رنج بده چۆن ئەوان ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ «بهوانه یان گوت که رقیان بووێهه لهوێ خوا دایبه زاندووه: له ههندیک لهوێدا گوێرایه لێتان دهبین» ئیتر ئەم پهتای رقبوونهوێان بۆ گوازیهوه ﴿وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾ «رقیان له رهامندی ئەو بووێهه»، واته رقیان لهوێ بووێهه و له رهامندی خوا نزیکیان دهکاتهوه، لهوێش شه ریعتهی خوا و ئەوێ دایبه زاندووه، سا شایه بوو که وهختی مه رگیان، فریشته کان لهو دهموچاوانه یان بدن که رپوویان پێ کردوێهه و له پشتیان بدن که پشتیان کردوێهه و ههی خوا.

﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ «ئهوێش کردوێهه یان ههموو ههله شانهوه» چه ند ترسنا که ئەم فه رمایه شته! چه ند مه ترسیداره سینه ی یه کێکمان نه خۆشییه کی تیدا بیت که رپوونیی ژیا نی لێ ته لێ بکات و پاشانیش رپوژی دوا یی چاکه کانی بیات به ئاسماندا و تۆزه کهشی بۆ نه مینیتتهوه! و مه زانه ئەم نه خۆشییه ده گمه نه، بریار یی له پیشینه ی ئەوه مه ده که تۆ به ته وای لێی سه لامهت و پاکی. له گه لمان وه ره برام له گه لمان وه ره خوشکم خوا چاوی لێتان بیت، با بزانی:

یه که م: رپووالته و نیشه کانی ئەم نه خۆشییه تا کوو پشکنینی خۆمانی پێ بکهین، پاشان:

دووهم: سه رنه جام و نه نجامه تۆقینه ره کانی بزانی با وریای بین، پاشان:

سێیه: هۆکاره کانی بزانی که له ژيانى خۆماندا ریشه کێشيان بکهین، پاشان چوارهم: چارهسەر و ڤاکسینه کهى بناسین و کهلکى لى وهریگرین که ژيانمان ساف و دلمان بۆ دواپۆژ سهلامهت بێت به وىستى خوا سبحانه و تعالى. ئەم بهشەش دهخهینه کۆتایی پەرتهوکه کهوه، لهوێدا که باس له پاراستنى نهفس و چارسهرکردنى له دوورپووی دهکهین.

یه کهم: پووآله تگه لێکی رقبوونهوه لهوهی خوا تعالى دایه زاندووه:

نمونه گه لێک له واقیعهوه:

• مامۆستایه کی زانکۆ له بواری فیزیادا بۆم دهگێرێتهوه که ١٣ ساله هاوسهرگیری کردووه و مندالی پێ نه به خشراوه، هاوسهره کهشی هانی داوه ئافرهتێکی دیکه بهیئت. ئه ویش که له گهڵ هه ندیک کچدا دوواوه بۆ ئەم بابته، یه کێکیان پێ گوتووه: "من نه گهر گومان بکهم ئایهتیک دزه ی کردیته ناو قورئان، ئه وه ئایهتی دوو ژنه و سی ژنه و چوار ژنه یه".

• یه کێکی دیکه ده لیت: "من هه موو قورئانم خۆش ده ویت ئه و ئایه ته نه ییت که ﴿وَاضْرِبْهُنَّ﴾ «لیان بدهن» ی تێدایه، کاتیک به وه ده گم ئیتر له وه ودای نارۆم و ناخوێنمه وه!"

• سه یر نییه ئافرهتیک پێ ناخۆش بێت میرده که ی ژنی به سه یر بهیئت، یان لێ بدات، ئەمه هه ستیکی ئاساییه و تاوانی تێدا نییه. به لām تاوان و کاره سات ئه وه یه رقی له حوکمی فره ژنی، یاخود خودی حوکمی لێدان بیته وه، گومانی له دانایی و دادپه روه ری خوا هه ییت له وه دا، له بری ئه وه ی خۆی له واتای ئه و لێدانه و رێسا کانی تی بگه یه نیّت و له حیکمه تی خوایی ئەم ته شرعه بکو لیته وه.

هۆشیاریدانیکس گزنگ:

لێره ناگاداردانیکس پێوست ههیه، مهرج نییه ههه کەس بکهوێته سهپێچیکردنی نایهتیک له نایهتهکانی خوا، به کینهدار و رقهبهه لهو نایهته دابنریت، یان ههه کەسێک که بانگهشهی نهوهی کرد رهنه له تاک تاکي جیبهجیکردنه کان بۆ هوکمییک له هوکمهکانی خوا دهگریت، نیدی نهوه وا دابنریت رقی لهو هوکمهی خوایه.

ئافرهتیک لهوانهیه بههۆی لاوازی خۆی، یان شوێنکهوتنی ئارهزوویهوه، پروتی و خۆپازاندنهوهی لی بووهشیتهوه، یان ئافرهتیک دیکه قسهیه ک بکات که پروالهتی وا دیار بیت رقی لهو فرمانهی خوایه بۆ لیدان له ئافرهتی لاسار، له کاتییدا نهگهه بیت و مشتومپی نهو قسهیهی کردوویهتی لهگهه بکرت، پروون دهیتهوه که دان به دانایی خودادا دهیت و بگهه دان به پێوستبوونی نهو رهفتهاره دهیت له زۆر بار و دۆخدا، بهلام رقی له جیبهجیکردنی ستهمکارانه و لادهرانهی ههندیک له پیاوانه لهم لیدانهدا. جا لهسهرمانه که خیرا برپاری نهوه نهدهین فلانه پیاو یان ئافرهت رقبوونهوهی ههیه له وهجی و دابهزترای خوا، تهنیا به کردنی تاوانه که یان هاوشتنی ههندیک دهبرپین که ناگی له مهترسی و لیکهوتهکانی نهبووه. بهلکوو به نهرمی بۆی پروون دهکهینهوه و به شیوازی "لهوانهیه مههستت نهوه بوویت" به جوړیک بیرۆکهکانی بۆ ریک بکهینهوه و ئالۆسکاوی ههست و برپاکانی بۆ لیک جوئ بکهینهوه و چهپۆکی کاریگهریوونی به وینه شیوتراوه رۆتینییه کان و جیبهجیکارییه ههله کان و کارتیکهری راگهیاننده کان، لهسهه سووک بکهین.

بهلام، موسلمانێ ژیر له ههه مان کاتیشدا، نهه بهههانهی که باسکران، ناییت بۆ خۆی بهییتیهوه، بهلکوو خۆی تۆمهتبار دهکات و له دلیدا پشکنین بۆ دهکه خههتالهیه کیش لهه نهخۆشییه دهکات. ززنگ و وریا نهوهیه جلهوی نهفسی توند بگریت و کار بۆ پاش مردنی خۆی بکات. بۆ تۆ باش نییه

برام که ئەم حوکمخەیی ئیسلامت بەسەردا تیپەر بیت و واش بزانیەت کارئکی
باش دەکەیت و خۆت بە پاک بزانی لە تۆمەتی رقبوونەوه لە فەرماشتی
دابەزتراوی خوا، لە پاشان و لە پۆژی ئەفسووسی دواپۆژدا پی بزانیەت که
ئەم دەردەت هەبوو، ئیدی پەشیمانیش دادی کەس نادات ئەو پۆژی!

جا سەرگەرمی ئەو مەبە خەلک بە رقبوونەوه لە وهجی خوا تۆمەتبار
بکەیت، برۆ پشکنین بۆ دڵ خۆت بکە و بەر لە هەمووان چاره‌ی دەروونی
خۆت بکە، ئەوجا یاریدەری وانیش بە دلیان پاک بکەنەوه لەمەر ئەوهی
پەروردگار دایبەزاندوو.

دووهم: سەرەنجام و ئەنجامه‌کانی رقبوونەوه لەوهی (الله) دایبەزاندوو:

• لەدەستدانی ئیمان: چونکە پەروردگار دەفەرمووت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء: ۶۵]، «دە‌ی نا سوێند بە پەروردگار ئیمانیا نیه هەتا نەتکەنە داوەر لە هەرچی دەبێتە گێرە و کێشە لە نۆوانیاندا و پاشانیش لە دەروونیاندا تەنگی و چورتمی‌ک نەبێت لەمەر ئەو داوهرییه‌ی تۆ و بە تەواوی ملکه‌چی ملکه‌چی نەبن.»

سەرئنجی ئەو فەرماشتە‌ی بدە: ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ «پاشانیش لە دەروونیاندا تەنگی و چورتمی‌ک نەبێت لەمەر ئەو داوهرییه‌ی تۆ» جا وهختی‌ک باوهر لە دڵدا نەما و زایە بوو، بیاباوهری و دوورپوویی جیگه‌ی دەگرەوه.

• لەدەستدانی شیرینایی ئیمان: هەر کەس رقی لە دابەزتراوی خوا ببێتەوه، هەرگیز شیرینی ئیمان ناچەشێت. تەنیا ئەو هەمان لەسەر نییه دابەزتراوی

خوامان خۆش بویت و بهس، بهلکوو دهییت فەرمایشتی خوا ئەو تەرازووەش
ییت لەلامان که کەس و بیر و پرەنسیپەکانیشی پێ دەپۆین و هەندیکمان بهوه
خۆش دەوێت و هەر لەسەر ئەو بنەمایەش رقمان لە هەندەکە ی تر دەبیتهوه.
پێغه مبه‌رمان (ﷺ) فەرموویەتی: "سیان هەن لە هەر کەسدا هەبن شیرینایی
نیمان دەچەشی: خوا و پێغه مبه‌ری لە هەرچی جگە لەوانە خۆشتر بویت،
یەکیکی که خۆشویست تەنیا لەبەر خوا خۆشی بویت، پێی ناخۆش ییت
بگەرپێتهوه ناو بیباوه‌ری وه‌ک چۆن پێی ناخۆشە فری بدریتە ناو ناگره‌وه." (١)

سەرئێج بده: "خۆش بویت... خۆشی بویت... پێی ناخۆش ییت" خۆشویستنی
و خۆسویستنی و رقیببوونه‌وه‌یه‌ک هەر لەسەر بنەمای خۆشویستنی ئەوه‌ی
که (الله) دایبەزاندووه. سا که‌سیک که ئەسلەن رقی له‌وه بیته‌وه خوا
دایبەزاندووه، تەرازووی تیک دەچیت و شیرینی نیمانیش تا ماوه به‌ زاری
دلی ناکه‌وێت.

• هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌کان له‌ ئەنجامه‌کانی رقبوونه‌وه‌یه‌ له‌وه‌ی خوا
دایبەزاندووه: (الله) فەرموویەتی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ
(٨) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالُهُمْ﴾ [محمد: ٨-٩]، «ئەوانەشی که
بیباوه‌ر بوون داوه‌شین و مالکاولی به‌شیانە و کرده‌وه‌شیانی به‌ وێلیدا برد (٨)
ئەوه‌ش چونکه‌ ئەوان رقیان له‌وه بووه‌یه‌وه‌ خوا دایبەزاندووه و خواش کرده‌وه‌یانی
هه‌لۆه‌شاندووه.»

په‌روه‌ردگار خراپترین سیفه‌تی بیباوه‌رانی هه‌لبێژارد که بووه‌ته‌ هۆی
هه‌لۆه‌شانه‌وه‌ی کرده‌وه‌یانه‌وه‌، ئەوان رقیان له‌وه بووه‌یه‌وه‌ خوا دایبەزاندووه.

چەند نایەت پاش ئەوه‌ش هه‌مان سووپەت په‌روه‌ردگار ده‌فەرموێت: ﴿ذَلِكَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ [محمد: ٢٨]، «ئه‌وه‌ش چونكه ئه‌وان شوێن ئه‌وه كه‌وتن كه خوا تووڤه ده‌كات و ږځيان له ږه‌زامه‌ندى ئه‌و بوويه‌وه، ئه‌و‌ش كرده‌ويانى هه‌موو هه‌له‌شانه‌وه». ږځيان له ږه‌زامه‌ندى ئه‌و بوويه‌وه چونكه ږځيان له‌وه بووه‌ته‌وه كه ده‌بێته مایه‌ی ږه‌زامه‌ندى ئه‌و، به‌شێك له‌وه‌شى ږځيان لێی بووه‌ته‌وه نه‌حكامى نى‌سلام و دروشمه‌كانى نى‌سلام و فهرمانه‌كانى په‌روه‌ردگار و نه‌هیه‌یه‌كانى.

هه‌له‌شانه‌وه‌ی كرده‌وه‌كان گه‌وره‌ترین لی‌قۆمانه. وێناى بكه‌ن كه‌سێك بینایه‌ك پێكه‌وه بنیّت به ماندوو‌بوونی چه‌ند ساڵ و پاشانیش وێرانی بكات! وێناى بكه‌ن ئا‌فره‌تێك جلیك چه‌ندین شه‌و و ڤۆژ به‌شوێن یه‌ك‌دا خه‌رىك بێ بچنیت، هه‌تا وه‌ختێك كه لی‌بوویه‌وه شیه‌لی بكاته‌وه و بیکاته‌وه به هه‌ر ئه‌و ده‌زوولانه‌ی سه‌ره‌تا! ئه‌مه‌یه نموونه‌ی كه‌سێك كرده‌وه‌ی چاكه‌ی زۆر وه‌ڤی ده‌خات، به‌لام به ڤقبوونه‌وه‌ی دلی له‌وه‌ی خوا دا‌یبه‌زاندووه، ده‌يكات به‌تۆز و شوێنه‌وار و هیه‌چی‌تر!

(الله) فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَفَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا﴾ [النحل: ٩٢]، «وه‌ك ئه‌و ئا‌فره‌ته مه‌بن كه چینی قایم و تو‌كمه‌ی وزی خو‌ی تیدا به‌خه‌رج برده‌بوو، شیه‌ل كرده‌وه». فهرموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ [محمد: ٣٣]، «ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیه‌ناوه، گو‌ڤراه‌لی خوا بن و گو‌ڤراه‌لی پی‌غه‌مبه‌ر بن و كرده‌وه‌كانتان به‌تال مه‌كه‌نه‌وه». هۆشیاریدان و ئا‌گادارییه‌ك له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه بو‌ ژیران. وریا به‌له‌وانه نه‌بیت كه خوا له‌باره‌یه‌وه فهرموویه‌تی: ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ [الفرقان: ٢٣]، «هاتینه سه‌ر هه‌رچی كرده‌وه‌یه‌كیش كه كرده‌بویان، جا هه‌موویمان كرده‌تۆزی با‌برده و په‌رشویه‌لاو».

• ږسوا‌ی و به‌ده‌بختی نه‌نجامی چواره‌مه له نه‌نجام و به‌ره‌كانی ڤقبوونه‌وه

لهوهی خوا دایبه زاندووه: پاداشتیکی پر به پیست بۆ ئەم رقبوونهوهیه، جا هەر کێ ئەم نهخۆشییهی له دلیدا هه لگرتییت، هەرگیز شایهنی رێژ و سه ره رزی نییه، (الله) ده فەرمووت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ۷]، «ئهی ئەوانه ی باوه ریان هیناوه ئە گەر ئیوه خوا سه ر به خن ئه ویش ئیوه سه ر ده خات و پیتان چه سپاو ده کات»، ئەم قسه یه بۆ ئەو باوه ردارانه یه وا خوا و فەرما یشتی خوا و شه ریه ت و دروشمی ئەویان خۆش ده ویت. پاشان له نایه تی راس ته وخۆ دوا ی ئەو به روانه: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلُ أَعْمَالِهِمْ﴾ [محمد: ۸-۹]، «ئەوانه شی که بیباوه ر بوون داوه شین و ماله ورانی به شیانه و کرده وه شیانی به و ئلیدا برد». جا نیماندار به سه رخستنی بۆ خوا و خۆشویستنی بۆ نایینه که ی و گرتنه به ری هۆکاره کان، سه رده که ویت، بیباوه ریش ده به زت و داده وشیت و مالی وێران ده ییت به رقبوونی لهوهی خوا دایبه زاندووه. جا چۆن ئە گەر باوه ردار هه نگاو بۆ ئەم رقبوونهوهیه له وه چی خوا بنیت.

هه مان شیوه لهو فەرما یشته ی په ره ردگار به روانه: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح: ۱۸]، «به راستی خوا له باوه رداران رازی بوو وه ختی که په یمانیان به تو ددها له ژیر دره خته که دا جا زانی چی له ناو دلپاندایه سا ئو قره و ئارامی دابه زانده سه ریان و به فته ح و سه رخستنیکی نزیکیش پاداشتی دانه وه».

له وه شی که له دلپاندایه: خۆشویستنی ئەوهی خوا دایبه زاندووه.

زانیتان باس له چی ده که یین؟! سه باره ت به نهخۆشییه ک کرده وه هه لده وه شینیته وه و ئیمان ده سووتینی و شیریناییه که ی له بار ده بات و ده شپیته مایه ی داها تنی رسوایی و به ده ختی. سا جیی خۆیه تی ریشه کانی ئەم گرفته مه ترسیداره له خۆماندا بزاین و چۆنیش نه شونمای کرده وه، تا له بینه قاقای بگه رتین و ئاوێک به و ئاگردها بکه یین به ر لهوهی بمانسووتینی.

هۆشیاری دانیکی گرنگ:

دەشی تەبەندە لە دەروونی خۆیدا هەست بە بەرھەڵستییه ک بکات لەمەر
 هەندیک نایەت، کە پەنگدانەوێ کەلە کەبوونی پەرورده و راگەیانندن و
 ژینگەیی دەورووبەر، بەلام درک بەو دەکات گرت لە دلی ئەمدایە نەک لە
 فرمایشتی پیروزی و بەرزی (الله) دا، پەناش دەباتە بەر خوا کە شیفای بدات
 لەم بەرھەڵستی و پێنامۆبوونە، بە شوێن زانستی بەسوودیشدا دەچیت ملکەچ
 بۆ حق و پێداگر لەسەر ئەوێ دانی پێدا بنیت هەر چەند پێچەوانە ئارەزوویشی
 بیت، لە دەرگەیی پیاوچاکان دەدات بەشکوو هاوکاری بن بەسەر نەفسیدا. جا
 ئەوێ ئەمە هەول و هیممەتی بیت، ستایشکراو و خاوەن پاداشتە.

بەلام، مەترسی ئەوێ بەرھەڵستییه کە لە دڵدا بگیرسیتهو و جی خوش
 بکات و خاوەنە کەشی کار نەکات بۆ دەربازبوون لی، خۆ لەوانەیه هەوێکی
 دەربازبوون بدات، بەوێ ملی نیسلام بۆ ئارەزووێ کانی خۆی با بدات! بە
 شوێن بەناو زانا و دیندارانی کدا بگەریت لە بانگخوازانی گومرایی کە دووبارە
 لیکدانەوێ ئایینی بۆ دامەزرێنن هاوتەریبی هەوێسی خۆی. حەقیقەتی
 پڕۆسە کەش ئەوێ کە دەقەکان لە جینگەیی خویان بترازنن و نکۆلی لەو
 واتایانە نایەتەکان بکەن کە ئوممەت بەدرێژایی چەندان سەدە لەسەری
 کۆک و کۆرا بوو، نکۆلی لە ئەحکامە ئاشکرا و بی پێچوپەناکانی نیسلام
 بکەن. وێنە ئەم کابرای دوا، هەر بەراستی رقی بوو ئەوێ لەوێ خوا
 دایبە زاندوو و دلی لکاوه بە نمونەیه کی شیواو و گونجای ئارەزووی خۆیهو،
 ئیتر خۆی سازاندییتی یان بەتالکاران بۆیان سازاندییت.

سا وەرن هۆکارە کانی ئەم دەردە ببینیئەو و پەنجەیی لەسەر دابنێن، تاکوو
 بیخەینە ژێر ئابلووqe و دەربازمان بیت لی.

سییەم: ھۆکارەکانی رقبوونەو لەوەی خوا داایەزاندوو:

ئەم نەخۆشییە نەنجامی کۆمەڵێک کارتیکیەرە کە سالانێک کاریان لەسەر نەفسی مەرۆقە کە کردوو هەتا گەیانندویانەتە ئەم حالەتە ی هەستکردن بە رقبوون لەوەی خوا داایەزاندوو، گرنگترینی ئەم کارتیکیەرەنەش:

١. لاڤچوونی تەوەر و پێوەرەکان:

تەوەر لە ئیسلامدا تەنیا خوا و پۆزی دواایییە. لە کاتیکیدا کە تەوەر لە کۆلتووری شارستانیەتی زالی جیهانیدا بریتیە لە مەرۆق و ئارەزووەکانی. پێوەرە فەرمانرەوا و رەهاکانیش لە ئیسلامدا بریتین لە گۆرپایەلی خوا و پیغمبەر کە لە هەمان کاتدا بەرباکردنی راستی و دادگەریش دەنۆتین، بەلام لە رۆشنییری شارستانیەتی زالدا: نازادی و یەکسانی.

زۆرێک لە پۆلەکانی موسلمانان لە میانە ی پەرورەدە و پەپرەو فێرکاریەکان و راگەیانندنەو، راستە و پێویری تەوەریبوونی مەرۆق و پێویریوونی نازادی و یەکسانی لە دلیدا پێک دێت، ئیدی بەو بریار بەسەر هەر شتیکیدا دەدات، لەو شانەشی کە دەبیاتە ژێر هەژموون و چەپۆک و بریارسانی ئەو پێوەرەنەو: ئایینەکە ی خۆی. ئەنجام ئەگەر شتیکی بینی لەوەی خوا داایەزاندوو و لە ئەحکامی خوا، کە گونجاوی ئەم راستە نەبوو؛ گومانی لێ دەکات و رقی لێ دەیتەو، ئەسلەن بە خەیاڵیشیدا نایەت کە لە پیشدا دادگایی ئەم راستە خۆی بکات و بکۆلێتەو لە راستدروستبوونی بەر لەوەی بە کاری بەییت بۆ دادگاییکردنی شتەکانی دیکە.

لە زنجیرە ی ئافرەت و زنجیرە ی سەرەرز بە ئیسلامە کەتدا، بەتالییەتی تەوەریبوونی مەرۆق و پێویریوونی نازادی و یەکسانیەمان لە رویی عەقل و شەرع و واقعیەشەو خستە روو، رۆونیەمان کردوو چۆن شارستانیەتە زالەکان سەرەنجامی ئەم رینگەیان نەگەتی و سەرگەردانی مەرۆق و زایەکردنی

به‌ندایه‌تیش بووه بۆ په‌روه‌ردگار، نه‌ حه‌قیان به‌رپا کرد نه‌ داد‌گه‌ری و نه‌ ئازادی و نه‌ یه‌ کسانیش.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ [طه: ۱۲۴]، «هه‌ر که‌شیش پشت له‌ یادی من بکات، گوزه‌رائیکی ته‌نگ و توند و تالای به‌شیه‌تی.»

۲. نه‌زانین له‌ ئایین و شیوانی و یتنه‌ی زه‌ینی سه‌باره‌ت به‌ نه‌حکامی:

زۆرینه‌ی مو‌سلمانان ته‌نیا که‌می‌ک ده‌زانن له‌باره‌ی جوانیه‌کانی ئیسلام و دانایی و میهر و داد‌گه‌ری له‌و حوکمانه‌یدا که‌ و یتنه‌یان له‌لای خه‌لک شیۆت‌نراوه‌، وه‌ک نه‌حکامه‌ ورده‌کارییه‌کانی شه‌ریعه‌ت و جیهاد و نه‌حکامی خیزانی مو‌سلمان و ده‌م‌سپیه‌تی پیاو به‌سه‌ر ژنه‌وه‌. نه‌وه‌شی ده‌یزانن له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌شیت و یتنه‌ زه‌ینییه‌که‌یان له‌سه‌ری شیوا بی‌ت، له‌ نه‌نجامی ده‌ستی‌خستنی به‌رنامه‌دا‌پ‌ژراوی را‌گه‌یاندن و نه‌و په‌رپه‌وکارییه‌ لاده‌رانه‌ی به‌نا‌حه‌ق ده‌در یتنه‌ پال ئیسلام، ئیدی له‌ دزه‌کردووانه‌وه‌ بی‌ت، یان نه‌وانه‌ی به‌ دیندار وه‌سف ده‌کر یتن، یاخود نه‌وانه‌ی خۆ له‌ گوتاری ئایینی ده‌خ‌ژ یتنن به‌بی بوونی دانایی و زانست له‌سه‌ر نه‌و پ‌نگه‌یه‌ی دا‌گیری ده‌که‌ن.

سه‌رجه‌م نه‌مه‌ له‌ کاتی‌ک‌یشدا که‌ نموونه‌یه‌کی ئیسلامی ته‌واوی دروستیان له‌سه‌ر زه‌وی واقع نه‌دیوه‌.

باشه‌ گریمان تۆ زانیت حه‌قیقه‌تی فه‌رمانه‌که‌ی خوا و پ‌یغه‌مبه‌ر چییه‌ و ه‌یشتا پ‌یچه‌وانه‌شی بوویت، نه‌مه‌ ده‌مانباته‌ سه‌ر هو‌کاری سییه‌می ر‌قبوونه‌وه‌ له‌وه‌ی خوا دا‌یبه‌زاندووه‌ نه‌ویش:

۳. سه‌رپ‌یچ‌یکردنی فه‌رمانی خوا و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی:

په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ

أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿[النور: ٦٣]﴾ «با ناگادار بن نهوانه‌ی سه‌ریښچی له فرمانی نهو ده‌که‌ن که ناشوویکیان تووش بیټ یان سزایه‌کی به‌ئیش.» ترساندنیک له‌لایه‌ن خواوه بو هه‌ر که‌س سه‌ریښچی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بکات که تووشی فیتنه ده‌بیټ. خراپترین فیتنه‌ش فیتنه‌ی دله به جوړنیک که ته‌رازووی تیک به‌جیت و رقی له‌وه بیته‌وه خوا دایبه‌زاندووه. ئیبن که‌شیر ده‌فرموویټ: «واته با وریا بیټ و بترسیت نه‌وه‌ی سه‌ریښچی شه‌ریعه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌کات ده‌ره‌کی یان ناوه‌کی (که تووشی ناشوویک بیټ) واته له دلیدا، به بیباوه‌ری، یان دوو‌پووی، یان بیده‌ه.»

﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ [الصف: ٥]، «جا وه‌ختیک نه‌وان لایاندا خواش دلیانی لادا و هه‌لدیرا که خوا ریتوونی له‌پنده‌رچووان ناکات.»

با نه‌مه‌ی له‌بیر بیټ که‌سیک که ته‌ماشای نهو فیلمانه ده‌کات بلاو‌کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی دلداری ده‌ره‌وه‌ی هاوه‌سه‌رگیریان تیدایه، هاوه‌سه‌رگیریه‌ک خوا حه‌لال و پاکی گه‌راندووه و مؤله‌تی پی داوه، فیلمانیک که کوشتنی غیره و شه‌رمیان تیدایه و رووقایمی به‌ پرووی سنوره‌کانی خوادا ده‌که‌ن: ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [البقرة: ٢٢٩]، «هه‌ر که‌سانیکش سنوره‌کانی خوا تیپه‌رین نه‌وانه‌ن سته‌مکار.» جا ده‌رگه‌ی دل ناوه‌لا ده‌بیټ و ده‌ره‌نه‌رانی نه‌م فیلمانه چییان بویت له‌ رازاندنه‌وه‌ی تاوان و سه‌ریښچی و له‌پنده‌رچوون و ناشیرینکردنی نه‌حکامی خوا، هاورده‌ی ناوی ده‌که‌ن.

با نه‌مه‌ی له‌بیر بیټ نافرته‌تیکش که فرمانی خوا په‌چاو ناکات له داپو‌شراوی و شه‌رم و سنووردارکردنی په‌یوه‌ندی و مامه‌له‌کردنه‌کانی له‌گه‌ل نه‌وانی دیکه‌دا، له‌وانه‌یه‌ خوی بینیت له‌ سه‌ره‌تای ریگه‌دا که دان به تاوانی خویدا ده‌نیت و داوای دوعای هیدایه‌ت له‌ خه‌لک ده‌کات. که‌چی پاش

دەمێک دهبینیت گرنگیی سنوورەکانی خۆی لە لا کەم بووئەتەوێ لە تەواوی رپووالەت و مامەلەیدا و ئیدی دەستیشی داوئەتە رەخنەگرتن لە ئاfrهتانی دینداری بەرپووالەت و زەقکردنەوێ کەموکوورپی و هەلەکانیان. لە دواییشدا کاری ئەوێ دەگات کە ئیدی رقی لە سنوورەکانی خوا ببێتەوێ و بە بەردی سەر رینگەئێ ئاfrهت و کەمکردنەوێ بەهای تەماشایان بکات، گالەش بە بانگخوێزانی دەکات و پالپشتی هەبێ بۆ ئەوانەئێ ئاین دەگوێرن و نکۆلی لەم سنوور و رپسایانە دەکەن و قسە و گوتاریان پۆست و شەیر دەکات. تەواو ئیتر ئەو دلاێ بە دەردی تاوانی خۆیان چوون و هەلەدێران و هەر بەراستی تووشی ئەو فیتنەبێ بوون کە لە ئایەتەکەدا هاتووە.

دەئێ تۆ کابرا کە لەسەر تاوانێک بەردەوامیت و پەنا نابەیتە بەر تەوێ کردن: بەو حالەتەوێ خۆت دەدەیتە بەر رەشبوونی دڵ و تووشبوونی بە نەخۆشیی رقبوونەوێ لەوێ خوا دایبەزانندووە. ئەمەش گەلێک لە تاوانی سەرپنجیبه کە خۆئێ مەترسیدارتەر. هەرگیز تاوان و گومان لێک دوور مەبێنە، بەو قسانەدا بچۆرەوێ کە لەژێر سیفەتی گومانکردن لە ئاینیدا تۆمارمان کردن.

۴. راگەیانندی ئاراستەکراو:

راگەیاندنیش بەوێ تێدایە لە هەواڵ، زنجیرە دراما و فیلمەکان، زۆرچار دروشمەکانی ئیسلام بە نەفامی و هەژاری و خۆئێرێژی و رپوشت ناشیرینی دەبەستێتەوێ، لە هەمان کاتدا کە پێشکەوتنی زانستی و جوانی و دەوڵەمەندی و بەختەوێ، بە رپوژاواگەرابی و دابران لە وەحی دەبەستێتەوێ، کۆمەلێک وێنە دەخاتە بەشی ئاناگا و پشتهوێ زەبێنەوێ، کە لە دواییدا هەست و پەرچەکردار و خۆئێندەوێت لەمەر شتەکان پێک دەهێنن، کە راستەویراست پێچەوانەئێ برپا راستەقینەکانی خۆئێ و کاریگەرییان لەسەر رەفتارت لاواز دەکەن.

راگەیاندن خەریکی رازاندنەوێ ئەوێ کە خوا حەرام و نابووتی کردووە، بە

یادی ئەو قسەبە ی شەیتانەوێ که گوتی: ﴿لَا زَيْنَ لَهُمْ﴾ «بۆیان دەرازیتمەوێ». سا ئەو دەرووانە ی که خۆشەویستی حەرامیان قووتداوێ ئیتر هەست بە ئێسک قورسی و ناچیزی دەکەن سەبارەت بەوێ خوا دایبەزاندووە و دەبینن جیاوازی لەوێ ئەمان حەزیان پێبەتی و لێی راها توون.

توێزینەوێکانی ناوێندە پۆزاواییبەکانی پلاندانانی ستراتیجی، بە چڕوپی و بە دەق باس لە شکاندنی شکۆ و متمانەداری شەریعەت و بانگخوازانی دەکەن.

۵. نەزانی بە واقعی ئەو کۆمەلگەیانە ی دابراون لەوێ خوا دایبەزاندووە:

بەشێک لە پازاندنەوێ راگەیاندن بۆ ژبانی بێئاگابوون لە وەحی، ئەوێبە که گیرۆدەبوونەکانی ئەو کۆمەلگە بێئاگایانە ناخاتە پوو. زۆرێک لە موسڵمانانیش دیدگە و پروانینی سەبارەت بەم کۆمەلگەیانە لە پێگە ی فیلمەکانی ھۆلیوود و نیتفلیکسەوێ پێک دێت. جا کاتیەک موسڵمان نەزان بیت بە نایینەکە ی خۆی و وێنە ی زەینیشی بۆ ئەحکامی بشیوت، لە بەرانبەرشیدا حاڵی کۆمەلگە غافلەکان لە دابەزێراوی خوا، لەلای پراژنێرتەوێ و تەوەر و پێوەرەکانی گرفتار ببن و فێترەتی لا بەدات و بەوێش ئەو تەرازووی تێک دەچێت که لە پێگەبەوێ ھەلسەنگاندن دەکات لەنیوان ئەوێ خوا دایبەزاندووە و لە بەرانبەرشیدا بێئاگابوون لەوێ خوا دایبەزاندووە؛ ھەموو ئەمە مایە ی دروستبوونی رقبوونەوێبە لە دلیدا لەمەر ئەوێ خوا دایبەزاندووە.

۶. گۆرپرایەلیکردنی ئەوانە ی رقیان لەوێ دەبێتەوێ که خوا دایبەزاندووە:

ئەم رقبوونەوێبە لە لایەنی گۆرپرایەلکراوێ دەگۆرێرتەوێ بۆ لایەنی گۆرپرایەلیکەر، لەوانەوێ که گۆرپرایەلییان کراوێ بۆ ئەوانە ی که گوتیان: (ستطيعكم في بعض الأمر - لە ھەندێک لەوێدا گۆرپرایەلتان دەبین) وەک لە

سەرەتای سیفەتی "رەقبوونەوه له‌وه‌ی خوا دایبەزاندووه" دا پروومان کردەوه.

شیخ موحەممەد ئەمین شەنقێتی رەحمەتی خۆی لی یێت له‌ رافە‌ی ئەم ئایەتانه ۲۵-۲۸ سوورەتی موحەممەدا دە‌فرمووت: "بزانە که هەموو موسڵمانێک لەم رۆژگاره‌دا لەسەرەتی ئەم ئایەتانه‌ی سوورەتی موحەممەد تی ب‌فکرت و ورد ببیتەوه و وریایی ته‌واو له‌وه‌رپەشە‌یه‌ی ناوی وەرگیرت؛ چونکه زۆرێک له‌وانه‌ی خۆیان ده‌ده‌نه پال موسڵمانان بیشک که که‌وتوونه‌ته ناو ئەو هە‌رپە‌شه‌ سه‌خته‌ی ناوی؛ چونکه زۆرینه‌ی بی‌باوه‌ران له‌ رۆژه‌لاتیان و رۆژئاواییان ر‌قیان ده‌بیتەوه له‌وه‌ی خوا دایبەزاندووته سەر موحەممەدی پی‌غه‌مبەر (ﷺ)، وا ئە‌مه‌ش قورئان و ئە‌مه‌ش سوننه‌تانه‌ی که پی‌غه‌مبەر (ﷺ) قورئانی پی‌ روون کردووته‌وه؛ جا هەر کە‌س به‌و بی‌باوه‌رانه‌ که ر‌قیان له‌وه‌یه‌ خوا دایبەزاندووه ب‌لیت: ﴿سَنْطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ «گو‌رپ‌رایه‌لتان ده‌بین له‌ هە‌ندێک له‌وه‌دا» ئە‌وا دووچاری هە‌رپە‌شه‌ی ئە‌م ئایه‌ته‌ بووته‌وه، له‌ویش قورپه‌سه‌رتەر ئە‌وه‌یه‌ پی‌یان ب‌لیت: (سَنْطِيعُكُمْ فِي كُلِّ الْأَمْرِ - له‌ هە‌موو ئە‌وه‌دا گو‌رپ‌رایه‌لتان ده‌بین) وێ‌نه‌ی ئە‌وانه‌ی شو‌ین ده‌ستووره‌ دانراوه‌کان ده‌که‌ون و به‌وه‌ گو‌رپ‌رایه‌لی خۆیان ده‌سه‌لمێ‌نن بۆ ئە‌وانه‌ی ر‌قیانه‌ له‌وه‌ی (الله) دایبەزاندووه؛ سا بیشک ئە‌وانه‌ن که فریسته‌کان وه‌ختیک گیانیان ده‌سپێ‌رن ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾ «له‌ ده‌موچاو و له‌ پشتیان ده‌ده‌ن».

ع- به‌دۆستگرتن و پشتیوانیکردن له‌ موشریکان

"تولی" بریتیه له‌ سه‌رخستن و نزیک‌خستنه‌وه و خۆشویستنی ئایینی. ئه‌وه‌ی پشتیوانی موشریکان ده‌کات و سه‌ریان ده‌خات به‌سه‌ر موسلماناندا و بایه‌خ به‌ بی‌باوه‌رییه‌که‌یان نادات و بگه‌ره له‌وانه‌یه‌ خۆشیشی بویت و قبوولی‌شی بکات و پێشی رازی بیت.

په‌روه‌ردگار گه‌لیک ئایه‌تی به‌م سیفه‌ته‌ی مونا‌فیکان تایبه‌ت کردوه‌.

ه‌وکاره‌ راستیه‌کانی:

ئهم سیفه‌ته‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌چکه‌ی به‌گومان‌بوونه له‌ ئایین. په‌روه‌ردگار تبارک و تعالی‌ فرمویه‌تی: ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ [المائده: ٨٠ - ٨١]، «زۆرێکیان ده‌بینیت دۆستایه‌تی و پشتیوانی له‌ بی‌باوه‌ران ده‌که‌ن، خراپترین کارێکه‌ هه‌نگاوی بۆ ده‌نێن که‌ خوا (به‌وه‌) خه‌شمی لی‌ گرتوون و به‌ نه‌مریش له‌ سزادان (٨٠) خۆ نه‌گه‌ر به‌روایان به‌ خوا و به‌ پێغه‌مبه‌ر و ئه‌وه‌ی دابه‌زیوه‌ته‌ سه‌ری هه‌بوايه‌ ئه‌وانه‌یان به‌ دۆست و پشتیوان نه‌ده‌گرت، به‌لام زۆرێکیان له‌پێده‌هه‌چوو و فرمانشکێتن.»

ئهم ئایه‌ته‌ هه‌رچه‌نده‌ له‌سه‌ر بی‌باوه‌رانی به‌نی ئیسه‌رپائیل دابه‌زیوه‌، به‌لام بنچینه‌یه‌کی گشتی داناوه‌ که‌ جووله‌که‌ و جگه‌ له‌وانیش ده‌گرێته‌وه‌، که‌ هه‌ر که‌س دۆستایه‌تی و پشتیوانی له‌ بی‌باوه‌ران بکات ئیمانی نییه‌. وێرای ئه‌وه‌شی موجهید په‌حمه‌تی خوای لی‌ بیت - که‌ له‌ هاوه‌لانی ته‌فسیره‌ - سه‌باره‌ت به‌م

فەرماشتهی په‌روه‌ردگار ﴿تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ «زۆر ئێکیان ده‌بینیت دۆستایه‌تی و پشتیوانی له‌ بی‌باوه‌ران ده‌که‌ن» فەرموویه‌تی: «مه‌به‌ست به‌وه‌ دوو‌پرووانن».

هه‌روه‌ها به‌روانه‌ له‌وه‌ فەرماشتهی دیکه‌ی په‌روه‌ردگار: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ [المجادلة: ۲۲]، «خه‌لکێک نابینیت‌وه‌ به‌روایان به‌ خوا و پڕۆژی دوا‌یی هه‌یت، دۆستایه‌تی و پشتیوانی له‌وانه‌ بکه‌ن که‌ به‌ریه‌ره‌کانتی خوا و پی‌غه‌مه‌به‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن».

جا م‌رو‌قی دوو‌پروو چونکه‌ به‌روایه‌کی دروستی به‌ خوا و به‌ پڕۆژی دوا‌یی نییه‌، سه‌رجه‌م پ‌ی‌وه‌ر و لی‌کدانه‌وه‌کانی زه‌مینین، وه‌ختێک که‌ ده‌بینیت ه‌یزی ماددی له‌ده‌ست بی‌باوه‌راندایه‌، دۆستایه‌تی و هاو‌به‌یمانیان ده‌کات به‌شکو‌وه‌ له‌و ب‌ل‌ندی و به‌رزیه‌ی وادا به‌شدار ی‌ت: ﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ [النساء: ۱۳۸-۱۳۹]، «م‌ژده‌ به‌ دوو‌پرووان بده‌ که‌ سزایه‌کی به‌ئێشیان بۆ هه‌یه‌ (۱۳۸) نه‌وانه‌ی دوو‌ر له‌ باوه‌رداران دۆستایه‌تی و پشتیوانی له‌گه‌ڵ بی‌باوه‌ران داده‌مه‌زرێن، ئه‌ڕی به‌ته‌مای ب‌ل‌ندی و عیززه‌تن له‌لای نه‌وان، سا به‌د‌ل‌نیا‌یی‌یه‌وه‌ عیززه‌ت و ه‌یز هه‌موو بۆ خوا‌یه‌ و به‌ده‌ست نه‌وه‌».

وه‌ک چۆنیش بینیمان سی‌فه‌ته‌ دوو‌پرووییه‌کانی پ‌ی‌ش‌و‌تر پ‌ی‌وه‌ستی‌یان به‌ نه‌خۆشی د‌ل‌وه‌ هه‌بوو، به‌ هه‌مان شی‌وه‌ غاردان و هه‌ل‌په‌ی مونا‌فیق بۆ دامه‌زراندنی دۆستایه‌تی و که‌ینه‌به‌ینه‌ له‌گه‌ڵ بی‌باوه‌ران، له‌ نه‌خۆش‌بوونی د‌ل‌یه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرت‌وه‌. په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ﴾ [المائدة: ۵۲]، «جا ده‌بینیت نه‌وانه‌ی د‌ل‌یان نه‌خۆشی تێدایه‌ په‌له‌ و هه‌ل‌په‌ی ناو نه‌وانیا‌نه‌ (ناو بی‌باوه‌ران که‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌کیان له‌گه‌ڵیان هه‌یت)».

بیانوهه پروواله‌تی و ئاشکراکراوه‌کانیان:

(۱) نه‌وهی که وازه‌ینان لهم په‌یوهندی و پالېشتیهی بی‌باوهران تووشی لیه‌وه‌مان و کاره‌ساتیان ده‌کات و راپېنچي پروبه‌پروبوونه‌وه‌یان ده‌کات له‌گه‌ل هېژنکدا که چاری ناکړت: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾ [المائدة: ۵۲]، «جا ده‌بینیت نه‌وانه‌ی نه‌خووشی له‌ دلپاندایه‌ په‌له و هه‌لپه‌ی لای نه‌وانیانه، ده‌لین ده‌ترسین تووشی گینچه‌ل و ئاشوویک بیین.»

نایه‌ته‌که له‌ باسی حالې عه‌بدو‌لای کورې ثوبه‌ی کورې سه‌لوول و به‌رگریکردنی له‌ جووله‌که‌ی به‌نی قه‌ینوقاع دابه‌زیوه و نه‌وه‌شی که‌ گوتی: "من پیاوړتکم له‌ گینچه‌ل زور ده‌ترسّم."

(۲) نه‌وهی که‌ به‌م که‌ینویه‌ینه و کاره‌یان هه‌ولیان بو‌ چاکسازی نیوانی خه‌لکی و ژبانیکي ئاشتیایانه‌یه، که‌چی له‌ هه‌مان کاتیشدا دوژمنایه‌تی و پیلانگېری له‌ باوه‌ردران تاو ده‌دن.

په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ [البقرة: ۱۱]، «وه‌ختیکش پیان بگوتړت خراپه‌ مه‌نینه‌وه له‌سه‌ر زه‌ویدا، ده‌لین ئیمه‌ ته‌نیا چاکسازین.»

موحه‌مه‌دی کورې نیسحاق له‌ نیبن عه‌بباسه‌وه گنېراوتییه‌وه له‌ رافه‌ی نهم نایه‌ته‌دا: "واته‌ ئیمه‌ ته‌نیا ده‌مانه‌وېت نیوانی هه‌ر دوو گرو باوه‌رداران و نه‌هلی کیتاب خو‌ش بکه‌ین." په‌روه‌ردگاریش وه‌لامی نهم بانگه‌شه‌یان ده‌داته‌وه و نهم دو‌ستایه‌تییه‌یان به‌ خراپه‌نانه‌وه له‌قه‌لهم ده‌دات که‌ ده‌فرمویت: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ۱۲]، «به‌راستی هه‌ر نه‌وان خراپه‌نیره‌وه، به‌لام هه‌ستی پی ناکه‌ن.»

به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ نایه‌ته‌که‌ی دیکه‌دا له‌پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر

باوەردارانى فەرز کرد دۆستایەتى و پشتیوانى یەكدى بکەن و پروونیشى کردوه که بیباوەرپانیش دۆست و پشتوپەنای یەكترین، فەرموى. سبجانە: ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ [الأنفال: ۷۳]، «ئەگەر وا نەكەن ناشووب و خراپەیه كى گەوره لەسەر زهویدا بەرپا دەیت». جا خراپە و فیتنە لەوه دایە دۆستایەتى و پشتیوانى بۆ موشریکان ییت و لە باوەرداران بپەرچێنریت.

هاوکاریکردنى دوو پرووان بۆ بیباوەرپان لەدژی موسلمانان:

پەروردگار لە وهسفی دوو پروواندا دەفەرموویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ﴾ [البقرة: ۱۴]، «وهختیک دەگەن بە باوەرداران دەلێن ئێمەش باوەردارین، وهختیکیش دەچنەوه لای شەیتانەکانى خۆیان دەلێن ئێمە لەگەڵ ئێمەین ئێمە تەنیا گالته (بەوانە) دەکەین».

هەروەها دەفەرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتَوْكَ﴾ [المائدة: ۴۱]، «ئەى پێغه مەبەر سەغلهتت نەكەن ئەوانەى پەلە و هەلپەى ناو كوفریانە لەوانەى كە بە دەم گوتیان باوەرپمان هێناوه و دلێان باوەرپى نەهێنا و لەوانەشى جووله كەن كە زۆر گوێگرن بۆ درۆ و زۆر گوێگرن بۆ خەلكێكى دیکە كە نەهاتونەتە لای تۆ».

ئەوهى دەفەرموویت: ﴿سَمَاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتَوْكَ﴾ «زۆر گوێگرن بۆ خەلكێكى دیکە كە نەهاتونەتە لای تۆ».

لەسەرى گوتراوه: "واتە گوێگر و گوێپرایەل و گوێله مستى گەوره كانى خۆیان، كە كاریان لەسەر درۆ و ستهم و گومرایی پراوه ستاوه". بەم پێیه واتای (سماعون - زۆر گوێگرن) یانی گوێگرى گوێپرایەل بوون و لاساییكردنەوه و

جاشایه‌تیکردن بۆ ئەو خەڵکه‌ گومراکه‌ری دیکه‌.

ئێبن که‌ثیر ده‌فه‌رموویت: "گوتراویشه‌ مه‌به‌ست ئەوه‌یه‌ گوی له‌ قسه‌ ده‌گرن و ده‌یگه‌یه‌ننه‌ خەڵکانیکی دیکه‌ له‌ دوژمنانت که‌ ئاماده‌ی لای تو ناین و له‌وئ نین." واته‌ گوی له‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌گرن بۆ ئەوه‌ی قسه‌ کان بگوزنه‌وه‌ بۆ گه‌وره‌ گومراکانیان.

جا دووپروان کاتیک به‌ دۆست و گه‌وره‌کانیان بگمن له‌ موشریکان، شانازی به‌وه‌ ده‌که‌ن باوه‌ردارانیان فریو داوه‌ و فه‌رمانیش له‌و ئاغانه‌یان وه‌رده‌گرن و سه‌ریان به‌سه‌ری یه‌که‌وه‌یه‌ بۆ پیلانگیران له‌ ئیسلام و ئەهله‌ که‌ی.

په‌روه‌ر دگار له‌ باس و خسته‌نه‌پرووی نیازی دووپروان له‌ بنیاتانی مزگه‌وتی ضی‌اردا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِصْأَدًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ [التوبه: ۱۰۷]. «له‌ چاوه‌روانیی ئەوانه‌شدا که‌ پیشتر جه‌نگیان دژی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌ که‌ی کردوه‌».

واته‌ له‌ ئاماده‌کاریی پیشوازیکردن له‌ ئەبوو عامری فاسقی بێقیمه‌ت که‌ به‌لێنی دابوونی به‌ له‌شکرێک پۆمییه‌وه‌ بێت و به‌جێت به‌ گژ باوه‌ردارanda.

بگه‌ زۆرجار دووپروو سوور و پێداگرتیه‌ له‌ ئاغا کافره‌ مله‌وپه‌کانی بۆ خزمه‌تکردنی باتل و جه‌نگان له‌دژی باوه‌رداران! چونکه‌ نه‌فسنزمی و بێنرخ‌ی ئەو زۆر له‌ هی ئەوان پیشکه‌وتووتره‌.

شیخ عه‌لی قه‌ره‌نی ده‌فه‌رموویت: "بیباه‌وپان ته‌نیا ئەوه‌یان له‌ دووپروان ده‌یست وه‌ک په‌تا و تابه‌ک بێت بۆ باوه‌رداران و هه‌ندیک مانه‌دوویان بکات، که‌چی ئەوان بوون به‌ تاعوون و ده‌ردی هه‌ره‌ کوشنده‌ و فه‌وتینه‌ر! ئەوان ته‌نیا ده‌یانویست زمانیک بێت، که‌چی ئەو بوو به‌ زمان و چاو و ده‌ست و پێ و پاچی هه‌لکه‌ندن و ته‌وری بپینه‌وه‌ و پیک‌ی پشتشکین."

له دنیادا کۆک و کۆ بوون ئیتر خوی گهوره له قیامه تیشدا ههروا پیکهوه
کۆیان ده کاتهوه:

(الله) فهرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ [النساء: ۱۴۰]، «به دنیاییهوه خوا دوورپوان و بیباوهپان هه موو پیکهوه کۆ ده کاتهوه».

وه ک چون له دزایه تیکردنی ئیسلام و گالته کردن به نه هله که ی له دنیادا
کۆ بوو بونهوه، پهروهرد گاریش هه ر ناوا له دۆزه خدا یه کیان ده خات له ویدا بو
خویان تف و نه فرهت بگۆر نهوه.

پهروهرد گار هۆشیاری ده داته باوهپداران له به دۆستگرتن و پشتیوانیکردنی
خه لکانیک که سه ر به ئایین و ئوممه تی خویان نین:

پهروهرد گار ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ﴾ [المائدة: ۵۱]

«ئه ی ته وانه ی باوهپیان هیناوه جووله که و گاور به دۆست و پشتیوان مه گرن
ئه وان خویان دۆست و پشتیوانی یه کترین، هه ر که سیش له ئیوه دۆستایه تی و
پشتیوانی ئه وان بکات ئه وا به پراستی ئه ویش له وانه، به دنیاییهوه خوا ریتویتی
خه لکی سته مکار ناکات.»

ههروه ها فهرمویه تی: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ [آل عمران: ۲۸]،
«باوهپداران نه که ن بیباوهپان به دۆست بگرن له بری باوهپداران و دوور له وان هه ر
که سیش ئه وه بکات به شی به خواوه نییه مه گه ر ترس و توقیه یه کیان لی بکه ن.»
جا یه کینک دۆستایه تی ئه وان بکات پهروهرد گار بییه ری ده کات و
ده فهرمویت که ئیتر هیچی به خواوه نه ماوه. واتا له خوا داپراوه، فری به

دینی خواوه نه‌ماوه، نه‌مه‌ش یانی ږه‌تکرده‌وهی په‌یوه‌ندی هه‌بوونی ئه‌م که‌سه به‌ خواوه له‌ هه‌ر حالیکدا، په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان ئه‌و و (الله) دا نییه. خوای مه‌زن له‌دوای ئه‌وه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ [آل عمران: ۲۸]، «خوای وریاتان ده‌کاته‌وه و ده‌تاترسیښت له‌ خوای هه‌ر بۆ لای خواشه‌ گه‌رانه‌وه و سه‌ره‌نجامتان.»

خوای گه‌وره‌ جارنکی دیکه‌ش هه‌ستی خوشیستنی ټایین له‌ باوه‌رداراندا ده‌بروښت بۆ ئه‌وه‌ی ټییان بگه‌یه‌ښت که‌ ئیسلامدوستی له‌ گه‌ل دۆستایه‌تیکردنی نه‌وانه‌ی گالته و توانج ده‌گرته. ئیسلام، له‌ دلنیکدا کو نابه‌نوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مُّؤْمِنِينَ﴾ ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُم قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ [المائدة: ۵۷ - ۵۸]

«ئهی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، نه‌وانه‌ی که‌ ټایینه‌که‌ی ئیوه‌یان کردووه‌ مه‌سخه‌ره و گالته و گه‌مه‌ی خو‌یان له‌ نه‌ه‌لی کیتابی پښووتر و له‌ بی‌باوه‌ریان (موشریکانی جگه‌ له‌ نه‌ه‌لی کیتاب) مه‌گرن به‌ دۆست و پش‌تیوان، له‌ خواش بترسن نه‌گه‌ر خاوه‌نی ئیمانن (۵۷) کاتی‌کیش ئیوه‌ بانگ بۆ نوږت ده‌دن نه‌وان گالته و گه‌مه‌ به‌وه‌ش ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ بۆیه‌ کار و حال‌یانه‌ چونکه‌ بی‌ئاوه‌ز و نا‌زیرن.» هه‌روه‌ها چۆن نه‌هی له‌ به‌دۆست‌گرتنی بی‌باوه‌ریان کردووه، نه‌هی له‌ به‌دۆست‌گرتنی دوور‌پووانیش گرتووه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا﴾ [آل عمران: ۱۱۸]، «ئهی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ هاو‌ده‌م و هاو‌پاز له‌ غه‌یری خو‌تان (غه‌یری باوه‌رداران‌تان) نه‌یت که‌ ده‌ست نا‌گیر‌نه‌وه له‌ هه‌ر گیره‌ و کیشه‌ سازاندن‌یک بۆ ئیوه.» نه‌وانیش دوور‌پووان و هه‌ک له‌ ته‌فسیری نیبن که‌ثیر و سی‌عیددا هاتووه.

هه‌ندیک‌یش له‌وانه‌ی ده‌درینه‌ پال زانست و فیه‌قه‌ کاربان به‌وه‌ گه‌یش‌تووه‌ که‌ فه‌توا بۆ هاو‌ولاتی موس‌لمان‌ی نیش‌ته‌جی ولاته‌ ږوژناواییه‌کان بدن که‌ بی‌ته‌

سەرباز و شەری موسلمانان بکات لەو پیناوەدا کە ڕەگەزنامەی لی نەسەندرتەوه و تانە لە نیشتمانپەرورەییە کەمی نەدرت! کە ئەمە پشتکردنە لەو نایەتانی خزانە ڕوو هەروەها ئەو فەرموودەیەشی بوخاری گێڕاوتیەوه کە هەندیک لە موسلمانان لە گەڵ موشریکاندا دەهاتن و ڕەشایی ئەوانیان زیاد دەکرد دژ بە پیغەمبەری خوا (ﷺ) جا لە جەنگدا لیان کوژرا، پەرورەد گاریش ئەوهی دابەزاند:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [النساء: ٩٧]

«بەرپراستی ئەوانەى فریشتەکان گریان کێشان لە وهختیکدا کە سته‌میان لە خۆیان دەکرد، (فریشتەکان) پێیان گوتن ئێوه‌ لە کوێ بوون خەریکی چی بوون گوتیان ئێمه‌ لاواز و ژێردەسته‌ بووین لەسەر زه‌ویدا، گوتیان ئەوێ زه‌وی خوا فراوان نەبوو کە کوچی تێدا بکەن (بۆ جینگەیه‌ کى دیکە) جا ئەوانە‌ لانکەیان دۆزەخە، ئەوه‌ش خراپترین چاره‌نووس و سەرەنجامە.»^(١)

ئێبن کەثیر دەفەرمووت: "سا ئەم نایەتە پێروژه‌ دابەزی بە گشتگیری بۆ ته‌واوی ئەوانە‌ی لەناو موشریکاندا نیشتەجێ دەبن لە کاتی‌کدا توانای کوچکردنیشیان هەیه‌، خو‌ لەو جینگەیه‌شی تێیدان دەسەلات و هێزی چه‌سپاندنی نایینیان نییه‌، جا ئەوانە‌ سته‌میان لە خۆیان کردووه‌، بە ئیجماعی زانایانیش ئەوه‌ تاوانی گەورەیه‌ و بە دەقی ئەم نایەتەش. "ئەوه‌تا ئەوانە‌ خەلکانێک بوون هیجەرەتیان لەسەر فەرز کرابوو بۆ ئەوه‌ی بگەن بە مەدینه‌ و نایینی خۆیان پیاڕژن و ناشکرای بکەن، کەچی مانەوه‌ی ناو مالموندال و کار و پاره‌ و بازرگانی و نیشتمانیان هەلبژارد بەسەر ڕزگارکردنی نایینه‌ کەیان تاکوو تووشی ئەو فیتنه‌یه‌ بوون و ڕاپیچی گوێڕه‌پانی جەنگی بەدر کران لەناو لەشکری موشریکاندا. جا هەر کەس کە

لییان کوژرا سته‌مکارانه‌ سه‌ری نایه‌وه‌ وه‌ کوو خوا فه‌رمووی.

نیت‌ر نه‌وانه‌ی ئه‌م فه‌توایانه‌ ده‌ه‌اون ده‌یانه‌وێت بۆ کوی له‌ ده‌ستی (الله) هه‌لێین؟ دوا‌یی چی وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌؟! هه‌ر که‌سیش ب‌لندی و ه‌یز‌ی ده‌وێت: (الله) ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [المنافقون: ۸]، «بۆ خوا‌یه‌ ع‌یززه‌ت و بۆ پ‌یغه‌مبه‌ره‌ که‌یه‌تی و بۆ باوه‌ر‌داران، به‌لام دوو‌رووان نازانن.»

فه‌رموشیه‌تی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ [المائدة: ۵۵ - ۵۶]، «به‌راستی دۆستی ئیوه‌ ته‌نیا (الله) و پ‌یغه‌مبه‌ره‌ که‌ی و باوه‌ر‌دارانه‌ که‌ نوێژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و ک‌ر‌نۆشبه‌رن (۵۵) هه‌ر که‌سیش دۆستایه‌تی و پشتیوانی بۆ خوا و پ‌یغه‌مبه‌ره‌ که‌ی و باوه‌ر‌داران ب‌یت نه‌وا ح‌یزبی خوا خۆیانن براوه‌ و زāl.»

سا ب‌باوه‌ری پ‌سوا‌یه‌، تاوان پ‌سوا‌یه‌، با هاوه‌لانیشی له‌ پرو‌ی ماد‌دییه‌وه‌ زāl و پ‌یشکه‌وتوو بن. ئه‌وه‌شی به‌ چه‌سپا‌وی له‌سه‌ر ئایینی خۆی ب‌م‌ر‌ت نه‌وه‌ ب‌لند و سه‌ربه‌رزه‌، به‌لام دوو‌رووان نازانن و له‌م واتا و حه‌قیقه‌تانه‌ش خۆ تی ناگه‌ن.

العز في كنف العزيز ومن

عَبَدَ الْعَبِيدَ أَذْلَهُ اللَّهُ

*****

ع‌یززه‌ت هه‌ر له‌په‌نا‌ی خوا‌ی عه‌زیزدا به‌ده‌ست د‌یت و

هه‌ر که‌سیش به‌نده‌ی به‌نده‌گان ب‌یت خوا پ‌سوا‌ی ده‌کات

۵- گۆرانی دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی به‌پیتی ته‌رازوه‌کانی هیژ

ئه‌مه‌ش سروشتیکی سووک و په‌وشتیکی نرمی دیکه‌ی دوورپروانه!
دوورپرو و هه‌ختیک لیکدانه‌وه و پێوه‌رکانی زه‌مین و قورپین، چاوی هه‌ر له‌سه‌ر
سه‌روخوارد کردنی تای ته‌رازوه‌کانی هیژه. جا کاتیگ تای دۆستانی چوو
به‌ ئاسماندا و ئومیدی نه‌ما زāl ببنه‌وه، ئیتر نایانناسیته‌وه و پشت له‌وانیش
ده‌کات، بگره‌ له‌وانه‌یه‌ هاوکار و هاوپه‌یمانیشت یێ له‌ دژیان، نه‌سله‌ن وه‌ک بلی
رپۆژیک له‌ رپۆژان نه‌یناسیون و دۆستیان نه‌بووه! دوورپرو چووزانی و اتای وه‌فا
و پێزانی بۆ دۆستان یانی چی، چووزانی پیاوه‌تی و جوامیری و ماقوولی و
به‌هاناوه‌چوون یانی چی. به‌توێت ئه‌م واتایانه‌ی له‌لا ببزوێنت وه‌ک ئه‌وه‌ وایه
به‌گۆری بز و مه‌ردا بخوێنت.

(الله) ده‌فه‌رمووت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ﴾ [الحشر: ۱۱]، «ئه‌ری نه‌تبینی دوورپروان به‌ برا بیباوه‌ره‌کانیان له
ئه‌هلی کیتاب گوت: ئه‌گه‌ر ده‌ریکریڻ ئی‌مه‌ش له‌ گه‌ل‌تان ده‌رده‌چین و گۆرپه‌یه‌لی
قسه‌ی که‌س نابین له‌ دژی ئیوه‌ و ئه‌گه‌ریش شه‌رتان له‌ گه‌ل بکریت ئی‌مه
سه‌رتان ده‌خه‌ین.»

دوورپرو ئاوايه‌! به‌ئینی زل و پان و بانگه‌شه‌ی نازایی و به‌جهرگی ... به‌لام
خوا بۆ خۆی به‌درۆی خستونه‌ته‌وه: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ۱۱ لَئِنْ أُخْرِجُوا
لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُوَلِّنَنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا

يُنْصَرُونَ ﴿[الحشر: ۱۱-۱۲]، «خوا شاهیدی دهدات که نهوانه درۆ ده کهن (۱۱) نه گهر ده ریکرین نهوان له گه‌لیان ده‌رناچن و نه گهریش شه‌ریان له گه‌ل بکریت نهوان سه‌ریان ناخه‌ن و خو نه گهر سه‌ریشیان بخه‌ن پشت هه‌لده کهن و هه‌لدین و پاشانیش سه‌رناخزین.»

ته‌نیا هی‌نده‌ی هی‌زی بی‌باوه‌ران له‌قی ئیدی کاتزای مونا‌فیکیش به‌ده‌ر ده‌که‌وێت. نه‌وجا په‌روه‌ردگار هو‌کاری ته‌م گو‌پانی هه‌لو‌سته‌ پ‌وون ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمووێت: ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ زَهَبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ [الحشر: ۱۳]، «تیوه له‌ سینه‌یاندا له‌ خوا به‌سام و ترستر.»

دوو‌پوو وه‌ختیک دۆستایه‌تی بی‌باوه‌ری کردووه، فرمان و نه‌هی خ‌وای له‌ پێشچاو نه‌بووه. وه‌ختیکیش ته‌م دۆستایه‌تییه‌ی هه‌لو‌ه‌شانه‌وه و ده‌ستی له‌ هه‌لگرت بو‌ خوا نه‌بوو هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌که‌ی، به‌ل‌کوو له‌ ترسی باوه‌رداران بوو. جا نه‌و له‌ گشت حا‌له‌ ک‌اندا به‌س خ‌وای له‌یاد نه‌بووه!

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [الحشر: ۱۳]، «نه‌وه‌ش چون‌که خه‌ل‌کیکی تی‌نه‌گه‌یشتوو و نه‌فام.»

ده‌شیت دوو‌پوو له‌مه‌دا دابه‌زته‌ خ‌وار ناستی بی‌باوه‌ریشه‌وه. نه‌وه‌تا له‌ غه‌زای به‌نی قور‌ه‌یظه‌دا ح‌ویه‌ی کو‌ری نه‌خطه‌ب به‌ل‌ئینیک که‌ دابووی به‌ به‌نی قور‌ه‌یظه‌ بر‌دییه‌ سه‌ر و له‌ گه‌لیان چ‌ووه‌ ناو قه‌لا‌که‌وه و ناماده‌بوو دوو‌چاری هه‌مان چاره‌نووسی نه‌وان بی‌ته‌وه، به‌لام دوو‌پ‌ووان به‌ل‌ئینی سه‌رخستنی به‌نی ن‌وضه‌یریان نه‌برده‌ سه‌ر و ته‌م ئایه‌تانه‌یان له‌سه‌ر دابه‌زی.

• ته‌ماشای ته‌م ئایه‌تانه‌ بکه‌ چ‌و‌ن و‌ینای حا‌لی دوو‌پ‌ووان ده‌که‌ن و دید‌گایان بو‌ م‌م‌ل‌انی‌کان چ‌ونه‌: "کام کو‌مه‌ل زال ده‌ییت؟ با دۆستایه‌تی له‌ گه‌ل نه‌و گری‌ بدین و راسته‌وخ‌و له‌ژیر چه‌تری کو‌مه‌له‌که‌ی دیکه‌ بی‌ینه‌ ده‌ری و

هه‌لبێین!" په‌روه‌ردگار ده‌فرمووێت: ﴿الَّذِينَ يَتَرْبِّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُم مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ١٤١]، «نه‌وانه‌ی خو‌یان له‌ نێوه‌ مه‌لاسه‌اوه‌ جا نه‌ گه‌ر سه‌رخستن و فه‌تحيكتان له‌لای خواوه‌ بۆ بێت ده‌لێن نه‌ری نێمه‌ش له‌ گه‌لتاندا نه‌بووین نه‌ گه‌ر بې‌باوه‌رانی‌ش به‌شیکیان به‌رکه‌وێت ده‌لێن نه‌ری نێمه‌ نێوه‌مان نه‌که‌وته ژێرده‌ست و پاراستمان له‌ باوه‌رداران.»

سا نه‌وان له‌ گه‌ل زالدان هه‌ر کێ بێت. ده‌لێ له‌ پېشچاومه‌ چۆن مرو‌فی دو‌وروو گێل و وێل قاپێکی به‌ ده‌سته‌وه‌یه و لیکێ شو‌ر بو‌وه‌ته‌وه‌، به‌ شو‌ن سه‌رکه‌وتوو‌ه‌کاندا ده‌گه‌رێت تا له‌به‌ر پێاندا بکه‌وێت و بلایته‌وه‌ قاپه‌که‌ی بۆ پر بکه‌ن له‌ خواردن. نه‌ گه‌ر پێی بلیت: په‌زامه‌ندی خوا، به‌هه‌شت، غیره‌کردن بۆ نایینه‌که‌ی خوا... دم داده‌چه‌قی‌نێت و شیوه‌ی شێتان لێت ده‌روانی‌ت و تی ناگات و نه‌وجا روو وه‌رده‌گێرێت و ده‌لێت: "کوا نه‌مه‌ زگی من تیر ده‌کات؟!"

په‌غمبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمووێت: "وێنه‌ی دو‌وروو وێنه‌ی بزنی گێژی نێوان دوو پانه‌، جارێک سه‌ر به‌ملادا ده‌کات و جارێک سه‌ر به‌ولادا ده‌کات، نازانی‌ت شو‌ن کامیان بکه‌وێت." (١)

خوای بالاده‌ستیش فرموویه‌تی: ﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُم مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ [النساء: ٧٢]، «به‌راستی هێ واتان تێدایه‌ خواوه‌خواهیه‌تی و لێ ده‌وه‌ستی‌ت جا نه‌ گه‌ر کاره‌ساتی‌کتان تروش بێت ده‌لێت نه‌ها خوا میهر و به‌خششی به‌ من کرد که له‌وه‌ی له‌گه‌لیان ناماده‌ نه‌بووم.»

مونا‌فیق نه‌م سووکی و بێنه‌رزشییه‌ی خۆی به‌ دانایی لێک ده‌داته‌وه‌، بگه‌ به‌ نیعه‌مه‌تی خوای ده‌زانی‌ت! تیر خۆی له‌ جیهاد و قوربانیدان دوا ده‌خات و

ئه‌وانی دیکه‌ش سارد ده‌کاته‌وه و ده‌یانله‌قینیت.

﴿وَلَيْنَ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ [النساء: ۷۳]، «خۆ ته‌گه‌ر فه‌زڵ و به‌خششیکی خواشتان پێ بگات ده‌لێت -وه‌ک بڵێی قه‌ت له‌نیوان ئیوه‌ و ئه‌ودا په‌یه‌وه‌ندی و دۆستیتیه‌ک نه‌بوویت-: خۆزگه‌ منیشیان له‌گه‌ڵ ده‌بوو.» ته‌مجار په‌شیمان و ئاواتیه‌تی له‌گه‌ڵ باوه‌رپاران بوایه‌.

پێت وایه‌ په‌شیمانیه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رخستنی خوا بۆ به‌نده‌ پر‌واداره‌کانی ده‌بینیت و ده‌زانی‌ت بڵندی هه‌ر بۆ خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و باوه‌رپارانه‌ و بۆیه‌ نیت‌ر ڤقی له‌ دوور‌پوه‌یی خۆی ده‌بێته‌وه‌ و ڤۆحی شه‌یدای مه‌یدانی پال‌ه‌وانانه‌؟ نا! بگه‌ر ه‌یشتا چاوی له‌ به‌رپیی خۆی زیاتر نابینیت!

﴿يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۷۳]، «خۆزگه‌ منیش له‌گه‌ڵیان بامایه‌ و نیت‌ر به‌شیکی گه‌وره‌ بردنه‌وه‌م به‌ قسه‌مه‌ت ده‌بوو.» ده‌سته‌که‌وتی ده‌وێت، غه‌نیمه‌تی ده‌وێت، پاره‌ و شمه‌کی ه‌یچ‌پو‌پو‌چ، ناو‌ده‌نگ‌یک‌ی که‌ شایه‌نی نییه‌. ته‌م بردنه‌وه‌ گه‌وره‌یه‌ی به‌ ئومیدیه‌تی و چاوی له‌سه‌ر لانا‌بات!

جا بۆیه‌ مر‌و‌قی دوور‌وو دۆستایه‌تی پاسته‌قینه‌ی بۆ ه‌یچ که‌س نییه‌. ته‌نیا هه‌یه‌ و نییه‌ به‌ر‌ژه‌وه‌ندییه‌ پو‌و‌چه‌ دونه‌یا‌یه‌کانن که‌ قیبه‌له‌نما و ئینتیما و ها‌په‌یمانییه‌تی ئه‌و ئا‌راسته‌ ده‌که‌ن.

(الله) له‌ وه‌سفیاندا فه‌رمویه‌تی: ﴿مُذَبَّيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ [النساء: ۱۴۳]، «پارا و له‌قیون له‌و نیوانه‌دا نه‌ بۆ لای ئه‌وانه‌ نه‌ بۆ لای ئه‌وانه‌.»

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ﴾ [المجادلة: ۱۴]، «ته‌ری نا‌بینی ئه‌وانه‌ی دۆستایه‌تی خه‌لک‌یک

دەکەن کە خوا خەشمی لی گرتوون نە لە ئیوەن و نە لەوانیشن» دوورپوو ئینتیمای
راستی نە بۆ باوەرداران هەیه و نە بۆ ئەوانەشی کە خوا خەشمی لی گرتوون
"جۆلە کە". تەنیا بەرژمەندی!

❖ کەسانیکیش لەوانەى دەدرێتە پال زانست، کەوتوونەتە هەمان ئەم سیفەتەوه،
فێر بوون بەهانه بۆ هەلگەڕانەوهى دۆستایەتى و پەيوەندى بەیننەوه بەپێى هێز
و مل نەوى بکەن بۆ بەهێزى ناھەق و بەرگیکی شەرعییانەشى بەبەر ئەوەدا
بکەن! کە (الله) لەمە ییەرییه، کە پیغمبەرى خوا (ﷺ) سەردارى ماقولان
و جوامیران و مەردان و وه فاداران و باوەردارانى راستایش لی ییەرىن.

٦- درۆکردن

دوو‌پووی و درۆ دوو وشه‌ی هاوواتان!

ئه‌گەر لێت داوا کرا هه‌رچی سیفه‌تی دوو‌پووانه‌ له‌ یه‌ک وشه‌دا کۆی بکه‌یته‌وه‌، بڵێ: "درۆکردن"! په‌روه‌ردگار ده‌فرمووێت: ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الأحزاب: ٢٤]، «بۆ ئه‌وه‌ی خوا پاداشتی راستگۆیان بداته‌وه‌ به‌ راستگۆییان و نه‌شکه‌نجه‌ی دوو‌پووان بدات ئه‌گەر ویستی، یان ته‌وبه‌یان لێ وهریگرت به‌پراستی خوا لێخۆشبوو و میه‌ربه‌نه‌». ده‌بینی له‌ به‌رانبه‌ر راستگۆیاندا دوو‌پووانی داناوه‌.

هه‌روه‌ها له‌ فرمووده‌ی "چوار هه‌ن له‌ هه‌ر که‌سدا هه‌بن ئه‌وه‌ دوو‌پوویه‌کی ته‌واو و په‌تیه‌" دیسان ده‌بینیت هه‌ر چوار سیفه‌ته‌که‌ له‌ ده‌وری درۆ ده‌خولێته‌وه‌: کاتی‌ک دووا درۆ ده‌کات، کاتی‌ک به‌لێن ده‌دات ده‌یشکی‌نیت (که‌ به‌لێنشکی‌نیش جو‌رنک له‌ درۆکردنه‌)، وه‌ختی‌ک په‌یمان ده‌دات ده‌یشکی‌نیت (که‌ شکاندنی په‌یمان و ناپاکیلێکردنیش هه‌ر درۆیه‌، چونکه‌ پێچه‌وانه‌ی راستابوون و وه‌فایکردن و بردنه‌سه‌ری ئه‌و په‌یمانه‌یه‌)، وه‌ختی‌کیش ده‌ی‌ت به‌ شه‌ر و تێکگیران، ناخۆشی ده‌کات (له‌ پوونترین شیوه‌کانی ناخۆشکردن و سنوورشکاندنیش له‌ دوژمنایه‌تیدا: ده‌ستدانه‌ درۆیه‌ له‌ زه‌مکردن و شکاندنی لایه‌نی دژ و نه‌یار).

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فرمووێت: "ئه‌و بنه‌چینه‌یه‌ی که‌ دوو‌پووی له‌سه‌ر دامه‌زراو و وه‌ستاوه‌: درۆکردنه‌".

ئه‌وه‌ش هه‌ر هاو‌شیوه‌ی درۆیه‌ که‌ کردارت پێچه‌وانه‌ی گو‌فتارت ی‌ت، ئه‌و کات کردار به‌درۆخه‌ره‌وه‌ی گو‌فتاره‌.

چەند ئەم سىفەتە -پېچەوانەبوونی کردار لە گەڵ گوشتار- لەناو موسلماناندا
بلاو و بەرچاوه! چەند دەیانبینین لۆمەى واقعیەیک دەکەن کە خۆیان خشتی
بیناکەى و دەستى یاریدەر تێدا:

كم قلت أمراض البلاد وأنت من أمراضها
والشؤم علتها فهل فتشت عن أعراضها
يا من حملت الفأس تهدمها على أنقاضها
اقعد فما أنت الذي تسعى إلى إنهاضها
وانظر بعينيك الذئاب تعب في أحواضها

چەند باسى دەردەكانى ولانت كرد كه خوت يەكيت له دەردەكانى
هۆكارى كه شوومىتييه جا تـــــــــــــــو روانيوته بۆ نيشانهكانى
هينى تو كه چهكوشت بەدەستەوهيه خەرىكى سەرەوژيرى ئەكمى
دانیشه تازه خو تو پياوى هـــــــــــــمول و هەستاندنەهى نیت
تۆش بوسته و بروانه چون گەلهگورک خويان تن ناوه و حەپەلووشى

دەکمەن

چهند موسلمان ده‌بینی سهرکۆنه‌ی ناپاکی و به‌ده‌سته‌وه‌دانی ولّات ده‌کات و نه‌فره‌ت ده‌هاوێت له‌ پیلانگێڕانی ناوخۆ، پرسیاریشی لی بکه‌یت: "ئاواتته جیهاد بکه‌یت؟" بێ دوودلی ده‌لێت: "ئای خۆزگه‌! ینگومان"، پاشان هه‌ر ئه‌وه قهرزی رېبا وهرده‌گرێت و مامه‌له‌ی حه‌رام ده‌کات و دروشمه‌ برقه‌داره‌کانی خۆی به‌درۆ ده‌خاته‌وه‌. ئه‌مه‌یه‌ کردار پێچه‌وانه‌ی گوفتار. سا داوامان له‌ خوایه‌ نمونه‌ی ئه‌مانه‌ هیدایه‌ت بدات و چاکیان بکات.

دوو‌پوو، یه‌که‌م جار له‌گه‌ڵ خۆیدا درۆ ده‌کات

قورطوبی له‌ رافه‌ی ئه‌و فهرمایشته‌ی په‌روه‌ردگارا: ﴿انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ [الأنعام: ۲۴]، «پروانه‌ چۆن درۆیان به‌ده‌م خۆیان‌وه‌ کرد و ئه‌وه‌شی که‌ هه‌لیان‌به‌ستبو و لێیان ون بوو.» ده‌فه‌رمووت: "درۆکردنی دوو‌پوو‌ان به‌وه‌یه‌ که‌ به‌هانه‌ی پووچ و باتل ده‌هێننه‌وه‌ و نکۆلی له‌ دوو‌پوو‌بوونی خوشیان ده‌که‌نه‌وه‌."

دوو‌پوو به‌هانه‌ی بی‌واتا و باتل ده‌هێننه‌وه‌ و پاساوی بۆ دوو‌پوویی خۆی ده‌وێت، بگه‌ر ئه‌سله‌ن دان به‌ مونا‌فیه‌ی خۆشیدا نایێت! خۆی له‌ حه‌ق کوێر ده‌کات و ئه‌و خراپه‌یه‌ی که‌ له‌سه‌ریه‌تی و خه‌ریکیه‌تی، له‌لای خۆی ده‌پازننه‌وه‌ و بانگی نی‌مان له‌ دلیدا سه‌رکوت ده‌کات و ده‌مرینه‌ت، خۆشی قایل به‌وه‌ ده‌کات پێگه‌ی دوو‌پوویی سه‌لامه‌تته‌، له‌وانه‌یه‌ هه‌ست و درکی خۆشی به‌وه‌ سه‌ر بکات که‌ سیفه‌تی جوانیشم هه‌یه‌ و ماده‌م وایه‌ له‌سه‌ر خێرم و هه‌شتا وێڵ نه‌بووم.

دووړوو، بۆ پاساودانی کاره خراپه‌کانی درۆ ده‌کات:

نیډی دواى فریودانى خۆى، نۆره‌ی فریودانى باوه‌ردارانه. باوه‌رداران له دیدى ئەودا ساویلکه و گیلن و ئەو دانایی و درکه‌یان نییه ئەو هه‌یه‌تى، باوه‌رى ئەوان، باوه‌رى که‌معه‌قله‌کانه به تیروانینی ئەو! (أنؤمن كما آمن السفهاء - نه‌رى باوه‌ر به‌ینین چۆن ئەو که‌معه‌قلانه باوه‌ریان هیناوه). سا بیى دوودلی ده‌یت ئەو که‌معه‌قلانه بخه‌له‌تینرین بۆ ئەوه‌ی نه‌که‌ونه مشتومری بی‌سوود له‌گه‌لیان و خۆشمان له‌ کاردانه‌وه‌ی خروش و سۆزى ساویلکه‌نه‌یان پارتیزن. جا بۆیه دووړوو ترسیکی له‌وه نییه سویندى درۆیان بۆ بخوات: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [المنافقون: ۲]، «سوینده‌کانیان کردوه به قه‌لغان و سا ریځه‌ی خویان به‌ستوه و خه‌لکی لی لاده‌دن، به‌راستی خراپترین کارنکه ده‌یکه‌ن.»

ئەو هه‌موو ناشیرینییه‌کی لی ده‌ه‌شیتته‌وه و له هه‌ر قوراوتکی نیفاقدای خۆ ده‌گه‌وزینیت له‌پاشان سویند به‌خوا ده‌خوات که ته‌نیا نییه‌تى چاکه‌ی هه‌بووه، ئەو سوینده‌ی به‌سه‌ر باوه‌ردارندا تیپه‌ر ده‌یت چونکه ئەوان ناتوانن وینای ئەوه بکه‌ن که‌سینک سویندى درۆ به‌و خوايه بخوات که هینده مه‌زنه له‌ دلی ئەماندا! نیتر دووړوو زیاد پى راده‌کیشیت له‌م بی‌په‌شتییه‌یدا دوا‌به‌دواى ئەوه‌ش که باوه‌رداران پر‌واى پى ده‌که‌ن.

پر‌وانه چۆن په‌روه‌ر‌دگار نکۆلی ئەم کاره به‌ده‌یان لی ده‌کات - درۆکردن له‌پیناو به‌ستنى ریځه‌ی (الله) دا، ده‌فرمویت: ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [التوبه: ۹]، «به‌راستی خراپترین کارنکه که ده‌یکه‌ن!»

ئەوه‌ش وینه‌ی ئەو فه‌رمایشته‌ی دیکه‌ی که ده‌فرمویت: ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ [المجادلة: ۱۶]، «سوینده‌کانیان کردوه به قه‌لغان و سا ریځه‌ی خویان به‌ستوه و خه‌لکی لی لاده‌دن، سا سزایه‌کی رسواکه‌ر به‌شیانه.»

جا سوێندی درۆ، ئەو قەلغانە پارێزەرەیه که دووروو دەچێتە پستی له
دونیادا، ئەو پەردەیهی هه‌موو سووکی و بەدره‌وشتییه‌کی خۆی له پستییه‌وه
په‌ت ده‌کات، به‌لام هه‌ر ئەوه‌شه هه‌لیده‌ژهنیت له ناگری دۆزه‌خدا. له‌مه‌ودواش
ته‌ماشای بکه‌ چون دووروو سیفه‌ته‌ دووروویه‌کانی به درۆ ده‌شارتته‌وه، ئیدی
ئەو سیفه‌تانه‌ی تا ئیسته‌ باسما‌ن کردووه یان ئەوانه‌ی دی که دین:

۱. گومان‌کردن له ئایینی خوا: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ [البقرة: ۸]، «هه‌ندی‌ک هه‌ن له خه‌لک ده‌لێن باوه‌رمان هه‌ناوه
به‌ خوا و به‌ پڕۆژی دوا‌یی، به‌لام باوه‌ر‌داریش نین.»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووێت: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ [المنافقون: ۱]، «کاتی‌ک
دوور‌پووان دینه لات ده‌لێن شاهیدی ده‌هه‌ین که تۆ پیغه‌مبه‌ری خوات، خوا
بۆ خۆی ده‌زانیت تۆ پیغه‌مبه‌ری نه‌وت، خواش شاهیدی ده‌دات که دوور‌پووان
درۆکارن.»

۲. پشت‌کردن له به‌داوه‌ر‌کردنی په‌رتوو‌که‌که‌ی خوا و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی
(ﷺ): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ
يُرِيدُونَ أَن يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ [النساء: ۶۰]، «ئه‌ڕی نابینی ئەوانه‌ی بانگه‌شه‌ ده‌که‌ن
باوه‌ریان هه‌ناوه‌ به‌وه‌ی دابه‌زیوه‌ بۆ تۆ و ئەوه‌شی به‌ر له تۆ دابه‌زێتراه، ده‌یان‌ه‌وت
حوکم به‌رنه‌ لای طاغوت، له‌ کاتی‌کدا فه‌رمانیان پێ کرابوو بی‌باوه‌ر بن پێی،
شه‌یتانی‌ش ده‌یه‌وت به‌ گو‌م‌راییه‌کی دوور و قوول گو‌م‌رایان بکات.»

هه‌تا ئه‌وێ که ده‌فه‌رمووێت: ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءَهُمْ بِخِلْفٍ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ [النساء: ۶۲]، «جا چون
ئه‌گه‌ر کاره‌ساتی‌کیان تووش هات به‌ به‌ری ده‌ستی خۆیان و پاشان هاتنه‌

لات سوێندیان بە (الله) دەخوارد کە ئێمە جگە لە چاککاری و گونجاندن مەبەستیکی دیکەمان نەبوو.» جا سوێند دەخۆن کە حوکمەردنیان بۆ لای طاغوت، بۆ بەدرۆخستنهوی ئیسلام نییه.

۳. دۆستایەتی و پالەشتیکردنی بیباوەران: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ [المجادلة: ۱۴]، «ئەرێ نابینی ئەوانە دۆستایەتی و پالەشتیی خەڵکیک دەکەن خوا خەشمی لێ گرتوون، ئەمان نە لە ئەوان و نە لە ئێوەش، سوێندیش لەسەر درۆ دەخۆن و دەشزانن.»

جا دوورپووان دۆستایەتی جوولەکیان دەکرد کە ﴿غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ «خوا خەشمی لێ گرتوون»، سوێندیش بە درۆ دەخۆن کە ئەم دۆستایەتی و پەيوەندیەیان بە جوولەکەو پەردەبۆش بکەن.

۴. هەڵاتن لە قوربانیان لە پێتتاو خوادا و ڕەتکردنەوی: (الله) جل جلاله فرمویەتی: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَتَّبِعُنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمِيذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ [آل عمران: ۱۶۷]، «بۆ ئەوێ (خوا) ئەوانەش بزانی (بەدەر بخات) کە دوورپوویان کرد و پێیان گوترا وەرن لە پێتتاو خوادا بجەنگن، یان بەرگری بکەن، گوتیان ئەگەر بمانزانایە جەنگێک دەقۆمیت شوێنتان دەکەوتین، ئەوان ئەو ڕۆژە لە کوفەرە نزیکترین هەتا ئیمان، بە دەمیان شتێک دەلێن کە لە دلایندا نییه و خواش زاناترە بەوێ دەشارنەو.» جا لەو بانگەشەیاندا درۆیان کرد کە پێشبینیان وا نییه جەنگ بکەوتنەو، بۆ پاساودانی دواکەوتنی خۆیان لە جیهاد لەگەڵ پێغمەبەری خوا (ﷺ) و باوەرداران لە جەنگی ئوحددا.

هه‌روه‌ها ده‌فرمووت: ﴿يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ [التوبة: ۹۶]، «سوښدتان بۆ ده‌خون تاكوو لييان رازی بن، سا نه‌گه‌ر ئیوه‌ش لیان رازی بن به‌راستی خوا له‌خه‌لکی له‌پړنده‌رچوو و خراپه‌کار رازی نایست.» جا سوښدی درویان خوارد بۆ پاساودانی دواکه‌وتنیان له‌غه‌زای ته‌بووک.

۵. یینه‌ده‌بی به‌رانبه‌ر به‌خوای گه‌وره و به‌رانبه‌ر به‌پښه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ): ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾ [التوبة: ۷۴]، «سوښد به‌خوا ده‌خون که نه‌یان‌گوتوه که به‌راستیش قسه‌ی کوفریان گوتوه و کافریونه‌ته‌وه پاش موسلمانیتیان و به‌ته‌مای شتیک بوون که ده‌ستیان نه‌یکه‌شتی.»

جا نه‌وان له‌شکوی پښه‌مبه‌ریان (ﷺ) دده‌ا و به‌درویان ده‌خسته‌وه، پاشان کاتیک شتیک له‌وه‌ی پښ بگه‌یشتایه، سوښدیان ده‌خوارد که نه‌یان‌گوتوه.

له‌ئین عه‌بباسه‌وه هاتوه فرموویه‌تی: "پښه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سیبه‌ری یه‌ک له‌حوجره‌کانیدا (ژووری خیزانه‌کانی که لکابوون به‌مزگه‌وته‌وه و ده‌رگایان له‌سه‌ری بوو.) دانیشتبوو، سیبه‌ره‌که‌کورتی ده‌ینا لئی، جا فرمووی به‌هاوه‌لانی پیاوړیک دیته لاتان به‌چاوی شه‌یتانه‌وه سه‌یرتان ده‌کات، جا ئیوه هیچی له‌گه‌ل مه‌لین. گوتی جا پیاوړکی شین هات. وه‌ختیک پښه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌وی بینی پښی بانگی کرد و پښی فرموو له‌سه‌ر چی تو و هاوړنکانت جنیوم پښی ده‌دن؟ فرمووی بوسته تا ده‌یان‌ه‌ینمه لات. چوو و هینانی و ده‌ستیان کرد به‌سوښدخواردن که نه‌شتی وایان گوتوه و نه‌کردوه، په‌روه‌رد گاریش عز و جل نه‌وه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ [المجادلة: ۱۸]، «پوړژیک خوا هه‌مویان زیندوو ده‌کاته‌وه و جا سوښدی بۆ ده‌خون چوون سوښد

بۆ ئێوه ده‌خۆن و واش ده‌زانن شتیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه (و ئه‌وه له‌وێش سوودێکیان
پێ ده‌گه‌یه‌نیت) ئه‌ری به‌پاستی ئه‌وانه‌ن درۆکاران». (۱)

جا ته‌ماشای ئه‌م پیاوه‌ چۆن شاره‌زای درۆ بوو ته‌نانه‌ت و خوشی ده‌رخست
له‌ پێش پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که هیچ ناڵیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌درۆی نه‌خه‌نه‌وه، به‌لکوه‌
ده‌چیت هاوڕێکانی ده‌هینیت و پیکه‌وه سوێند ده‌خۆن که جنی‌بان نه‌داوه، چۆن
بلیی درۆی به‌کۆمه‌ل به‌هێزتر بیت له‌ درۆی تاک! جا دین و سوێند ده‌خۆن
که... پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) له‌ هێمنی و ئاسته‌برزیی خۆیدا چاوه‌ڕێی ئه‌وه
بوو نواندنه‌ سواوه‌که‌یان ته‌واو بکه‌ن و ئه‌ویش چاریان لی بپۆشییت.

بینه‌ پێشچاو خۆت دوو‌پروان وه‌ختیک په‌رده‌ی ئیش و پیشه‌یان له‌لای هه‌ر
پیاوچاکێک هه‌لبمالرێت که له‌ شەقی بترسن، دین و له‌ به‌رده‌م ئه‌م پیاوچاکه‌دا
رێز ده‌بن و پێشتریش رۆله‌کانیان دابه‌ش کردووه‌: یه‌کیک سوێند به‌ خوا ده‌خوا
و په‌نجه‌ی ر‌ه‌ش و پیسی به‌رز ده‌کاته‌وه‌ بۆ ئاسمان، یه‌کی دیکه‌ش ده‌سته‌کانی
داده‌خات و ئه‌وجا په‌نجه‌کانی درێژ ده‌کات وه‌ک پێداگری‌وێنیک، سییه‌م قسه‌
به‌ هه‌ردووکیان ده‌پریت و به‌ ده‌ست ئاماژه‌ بۆ سنگی گه‌نیوی ده‌کات و خوا
ده‌کاته‌ شاهد که چی له‌ دلدایه‌ له‌ مه‌زن‌پاگری خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ).

۶. دووبه‌ره‌که‌ینه‌وه‌ له‌ناو باوه‌ر‌داراندا: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا
وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِقُنَّ إِنَّ أَرَدْنَا
إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ [التوبه: ۱۰۷]، «ئه‌وانه‌شی مزگه‌وتیکیان
بۆ زه‌هه‌ردان و ده‌سته‌شان‌دن و بیاوه‌ری و دووبه‌ره‌کی خسته‌ ناو باوه‌ر‌داران
بنیاتنا و هه‌روه‌ها له‌ چاوه‌ڕوانی و کۆمه‌کیی ئه‌وانه‌ی که پێشتر له‌ دژی خوا
و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی جه‌نگاون، سوێندیش ده‌خۆن که جگه‌ له‌ چاکترین و یستیکری
دیکه‌مان نه‌بووه، خواش شاهدی ده‌دات که ئه‌وانه‌ درۆ ده‌که‌ن.»

نیتەر ئاوان نه‌وان! ژۆریه‌ژۆریی بۆگه‌ن و نیازى چه‌په‌ل، بانگه‌شه‌ی زل و قه‌وی و کارى نابووت: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ [النور: ۵۳]، «سوێندیان به‌ خوا خوارد به‌ سوێندی سه‌ختیان که نه‌گه‌ر فه‌رمانیان بێج بکه‌یت (بۆ جیهاد) ده‌رده‌چن، بلی سوێند مه‌خۆن گوێرپایه‌لییه‌کی ناسراوه (تاقی کراوه‌ته‌وه درۆ ده‌که‌ن) به‌پراستی خوا ناگاداره به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن.»

جا سوێند به‌ خوا ده‌خۆن که ناماده‌ن بۆ قوریانیدان له‌پیناوی خوا و ده‌رچوونی جیهاددا به‌شداری بکه‌ن، جو‌راو‌جو‌ر و سه‌رنج‌راکێش سوێند ده‌خۆن بۆ فریودانی باوه‌رداران. سوێند له‌سه‌ر ناماده‌گییان بۆ گوێرپایه‌لیکردنی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌خۆن، به‌لام تاقی کراونه‌ته‌وه! له‌ قسه‌ی پان و به‌رینی زمان زیاتر تی ناپه‌ریت، هه‌رگیز کردارێکی له‌ پشت نییه. دووروو له‌ ترسی باوه‌ردارانیش درۆ ده‌کات، که خوا له‌پێشتره‌ لێی بترسیت:

په‌روه‌ر دگه‌ر ده‌فه‌رمووت: ﴿سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ [التوبه: ۹۵]، «سوێندتان بۆ ده‌خۆن به‌ خوا وه‌ختیک ده‌گه‌رپێنه‌وه بۆ لایان بۆ نه‌وه‌ی وازیان لی به‌یئن.»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: ﴿يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [التوبه: ۶۲]، «سوێندتان به‌ خوا بۆ ده‌خۆن تا پزاینتان بکه‌ن که خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی شایه‌نتر بوون پزای بکه‌ن نه‌گه‌ر باوه‌ردار بوونایه.»

فه‌رمووشیه‌تی: ﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تَنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهِزُّوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ [التوبه: ۶۴]، «دوور‌وو‌ان له‌وه‌ ده‌ترسن سووره‌تیکیان دابه‌زته‌ سه‌ر و پێیان بلیت چی له‌ دلیاندايه، بلی ئیوه‌ گالته‌ بکه‌ن به‌پراستی خوا هه‌ر نه‌وه‌ ده‌رده‌هینیت و ده‌هینیته‌ پێش که ئیوه‌ لێی ده‌ترسن.»

جا جگه‌ له‌ خه‌لك ترسی تریان نییه، گوێش به‌وه‌ ناده‌ن نیوانی خوێان و خوا وێرانه‌ بیت!

لهوانهیه باوه‌پداریش بپروا به دووړوو بکات

باوه‌پدار به پاکیی دلّی و گه‌وره‌بینینی بوّ خواي بالاده‌ست، ده‌شیت وا بوّی نه‌چیت خه‌لکیک هه‌بن به درو و به‌م شیوه‌ سواوه‌ سویتند به خوا بخوّن.

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ﴾ [البقرة: ۲۰۴]، «له‌ناو خه‌لکدا هه‌یه‌ قسه‌ی له‌ ژیاڼی دونیادا سه‌رسامت ده‌کات و خواش ده‌کاته‌ شاهید له‌سه‌ر ناواخنی دلّی و که‌چی نه‌ویش سه‌رسه‌ختترین دوژمنه‌». ... مه‌عقوله‌ ناده‌میزاد هه‌ییت بلّیت: "خوا شاهید بیت من باوه‌پدارم به (الله) و باوه‌پدارم به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و نایینه‌که‌شیم خوښ ده‌ویت." له‌ راستیشدا دوژمن بیت و رقی له‌م دینه‌ بیته‌وه؟! یاڼی به‌سووک‌گرتنی دوڅه‌که‌ وای لی بیت خواش بکاته‌ شاهید به‌سه‌ر دلّیه‌وه‌ بوّ نه‌وه‌ی توو‌شی شه‌ری باوه‌پداران نه‌یه‌ت، خوښی ده‌زانیت جگه‌ له‌ ره‌شی و گه‌ناوی نیفاق هه‌یچی تری له‌ دلّدا نییه‌! چ گالته‌هاتنیک به‌ خوا؟ ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [البقرة: ۱۵]، «خوا گالته‌ به‌وان ده‌کات و په‌تیاڼ بوّ شل ده‌کات له‌ سنوورشکینیی خو‌یاڼدا کو‌یرانه‌ برؤن و پهل به‌اون.» ناوان نه‌وان: ﴿يُرْضَوْنَكَ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ [التوبة: ۸]، «به‌ ده‌میان رازیتان ده‌که‌ن، به‌لام دلّیاڼ پشته‌ی کردووه‌ و نایه‌ویت و زو‌رینه‌شیاڼ له‌رپ‌ده‌رچوو و به‌دکارن.»

جا ده‌شیت باوه‌پدار له‌ دووړوو رازی بیت به‌هو‌ی قسه‌ی شیرین و زمانی لووسی، پیچه‌وانه‌ی دلّی ژه‌راوی و تال و تیژی.

لا بأس بالقوم من طول ومن عظم

جسم البغال وأحلام العصافير

نهمانه گزفتی زلی و درێژیان نییه

جهستهی هیستر و عهقلی چۆلهکه

سا پهروهردگار فرمانی پی کردوین باوهریان پی نه کهین دوی نهوهی
نیشانه کانی دووړوویان لی بهدر کهوت و کرداریان پیچهوانه ی گوشتاریان
بوو، نهو کات نیت برپا پیکردنیان مهترسیداره: ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ
قَدْ نَبَأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ [التوبه: ۹۴]، «بلی بههانه مههیننهوه باوهرتان پی
ناکهین خوا ههوالی نیوهی پی داوین»

دووړو له سویندخواردندا نه وهستانی بو هیه و نه رکابه، سویند به
گهوهی خوا و به پاشایهتی دیرینی خوا و به روی پیروزی خوا، زمانی
حالیشتی دهلیت سویند بهو ههموو ناو و سیفهته رقم له خوا و له دینی خوایه و
به خوینی سهری نیوهش تینووم، زمانی حال که راستگووتره.

من يدعي حب الحبيب ولم يفد من هديه فسفاهة وهراء

فاحب أول شرطه وفروضه إن كان صدقا طاعة ووفاء

نهوهی بانگهشمی خوشهویستی پیغهمبر بکات و سوودی له

سوننهتی نهبینیت، تهنیا کهمهقلی و ورینهبازییه

خوشهویستی یهکه ممرجی و فهرزهکانی نهگر راست بیت،

گوپرایهالی و پیزانییه

دووڕووانی پۆژگاری تێمه، قسه یان له ڕوه!

له دهوڕانی بڵندی باوه‌پداران و زالیستیاندا، دووڕووان قسه چه‌په‌له‌کانیان ناشکرا نه‌ده‌کرد، چه‌چپ و کارشاراوه‌یی دالده‌یان بوو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ التَّجَوُّى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ [المجادلة: ۸]، «نایینی نه‌وانه‌ی که نه‌هی چه‌چپیان لی کرا و پاشان ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌هیی کرابوو لیان و چه‌چپ به‌ تاوان و دوژمنکاری و سه‌رپنجیکردنی پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن.»

به‌لام لهم پۆژانه‌دا، هاوکات له‌گه‌ڵ لاوازی باوه‌پداران، ئیتر دووڕووان به‌گشتی و پیشه‌واکانیان به‌تایبه‌تی، زۆریه‌ی جار پیوستیان به‌ شارده‌وه‌ی نه‌نگیه‌کانیان نییه. لووتبه‌رزیکردن به‌سه‌ر ناییندا و ڕه‌تکردنه‌وه‌ی حوکه‌مکانی و پشتگیریکردن له‌ بی‌باوه‌ران، نه‌سه‌لن هه‌موو نه‌مانه‌ ئیسته‌ بوونه‌ته‌ ڕینگه‌ی گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌لات و چوونه‌پیشه‌وه‌ له‌ زۆریک له‌ کۆمه‌لگه‌کانی موسلماناندا. ئیدی دووڕووان ته‌نیا به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک پیوستییان به‌ درۆکردنه‌ که‌ تووڕه‌یی عه‌وامی موسلمانانی پی سه‌ر بکه‌ن، خو‌عه‌وامیش چه‌ند وشه‌یه‌کی هه‌نگویناویان به‌سه‌ که‌ گوايه‌ دینت خو‌ش ده‌وێت و ڕیژت بۆی هه‌یه، بۆ دووڕووش هه‌یچی تی ناچیت له‌ناو قوڕاوی نیفاقی خویدا هه‌رچه‌یه‌ک ده‌لێت، نیفاقیکی ناشکرا بۆ هه‌ر خاوه‌ن هو‌ش و ئاگایه‌ک، دووڕوو ته‌نیا ده‌یه‌وێت نه‌و ده‌روێشانه‌ بی‌زاری نه‌که‌ن، هه‌لسوکه‌وت و لێدوانه‌ ڕۆشنه‌یرانه‌کانی نه‌و، گه‌یچه‌ڵ به‌ سۆزی نایینی ساویلکه‌نه‌ی نه‌وان نه‌کات، به‌ دیدی خو‌ی!

که‌مه‌ه‌قلیی دووڕوو ده‌گاته‌ ناستیک، هه‌ولی درۆکردن له‌گه‌ڵ خواش بدات:

نه‌مه‌ش چالاوێکی سه‌یروسه‌مه‌ریه‌ ده‌روونی مرو‌فانیکی پی بگات!
به‌سووک‌گرتنیک‌ی ناشیرین به‌رانه‌ر به‌ مه‌زنیته‌یی خوای بالاده‌ست! به‌تایبه‌ت

وهختیک بهینینه پیشچاری خۆمان که ئەم هەولە ییئاکامە دەکهوتتە پوژی
دوایی و زیندووونەوهوه، پوژیک که پەردە لادەدرت و بیناییەکان تیژ دەبنەوه
و هیچ پەنهانیکی نامینت! ئەو کات دووروو دەزانیت ئەوهی گومانی لی
هەبوو و راستە و یەخەیی مرۆقاییەتی گرتوو، دەزانیت که خوا راستی پەها
و پوشتایە. لەگەڵ هەموو ئەمەشدا هیشتا درۆ دەکات، بگرە سویندی درۆش
دەخوات! تۆ بلی دەشیەوی کچی پێ بخەڵەتینت؟! خۆی مەزنی ناگادار! ئەمە
هیچ لیکدانەوهیه کی بۆ نییه جگە لە سێرانهوی تەواوی بینایی و عەقل.

﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ [المجادلة: ۱۸]، «پوژیک خوا هەموویان زیندوو
دەکاتەوه جا سویندی بۆ دەخۆن چۆن سویند بۆ نیوه دەخۆن، واش دەزانن
شتیکیان بەدەستهوهیه، ئەری بەراستی ئەوانەن درۆکاران.»

بە هەمان شیوه و شیوازی سوار و دووبارە، سویند دەخۆن و واش دەزانن
سوودیکی بۆیان هەیه، لە بەردەست خوایه کدا که نهینتی و شاراوهر له نهینیش
پێ دەزانیت!

ئەمە ئەگەر بە پراهاستیکی سەرسوڕهینەر نهیتت لە دنیا دا لەسەر درۆکردن
و ژیان لەگەڵی، دووروو ئاوا ئەدەگەشت بەم ناسته نزمه... ئالودهی درۆ
و بگره سویندی درۆش بووه، ئەمە لە دلیدا چهسپیه و کفن و خاکیش
نەیان توانیوه بيسر نهوه، سەدەکان یەک بەشۆن یە کدا که بهر له قیامت هاتون
و چوون، ههچیان له گهڵی پێ نه کراوه.

تەماشای ئەم حالەتە سەیرەیی هەندیکیان که قورئان باسی دەکات:

﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُّهُمْ إِلَىٰ بَعْضِ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: ۲۶]، «کاتیک
بە باوەڕداران دەگەن دەلێن ئێمەش باوەڕمان هێناوه، کاتیکیش بەتەنیا دەکهونهوه

له گه‌ل یه کتیریدا ده‌لین نهری ئیوه شتیک که خوا زانستی پی داو و ناگاداری کردوون بو ئه و باوهر دارانه‌ی ده‌گێر نه‌وه که دوا‌ی بی‌ن له‌لای په‌روه‌رد گارتان (له ر‌وژی دوا‌یدا) بیکه‌ن به‌ به‌لگه به‌سه‌رتانه‌وه؟ باشه عه‌قل و ژیریتان نییه؟» گ‌روه‌یه‌ک له دوو‌رووانی جووله که دان به‌وه‌دا ده‌ن‌ین که په‌روه‌رد گار موحه‌مه‌دی (ع‌ل‌یه‌س‌ل‌م) به‌ پی‌غه‌م‌به‌ر نار‌دووه و بگ‌ره باس له وه‌س‌فه واق‌عییه‌کانیشی ده‌که‌ن که له ته‌و‌رات‌دا هاتووه، گ‌روه‌یه‌کی دی‌که‌ش ل‌ومه‌یان ده‌که‌ن چون‌که ئه‌م دان‌پ‌یدا‌نانه به‌لگه‌ی باوهر داران به‌ه‌یز ده‌کات به‌سه‌ر دوو‌رووان له ر‌وژی دوا‌یدا. به‌ل‌کوو، به‌ جو‌رن‌ک‌یش توند سه‌رزه‌نش‌تیان ده‌که‌ن، پ‌ی‌یان ده‌ل‌ین: "أفلا تعقلون - یه‌ع‌نی ئیوه فام و عه‌ق‌لتان نییه!" چ‌ون ب‌ل‌ی باس له خ‌وا‌یه‌کی نا‌ئاماده ده‌که‌ن که نا‌گای له‌م ژ‌ووانه‌یان نییه و نای‌بیست‌یت، یان ر‌وژی دوا‌ی نا‌زان‌یت چی له سین‌ه‌یان‌دا‌یه!

ئ‌ی‌بن عاش‌و‌ر له‌باره‌ی (الی‌حاج‌وک‌م به‌ ع‌ند رب‌کم - تا‌کوو له‌لای په‌روه‌رد گارتان بیکه‌نه به‌لگه به‌سه‌رتانه‌وه) ده‌فه‌رم‌و‌وت: "ی‌نگ‌ومان مه‌به‌ست له‌وه ر‌وژی دوا‌یه، واته ئه‌وه ده‌که‌نه به‌سه‌رتانه‌وه له به‌رده‌ستی خ‌وادا، که پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی ئه‌وان پ‌استه و ئیوه‌ش ئه‌و کات ده‌ی‌ت بار و س‌زای ب‌روانه‌ه‌ینان‌تان پ‌ی، هه‌ل‌ب‌گ‌رن و بی‌چه‌شن. ئه‌مه‌ش هه‌مان ر‌ی‌ز‌ه‌وی سه‌ر‌ب‌ور‌ده‌ی حا‌لی بی‌روبا‌وه‌ری جووله‌که‌یه که په‌روه‌رد گار ده‌چ‌و‌ن‌ن به‌ کار‌به‌ده‌ست و پ‌اد‌شا مر‌و‌فه‌کانه‌وه که ف‌یل‌یان له‌ ده‌کر‌یت و هه‌ر به‌ هه‌مان ه‌و‌کار و هه‌سته‌وه‌ره ر‌و‌اله‌تی‌یه‌کان نا‌گاداری شته‌کان ده‌ی‌ت و ب‌ری‌اریان له‌سه‌ر ده‌دات. ب‌و‌یه ز‌ۆر خه‌ریکی ح‌یله‌شه‌ر‌عی و پ‌ی‌چ‌و‌به‌نا‌بازی ده‌بوون له‌ناو نای‌ینی خ‌ۆشیان‌دا، ب‌ر‌و ده‌بینی ک‌ت‌یبه‌کانیان پ‌ره له باسی ئه‌وه‌ی خوا وای ده‌زانی ف‌ل‌انه شت وایه و دوا‌ی ب‌وی ده‌ر‌که‌وت پ‌ی‌چه‌وانه‌ی گ‌ومانی ئه‌و بووه".

جا له دواتر‌دا په‌روه‌رد گار سه‌رنج‌مان ر‌اده‌ک‌یش‌یت بو ئه‌م که‌مه‌ه‌قل‌یه‌یان: ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ [البقرة: ۷۷]، «نهری نا‌زانان (الله) ئه‌وه‌ی ده‌ی‌شارنه‌وه و ئه‌وه‌ی نا‌ش‌ک‌رای ده‌که‌ن هه‌مووی ده‌زان‌یت» ئه‌م

ناسته خەیاڵییە لە لادان، پێویستی بە راھێنان و راھاتنێکی دوورودرێژە لەسەر درۆکردن! جا فریودانی خود و پاشان فریودانی خەلک و پاشان فریودانی خوا لە دنیا دا و ئەوجا فریودانی خوا لە پڕۆژی دوایدا. ئەوەش چونکە دلەکانیان ڕەق بوو و هەستیان لە دەست داو:

﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ۹]، «وا دەنۆتن خوا و باوەڕداران فریو دەدن، بەلام تەنیا خۆیان فریو دەدن و هەستیشی پێ ناکەن.»

سا خوا بە ئێمە بپارێژە لە هەڵدێرانە ناو ئەم چالاکە بۆگەنانەدا!

راستگۆیی، بە کردەو و قوربانیان دەردەکەوێت

هەموو کەس توانای بانگەشەلێدانی هەیه، بەلام کردەو تەنیا راستلان پێی دەوێن، بەتایبەت ئەگەر قوربانیان بۆت بە گیان و بە مال وەک جیهاد. بۆیە دەبینیت پەرەردگار لە سوورەتی بەرپاڵەتدا پەردە لەسەر دوورپووان هەڵمەلیو و باسی دواکەوتنیانی لە جیهاد کردوو، دەفەرمووێت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ١٣٩ ما كانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ ﴿[التوبة: ١١٩-١٢٠]، «ئەو ئەوانە بۆ باوەڕیان هێناو لە خوا بترسن و لە گەڵ راستگۆیاندا بن (١١٩) ئەهلی مەدینە و ئەوانەشی لە دەورووبەریان لە دەشتەکیان بۆیان نەبوو لە پیغەمبەری خوا دوا بکەون، یان گیانی خۆیان بخەنە پیش گیانی ئەو.»

باوەڕداری راستگۆ، راستیەتی ئێمانی بەو دەسەلمێنێت چرووکی بە گیانی خۆی نەکات و نەبگرێتەو لە قوربانییەکی کە پیغەمبەری خوا (ﷺ) خۆی داوێتی، خۆ بەدوور نەگرێت لە چەرمەسەری و ناپەڕەییەکی کە

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خۆی تێی که‌وتوو. باوهر‌داری راست‌گۆ به‌ خۆی نا‌لیت: "ئه‌ڕێ من که‌ خاوه‌ن مو‌لک و ما‌ل و نه‌رزهی زۆر و گران‌به‌هام، خاوه‌ن عه‌ق‌لییه‌تی زیره‌ک و به‌هره‌ی ناوازه‌م، چۆن خۆم بده‌مه‌ به‌ر مه‌ترسی؟! ﴿وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ «گیانی خۆیان نه‌خه‌نه‌ پێش گیانی نه‌و» جا وه‌ختیک قوربانیدان‌یک هاته‌ پێش له‌ پێناو خوا‌دا، په‌زلی به‌ گیانی خۆی نه‌کات، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا په‌زلی به‌ گیانی خۆی نه‌کردوو.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ [الحجرات: ۱۴]، «ده‌شته‌کیان گوتیان باوهر‌مان هێنا، ب‌لێ باوهر‌تان نه‌هێناوه‌، به‌لام ب‌لێن مو‌س‌لمان بو‌ین.» هه‌تا نه‌و جی‌گه‌ی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ [الحجرات: ۱۵]، «به‌راستی باوهر‌داران ته‌نیا نه‌وانه‌ن که‌ باوهر‌یان به‌ خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی هێناوه‌ و پاشانیش نه‌که‌وتوو نه‌ته‌ شکوه‌ و جیهادیان به‌ ما‌ل و گیانیان کردوو له‌ پێناو خوا‌دا نه‌وانه‌ن راست‌گۆیان.»

ده‌بینی خ‌وای گه‌وره‌ راست‌گۆیی - که‌ دژی سیفه‌تی درۆکردنی دوو‌پروانه‌- به‌ دوو شت دان‌اوه‌، باوهر‌پ‌ک دوود‌لی و شک توخنی نه‌که‌وتوو هه‌روه‌ها جیهاد. (الله) فه‌رمو‌شیه‌تی: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۷]، «چا‌که‌ نه‌وه‌ نییه‌ پ‌وو ب‌که‌نه‌ پ‌ۆژه‌لات یان پ‌ۆژناوا، به‌ل‌کوو نه‌وه‌ چا‌که‌یه‌ که‌سی‌ک باوهر‌ی به‌ خوا و پ‌ۆژی د‌وایی و فریسته‌کان و په‌رتو‌وکی ئاسمانی و پێغه‌مبه‌ران هێن‌اییت و سه‌ره‌پ‌ای خ‌ۆش‌وستنی پ‌اره‌ و ما‌ل ب‌ج‌یت بیبه‌خش‌یت به‌ خ‌زمان و هه‌تیوان و نه‌داران و پ‌ی‌ب‌واران و نه‌وانه‌ی دا‌وای ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها (بیبه‌خش‌یت) ب‌ۆ

نازاد کردنی گەردنی کۆیله کان و نوێژ بەرپا بکات و زەکات بدات و ئەوانەى پەیمان دەبەنە سەر وەختیک پەیمانیاں داوه و ئارامگراں لە سهختی (ههژاری) و ناهه مواری (نهخۆشی) دا و له وەختی ئەو پەپری توندیی جهنگ و جیهادا، ئەوانەن پراستیان کردوه و ئەوانەن لەخواترسان.»

(حین البأس - وەختی گەرمەى جهنگ و جیهاد) واتە لە ناوهندهکانى گەرمەى شەپ و ههلادا. ئەم ئایەتە بە دەق دەفەرمووێت کە پراستگۆیاں -لەبەرانبەر دوورپوواندا کە درۆزن- ئەوانەن کە ئەم کردەوانەیاں هەیە. بینیشمان و لەمەودواش دەبینین، کە دوورپووان پیاوی ئەو کارانە نین. لەبرى باوەر، گومان. لەبرى بەرپاکردنی نوێژ، دواکەوتن لێی و ههستانی تەمەلانی بۆی. لەبرى دانی زەکات بە دڵنیایی و دلفراوانییەوه، زەکاتدانێکی قەلەس و قەبز و رقاوی. لەبرى بردنەسەری پەیمان، شکاندن و پشتکردن و خۆگیلکردن لێی. لەبرى ئارامگەری، ههلاتن و دۆراندن و ترسنۆکی. بە جوړنگ نهگه داواى کوفريشيان لى بکړیت هه زوو پادهست دهبن و زور لهسەری ناوهستن، پريشيان دهیتهوه له قوربانیدان له پیناو خوادا.

۷- ڤقبوونەوێ لە قوربانیدان لە پێناو خوادا

مرووف بە سروشتی خۆی ڤقی لە ناپەختی و خۆدانەبەر مەترسی و تیاچوونە، بۆیە پەرەردگاری بالادەست فەرموویەتی: (کتب علیکم القتال وهو کره لکم - جەنگتان لەسەر فەرز کراوە و ئەویش بۆ ئێوە ناخەز و ناخۆشییە) ئەم ڤقلیبوونە سروشتییە، دووڤوویی نییە. بەلام لەبەرانبەریشدا باوەردار قوربانیدانی پێ خۆشە وەک ئەوێ گۆڤراپەلی خوا و نزیکبوونەوێ لێ و پاداشتی لەسەرە و سەرەنجامی باشی هەیە لە دنیا و دواڤۆژدا. ئەم حەزپێکردنە یە کە لەلای دووڤوویی بوونی نییە.

وەک چۆن باسە کە ئێمە لێردا لەبارە ڤقربانیدانێکی شەوێ نییە کە مرووف گومانی هەیە ئایا لەسەری فەرزە یان ئایا ئەسلەن لەلای خوا خوازاو و خۆشەویستە. بۆ نمونە: ڤوویەڤوویوونەوێ ستمکاران و دوژمنانی ئایین بە دەست و زمان و شمشیر کارێکی خۆشەویستە لەلای باوەرداران. گومان بەرانبەر بە زۆرێک باوەردار وایە، تەنانت ئەوانەشیان کە تاوانیان هەیە، نامادە بن قوربانی لەو پێناوەدا بدن ئەگەر قایل بن بە ڤاستییەتی ئەم ڤوویەڤوویوونەوێ بەوێ لە جێی خۆشەویستی و ڤەزامەندی پەرەردگار دایە. کاتێک ئەم قایلبوونە دروست دەیت، ئازایەتی و پێشڤوویی سەپرو سەمەریان لێ دەوێشێتەو. بەلام، دەشیت بکەوێ دووڤلییەو بەهۆی گومانکردنیان لە متمانەدارییەتی ئەوانە ڤبانگ بۆ ئەم ڤوویەڤوویوونەوێ و ڤاستییەتی پەپروییە کە دەکەن و بەهۆی نەبوونی پێشەنگی متمانەپێکراویشەو، هەرەها چونکە لەوێش دەترسن لاوازی و شکانی زیاتری بۆ موسلمانان لێ بکەوتتەو. لەو هەلومەرجەدا کەس بۆی نییە تۆمەتی دووڤوویی و ڤقبوون لە قوربانیدانی ڤینگەیی خویان لێ بدات.

بەلام، دووروو تاوانەکانی هێندە لەسەر سەری گلیزبونەتەو و باری قورس بوو و دلی نەخۆشی لێی داو و ئیتر کەوتوو تە گومان لەمەر خوا و پۆزی دواییەو. ئیدی چۆن چاوەڕوانی قوریانیدانی لەو پێناوەدا لی بکرت؟!

پەڕەندیی رقبونەو لە قوریانیدانی رینگەیی خوا بە گومانکردن لە ئایین و بە نەخۆشیی دل و تاوانەکانەو:

ئێستا با نمونەیک لەسەر رقبونەو لە جیهادی رینگەیی پەروردار و دواکەوتن لێی بەهینەو، تا ببینین کە چۆن وەک زۆرێک لە سیفەتەکانی دوورپووان، ئەم رقبونەو و جێمانە لە جیهاد، گومانکردن لە ئایین سەرچاوەیەتی، کە ئەویش لە شەڕێکەوتنی ئارەزوو پەیدا بوو، ئەویش لە جێی خۆیەو بەسەر دلی نەخۆشدا زāl دەیت، بەپێی پالەستیی کاروانی بەردەوامی تاوانەکان.

جا تاوانەکان، پەروردار فەرموویەتی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ [النساء: ۸۸]، «چیتانە ئێو سەبارەت بە دوورپووان بوون بە گروو کە خوا پەکی خستوون و گلاندوونی بە کاری خویان».

بوخاری گێڕاویەتیەو کە لەسەر ئەو دوورپووانە دابەزیو کە لەشکرەکی پیغمبەری خوا (ﷺ) گەڕانەو و ختیکی دەرچوو بوو بەرو ئوحد، جا پەتیان کردەو بەردەوام بن لەسەر رینگە بەرو جیهاد.

کەواتە؛ جێمان لە جیهاد، بەری تاوانەکانە!

هەرەها فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۵]، «بەراستی ئەوانە پشیمان هەلکرد لە پۆزی پێکەشیستی دوو کۆمەڵە کەدا ئەوانە شەیتان هەلیخایاندن بە هەندێک لە کاری خویان» ئەم ئایەتەش هەرچەند لەسەر باوەڕداران دابەزیو نەک دوورپووان، بەلام ئامارەپێدەری هەمان واتایە، کە ئەو تاوانانەیی مەرووف

له رږژانی خوښی و پشودا دهیخته بارخانهی خوښه، له رږژانی تنگړه و جیهادا بهروکی ده گرنهوه و لاوازی ده کهن له رابوون بو قوریانیدان له پیتناو (الله) دا.

نهوجا په یوهندی رقبوونهوه له جهاد به نه خوښی دلوه، خوی گهوره
 فرمویه تی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ۖ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ [محمد: ۲۰-۲۲]، «باوهر داران ده لئین با سوور هتیک دابه زتریت (که رینگه جیهادمان بدات) جا وهختیک سوور هتیکي روون و چه سپاو داده بزت و باسی شه ری تیدا ده کرت، ده بینیت نهوانه دی دلیان نه خوښی تیدایه ته ماشات ده کهن وینهی ته ماشا کردنی که سیک بوور ایته وه له ترسی مردن، سا له پیتشر بوو بویان (۲۰) گوږ پراه لی و قسه ی چاک بکهن، جا کاتیک کار چه سپا و هاته پش نه گهر له گهل خوا راستیان بکړدایه باشر بوو بویان (۲۱) جا نریکه وهختیک پشستان هه لکرد خراپه بنینه وه له زهویدا و سیله ی رهمتان بیچرینن.»

جا نه خوښوونی دل، ترسنوکی ده چینیت له رینگه جیهادا و وا له خاوه نه که ی ده کات وهختیک زانی پرویه پرویوونه وه نریک بووه ته وه، دم داچه قینی و زهرده لگه ری. پروان له پیوهستی نه خوښوونی دل به تاوانه کان و خراپه نانه وه له زهویدا و پچراندنی سیله ی رهم.

ههروه ها په روه ردگار ده فرمویه تی: ﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۚ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [التوبه: ۸۱-۸۷]، «وهختی سوور هتیک دابه زتریت که باوهر به (الله) بهینن و له گهل پیغه مبه ره کهیدا

جیهاد بکهن، دهستپوشتوانی نهوانه مؤلّهت لی وهرده گرن و دهلین لی گهپری
نیمه له گهڵ دانیشتواندا بین (۸۶) پازی بوون بهوهی له گهڵ نافرمانی جیماودا
بن و مۆریش دراوه له دلّیان نیتر نهوان تی ناگهن.

جا دهستهه لگرتن له جیهاد پهیوهندیداره به مۆرکرانی دلّوه، که خراپترین
جوړهکانی نهخویشی دلّ. نهخویشوونی دلّ په کخهری دهچوون بۆ جیهاده و
پازیبوونیش به جیمان له جیهاد نهخویشی دلّ زیاتر دهکات. باسه کهش لیرهدا
لهسەر پازیبوونه به دانیشتن، که بریتییه له رقبوون له قوربانیدانی رینگه
خوا بههوی کهمنیمانی و دلّنیانهبوون له پاداشتی مهزن.

پهیوهندی رقبوونهوه له جیهادیش به گومانکردن له نایینهکهی خوا،
پهروردگار فەرموویهتی: ﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾ [التوبه: ۴۵]، «بهدلّنیاییهوه تهنیا نهوانه
مؤلّهت لی دهخوازن (تا نهیهن بۆ جیهاد) که باوهریان به خوا و پوژی دوابی
نییه و دلّکانیشیان له پاراییدایه سا له گومانی خوایندا ههر دین و دهپوون و
دوودلّ دهتلینهوه.» جا نهوانه مؤلّهتیان له پیغه مبهری خوا (ﷺ) وهرگرت که
دهرنهچن بۆ غهزای تهبووک.

هیچیش سهیر نییه، چۆن مروّف گیانی خوئی بهخت بکات لهپیناو
کهیسیکدا که باوهپری پئی نییه؟! خو نه گهر داخواییهکان ئاسان و نزیک
بن لهوانیه دووپوو گرفتیککی نهییت که پینان ههستیت، به شیوازی ﴿وَمَا أَظُنُّ
السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ﴾ [فصلت: ۵۰] «پیشم وای
نییه قیامت ههستیت و نه گهریش بگهپترتمهوه بۆ لای پهروردگارم ییگومان
لهلای نهو باشتین بهشمه.» جا ئاساییه دووپوو ههندیک له پاسپاردهکان
بهجی بهییت به مبهستی یهدهگ، به جوړیک که له نه گهری راستگهپانی
بوونی خوایهک و دواپوژیک و بههشت و دۆزهخیکدا، به خهیاالی خوئی

وا شتیکی پیشکەش کردوو که پژگاری بیت، له نه گهری نه هاتنه پیشی هیچیک له وه شدا، نهم زوری نه دۆراندوو! که واته خۆدانه بهر مه ترسی بۆ شتیک که دلتیا نییه لئی، دووروو گیانبازی وای قەت لی ناوه شیتوه.

دووروو هونهری بیانوو هیتانه وهی جۆربه جۆری ههیه له مهر دواکه و تنی له قوربانیدانی پێگهی خوا:

(۱) جارێک ده لیت که شوههوا له بار نه بووه! (الله) فەرموویه تی: ﴿قَرِیحَ الْمُخْلَفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ [التوبه: ۸۱]، «جیماوان شاد بوون به دانیشتیان له پشت پیغه مبهری خواوه و پریان له وه بوویه وه به مال و گیانیان جهاد بکهن له پیناو خوادا و وتیان له گهرمادا «هرمه چن» چۆن بلی جهاد چاوه پێ ده کات تاکوو ههوا خوشتر بیت و که شتیکی جهادی سهرنجرا کیش و دلر فین بیت!

له گه لندا بهینه پیش چاو خۆت چۆن کاتیک که له چاوی باوهرداران دیار نه مان و کو بوونه وه و ده ستیان کرد به گه پ و گه مه و پیکه نین بهو به هانه هیچو بوو چانهی خویان، جا پهروه دگاریش وه لامیکی دانه وه دل بهه ژیتیت و جهستهیه ک که پوچی تیدا بیت لئی هه لبله رزیت: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ (۸) ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [التوبه: ۸۱-۸۲]، «بلی ناگری دۆزه خ گهرمتره نه گهر تی بگه یشتنایه (۸۱) سا با کهم پی بکهنن و زۆر بگرین له پاداشتی کارێک که دهیانکرد.»

با زۆر بگرین! پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: «که سیک که سوو کترین سزای هه بیت له هاوه لانی ناگر، نهویه که دوو نه عمل و دوو قهیتانی ناگرینی له پیدایه میشکی لئی دیته کوڵ چۆن مه نه جەل ده کو لیت تاوا، بۆ خوشی و نازانیت سزای کهس له هی نهو سه ختر بیت، به لام بهراستی سزاسوو کترینیان نه مه.» (۱)

نیتەر هاوه‌لانی چالاوی هه‌ره‌خواری ناگر حالیان چۆن بیت؟! بیڭگومان نه‌ورپۆژ دلیان به‌و دانیشتن و مه‌نزله‌یان خوش ناییت! بگره‌ وه‌ک نه‌وه‌ی دۆزه‌خ پییان بلیت: "ئیه‌ به‌ گه‌رما ده‌رمه‌چن، گه‌رما خۆی دیت بۆ لای ئیه‌!" دیسان بروانه‌ چۆن په‌روه‌ردگار فهرمووی: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ «جیماوان شاد بوون» نه‌مه‌ش جیاوازی نیوان باوه‌ر‌دار و دوور‌پوهه‌. باوه‌ر‌دار ده‌شیت بکه‌وته‌ سه‌رپنجیه‌ که‌وه‌ به‌هۆی هه‌زه‌وه‌، یان سستی بنوینیت له‌ گوێرایه‌لییه‌ک، به‌لام دان به‌ گوناھی خۆیدا ده‌نیت و رقی لییه‌تی و شاد نییه‌ پێی بگره‌ په‌شیمانیش ده‌بیته‌وه‌، وه‌ک له‌ گه‌ل که‌عبی کوپی مالیک و دوو هاوپ‌که‌یدا روویدا خوا لیان رازی بیت، کاتیک جیمان له‌ ته‌بووک.

۲) جارێکی دیکه‌ دلی دوور‌پوهی تینخواو ده‌لێت کاته‌که‌ گونجاو نییه‌ بۆ قوربانیدانی واجب له‌ رینگه‌ی خوادا. نه‌و هیشتا ده‌یه‌وت چێژی خۆی له‌ دنیا وهر‌گریت. په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ [النساء: ۷۷]، «نه‌رئ نه‌تبینی نه‌وانه‌ی پییان گوێرا ده‌ست بگره‌وه‌ (له‌ جه‌نگ) و نوێژ به‌رپا بکه‌ن و زه‌کات به‌دن جا کاتیکیش جه‌نگیان له‌سه‌ر فه‌ر‌ز کرا ده‌روانی گرۆیه‌کیان له‌ خه‌لک ده‌ترسن هینده‌ی ترسیان له‌ (الله)، یان زیاتر و ده‌لێن په‌روه‌ردگارمان بۆچی جه‌نگت له‌سه‌ر فه‌ر‌ز کردین با دوات به‌خستینایه‌ بۆ واده‌یه‌کی نزیک، بلی گوزه‌ران و چێژی دنیا که‌مه‌ و دواپۆژ باشتره‌ بۆ یه‌کیک له‌ خوا بترسێ و هینده‌ی ده‌زووله‌یه‌کی سه‌ر ناوکی خورما سته‌متان لی ناکریت.»

نه‌سانی و جگه‌ له‌ویش به‌ سه‌نه‌دیکه‌ی دروست له‌ ئه‌ین عه‌بباسیان گێراوه‌ته‌وه‌ که‌ نه‌م نایه‌ته‌ ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانی راستالیشی گرتوه‌ته‌وه‌ که‌ پێشتر

به پراستی ئاواتی جیهادیان بوو به لام کاتی فەرزکردنی لاوازیان نواند. به لام، گەلێک جیاوازن ئەوانه له گەڵ دوورپوواندا، چونکه ئەم گرو هاهه با جارێکیش وهک تووشهاتیکی سهپیی گلابن، به لام پاش یادهیتانهوهی پهروهردگار بۆیان وهلامی خوا و پتغه مبهریان دایهوه و نازایانه رابوون و ئیدی جارێکی دیکهش دواکهوتنیان لی نه بینرا، ئەم خلیسکانه کاتییهیان به میژویهکی سپیی پاکی رووناک له نارامگری و چهسپان بو هه میسه سپیهوه، لهوهودوا کهس "خۆزگه" و "با وا بوویه" لی نه بیستن. باشتین ههله کاریش نهویه تهویه دهکات.

به لام، دوورپووان وهختیک روویه پوو بونهوه نزیک بوویهوه و جهنگ فەرز کرا، ترس له دلیاندا کردی به ههرا، ئیتر ترسیان له خه لک پیشی ترسی خواشی دایهوه، په خه یان له قهدهر و فره مانی خوا ده گرت له گەڵ هه ر تاقیکردنهویه کدا و له دلی خۆیاندا دهیانگوت: "پهروهردگارمان ئاخو بۆچی جهنگت له سه ر فەرز کردین؟!" گه و ره ترین هه ولیان نه وه بوو به شیویه ک خو له پیشچاوی باوه رداران ون بکه ن هه ستیان پی نه کریت و کهس گوئی له شه قشه قه ی دلیان نه ییت له ترسی جیهاد. کاتییکیش به ناخووشی و دلی سارد و ئاوساوهوه بۆی ده رچوونا یه، زۆر به که می خۆیان له سه ختی ده دا. هه ر له م جهنگانه شیاندا: ﴿وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ [النساء: ۷۸]، «ئه گه ریش ناخووشیه کیان تووش ییت ده لین ئەمه لای توویه». و اتا خه تای نهویه شوین ئایینی موحه ممه د که وتووین.

ئەم ترسه نوکی و قین و بۆله بۆله له دلی دوورپوواندا هه ر ویزه ی دی هه تا گیانیان ده رده چیت.

(۳) جاری دواتر ده لیت مه ودای ئەم خاکی جیهاده دووره:

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾

[التوبه: ۴۲]، «ئەگەر دەستکەوتییکی نزیک و ئاسان و سەفەرئکی مامناوەند بوایە شوێنت دەکەوتن، بەلام مەوداکەیان لەلا دوورە.»

ئەو ئیمانەیی مونا فیق پێیەتی تەنیا بەشی مەودای نزیک دەکات، پاشی ئەو نێتر سووتەمەنیی ئیمانی لی دەبریت! خۆزگەش ئامانجی ئەم جیهاده دەستکەوتییکی وا بوایە شایەنی دەرچوون و ماندوو بوون بایە؛ "بەهەشتیک بە پانتایی ئاسمانەکان و زەوی" لە دەروونی مەووشی دوور و دایە هێندە پارچە دەستکەوتییکی دونیایی نرخی نییە!

(۴) ئەمجار دەلیت جیهاد تووشی فیتنەم دەکات و گۆرپرایەلیی خوا لە نایینەکی خوا دوورم دەخاتەوه!

زانایانی تەفسیر دەگێرنەوه پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە میانەیی ئامادەکاری بۆ غەزای رۆم، بە پیاوێکی فرموو کە ناوی جەددی کۆری قەیس بوو: "ئەرئ جەدد دەلیی چی ئەمسال دەرچیت بۆ شەپۆشۆری رۆمەکان؟" ئەویش گوتی: "ئەو پێغەمبەری خوا مۆلەتم بدە و تووشی فیتنەم مە کە سوێند بە خوا قەومە کەم هەموویان دەزانن هیچ پیاوێک هێندە من حەزی لە ژن نییە، جا دەرسم کاتیک ژنانی رۆمی دەبینم ئارامم لیان نەیت." خۆی گەورەش ئەوهی دابەزاند: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائِذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي﴾ [التوبه: ۴۹]، «هەیانە دەلیت مۆلەتم بدە و تووشی فیتنەم مە کە.»

دیسان هەندێک لە خەلکیش لەوانەیه بۆ دەستبەردان لە فەرمانیکی خوا، بەهەنەیی ئەوه بهێتتەوه کە کارکردن بەم فەرمانە زبانی بۆ نایین خۆی هەیه و دووری دەخاتەوه لی، لە دلی خۆیدا دەلیت: "با ئەم تەوانە کردارییە بهێلەوه باشتەر لەوهی تووشی ئەم بەلا عەقیدەییە بێم کە لە دین دوور بکەومەوه." ئەمە لەوانەیه کە سێک بیلێت کە پارە بە حەرامی پەیدا دەکات و دەرست ئاستی ژیا نی دابەزێت، یان ئافەرەتیک کە هیچ پەچاوی رێسا شەریعیەکان ناکات لە

مامەڵەیدا. بەهەنەیه ک که شەری نییه و زۆرشی لی نه کراوه تاوان بکات. دهی با هه موو نهوانه لهه هۆشیاریدانهی (الله) بترسن: ﴿أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ [التوبه: ۴۹]، «ئەری ئەوه فیتنەیه که تیی کهوتون.»

ئەم بیانووێ ناویۆشه بۆ خۆی خودی فیتنە و ناشووب و مألۆرانییه، وهک چۆن دەستبەردانیشت له فەرمانی خوا فیتنەیه، چەند دەیبینین موسلمانان له پرویه پرویه بوونهوهی باتل و پیلانگیریه کانی دۆزمنانی ئوممەت سارد ده کرێنهوه، به پاسای ئەوهی ئەم پرویه پرویه بوونهوانه ناشووب و مألۆرانییان به شوێنەوهیه، له کاتیکیدا حەقیقەتی دۆخه که ئەوهیه گەنجانیکی که له سهه قوریانیانی رینگهی خوا پهروهرده نه کراون، پۆحیان ژەنگ هه لدههینیت و ده کهونه زۆنگاوه کانی گومان و ئارهزووه که ئەمهش خۆی خودی فیتنەیه.

۵) بیهوه ئەمجارشیان ده لیت وهستانی ئیمه له هیلە کانی پرویه پرویه بوونهوهدا هه په شه له ئاسایشی ناوخۆییان ده کات:

﴿وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ [الأحزاب: ۱۳]، «کۆمه لیکشیان مۆلەت له پیغه مبهه وهرده گرن ده لێن ماله کانمان به ده ره وهیه و جیی ترسه، واش نییه و له جیی ترسیشدا نییه ته نیا ئەوهیه ده یانه ویت هه لیبین.»

دوو پروان بانگه شهی ئەوه یان کرد ماله کانیان نزیکه له شکری دۆزمنه و ترسی مال و مندال و سامانه کانیان ههیه.

ههه بهم شیوهیهش، کاتیکی دۆزمن یه خهی ولاتیکی له ولاتانی موسلمان ده گریت و موسلمانان هانا بهیتن بۆ لای براییان له ولاتانی دیکه، کهسانی به ربه ست و نه فسزیم لهو ولاتانهی دیکه دا، دروشمی ئەوه بهرز ده که نه وه که پاراستنی ئاسایشی ولاتی خۆمان له پیشتره هه تا سه رخستن و به هانا وه چوونی

موسلمانانی لیقه‌وماو، له کاتیکدا نه‌و نایه‌ته‌ش پی ده‌زان: ﴿وَإِنْ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّثَاقٌ﴾ [الأنفال: ۷۲]، «ئه‌گه‌ر له‌ ئاییندا دا‌وای به‌هانه‌وه‌چوون و سه‌رخستیان لی کردن نه‌وا سه‌رخستیانتان له‌سه‌ر واجبه‌ مه‌گه‌ر دژی خه‌لک‌یک بی‌ت که په‌یماننامه له‌ نیتواناندا هه‌یه.»

٦) نه‌و جاریش بیانوو به‌ سه‌رقالبوونی به‌ مال و کار و خێزانه‌وه‌ ده‌هینێته‌وه‌:

﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [الفتح: ١١]، «جی‌ماوان له‌ ده‌شته‌کیه‌ کان، بی‌ت ده‌لێن مال و سامان و خێزانه‌ کانمان سه‌رقالیان کردین ده‌ی تۆش دا‌وای لی‌خوشبوونمان بو‌ بکه‌، شتیک به‌ زمانیان ده‌لێن که له‌ دلیاندا نییه.»

نه‌وانه‌ وه‌ختیک له‌جیمان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وستی مه‌ککه‌ی هه‌بوو و ئیحرامی عه‌مه‌ره‌شی کردبوو و قوربانیه‌کانی مالی‌ خواشی دابوو پێش خۆی، نه‌وه‌ش بو‌ نه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه‌ بزانی بو‌ شه‌ر نه‌هاتوو، نه‌و کات پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دا‌وای له‌و ده‌شته‌کیانه کرد له‌گه‌لی ده‌رچن و موسلمانان له‌ چاوی دوژمندا کافرانی قورپیش زۆر بکه‌ن نه‌وه‌ک بو‌رن ناپاکیه‌کیان له‌گه‌ل بکه‌ن.

خاوه‌خوایان کرد هه‌تا به‌جیمان و گو‌پرایه‌لی نه‌بوون، جا په‌روه‌ردگار هه‌والی نه‌وه‌ی دا که بیانوی سه‌رقالی سامان و مال و منداڵ ده‌هیننه‌وه‌ و وه‌ک رپابازی و دو‌پروویش له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌خازن دا‌وای لی‌خوشبوونیان بو‌ بکات، چونکه له‌ راستیدا په‌شیمان نین له‌ دواکه‌وتنیان و ته‌ویه‌که له‌ دلیاندا نییه.

ئێتر نه‌مانه‌ن به‌هانه‌کانی دو‌پرووان بو‌ هه‌لاتن له‌ قوربانیدانی رپگه‌ی (الله)! تاریکی و پوو‌جیه‌تی چین له‌سه‌ر چین، بیانوی مرو‌فی پ‌سوا و ترس‌نۆک و بانگه‌شه‌ی هه‌تاڵ و به‌تاڵ و ته‌وه‌زهلان.

له گه‌ل هه‌موو نه‌مه‌شدا سوێند ده‌خوات: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةُ مَعْرُوفُهُ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ [النور: ٥٣]. «سوێندیان به‌ خوا خوارد به‌ سوێندی سه‌ختیان که نه‌گهر فه‌رمانیان پێ بکه‌یت ده‌رده‌چن، بڵێ سوێند مه‌خۆن، گوێپرایه‌لییه‌ کی ناسراو و تاقیکراوه‌یه، خواش ناگاداره‌ به‌وه‌ی ده‌یکهن.»

گوێپرایه‌لییه‌ کی وابه‌سته به‌ گورزێک مه‌رجی چه‌وته‌وه، که دوورپوو خۆی باش ده‌زانیت هه‌رگیز به‌دی نایهن. چونکه نه‌سله‌ن نه‌و نایه‌وێت قوربانی بدات له‌ رێگه‌ی خوادا. وێنه‌ی نه‌و کابرایه‌ی ده‌لیت:

أَحْمَسُ فِي الْوَعْدِ أَبْنَاءَ قَوْمِي
وَأَحْمِي ظَهْرَهُمْ عِنْدَ النِّزَالِ
فَإِنْ فَرَّوْا سَبَقْتَهُمْ جَمِيعًا
وَإِنْ كَرَّوْا فَقَدْ دَبَّرْتُ حَالِي
وَلِي عِزٌّ يَشْهَدُ الْمَاءُ شَقَا
وَيَكْسِرُ بِيضَتِي عَنِ التَّوَالِي

له مه‌یدانی جه‌نگی—دا هانی کورانی هۆز ده‌ده‌م و
پشتیان ده‌پاریزم ل—ه وه‌ختی تیکپێژاندا
خۆ گهر هه‌لاتن پێش هه‌م—وو یان ده‌ده‌مه‌وه و
نه‌گه‌ریش پێشپه‌ویان کرد من مشووری خۆم خواردوو ه
منیش ئێتر وره‌یه‌ک—م ه—یه ئاو له‌ت ده‌کات و
دوو هیلکه‌ش به‌س—هر یه‌که‌وه ده‌شکێنی—ت

له گه‌ل هه‌موو نه‌مه‌دا ده‌بینی دوو‌روو چه‌ند ده‌ستکراوه‌یه له بانگه‌شه‌کردندا.
 په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به دوو‌رووان ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْحَوْفُ سَلَقُواكُمْ
 بِالْسِنَةِ جِدَادٍ﴾ [الأحزاب: ۱۹]، «وه‌ختیکیش ترس و باس نامی‌نیت به زمانی تیز
 پرتان ده‌ده‌نی.»

ئین کثیر ده‌فه‌رموو‌یت: "له وه‌ختی ئاساییشدا قسه‌ی به‌پێز و پاراو و
 ته‌واو و راقی ده‌که‌ن و بانگه‌شه‌ی پله‌ی به‌رزی به‌جهرگی و نازایی بو‌ خو‌یان
 ده‌که‌ن، که له‌وه‌شدا درۆزنن."

واته له کاتی دوا‌یه‌هاتی پ‌روه‌پ‌رووب‌ونه‌وه‌دا، ده‌ستپیشخه‌ری و نازایی و
 قوربانیدان به درۆ ده‌ده‌نه پال خو‌یان.

دوو‌روو به‌وه‌نده ناوه‌ستیت خو‌ی له قوربانیدانی رینگه‌ی خوا پالی داوه‌ته‌وه،
 بگره‌ غه‌یری خو‌شی سارد ده‌کاته‌وه:

په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
 هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الأحزاب: ۱۸]، «په‌روه‌ردگار ده‌زانیت
 خه‌لکانی به‌ربه‌ست و په‌کخه‌ر له‌ناوتاندا و نه‌وانه‌شی که به براکانیان ده‌لێن
 وه‌رن بو‌ لای ئێمه (کو‌ بیننه‌وه و پیکه‌وه پالی لی بده‌ینه‌وه و نه‌چین) و پروو له
 شه‌رپیکیش ناکه‌ن مه‌گه‌ر به‌که‌می.»

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموو‌یت: ﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيَبْغِضَنَّ﴾ [النساء: ۷۲]، «تیا‌شتاندا
 هه‌یه بو‌ خو‌ی نایه‌ت و جگه له خو‌شی سارد ده‌کاته‌وه.»

بو‌خو‌ی دانیشتووه و قاچی خه‌لکیش ده‌به‌ستیت له جیهادا!

به‌لکوو دوو‌روو تانه له قوربانیدانی رینگه‌ی خوا خو‌شی ده‌دات و پنی وایه
 ده‌ستبه‌ردان لی داناییه: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل
 عمران: ۱۶۸]، «نه‌وانه‌ی به براکانیان گوت و خو‌شیان پالیا‌ن دا‌بو‌وه: نه‌گه‌ر به

گوئی ئیمه‌یان بکردایه نده کوژران.»

ئهم ئایه‌ته ئه‌و قسه‌یه ده‌گوژتته‌وه که دوورپووان گوتیان سه‌بارته به‌و
موسلمانانه‌ی له‌ رۆژی ئوحددا کوژران، ئه‌مه‌ بوو: "ئه‌گەر گوتیان به‌ راورێژی
ئیمه‌ بدایه که دابنیشن و دهرنه‌چن له‌ له‌شکری موسلماناندا، نده‌ کوژران ئاوا!"

سه‌لامه‌تی له‌ پالڤانه‌وه‌ی ماله‌وه‌دایه!

یری الجبناء أن العجز عقل

وتلك خديعة الطبع اللئيم

*****

ترسنۆکان پێیان وایه نه‌توانکاری ژیریتییه و

ئوه‌ش فیلس سروشته‌ی نزمی خۆیانه

بگره‌ هه‌ندیك له‌ دوورپووان، ئه‌و به‌لایانه‌ی تووشی باوه‌رداران ده‌ییت، ده‌یکه‌نه
به‌لگه‌ و مایه‌ی تانه‌دان له‌ ئایینه‌ که خۆی: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ
مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ [آل عمران: ۱۵۴]، «ده‌لێن گەر هه‌یچیک له‌و کاره به‌ده‌ست ئیمه‌وه
با، لێره‌دا نده‌ کوژراین.»

هه‌ندیك له‌ رافه‌وانان وه‌ک به‌غه‌وی ده‌یه‌ییت فهرموویانه: "واتا ئه‌گەر
له‌سه‌ر حق باین لێره‌دا نده‌ کوژراین." ئه‌وه‌ی له‌ ئوحددا به‌سه‌ر موسلماناندا هات،
کردیانه به‌لگه‌ له‌سه‌ر به‌تالییه‌تی ئایینه‌ که خۆی. ئه‌ژمار و لیکدانه‌وه‌کانی
ئه‌وان پاکی زه‌مینیه، له‌وه‌ تی ناگه‌ن که په‌روه‌ردگار به‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ ریزی
موسلمانان پاک ده‌کاته‌وه‌ له‌ خه‌ته‌ی دوورپووان و شه‌هیدانیکی بریار داوه‌ پله‌یان
به‌رز بکاته‌وه‌ و پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ بگێرێت.

هه‌روه‌ها دوو‌پروان بانگه‌ش‌ه‌ی نه‌وه‌یان کرد که گوێ‌پرایه‌لی‌کردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ ده‌رچوون بۆ شه‌ری موشریکان، هو‌کاری کاره‌ساته‌که‌ی ئو‌حود بوو. راستیش نه‌وه‌یه‌ که سه‌رپی‌چیکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هو‌کاری کاره‌ساته‌که‌ بوو: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ﴾ [آل عمران: ۱۵۲]، «به‌راستیش (الله) به‌لێنی خو‌ی که به‌ ئیوه‌ی دابوو، به‌راست گه‌راند، وه‌ختیک ئیوه‌ کوشتاری چاکتان له‌وان ده‌کرد به‌ ویستی وی، هه‌تا نه‌و کاتی که هه‌ره‌ستان هێنا و ناکو‌کیتان له‌ کاره‌که‌دا تی که‌وت و سه‌رپی‌چیتان کرد پاش نه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی پیشان دان که پیتان خو‌شه‌.»

له‌ گه‌ڵ نه‌وه‌شدا دوو‌پروان بابه‌ته‌که‌ ناوه‌ژوو ده‌که‌نه‌وه‌ و نه‌و کاره‌ساتانه‌ی تووشی مو‌سلمانان دیت، ده‌یده‌نه‌ پال گوێ‌پرایه‌لی‌کردنی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی! ﴿وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ سَبَّتَهُ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ [النساء: ۷۸]، «نه‌گه‌ریش ناخو‌شییه‌کیان تووش بی‌ت ده‌لێن نه‌مه‌ له‌لای تو‌وه‌یه‌.»

واتا له‌لای تو‌وه‌ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د) به‌ هو‌ی شوێنکه‌وتنمان بۆ تو‌ و ده‌ستگرتن به‌ ئایینه‌که‌ته‌وه‌، ده‌لێن نه‌مه‌ خه‌تای مو‌حه‌مه‌ده‌، پروانین و به‌پێ‌وه‌بردنی وێرانه‌ و لێی نازانیت.

په‌روه‌ردگاریش ده‌فه‌رمو‌وت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخوانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۶].

په‌روه‌ردگار نه‌ه‌ی ئه‌وه‌ له‌ به‌نده‌ باوه‌رده‌ره‌کانی ده‌کات به‌و بی‌باوه‌رانه‌ به‌چو‌ن که نه‌ باوه‌ریان به‌ په‌روه‌ردگاریان هه‌یه‌ و نه‌ به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ری، له‌ دوو‌پروان و جگه‌ له‌وانیش، نه‌ه‌ییان لێ ده‌کات له‌ هه‌ر شتی‌که‌دا به‌وان به‌چن، به‌تایبه‌تیش له‌مه‌دا، نه‌میش ئه‌وه‌ی که به‌ برا‌کانیان ئیتر برای ئایینیان یان برای نه‌ژادیان

ده گوت: (إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ) واتا: گهشت بکهن بۆ بازرگانی (أَوْ كَانُوا غَزَى) واتا: غهزاکار بن، پاشان کوشتن یان مردنیان به سهر بیټ، به رهه لستی قهدهر ده کهن و ده لئین: ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ «نه گهر لای ئیمه بان نه ده مردن و نه ده کوژران» نه مهش درویه که دهیکهـن. "چونکه بیباوهپر و دووړو باوهریان به قهدهر نییه، ده لئین: "نه مانه قسهی ئیمه یان بیستایه و ده رنه چوونایه، له گهشتدا نه ده مردن یان له غهزادا نه ده کوژران".

بۆیه ده بینیت پهروهردگار وریاییمان ده داتی له م لوجیکه دروینهیه، که نه و نه هاهمه تیپانهی بهروکی موسلمانان ده گرت بکهینه به لگه به سهر به تالییه تیپ که یسه که یان و پالنهر بۆ ساردبوونه وه له قوربانیدان، به رپه رچی سهر جهم نه م قسانه ده داته وه، نه وانهی گوتیان ﴿لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ۱۶۸] «به گوئی ئیمه یان بکرده نه ده کوژران».

نه وانهی گوتیان ﴿لَوْ كَانْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ [آل عمران: ۱۵۴] «نه گهر هیچیکمان لهو کاره به ده ست بووايه لیږده نه ده کوژراین».

نه وانهی گوتیان ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ [آل عمران: ۱۵۶] «نه گهر لای ئیمه بان نه ده مردن و نه ده کوژران».

به رپه رچی نه وان و به رپه رچی ههر سهر شوپر و سارد که ره وه و ده مبه بۆ لیه کی وهختی هاتنی قهزا و قهدهر، ده داته وه، نه وانهی سهر کوڼه ی باوه پردارانی جوامیر و نازا ده کهن، پهروهردگار به جوانترین وه لام و پاراوترین پروونکرده وه وه لامیان ده داته وه: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ﴾ [آل عمران: ۱۵۴] «بلای نه گهر له ماله کانیشتاندا بووايه، نه وانهی کوژران یان له چاره نووسرابوو وهدهر ده که وتن و له جینگه ی تهرمه کانیاندا له گوږه پانی شهردا، ده که وتن».

﴿وَلَكِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتْتُمْ لَمَغْفِرَةً مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾

«خۆ نه‌گەر بکوژرین له‌ پرێگه‌ی خوادا یان بمرن، لیخۆشبوون له‌لایه‌ن خواوه‌ و میهرێکی باشته‌ له‌وه‌ی کۆی ده‌که‌نه‌وه.» [آل عمران: ۱۵۷]

﴿قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [آل عمران: ۱۶۸] «بلی ده‌ی مردن له‌ گیانی خۆتان لاده‌ن نه‌گەر راست ده‌که‌ن.»

مردن له‌ کۆتاییدا، ئازا و ترسنۆک هه‌موو ده‌چنیته‌وه

غیر أن الفتى يلاقى المنيا

كالحات ولا يلاقى الهوانا

وإذا لم يكُن من الموت بد

فمن العار أن تموت جباناً

ئوه‌ نه‌بیست ئازا ده‌گات به‌ مردنی

درژ و تال به‌لام به‌ ریسوایی ناگات

وه‌ختیکیش له‌ مردن ده‌ربازییه‌ک نییه‌

ئیتتر شه‌رمه‌ به‌ ترسنۆکی بمرین

به‌لام گه‌لیک جیاوازن ئه‌و دوو چه‌شنه‌ مردنه‌، گه‌لیک جیاوازن ئه‌و شوێنه‌وارانه‌ی هه‌ر یه‌کیکیان به‌جی ده‌هیلن، گه‌لیک جیاوازن دواهات و سه‌ره‌نجامیان.

“تایا من دووروویم تێدایه‌ بۆیه‌ نامه‌وێت له‌ پێناو خوادا قوربانی بده‌م؟ یان ئه‌وه‌یه‌ قایل نیم که‌ ئه‌وه‌ قوربانیدانی پێناوی خوا بی‌ت؟”

ئەو باسەمان لە پێشتەدا کردەوه که زۆرێک لە ئێمە موسڵمان دوودلە لە قوربانیداندا نەک بەهۆی ئەوەش بێج که دوورپوویی هەیه، بەلکوو چونکه باوەڕی وای نییه ئەم قوربانیدانە خۆشویستراوه لای خوا و هەروا که مویی پێشەنگ و پروونەبوونی رینگە که. بەلام نایا گشت ئەمانە، دەبنە بەهانه بە دەستمانەوه؟ یان نا لەسەرمانە راستیی نییه تەمان بۆ خۆی بالادەست بەسەلمێنین بەوهی قوربانیهی بچووکتەرەکان پێشکەش بکەین، وەک دەستەلگرتن لە تاوانەکان و خووه حەرامکراوەکان لەپێناو خوادا و نییه تەینان لەوهی یە کلا بین بۆ پێشکەشکردنی ئەو قوربانیهی گەورانهشی بڕوامان وایه خوا دەیهوێت و پێی خۆشە کاتیەک دێنە ئاراوه؟

پاشان چۆن ئومیدمان وای بیت خوا بەرچاوپرۆشمان بکات بەوهی ئەم قوربانیدانە یان ئەوهی تریان خۆشەویستە لای ئەو یان نا، کاتیەک ئێمە لە خوا ناترسین لەمەر گوناھانیکیدا که ئێستا دەیانکەین و بەردەوامین لەسەریان، لە کاتیکیدا قوربانیدان بە وازەینان لەو گوناھانە گەلیک ئاسانتەرە لە قوربانیدانە هەرە گەورە که لەو فەرماشتهی پەروردگاردا باس کراوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ [التوبة: ۱۱۱]، «بەرپاستی خوا لە باوەڕدارانی کرپۆتەوه گیانیان و مالیان بەوهی بەهەشت بۆ ئەوان بیت.»

چۆن بەتەما بین بەرچاوپرۆشمان بکاتەوه که هەر خۆی فەرموویهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ [الأنفال: ۲۹]، «ئەو ئەوانە ی باوەڕیان هیناوه، ئەگەر ئێوه لە خوا بترسن خواش پروونی و جوێکردنەوه (ی نێوان حەق و باتل) تان بێج دەدات.» پڕۆشنامهیەک لە دلتاندا که پراستی و ناپراستی و ئەوهی خوا خۆشی دەوێت و ئەوهی خوا رقی لێیه پێی جوێی بکەنەوه، دانایی و ترسنۆکیان لێ تیکەل نەبیت و جیاوازی لەنێوان نازایەتی و سەرشییدا بکەن.

چۆن بەئومید بین رێنۆنیی ئەو رینگانە قوربانیدانمان بکات که خۆی

پێی پازیه له حالیکدا که له گهڵ نه فسادا تی ناکۆشین بۆ له مهه پ تاوانه کان، ده شیبستین که پهروهردگار ده فهرمووت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ [العنکبوت: ۶۹]، «ئهوانهشی له پێگهی ئیمه دا تی ده کۆشن هیدایه تی پێگه کانمانیان ده دهین و خواش له گهڵ چاکه کاراندایه.» جا کاتیک ئیمه له گهڵ نه فس و ئاره زوه کاند ههولمان دا، ئه ویش سبخانه و تعالی به چاکه ی خۆی پێنۆینی ئه و پێگانه ی قوربانیدانمان ده کات که به پێگهی بلندی و شانوشکۆمان ده گهیهنن له دنیا و له به هه شته که ی دوا پۆزیشدا.

ئه وهی گیرۆده ی دوو پوهی بوو، به حالی پۆزانی خۆشیدا نازانریت ئایا نییه تی قوربانیدانی پێناوی خوی ههیه یان نا:

زۆرجار دوو پوهان پا کانه ی ئه وه بۆ خۆیان ده کهن که به دل ئاواتی جیهادیان ههیه به لام هیشتا هه ل نه په خساوه. پهروهردگار ده فهرمووت:

﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدَّ لَهُ عُدَّةٌ﴾ [التوبه: ۴۶]، «ئه گه ر نیازی ده رچوونیان هه بویه که له وه لێکیان بۆ پێک ده هینا و ساز ده کرد.»

خۆ ئه گه ر ئه م ئاواتخواسته یان راست بوویه له کار و کرده وه یاندا ده رده کهوت. به لام، کاتیک ئه رنۆیان شکا له هه مبه ر ئاره زوه کانیا، دلّه کانیشیان نه خۆش کهوت و ئه سلّه ن ده رچوونیان بووه مایه ی مه ترسیش بۆ باوه ردارانی راستال، چونکه دوو پوهیه ک که راده ستی گومان و ئاره زوه کان بوو، چون گومانی ئه وهی پێی بېریت له وه ختی ترس و پێگیراندا نازیانه بوه ستیت و به جهرگی بنوئیت. تازه هه ر له جێی ئه وه دایه شه یتان به به شیک له تاوانه کانی زال بیت به سه ریدا و هه لیبخلسکینیت و بیکاته باریش به سه ر باوه رداران و ئاشووب بۆ ناو ریزه کانیا. بۆیه خوا رقی له ده رچوون و رابوونی ئه وان بوویه وه: ﴿وَلَكِنَّ كَرِهَ اللَّهُ انِبَاعَتَهُمْ فَتَنَّبَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ [التوبه: ۴۶]، «به لام خوا رقی له

هاتن و دەرچوونی ئەوان بوو جا پەکی خستن و گوترا دانیشن لە گەڵ ئەوانەیی
دانیشتون و جیماون.»

پێغەمبەری خواش (ﷺ) نەبوونی نیازی پێداگر و راستەقینە بۆ جیهاد کردن،
بە نیشانەیی دوورپوویی دادەنێت: "هەر کەس بمیّت و غەزای نە کردیّت و لە
دڵی خوشیدا نیازی غەزای نەبوویّت، ئەو لەسەر بەشیک لە دوورپوویی
مردوو." (۱)

دەیی با ئەوهی باوەردارە خۆی لەم بەشەیی دوورپوویی بەدوور بگرت بەوهی
خۆی داناییت بۆ قوربانیدانی پێناوی خوا و دوو عاش بکات خۆی گەورە پرێگەکانی
بۆ ئاسان بکات و ئەو تاوانانە دەست لێ بەریدات کە دەبنە پرێگر و بەرەستی سەر
ئەو پرێگەییە. چونکە گەر لەسەر ئەمەییّت، پاشان بە مەرگی ئاسایی خۆشی
بمیّت، هیشتا بە کردەوهی دڵ دەگاتە پلە بەرزەکان. پێغەمبەری خوا (ﷺ)
دەفەرمویّت: "هەر کەس راستگۆیانە لە دڵەوه داوای شەهیدی لە خوا بکات، خوا
دەیکەییەنێتە پلەیی شەهیدان ئەگەر لەسەر دۆشە کەشی مردیّت." (۲)

فەرمووشیەتی (ﷺ): "خەلکانیک لە مەدینە هەن، پڕۆشتنیک نەپڕۆشتون
و دۆلێکتان نەبریو کە لە گەڵتان نەبوویّت." گوتیان: "ئەیی پێغەمبەری خوا
لە حالێکدا ئەوان لە مەدینەشن؟" فەرمووی: "لە حالێکدا لە مەدینەشن؛ عوزر
پێی لێ گرتون." (۳)

ئەوانە راستالانە بەناواتی جیهاد کردن بوون لە غەزای تەبووک، بەلام
نەیانتوانی بەهۆی نەخۆشی یان نەبوونی توانا ماددییهوه، خۆی بەخشنەش
پاداشتی موحاهیدانی بۆ دانان بەو سەرپرستییهیان، کاتییک هیچیان نەبوو

(۱) [مسلم: ۲۵۰۲]

(۲) [الترمذی: ۱۶۵۳]

(۳) [البخاری: ۴۴۲۳]

بیه‌خشن بۆ جیهاد و پێی بکه‌ونه‌ رێ، به‌ چاوی پر فرمیسکه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌
رۆحه‌کانیان به‌ تاسقی مه‌یدانه‌کانی قوربانیدانی رێگه‌ی (الله)وه‌ بوو.

هه‌مان کات دوورپووان ده‌ست‌رۆشتوو و بێ کێشه‌ش بوون که‌چی هه‌ر به‌
سووکیه‌تی رازی بوون.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [التوبة: ٩٣]، «به‌راستی جیهاد له‌سه‌ر
ئه‌وانه‌یه‌ که‌ مۆله‌تت لی ده‌خوازن له‌ حالیکدا هه‌یانه‌ و ده‌وله‌مه‌ندیشن رازی
بوون له‌ گه‌ڵ ئافره‌تانی پاشماودا بمێنن و خواش مۆری ناوه‌ له‌ دلیان ئیدی
نازانن.»

سا خواجه شه‌هیدیمان له‌ رێگه‌ی خۆتدا پێی بیه‌خشه‌ و به‌ر له‌ویش نییه‌تێکی
راستالانه‌ که‌ بیه‌ری بین پێی له‌ دوورپوویی.

۸- سهختیی په‌رسته‌شه‌کان له‌سه‌ریان

ئه‌مه‌شیان دیسان په‌یوه‌ندی به‌ سیفه‌ت گومانکردن له‌ ئایینه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌لای مروّفی دوورپوو، هه‌تا د‌ل‌نیایی لاوا‌تر بی‌ت، ئه‌میش زیاد ده‌کات. پارێزرا‌ن لی‌ی پیوستی به‌ د‌ل‌نیاییه‌. په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿البقرة: ۴۵-۴۶﴾، «هاو‌کاری بخوا‌زن له‌ ئارام‌گری و نوێژ نه‌وه‌ش سه‌خته‌ مه‌‌گه‌ر له‌سه‌ر ملکه‌چان و د‌ل‌کران (۴۵) ئه‌وانه‌ی بر‌وایان وایه‌ که‌ به‌ په‌روه‌رد‌گاریان ده‌‌گه‌نه‌وه‌ و بۆ لای ئه‌و ده‌‌گه‌رپ‌ینه‌وه‌.» وه‌ک پ‌یشت‌ریش با‌سمان کرد (ی‌ظنون) له‌م ئایه‌ته‌دا به‌ واتای (یوقنون) د‌یت، و‌ینه‌ی ئایه‌ت‌گه‌لی دیکه‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌.

جا نوێژ قورسه‌، مه‌‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی یه‌قینیان به‌ ر‌وژێکی د‌وایی هه‌یه‌ که‌ ده‌‌گه‌نه‌وه‌ به‌ په‌روه‌رد‌گاریان ت‌ییدا و له‌و‌ی پاداشتی پاسپارده‌ و ئه‌رکی نوێژه‌کانیان ده‌داته‌وه‌ به‌ پاداشتیکی مه‌‌زن.

به‌لام، دوورپ‌ووان گومانیان له‌م ر‌وژ‌ی د‌واییه‌ هه‌یه‌، یان ئه‌سله‌ن باوه‌ریان پ‌ی نییه‌، ه‌و‌ی ئه‌ویه‌ نوێژیان له‌سه‌ر قورسه‌. چونکه‌ کاتی ده‌و‌یت ب‌و‌ی تایبه‌ت بکه‌یت له‌پ‌یناو به‌ج‌یگه‌یاندنی مه‌‌رجه‌کانی دروست‌گه‌رانی و دا‌بران له‌ بیر‌کردنه‌وه‌ی د‌ونیایی، ئه‌و د‌ونیاییه‌ی که‌ ته‌نیا باوه‌ری د‌ل‌نیا و چه‌سپاوی دوورپ‌ووانه‌. پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌‌فەرمو‌و‌یت: “به‌راستی قورسترین نوێژ له‌سه‌ر دوورپ‌ووان نوێژی عی‌شا و نوێژی به‌یانییه‌. گه‌ر بیشیان‌زانایه‌ چی‌یان ت‌ی‌دایه‌ (له‌ پاداشت) به‌ گال‌ک‌یش بو‌وایه‌ ب‌و‌ی ده‌هاتن، سو‌ن‌د بی‌ت هات‌وه‌ به‌ د‌ل‌مدا فەرمان ب‌ده‌م قامه‌تی نوێژ ب‌کر‌یت و پاشان فەرمان به‌ پیاو‌نک ب‌ده‌م پ‌یشت‌نوێژی بۆ خه‌ل‌ک ب‌کات و ئه‌وجا له‌‌گه‌ل

کۆمەلێک پیاو دا دەریچم کە چەند کۆل داریان پێ بیت، بچمە سەر خەلکیک
کە نایەن بۆ نوێژ و ماله کانیاں بەسەردا بسووتینم بە ئاگر." (۱)

بۆچی دوو نوێژی عیشا و بەیانیش؟ چونکە دوورپووان لەو دووانەدا تەنیا خوا
ئاگای لێیانە! لە نوێژەکانی دیکەدا لە ترسی شەرمەزاریبوونی لای موسلمانان
دێن بۆ مزگەوت، بەهەر حالیش ئەوان وەختی ئەم نوێژانە خۆ بەخەبەرن. کەواتە
کێشە نییە لەم دۆخەدا نوێژەکان بکەن باشترە... خۆ ئەگەر دواپۆژێک و
بەهەشت و دۆزەخێک هەبێت هیچێک زەرەر ناکەن بەم نوێژانەی کردوویانە!
بەلام عیشا و بەیانی، دوو وەختی تارکین، لەوانەیە ئاسان نەبێت باوەرداران
بیانناسنەوه ئاخۆ لەوین یان نا. ئەوجا لەم دوو کاتەشدا دەبێت خەوێکەش بکەنە
قوربانی، یەک کاتژمێر خەویش لای دوورپووان گەرنگترە لە بەهەشتێک بە
پانتایی ئاسمانەکان و زەوی! کە بەهەشت لەلای ئەو گریمانەیە هێندە لە جێ
دەنیاییدا نییە قوربانی بۆ بدات! ڕاکشی خەونی خوش ببینێت پێی باشترە
لەوهی بۆ کردەوهیەک هەستێت بە ئامانجێکی غەیبی کە شکی لێ هەیە!
"خۆ ئەگەر بیانزانایە چیان تێدایە" ئەگەر دُنیا بوونایە لە گەڕانەوه و
پاداشتی چاک، لەسەر دەست و قاچیش با بۆی دەهاتن، وەک چۆن بۆ
ئیشی دنیا وان، بە چوار پەل بۆی دەپۆن و بگرە زمانەلاسکەشی بۆ دەکەن
بۆ بچووکتەری قازانج و شەمەکیک.

لە فەرموودەیەکی دیکەدا دەفەرمووت (ﷺ):

(سوێند بەوهی گیانی منی بەدەستە گەر یەکیکیان بیزانیایە پارچە
ئێسکیکی زلی گوشت پێوه ماو، یان دوو سمی باشی دەست دەکەوت، دەهات
بۆ نوێژی عیشا). (۲)

(۱) [مسلم: ۶۵۱]

(۲) [البخاري: ۶۴۴]

دوو پروو شک بهری به هاتن بۆ مزگهوت، ئیسکینکی گۆشتن، یان تهنانهت گۆشتی نیوان دوو سنوچقی بزنیك له دهمی دهداث، بۆ عیسا دیت! بهلام بههشتیك كه پانتاییه كهی ئاسمانهكان و زهوی بی، هیندی ئهوپله گۆشته پالنه ر نییه بۆی!

لهم پوژانهی خۆماندا، بیربکهوه ... حالی مزگهوت چۆنه له گهڕه کینکی قهڕهبالغی پر له خهلك و خانوو؟ نوێژی عیسا بجو یان دوو ریزه، یان سیان، نهی چۆنی لی دیت گه ر بلین دواي نوێژ "چیشتیکی" چهور، یان بریک پاره بهسه ر ئامادهبوواندا دابهش دهکرت؟ چه ند خه لکی تی ده پوژیت؟

واتای ئهوه نییه هه ر کهس نهیهت بۆ نوێژی به کۆمه لی بهیانی، دوو پروو بی، بهلام وهک له پیشهکییه کهدا باس مان لی کرد، بابته که پله بهندی و ئاستی جیاوازی ههیه. جا ئیتر که سیک له خه می نوێژی به کۆمه لدا بی و نه یفه وتین، لهم لایه نه وه له دوو پرووی ترسی نییه. هه مان شیوه شایه نی ئاماره پیکردنه که ئه مه دیسان خاوه ن عوزه رکان ناگرته وه، له ناویشیاندا نهوانه ی دۆخی ناله باری ولات و راوه دووانی سته مکارانه ناچاری کردوون له پیشچاوان ون بن.

له به رانه ریشدا، لهم پوژگاره ی خۆماندا خه لکانیک هه ن، پابه ندبوون به نوێژی مزگهوت بووه به پیشه یان به ئامانجی نیشانه گرته وه له موسلمانان و به دوا داچوونی نه ئینییه کانیان و دۆزینه وه ی به لگه له سه ریان. جا ئه وه ی ده یانه ئیت بۆ نوێژ، پاداشتی چاوه روانکراوی خوا نییه، به لکوو کرێه کی دونه یاییه، وینه ی ئیسکه گۆشته که و سه مه چه وره کان! جوان به جیگه یان دنی نوێژ، پیوه ری جوێ کردنه وه ی ئیمانه له نیفاق:

باوه ردار گورجوگولا نه بۆ نوێژ هه لده ستیت؛ دلسوزانه، نییه تپاکانه، له خه می گه شتن به نوێژی کۆمه ل و به دل و ده روونی ملکه چ و ئارامیشه وه

بۆی دەهەستیت. بەلام دووروو، پراپەر پێچهوانەی ئەم سیفەتە پێی هەڵدەستیت:
(أ) دووروو لە خەمی نوێژی بە کۆمەڵدا نییه:

بەو فەرموودەیی لە پێشدا هێنامان و بەم فەرمايشتهی عەبدوللای کوری
مەسعوودیش -خوای پەزى بێت-:

(هەر کەس پێی خۆشە سەبە بەموسڵمانی بگاتەوه دیداری خوا، با
پارێزگاری لەو نوێژانە بکات، لە هەمان جێگەدا کە بانگی تێدا دەدرێت بۆیان.
چونکە (الله) پێگەکانی هیدایەتی تەشریع کردووه بۆ پێغه مبه ره که تان، ئەو
نوێژانەش لەو پێگەیانە هیدایەتن. خۆ گەر ئێوه وێنەى ئەم کابرا دواکەوتوو
لە ماله کانتاندا نوێژ بکەن، سوننەتی پێغه مبه ره که تان دەست لێ بەرداوه،
سوننەتی پێغه مبه ره که شتان گەر دەست لێ بەریدەن، گومرای دەبن. هەر پیاویک
دەستنوێژ بگرت بە دەستنوێژیکی جوان و پاشان ڕوو بکاتە مزگەوتێک
لەم مزگەوتانە، پەرورەدگار بە هەر هەنگاوێک کە دەینیت، چاکەیه کی بۆ
دەنووسیت و پلەیه ک بەرزى دەکاتەوه پێی و خراپەیه کی لە شان دادەنیت.
سۆتند بێت بیرمە حالمان بە جۆریک بوو، کە تەنیا دوورپوویه کی پەتیی
پەردەهەڵماریو لەو نوێژانە دواکەوت. سۆتند بێت پیاویان دەهینا، بە دوو پیاوهوه
دەچوونە ژێر بالی هەتا لە ریزدا دەیانوهستاند)^(۱).

سا بڕوانە چۆن هاوێلان سوور بوون لەسەر بەجێگەیاندا نوێژەکان بە کۆمەڵ،
تەنانەت نەخۆشی عوزردارشیان بە سەر شانی دوو پیاوهوه دەهینا، کە خۆی
نەیدەتوانی بەتەنیا بچیت بە ڕێدا، لەبەر نەخۆشی یان پیری.

(ب) دووروو تەمەلی لە نوێژ دەنوینیت:

زۆرت گوێ لێ دەیت یەکیک دەلێت: "خۆ من بڕوام بە نوێژ هەیه، تەنیا

له ته مه لیدایه که نایکه م. "، نازانیت هەر به م قسه یه ی چۆ ته وه سەر دوورپووان! چونکه گهر له کوفر پزگاری بیئت له سەر بو چوونی نهوانه ی نوێژنه کهر به کافر نابینن، هیشتا به به هانه ی ته مه لیه که ی، که وتۆ ته سیفه تیک له سیفه ته کانی دوورپوویه وه. په ره ردگار ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالٍ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [النساء: ۱۴۲]

«دوورپووان فیل دهنۆنن به رانه ر خوا و نه ویشه فیل له وان ده کات، وه ختیکیش هه لستن بو نوێژ، ته مه لانه بو ی هه لدهستن؛ رووپامایی خه لک ده که ن و که میکیش نه ییت، یاد ی خوا ناکه ن.»

جا نه وه ی بلیت: "له ته مه لیدا نایکه م." ته مه مه حکوومبوونه، نه ک عوزر. دوورپووان جار جار تیک ته وه زه لانه بو نوێژ هه لدهستان، به لام ته مه ته وه زه لی ته سلنه ناهیل ی هه ستیت!

خۆ گهر بشوتریت: "به لام سیفه تیکی تریش له نایه ته که دا هه یه، نه وه ی که نه وان بو ریایی خه لک ده یان کرد، له کاتی که دا نهوانه ی نوێژ ناکه ن، زۆریکیان وه ختیکی چوستییان بو بیئت و نوێژ بکه ن، ریا بازانه نایکه ن." ده لیین: به لی، به لام وه ختیکی ته مه ل ده بن، له و ته مه لیه یاندا ده چنه وه سەر دوورپووان. با خۆیان له م چووان و هاوپییه تییه قوتار بکه ن.

(ج) دوورپو له نوێژه که شیدا ریا ده کات:

خوای بالاده ست فهرمویه تی: ﴿يُرَاءُونَ النَّاسَ﴾ [النساء: ۱۴۲]، «رووپامایی خه لک ده که ن». ته مه ریا بازیه ش له نوێژدا، به شبه شه و پله ی جیاوازی هه یه. ده شیت پالنه ری نوێژه که له بنه ره ته وه ریا نه ییت له لای هه ندیکمان، به لام جوانتر نوێژ ده کات له ناو خه لکه دا، جوانتر له کاتی ته نیایی خۆی و خوا دا (عز وجل).

دەشگۆنجیت ھۆی ئەمە، چوستییە ک بیّت کە موسلمان لەناو برایانیدا بۆی بیّت، لە بەرانبەردا دەشیت لە ریاشەوہ بیّت.

(د) دووڕوو لەسەرخۆ نوێژ بەجی ناگەییەیت:

پیڤەمبەری خوا (ﷺ) دەفرموویت:

(ئەو نوێژی دووڕوو، دادەنیشیت چاوپرێی خۆرە ھەتا دەکەوێتە نێوان دوو شاخی شەیتانەوہ (واتە: نزیککی ئاوابوون دەبیستەوہ)، ئەوجا ھەڵدەستیت چوار دەنووک لە زەوی دەدات، کەمیکیش نەبیّت یادی خوای تیدا ناکات) (١).

چەند پەلەپەل بە موسلمانانیککی زۆرەوہ دەبینیت! نە لەنێوان دوو کڕنووشە کەدا و نە لە ھەستانەوہی پاش رکووعدا تاوێک وەستانیان نییە.

نوێژی بەکۆمەلی مزگەوت، ھۆی جوێبوونەوہی باوەردارە لە دووڕوو لە رۆژی دوایدا:

کە پیڤەمبەری خوا (ﷺ) فرموویەتی:

(ئەوانە ی رینگە ی ناو تاریکاییەکان بەرەو مزگەوت دەکوئەوہ، مژدە ی ڕووناکی تەواوی قیامەتیان پێ بدە) (٢).

ئەم ڕووناکییە تەواویە بەسەر سیراتدا دەیان پەڕینیستەوہ و ھەر ئەوکاتیشە کە بەبێ ترووسکاییەک، دووڕووان بەجی دەمینن:

﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾
[التحریم: ٨]، «رۆژێک کە خوا پیڤەمبەر و باوەرداران سەرشۆر ناکات، ڕووناکییان لە پیشیان و لە لای راستیانەوہ دیت و دەچیت.»

(١) [مسلم: ٦٢٢]

(٢) [أبو داود: ٥٦١]

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [الحديد: ۱۲]، «پۆژێک که باوەردارانى پیاو و ژن ده‌بینیت پرووناکیان له پێش و له‌لای راستییانه‌وه دیت و ده‌چى، مژده‌تان نه‌مپۆ باخانىکه پرووباره‌کان به ژیریدا ده‌پۆن، ئا نه‌وه‌یه بردنه‌وه مه‌زنه‌که.»

له تاریکاییه‌کانى شه‌ودا پۆشتن، په‌روه‌ردگاریشیان به پرووناکی بۆی گه‌راندنه‌وه، نه‌و پۆژى پرووناکی‌گه‌لیک پێوسته.

هه‌ر له به‌رامبه‌ریشدا:

﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَفْسِي مِنْ نَوْرِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا﴾ [الحديد: ۱۳]

«پۆژێک دووپرووانى پیاو و ئافه‌رت به باوەرداران ده‌لێن: "چاوه‌رپیمان بن ئیمه‌ش له پرووناکی ئیوه وه‌ریگرین."، گوته‌را: "بگه‌رپێنه‌وه پشت خۆتان، [له‌وى] به دووی پرووناکیدا بگه‌رپێن.»

ده‌یان‌ه‌وێت مشه‌خۆرى بکه‌ن به‌سه‌ر باوەرداران‌ه‌وه و به‌بێ کرده‌وه ده‌ستیان به به‌هه‌شت بگا! خه‌یالی خاوا! باوەرداران به‌ برپینی تاریکاییه‌کان نه‌و نووره‌یان ده‌ست که‌وتوه، به‌لام ئیوه دووپرووان به‌رانبه‌ر به‌ چى نوورتان پێ پها بیسنی؟ بگه‌رپێنه‌وه، له‌ناو گومان و پیاپازى و ته‌مه‌لییه‌ کانتاندا بۆی بگه‌رپێن. مروارى له‌ناو لمی بیاباندا به‌شکوو په‌یدای بکه‌ن. ئیتر شووراکه لی ده‌دریت و حه‌قیقه‌ته‌کان ده‌رده‌که‌ون و هه‌ر نه‌فسێک پاداشتی کارى خۆی دیته‌وه ده‌ستى.

وازه‌یتان له نوێژى هه‌ینی، هۆکارى چوونی دووپرووییه بو ئا و دل:

فه‌رموویه‌تى (ﷺ): (هه‌ر که‌س بانگی گوێ لى ییت پۆژى هه‌ینی و نه‌یه‌ت بۆی، پاشان گوێ لى ییت و نه‌یه‌ت بۆی، پاشان گوێ لى ییت

و نه‌یه‌ت بۆی، خوای گه‌وره‌ موږ له‌ دلی ده‌دات و ده‌یکاته‌ دلی مرویه‌کی دوو‌پوو.

موږدان له‌ دل، خراپ‌ترین سزایه‌کی دونیاییه‌. له‌وه‌ دوا هه‌رگیز خاونه‌که‌ی تاوانی خوی به‌ ناشیرین نایه‌ته‌وه‌ پیشچاو. نیت‌ر چۆن ته‌ویه‌ بکات؟

دوو‌پوو په‌رستشی زه‌کاتیشی له‌سه‌ر سه‌خته‌:

په‌روه‌ردگار فەرموویه‌تی:

﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ [التوبه: ۵۴]

«هیچ‌یش رینگریان نه‌بوو له‌ وه‌رگیرانی به‌خشینه‌کانیان، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ بیابوهر بوون به‌ خوا و به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و نایه‌ن بو نوږت به‌ ته‌مه‌لی نه‌ییت و نابه‌خشن به‌ قه‌لسی و پیناخو‌شییه‌وه‌ نه‌ییت.» هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی سبحانه‌ و‌تعالی:

﴿فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ [التوبه: ۷۶]

«جا کاتی‌ک له‌ فه‌زل و به‌خششی خوی پیی دان، په‌زیلییان تیدا کرد و پرویان وه‌رگیرا به‌ پشت‌ه‌ل‌کردنه‌وه‌.»

هیچ‌یش سه‌یر نییه‌، زه‌کات و خیر‌کردن لای دوو‌پوو زه‌ره‌رنگی پرووته، نه‌و بر‌وای به‌ پادا‌شته‌ دوا‌ر‌و‌ژییه‌که‌یان نییه‌. هه‌ر بۆیه‌ ده‌بینیت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خیر‌کردنی به‌ به‌لگه‌ داناوه‌ له‌سه‌ر راستی‌یی نیمان که‌ فەرموویه‌تی: (... والصدقة برهان)^(۱).

هاو‌رپی له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر باوهر، زیادی‌شی ده‌کات.

باوه‌ردار وه‌ختیک بیه‌وێت خێر بکات، باوه‌رپی خۆی تاو ده‌دات و پڕۆژی دوایی ده‌هێنێته‌وه‌ یاد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌رگه‌ی سارد کردنه‌وه‌ و سیخورمه‌ی شه‌یتان بگرێت. ئیدی باوه‌ر و چه‌سپانیشی به‌وه‌ ده‌بووژێته‌وه‌ و زیاد ده‌کات. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووێت:

﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ [البقرة: ٢٦٥]، «وێنه‌ی ئه‌وانه‌شی به‌ ته‌مای په‌زامه‌ندی الله و به‌ دُنیاپی و پیتایمی ده‌روونیانه‌وه‌ ده‌به‌خشن، وێنه‌ی باخیکه‌ به‌ به‌رزاییه‌که‌وه‌.»

چۆن پزگارت بیه‌ت له‌ به‌سه‌خت بینینی په‌رسته‌شه‌کان؟

به‌ زۆر یادکردنی په‌روه‌ردگاری به‌رزی مه‌زن. ئیبن مه‌سه‌عود -خوا لێی رازی بیت- ده‌فه‌رمووێت:

"به‌راستی که په‌روه‌ردگار ئاکاره‌کانتانی لێ دابه‌ش کردوون، وه‌ک چۆن پڕۆزیه‌کانتانی لێ دابه‌ش کردوون، به‌دُنیاپی‌شه‌وه‌ که په‌روه‌ردگار دُنیا ده‌دات به‌وانه‌ی خۆشی ده‌وێن و به‌وانه‌شی خۆشی ناوێن، به‌لام ئیمان ته‌نیا به‌وانه ده‌دات که خۆشی ده‌وێن.

سا هه‌ر که‌س له‌ به‌خشینی پاره‌دا په‌زیلی هه‌یه و له‌ جیهادی دوژمندا ترسه‌نۆکی و له‌ کرده‌وه‌ی شه‌ودا سستی، با زۆر بلیت: سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، والله أكبر."

جا په‌زیلبوون بۆ پاره و ترسان له‌ دوژمن و له‌لا سه‌ختبوونی شه‌ونوێژ، له‌ نیفاهه‌وه‌ نزیکه‌ هه‌تا ئیمان. بۆنی بیرچوونه‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریشی لێ دیت. نابینی چۆن فه‌رمووێته‌ی:

﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ

المَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ﴿[التوبه: ٦٧]، «دوو‌پروانی پیاو و ئافره‌ت له یه‌کن و یه‌ک ده‌ستن، فرمان به خراپه ده‌کن و ڕێگری له چاکه ده‌کن و ده‌ستیشیان ده‌گرنه‌وه، خویان له‌بیر چۆته‌وه، سا خواش نه‌وانی فهرامۆش کردووه.»

﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ «(ده‌ستیشیان ده‌گرنه‌وه). واته: ڕه‌تی ده‌که‌نه‌وه خێریان بۆ جگه له خۆیان لی ببێته‌وه، وێنه‌ی نه‌وه‌ش: به‌خشین له‌پێناو خوادا.

جا وه‌ختیک خویان بیرچوویه‌وه، به‌خشینیشیان له‌پێناو نه‌ودا له‌سه‌ر قورس بوو. ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾ «خواش فهرامۆشی کردن» له میهری خۆی، واته وێنه‌ی له‌یاد‌کراوان مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کات، نه‌ چاکه‌یه‌کیان بۆ ڕێک ده‌خات و نه‌ ده‌یان‌خاته به‌هه‌شتیشه‌وه.

جا له چاره‌سه‌ره‌کانی ئهم له‌بیرچوونه‌وه‌یه‌ی په‌روه‌ردگار، که وا ده‌کات هه‌رچی تاعه‌تیشه له‌سه‌ر نه‌فس قورس بیت، یه‌ک له چاره‌سه‌ره‌کانی؛ یاد‌کردنی خوايه به‌ دڵ و به‌ زمان و که‌وتنه‌فکری ته‌وه‌ربوونی گۆڕپا‌یه‌لی نه‌وه له‌ ژبانی تۆدا وه‌کوو باوه‌ر‌دار، و ته‌وه‌ربوونی پۆژی دوا‌یی و یاد‌کردنیکیش له‌ ئامانجی ژبان و هۆکاری بوونی تۆ له‌سه‌ر ئهم زه‌وییه و نه‌وه‌ی که هه‌ر بۆ لای نه‌وه ده‌گه‌ڕێتته‌وه سب‌حانه و ته‌عالی، یاد‌کردن له ته‌وه‌ربوونی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی الله و فرمانی نه‌وه و نه‌هی نه‌وه، له هه‌ر به‌ش و گۆشه‌یه‌ک له به‌شه‌کانی ژبان‌دا. جا هه‌ر که‌س ئهم یاد‌کردنه‌وه‌یه زāl ببیت به‌سه‌ری‌دا، گۆرج ده‌بیتته‌وه بۆ تاعه‌ته‌کان.

ئێبن قه‌ییم ڕه‌حه‌مه‌تی خۆی لی بیت ده‌فه‌رمووی: "به‌نده خوايه‌کی هه‌یه که پێی ده‌گاته‌وه و مالێکی هه‌یه تییدا نیشته‌جێ ده‌بیت، سا لایه‌قه به‌ر له گه‌رانه‌وه، په‌روه‌ردگاری ڕازی بکات و به‌ر له مالگواسته‌نه‌وه، گۆرپه‌که‌ی ناوه‌دان بکاته‌وه".

هه‌روا له‌ دهرمانه‌کانی چاره‌بوونی ته‌مه‌لیی نه‌فس و بی‌هیممه‌ت بوونی له‌
 ئاست تاعه‌ته‌کان، پ‌ووانینه‌ به‌ناو ژیاننامه‌ی پیشینانی هاوه‌لان -خوا لیان
 رازی بیت، پ‌پ‌ره‌و و په‌وت و سه‌رگوزه‌شته‌ی وان، هیممه‌تی مردووش زیندوو
 ده‌کاته‌وه. له‌م باره‌یه‌وه ئامۆژگاریمان وایه‌ که‌لک له‌و نامیلکه‌یه‌مان وه‌رگیرت
 "فبه‌داهم اقتده".

٩- ځه زکردن به وهی پيياندا هه لبدريت و ستايش بکړين له سهر شتانيک که نه سلن نه يانکردوه

بوخاری و موسليم گير او يانه ته وه له نه بو سه عیدی خودرييه وه که پياوانيک له دوو پروان له ده ورانی پيغه مبهردا (ﷺ)، کاتيک نهو (ﷺ) دهرچوايه بو غه زايه ک، له جي ده مان ليی، شاديش بوون بهو پالډانه ويان له پشت پيغه مبهري خواوه (ﷺ)، جا کاتيک پيغه مبهري (ﷺ) ده هاته وه، داواي لي بووردن و عوزر خواييان لي ده کرد، سوئنديان ده خوارد و ځه زيان ده کرد ستايش بکړين به شتيک که نه شيانکردوه، جا نه وه دابه زي: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُمْدَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ﴾ [آل عمران: ١٨٨] «وامه زانه نه وانه ي شادن به وهی کردو ويانه [له هه له و تاوان] و ځه ز ده که ن ستايش بکړين به شتيک که نه يانکردوه، سا وايان مه بينه له سزا قوتار بوونيان هه يه.»^(١)

دوو پروو به وه وه نه وه ستاوه ته مه لي له گوړپايه ليه کان کردوه، بگره ده شيه ویت ځه لک پياشيدا هه لبدن له سهر شتانيک که نه سلن نه شي کردوه، نواندن و ساخته بازی ده کات تا کوو نهو ستايشه نارپه وايه به ده دست به يتي. زور يکيش له نيمه موسلمان له م روژانه دا هه ن، ده چن له توړه کو مه لايه تيه کاندا له و قسانه زور ده که ن که مایه پيا هه لداني ځه لکه بويان و وڼه يه کی پرشن گدار و پيچه وانه ي واقيعيان بو خويان ده کيشن. با فهرمووده که ي نه سماء مان به بير يته وه -خوا ليی رازی يیت- له دوو صه حيحه که دا که پيغه مبهري خوا (ﷺ)

فهرموویه‌تی: (ئه‌وه‌ی خۆی تێر و پۆشته بنوێنیت به شتیک که نییه‌تی و پێی نه‌به‌خسراوه، وه‌ک ئه‌وه وایه له توێی دوو پارچه جلی درۆینه و نواندندا بیت^(١)).^(٢) با وریا بین له‌وه‌ی بکه‌وینه ناو ئهم سیفته دوورپوویه‌وه، بیتاگایانه، یان ئاگایانه.

(١) مه‌به‌ست که‌سیکه، جۆره جلیک له‌به‌ر بکات به مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی دیاریکراو بناسریت، به نمونه: به‌رگیک که خواناس و زاهید پیشانی بدات. ئاوا پاقه کراوه

(٢) [البخاري: ٥٢١٩، مسلم: ٢١٢٩]

۱۰- ساردکردنه‌وهی خه‌لک له تاعه‌ته‌کان و گالته‌کردن به کارچاکان:

په‌روه‌دگار فهرموویه‌تی: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ [التوبه: ۶۷]، «دوورپووانی پیاو و ئافره‌ت له یه‌کن و یه‌ک ده‌ستن، فرمان به خراپه ده‌کن و ریځگری له چاکه ده‌کن.»

جا هه‌ر پیاو یان ئافره‌تیک، بانگه‌وازی بو خراپه‌یه‌ک ده‌کرد و ریځگری چاکه‌یه‌کی ده‌گرت، با بزانی‌ت که له سیفه‌تیکي دوورپوویی گلاوه. هه‌ر گه‌نجیک هاوړنکە‌ی به‌رهو سه‌ریځچیه‌ک ده‌بات، یان له تاعه‌تیکي خو‌شه‌وېستی لای خوا ساردی ده‌کاته‌وه، با بزانی ئه‌مه نی‌فاقه.

هه‌روه‌ها په‌روه‌دگار له وه‌سفی دوورپوواندا فهرموویه‌تی:

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [التوبه: ۷۹]

«ئه‌وانه‌ی که عه‌یب ده‌گرن له خیر‌که‌رانی باوه‌ر‌داران و له‌وانه‌شی که ته‌نیا توانای خو‌یان له‌ده‌ست دایه^(۱)، جا گالته‌یان پی ده‌کن، خوا گالته‌ی به‌وان کردوه و سزایه‌کی به‌ئیشیشیان بو هه‌یه.»

جا ئه‌م دوورپووانه خو‌یان داوه‌شاویوون له‌وه‌ی شتیک بیه‌خشن بو ئاماده‌کردنی له‌شکری (ناپه‌حه‌تی - العسرة)، که‌چی له‌ولاشه‌وه تانه‌یان له باوه‌ر‌داران ده‌دا! دانیشته‌بوون و ته‌ماشایان ده‌کرد، یه‌کیک خیرنکی زو‌ری به‌یتنایه، ده‌یانگوت:

(۱) به‌پن‌ی توانای که‌می خو‌یان خیر ده‌کن

"ئه‌وه‌ پرپابازه"، ئه‌وی دیکه‌ خێرێکی که‌می ده‌هێنا له‌به‌ر هه‌ژاری و ده‌ستکورتی، که‌ ئه‌ویشی له‌ ده‌می منداڵه‌کانی گرتبوویه‌وه‌ له‌ پێناو سه‌رخستنی ئایینه‌که‌ی خوادا، گالته‌یان به‌ خێره‌ گچه‌ که‌ی ئه‌ویش ده‌کرد که‌ له‌ چاوی ئه‌ماندا که‌م و له‌ ته‌رازووی خوادا زۆر و به‌ فەپر بوو.

دوو‌پوو خۆی ده‌بینی له‌ بن و ژێری چه‌ندین کێوی سه‌رکه‌ش و زه‌به‌لاحدا گیرێ خواردووه‌، ئه‌میش له‌به‌ر گومان و ته‌مه‌لی خۆی توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو کێبه‌رکیی لووتکه‌ به‌رزه‌کانی ئه‌وان بکات و شکۆیه‌کی له‌بننه‌هاتووی وا بنیات بنیت. ئیدی پێگایه‌ک نابینیته‌وه‌ بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی جیاوازی نێوان خۆی و وان، جگه‌ له‌وه‌ی زماندرێژی به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ بکات که‌ بالاترن، تاکوو له‌ پێشچاوی خه‌لک بیانیه‌یتیه‌ ناستی خۆی!

سا ده‌ی تۆ نه‌گه‌ر به‌ تاعه‌ت نه‌فریوت و له‌ تاوان خۆ نابوێری، وریا به‌، هیچ نه‌ییت مه‌به‌ به‌ به‌ردی سه‌ر پێگه‌ی تاعه‌تی خه‌لک و بانگیان مه‌که‌ بۆ سه‌رپێچی و تانه‌ له‌ کارچاکان مه‌ده‌. به‌شکوو ئه‌وه‌ لای خوا باشت‌ر ییت بۆت و میهرێکت پێ بکا و که‌موکووپیت پێوشی له‌ دونیا و دوا‌پۆژدا.

II گومانکردن له به‌لێتی سه‌رخستن و داچه‌سپاندنی ئیسلام که خوا داویه‌تی

نهمه‌شیان به‌لایه‌کی هه‌ره گه‌وره‌یه که وره‌ی دوورپووانی په‌ک خستوه له‌وه‌ی سه‌رخستنیکیان بۆ ئایین هه‌بیت. نه‌وای ده‌بینیت که که‌یسی ئایین دۆراوه. ئیتر بۆچی خۆی بۆ ماندوو بکات؟! په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووت:

﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ [الفتح: ٦]

«تاکوو سزای دوورپووانی پیاو و نافره‌ت و موشریکانی پیاو و نافره‌تیش بدات، نه‌وانه‌ی گومانی خراپیان به‌خوا هه‌یه، خراپه و به‌لای هه‌ر بۆ خۆیانه و یه‌خه‌ی خۆیان ده‌گریت.»

دووروو وه‌ختیک لیکدانه‌وه‌کانی زه‌مینین، و هیز و هه‌ژموون و گیشبوونه‌وه‌ی بیابوه‌ران ده‌بینیت، ئیدی وا ده‌زانیت ئیسلام فه‌وتاهه و خوا نایینه‌که‌ی خۆی سه‌ر ناخات. نه‌مه‌ش گومانی خراپه، جێی خه‌شمی خوای گه‌وره‌یه. هه‌ر بۆیه پاداشتیان نه‌وه بوو:

﴿وَعَصَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [الفتح: ٦]

«هه‌روا خوا خه‌شمی لێ گرتوون و نه‌فره‌تی لێ کردوون و دۆزه‌خیشی بۆ ناماده‌کردوون، که به‌پراستی خراپترین سه‌ره‌نجام و چاره‌نووسه.»

وشه‌گه‌لێک، لیوانلیو و نوینه‌ری تووره‌یی توندی خوا له‌خه‌لکانێک که گومانی خراپیان پێ بردووه (سبحانه و تعالی)، گومانی نه‌وه‌ی ئایینی خۆی

دهست لیج بهر بدات و سه‌ری نه‌خات، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و گرووی
باوه‌رداران له‌ جه‌نگدا بغه‌وتین و ئیدی دوا‌ی نه‌وانیش تا ماوه‌ ئیسلام سه‌رئکی
دی به‌رز نه‌کاته‌وه. چه‌ند ئایه‌ت پاشی وی ده‌فرمووت:

﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرُئِيَ ذَٰلِكَ فِي
قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنَّ السَّوءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ [الفتح: ۱۲]، «به‌لكوو واتان گومان
برد كه پیغه‌مبه‌ر و باوه‌رداران هه‌رگیز ناگه‌رینه‌وه ناو مال و مندالیان،
نه‌وه‌شتان له‌ دلدا رازنرایه‌وه و گومانی خراپتان خسته‌ گه‌ر و خه‌لكی‌کی فه‌وتاو
و له‌به‌ینچوو بوون.»

دوو‌پوو كه ده‌روانیته‌ بی‌باوه‌ران و هی‌زی ماددی‌یان تاو داوه، دلی له‌ سینه‌ی
ده‌خزیت، نه‌وجا ئاو‌ر ده‌داته‌وه لای باوه‌رداران و ته‌نیا شمه‌ك و تفاقێ‌کی
كه‌میان پی‌وه‌ ده‌بینیت كه‌ نه‌وپه‌ری توانایانه، له‌ گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌م به‌ ته‌ه‌لیله و
ته‌كبیره و پوو به‌ مژده و دل پر له‌ چه‌سپاوی و یه‌قینن به‌ واده‌ی خوا. ئیدی
دوو‌پوو له‌ پێكه‌نین ده‌دات و ده‌لێت: نه‌م ساویل‌كانه‌ وا ده‌زاتن دینه‌كه‌یان سه‌ریان
ده‌خات به‌سه‌ر نه‌و گرو پرچه‌ك و زله‌یزانه‌؟!

﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ عَرَّ هَٰؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَىٰ
اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهََ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: ۴۹]

«وه‌ختێ‌ك دوو‌پووان و نه‌وانه‌ی دلیان نه‌خۆشی تێدایه، گوتیان: نه‌وانه
[باوه‌رداران] نایینه‌كه‌یان فریوی داو، هه‌ر كه‌سیش پشت به‌ خوا بیه‌ستیت، نه‌وا
خوا ب‌لند و زال و دانایه.»

گومان‌كردن له‌ به‌لێنی خوا، هۆ‌كاره‌ بۆ زۆرێ‌ك له‌ سیفه‌ته‌كانی دوو‌پوویی:
كه‌سی گومان‌كه‌ر له‌ سه‌رخستنی خوا‌ی، ده‌روونی ده‌شكێته‌وه و وه‌ی

دەرپووخیت و ئیرادهی ئیفلج دهیت، بهتایبەت گەر لەپال ئەودا، گومانکردن
لە پۆژی دوایش بێتە سەری؛ ئەو پۆژەى خوا بەندەکانی بە سەرخستنی
هەرەگەرە و یەکلایی بەسەر دوژمنانیدا سەر دەخات:

﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ [غافر: ۵۱]

«سوێند بێت کە ئێمە پەیامبەرانیان و ئەوانەى باوەڕیان هێناوە سەر دەخەین
لە ژيانى دنیا و لە پۆژی هەستانەوهی شایدەکانیشدا.»

ئیدی دوابەدوای ئەوه، پەکی دەکەوێت لەوهی قوربانى بۆ پێگەى خوا
بدات. بۆچی قوربانى بدات وەختیک ئیسلام لەلای ئەو بەزیو و دۆراوه؟!

دەبینی لەگەڵ باوەڕدارانیشدا درۆ دەکات، بۆ ئەوهی پرووی لێ وەرگیرن و
وازی لێ بێتن بکشیتەوه لە پرووبەرپووبوونەوهی دوژمن.

هەروا لە هەلێ نەپسارێشدا یە بۆ گۆڕپرایەلیکردنی بێباوەڕان بە زبانی نایینی
خۆشی؛ چونکە لە چاوی ئەودا، ئەوان بەهێزترین.

دەشبینی پەیمانى خۆی لەگەڵ خوادا دەشکێنێ. ئەو کە شکی لە توانایی
خوا هەبێ لە سەرخستنی ناییندا، شکی لەوەش دەبێ کە تۆلە لە پەیمانێشکێنان
بەسەنیتەوه.

کردهوهگەلیکی بەد و نابووت، کە سەرجهمیان بەری شوومی گومانکردن
لە سەرخستنی خواى.

پەرەردگار لە وەسفی حالى دوورپوواندا لە پۆژانی غەزای خەندەق،
دەفەرمووێت:

﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾

[الأحزاب: ۱۲]

«وهختیک دوورپووان و نهوانه ی نهخۆشی له دلیاندایه دهلین: "وادهدانی خوا و پیغه مبه ره که ی جگه له فریو و بهتال هیچی دیکه نه بوو."»

گومانیان له بهلینی خوا و پیغه مبه ره که ی کرد سه بارهت به سه رکه وتن. جا ئهم بر وا بۆگه نه یان به ره و چی بردنی؟

۱. ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ [الأحزاب: ۱۳] «وهختی گرویه ک له وان وتیان: "ئه ی خه لکی یه ثریب! مانه وه و پیگه یه کتان لیره دا نییه، ده ی بگه رینه وه."» - پشتکردن له جیهاد و قوربانیدان له پینا و خوا.

۲. ﴿وَيَسْتَأْذِنُ قَرِيبٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ [الأحزاب: ۱۳] «گرویه کیشیان مۆله تیان له پیغه مبه ر داوا ده کهن، دهلین: "ماله کانمان به ده ره وه یه و جیمه ترسییه"، که وا نییه و جیمه ترسیش نییه.» - درۆ کردن له گه ل باوه رداران.

۳. ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ [الأحزاب: ۱۳] «جگه له هه لاتن مه رامیکی تریان نییه.» - ئیدی ترسنۆکی و دارپووخان.

۴. ﴿وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُلِوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا﴾ [الأحزاب: ۱۴] «خۆ نه گه ر له لا کانیه وه [مه دینه] بین بۆیان و بیانگرن و داوا ی شیرکیان لی بکهن، راست دهیدن به دهسته وه و هینده له سه ری ناوهستن.» - په له کردن له بیباوه ربوون و گوێرا یه لیکردنی بیباوه ران و نه چه سپان له سه ر مه بده.

۵. ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ [الأحزاب: ۱۵] «خۆ نهوانه پیشتی په یمانیان به خوا دابوو که پشت هه لئا کهن و نایدۆریتن، که به راستیش په یمانی خوا لی ده پرسرته وه.» - نه و جا شکاندنی په یمان له گه ل خوا سبه حانه و تهالی.

ئیهن که شیر له وه سفی حالی دوورپووان له غه زای ته حزابدا له خزمهت ئهم

فهرمايشته‌ی په‌روه‌رد گاردا:

﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾
[الأحزاب: ۱۲] «وه‌ختی‌ک دو‌رو‌پ‌و‌ان و نه‌وانه‌ی نه‌خ‌وش‌ی له‌ د‌ل‌یا‌ند‌ایه، ده‌ل‌ین:
"واده‌دانی خوا و پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی ج‌گه‌ له‌ فریو و به‌ت‌ال، هی‌چی دی‌که‌ نه‌بو."»
ده‌فه‌رم‌وی‌ت:

"نه‌وه‌ی دو‌رو‌پ‌و‌و بو‌و، دو‌رو‌پ‌و‌وی‌ه‌که‌ی به‌ده‌ر که‌وت، نه‌وه‌شی گر‌مان، یان
ر‌ق‌ت‌یک له‌ د‌ل‌یدا هه‌بو‌و؛ لا‌وا‌زی که‌وته گیانی و نه‌و خ‌وت‌خ‌وته‌یه‌ی له‌ د‌ل‌یدا
بو‌و که‌وته سه‌ر زاری، له‌به‌ر لا‌وا‌زی نی‌مان‌ی و د‌ژ‌واری نه‌و حا‌له‌ی ت‌بی
که‌وت‌بو‌و". ر‌اس‌ت‌یش‌ی فه‌رم‌و‌وه. مه‌عت‌یی‌ی ک‌و‌ری ق‌وشه‌یری دو‌رو‌پ‌و‌و، ده‌ی‌گ‌وت:
(مو‌حه‌مه‌د به‌ل‌ینی نه‌وه‌ی پی‌ ده‌داین هه‌ر‌چی گه‌نجینه‌ی کی‌س‌را و قه‌ی‌سه‌ره
هه‌لی لو‌وش‌ین، که‌چی نی‌سته‌ ر‌ی‌گه‌مان نی‌یه‌ ب‌چ‌ین ب‌و سه‌ر‌نا‌و).

هه‌روا به‌روانه‌ چ‌ۆن نی‌ین که‌ش‌یر، دو‌رو‌پ‌و‌وان و نه‌وانه‌ی نه‌خ‌وش‌ی له‌ د‌ل‌یا‌ند‌ایه،
له‌ یه‌ک ئاس‌ت‌دا دان‌ه‌نا. هه‌یان‌بو‌و دو‌رو‌پ‌و‌وی‌ه‌کی په‌ت‌بی ته‌واو بو‌و، هه‌شیان‌بو‌و
نی‌مان لا‌واز، حا‌لی له‌ حا‌لی دو‌رو‌پ‌و‌وی په‌ت‌ی با‌ش‌تر بو‌و؛ به‌لام نه‌و لا‌وا‌زی و
که‌می‌ه‌ق‌ینی‌یه‌ی هه‌ی‌بو‌و، له‌به‌ر ته‌نگ‌انه‌ی د‌ۆ‌خه‌ که‌ هه‌مو‌وی که‌وته ده‌ر.

باوه‌ردار گو‌مان له‌ واده‌ی خوا ناکات:

پی‌غه‌م‌به‌ری خ‌ۆشه‌وی‌ست (ﷺ) هه‌ر له‌ هه‌مان د‌ۆ‌خی ئال‌ۆز و نا‌هه‌مواری
ر‌ۆ‌ژی خه‌نده‌ق‌دا، م‌ژ‌ده‌ی فه‌ت‌ح‌کردنی ول‌اتانی به‌ باوه‌ر‌داران ده‌دا، له‌ ب‌ل‌ی‌سه‌ی
د‌ل‌ن‌یا‌بو‌ونی‌ه‌وه‌ له‌و به‌ل‌ین و هه‌وال‌ه‌ی که‌ (الله) پی‌ی دا‌بو‌و سه‌به‌ره‌ت به‌ فه‌ت‌حه‌کان.
هه‌ر ب‌ۆ‌یه‌ په‌روه‌رد‌گار له‌ سو‌ره‌تی نه‌ح‌زاب، له‌ پ‌اش با‌س‌کردنی حا‌لی دو‌رو‌پ‌و‌وان،
ده‌فه‌رم‌وی‌ت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۲۱]

«به‌راستی ئێوه له پێغه‌مبه‌ری خوادا پێشه‌نگێکی باشتان هه‌بوو، بۆ یه‌ کێک باوه‌ڕ و ئومێدی خوا و ڕۆژی دوا‌ی هه‌ییت و یادی خوا زۆر بکات». له وه‌سفی باوه‌ڕدارانی ڕاست‌الێشدا، ده‌فه‌رمووت:

﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ [الأحزاب: ۲۲]

«وه‌ختێکیش باوه‌ڕداران حیزبه‌کانیان دی^(۱)، گوتیان: "نا ئه‌مه‌ بوو که‌ خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ئێنییان پێ دابووین و خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌شی ڕاستیان فه‌رموو". جگه‌ له‌ باوه‌ڕ و ملکه‌چی، هه‌یچی دیان بۆ زیاد نه‌بوو و نه‌نواند». له‌ گه‌ڵ ئێماندا، نا‌ئومێدیه‌ک بوونی نییه‌، نه‌تدیوه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌سه‌ر زاری ئیبراهیم (علیه‌ السلام) چی ده‌فه‌رمووت:

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ [الحجر: ۵۶]

«گوتی جا کێ له‌ میه‌ری په‌روه‌ردگاری نا‌ئومێد ده‌بێ، جگه‌ له‌ گوم‌رایان؟» هه‌روا له‌سه‌ر زاری یه‌عقوب (علیه‌ السلام):

﴿وَلَا تَيَاسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ [يوسف: ۸۷]

«نا‌ئومێد مه‌بن له‌ میه‌ری خوا به‌راستی جگه‌ له‌ خه‌لکی کافر که‌س له‌ میه‌ری خوا نا‌ئومێد نابێ.»

ئێبن مه‌سه‌عوودی قوتابی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ)، هه‌ر وای فه‌رموه‌:

(۱) که‌ گه‌له‌که‌مه‌یان لێ کردبوون و ده‌وره‌ی مه‌دینه‌یان دابوو

"تاوانه گه‌وره‌کان: هاو‌ل‌دانان بۆ خوا و ئەر‌خه‌یان‌بوون له پیلان و سزای خوا
 و، بێ‌ئوم‌ید‌بوون له میهری خوا و نا‌ئوم‌ید‌بوون له سه‌رخستنی خوا". جا ئهم
 ئایینه سه‌رخراوه. خاوه‌نه‌کانی ده‌می‌ک لاوازه ده‌بن به ئه‌ندازه‌ی ده‌ست‌به‌ردانیان
 لێ، به‌لام ریشه‌کێش نابێ و تۆمار نای‌ب‌جێته‌وه. ئوممه‌تی موحه‌ممه‌د (ﷺ)
 نافه‌وتین. ئه‌وه‌شی هه‌ولێ له‌ناوبردنی ئیسلام ده‌دات، گه‌وجتره له شیت‌یک که
 سکی خۆی برپوه و قورگی خۆی درپوه و مۆر بۆته‌وه و فوو له خۆر ده‌کات
 تا سکوژ ن‌نته‌وه!

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

[الصف: ٨ - ٩]

«دهيانده ویت پرووناکیبی خوا به ده میان بکوژینه وه که خوا پرووناکیبی خوئی ته واد ده کات و ده باته سهر، با بیباوه رانیش پیان ناخوش بیت (۸) نه وه که پیغه مبه ره که ی خوئی به ریتورتی و تاینی حهق ناردوه، تا کو به سهر هه موو ناینده [تاینه کانی دژی] زالی بکات، با موشریکانیش پیان ناخوش بیت.»

سا ئەم ئايىنە سەرخراۋە. پېغەمبەر (ﷺ) فەرموۋىتتى: "مژدە بەم ئوممەتە
 بەدە، بە بلىدى و دەسلەت و داچەسپان لە شاراندا و، سەرکەوتن و بەرزى لە
 ئايىندا. ھەر كەس شى كارى قىامەتتى بۆ دۇنيا بىكات، بەشىكى بۆ نىيە لە
 دۇرپۇژدا." (۱) جا ئەو كەسەي كە كارى دۇرپۇژى بە مەبەستى دۇنيا كىردوۋە،
 ۋەك بلىي ھەمان ئەو كەسەيە ھەست دەكات كەيسى ئايىن دۇرپاۋە، جا بۆيە
 پىۋىست بە قۇربانىدان ناكات. ئىدى دەلىت: "دەي ھىچ نەيىت بەم كىردەۋىيە
 پىنگەيەك لەلەي خەلك پەيدا بىكەم باشترە لەۋەي بە دەستى بەتال لىي
 دەرىچەم."

پێغه‌مبه‌رمان (ﷺ) فەرموویه‌تی: "هەر کوی شه‌و و رۆژی پێ بگات،
 نهم نایینه‌ پێ ده‌گات. په‌روه‌ر دگار مالێکی قورپن، یان مووینی [ده‌شته‌کی
 و کۆچه‌ری] لی ده‌رناکات، ئیلا نهم نهم نایینه‌ی پێدا ده‌بات، به‌ بلندی
 بلندانیک یان سه‌رشۆری ر‌س‌وایانیک: بلندیه‌ک که (الله) به‌ ئیسلام و
 نه‌هله‌که‌ی ده‌دات و سه‌رشۆریه‌ک که ده‌یکاته به‌شی کوفر." (١)

جا ئیدی بۆ هەر که‌سی‌کیش که پاش هه‌موو نه‌مه، هیشتا گومانی له
 به‌لێنی خوا هه‌یه به‌ سه‌رخستنی نایینه‌که‌ی:

﴿مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ [الحج: ١٥] «هەر که‌س
 پێ وایه خوا نه‌و [موحه‌مه‌د] سه‌ر ناخات له دنیا و دوا‌رۆ‌ژدا»، واته: هەر
 که‌س گومان‌خراپه به‌ران‌به‌ر به‌ خوا و، واده‌زانیت (الله) ده‌ست له نایینه‌که‌ی و
 پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌رده‌دات: ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ﴾ [الحج: ١٥] «با نام‌را‌ز‌ن‌ک
 درێژ کاته‌وه به‌ ناسماندا»، واته: با گوری‌س‌ن‌ک ب‌نا‌ل‌ی‌نی له ملی و نه‌وسه‌ریشی
 به‌ستیت له بن‌می‌چی خانوه‌که‌ی (هه‌رچی به‌سه‌ر سه‌رت‌ه‌وه‌ پێ و سی‌به‌رت ب‌کا
 ناسمانی پێ ده‌لێن).

﴿ثُمَّ لَيَقَطَّعَ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ﴾ [الحج: ١٥] «نه‌وجا با بی‌پریت،
 بزانی نهم ته‌گبیره‌ی داخی سینه‌ی داده‌مرکی‌نیه‌وه؟»

با خۆی بخنکیتی و هه‌وای له خۆی بی‌ریت تا ده‌مریت! یان له به‌رزاییه‌ک
 نه‌مه ب‌کا که په‌تی پ‌ری، راست ب‌که‌و‌یت و ملی بشکیت. جا گه‌ر به‌لێنی خوا
 شیفای سینه‌ی دو‌ور‌و‌وان نادا له گومان و ترس و، تیماری نه‌و داخه‌ی نا‌کا
 که له موس‌ل‌مانان هه‌ژمار ک‌را‌وه و ده‌ش‌زانیت نه‌وان دۆ‌را‌ون [به‌ بر‌وای خۆی]،
 هه‌روه‌ها گه‌ر به‌لێنی خوا و نا‌کات بی‌با‌وه‌را‌ن بی‌ت‌م‌ید بن له دوا‌پ‌ه‌ینانی ئیسلام
 و پیلان لی گ‌یرانی، با هه‌ردوو تا‌قم هه‌ول بدن به‌ ملش‌کان‌دنی خۆیان نهم

ناشووب و هه رایه ی ناو دلیان هیور بیتهوه!

ئین عاشوور ده فهرمووت:

"ئه گهریشی ههیه نایه ته که مه بهستی گرویه کی دیکه بیته، که له سهروه ختی لاوازی نیسلامدا موسلمان بووین و بیئومید بووین له سهرخستنی خوایی و کهوتیینه ناو سه غله تی و مهراقه وه، ختووهی شهتانیان بو هاتبی که واز له نیسلام بهین و بگه پینه وه سه رکوفر. سا پهروهرد گاریش بهم نایه ته دایخورباندن و هه ره شه ی لی کردن که ئه گهر هینده بیئومیدن له سه رکوتن له دونیادا و به گومانن له به دهسته نانی پاداشتی دواپوژیش، ئیدی هه لگه پرانه وه یان له نیسلام زیانیک به خوا و پیغه مبه ره که ی ناگه یه نیته و زه فهریک به ئاین نابات، ئه گهریش ده یانه وی با خویان بخنکینن، به شکوو ئه وه که فوکولی له رزۆکی و که سهریان دامرکینیتته وه، له وانه شه ئه مانه دوورووان بووین."

"سعدی" ش ناماژه به واتایه کی نازهنین و جیسه رنجی دیکه ددهات:

"واتای ئه م نایه ته پیروژه ش: ئه ی ئه وه ی دوژمنایه تی موحه ممه دی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که یت و له هه ولی کوژاندنه وه ی ئایینه که یدای، به نه زانیی خۆت پیت وایه ئه م هه ولدانه ت شتیک سوودی ده بیت، بزانه چه ندی رینگه ش بگریته بهر و ناره قه ی شه و پوژ بکه یتته وه له پیلانگیران له پیغه مبه ره که ی، هیشتا داختمامریتته وه و شیفای رقت نایه، چونکه توانای ئه وه ت نییه، به لام وا رینگه یه کت بو پیشنیار ده که ین شیفای زامت بیت و پالپشتی ئاسمان له موحه ممه د بهریت -ئه گهر مومکین بیت-. له ده رگه وه بو ی بچو و هوکاری خۆی بو بگه بهر. گوریسیکی چنراوی توکم، یان هه ر ئامرازیک دی بهینه و بیگیرینه له ئاسمان و ئه وجا سه رکه وه پییدا، هه تا ده گه یته ئه و دهلاقانه ی ئاسمان که پالپشتی و سه رخستنی پیدا دپته خوار، دایان بخه و قوفلیان به و بهانبره، به مه چاره ت ده بیت. ئه مه یه پاریژ و پیلان. ئیدی به جگه له مه،

هەرگیز وامهزانه پزگارت دهییت و سەرفراز دهییت، با تەواوی بوونهوهریش هاوکار ت بن. ئەم ئایەتە پیرۆزەش، بەلێن و مژدەیی پاشکاوی سەرخستنی پەروردگاری تێدایە بۆ ئایینەکەیی و پێغەمبەرەکەیی و بەندە باوەردارەکانی و بێئومێدکردنی بێباوەران، ئەوانەیی دەیانەوێت بە دەمیان نووری خوا بکۆژێننەوه، کە خوا تەواوکەری نووری خۆیەتی، با کافرانی پێیان ناخۆش بێ، واتە: با هەرچیش هەوڵ دەتوانن، بیدەن."

واتای قسەکەیی سێعەیی ئەوێه، ئایەتەکە ئاماژەیی ئەو دەکات کە کەس ناتوانێت دەرگەیی سەرکەوتن لەسەر باوەرداران بیهستێت، چونکە بە ئاسمانەکانەوێه.

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ «پەروردگارم وردەکارە بۆ ئەوێ دەیهوێت»:

ئەوجا بڕام، گەر تۆ لە باوەردارانێ بەلام فووتیوونی باتل و دەسەلاتداریوونی ئەهلهکەیی دەترسێت و عەقڵت قەبوولی ناکات چۆن خوای گەورە ئایینەکەیی سەرخات، کاتێک توانا ماددییەکان هیچ لە بەرژەوندیی ئاییندا نین، ئەوا بۆ دُنیاوونەوێ دلت پێت دەلیم:

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ [یوسف: ۱۰۰] «بەرپاستی پەروردگارم وردەکارە بۆ هەرچی دەیهوێت هەر ئەوێشە زانا و دانا»، واتە: کە کارێکی بویت، هۆکاری بۆ ساخته دینێ و پێکی دەخا و دەبیاته سەر، بە ئاسانترین و نیاوترین و وردترین پێگەیهک کە بە خەیاڵیشدا نەیهت. لە هەناری تەنگانەیهکی توندهوه، بۆ فراوانیی دەروویهکی سەرسوورپهینەر؛ لە لاوازییهوه، بۆ بلندی و دەسەلاتداری.

ئەم ئایەتە لەسەر زاری یووسفه (علیه السلام)، یووسفیک خوا لە تاریکایی زیندانەوه بەرهو پێگەیی بلندی و مەزنی و بەرپۆههیری و فرمانپهویی بردی و، لە هەر کۆیی زهوی میسر بیوستایه، مال و جێیی و مەنزل بوو بۆی،

ته‌نیا به خه‌ونیک که پیشانی پادشا درا!

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

هەر ئەو بوو (سبحانه)، که پاشی ئەوه‌ش وای کرد فیرعه‌ون موسا له تابووتیکی ناو ده‌ریاوه بگرێته‌وه و له ماله‌که‌ی خۆیدا به‌ختیوی بکات، بۆ ئەوه‌ی فه‌وتانی فیرعه‌ون و سه‌ربازه‌کانی له‌سه‌ر ده‌ستی موسا (علیه السلام) بێت!

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

هەر ئەو بوو (سبحانه)، که نیمانی هاوێشته دڵی نوعه‌یمی کۆری مه‌سه‌عووده‌وه، ئەو رۆژی به‌نو قورهبیظه ناپاکییان کرد و باوه‌رداران له ژێر و ژووره‌وه ده‌وره درابوون، نوعه‌یم ناشووبی خسته‌ نیوان موشریکان و جووله‌که‌وه، نه‌وجا په‌روه‌ردگار بایه‌کی نارد و جه‌نگی له‌کۆڵ باوه‌رداران کرده‌وه.

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

هەر ئەو بوو (سبحانه)، که فاطمییه‌کانی میسرپی به‌ردایه گیانی یه‌کتر، تا ئەوه‌ی له‌دژی یه‌کتر هاوار به‌رنه‌ لای نوره‌ددین زهنکی و ناویش سه‌لاحه‌ددین بنێری، قوناغیکی نوێی پاک‌کردنه‌وه‌ی میسرپ له‌ بۆگه‌نی وان ده‌ست پی بکا و، میسرپک که بووبوو له‌نکه‌ی دوژمنایه‌تیکردنی نیسلام، بێته ژێر سایه‌ی ده‌وله‌تی سه‌لاحه‌ددین و جه‌نگی خاچه‌رستانی پی بکا!

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

هەر ئەو بوو (سبحانه)، وای کرد ته‌تار سه‌یفه‌ددین قوطوز به‌ چه‌ند دره‌مه‌میک بفروشن، تا له‌ دوایدا فه‌وتانیان به‌ ده‌ستی وی بێت!

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

هەر ئەو بوو (سبحانه)، ده‌وله‌تانیکی "زله‌یز" که هه‌ولیای ئەوه بوو هه‌ندیک

له موسلمانان به کار بهێنن له جهنگی دژ به دهوله تانی کینه رکینکاری خۆیان، کهچی نغروی ناو لمی ولاتانی هه مان نهو موسلمانانه بوون، پاش بیست سال و رسوایانه، کلکیان دایه سهر شانیا و گه پانهوه و ده رچوون لێی.

﴿إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾

زۆری جگه له مهش. بێباوه ران پیلان ده گیرن و هه مان پیلان به سهر خۆیاندا هه لده گه ریتته وه و له ناو چوونیا هه ر له وه دا ده بی، که وایان ده زانی خالی هیژه به ده ستیا نه وه:

﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ [فاطر: ٤٣]

«پیلانی خراپیش ته نیا به سهر خاوه نه کانی دا دیتته وه.»

﴿وَيَمَكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ [الأنفال: ٣٠]

«پیلان ده گیرن و خواش پیلان ده گیریت و خواش باشتیرنی پیلانگیرانه.»
خه ریکی پیلانگیریه کی مرویی داخو راو ن هوان، له به رانه به ر پیلانگیریی
خوای زالی زهوی و ئاسمانه کان (سبحانه و تعالی):

﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ [الطارق: ١٥-١٦]

«نهوان پیلاننیک ده گیرن و (١٥) نه منیش پیلاننیک ده گیرم.»

سامانیا به خه رج ده دن بۆ به ستنی رینگه ی خوا، به لام سه ری خۆیا نی پی
پان ده بیتته وه:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ﴾ [الأنفال: ٣٦]، «به راستی نهوانی بێباوه ر
بوون، سامانه کانیان به خه رج ده دن بۆ نه وه ی [خه لک] له رینگه ی خوا بدیرن،

سا [دەیبینی] بەخەرجی دەدەن و پاشان دەبێ بە داخیش بۆیان و پاشانیش دەبەزێنن.»

جا خۆت بەووه سەرقال مە که "چۆن دەکرێت خوا نایینه کهی سەر بخت؟"، بەلام سەرگەرم و بەمشووری ئەو بە، تۆ خۆت لە گرووی سەرخەری ئەم دینه بیت و تا کۆتا هەول و توانا، لەسەر پێگەکانی سەرخستنی بیت، شکۆی هاوکاریکردنت لە سەرخستنی ئومەتدا پێ ببێت، نیتربا ئەم سەرخستنه پاش مردنی تۆش بیت. خوای گەوره من و تۆش لەوانه بگێرێت.

نامۆزگاریشتان بە خوێندنهوهی ئەو پەرتووکه مان دەکهین "بَشَائِر - مزگینیه کان"^(١)؛ بۆ لادانی ناو میدی و دارووخان و گومان لەسەر بەلێنی خوا بە سەرخستنی باوەرداران. که هیچیک لەمانه، سیفهتی باوەردار نین.

(١) پێکخراوی ئاستانه ئەم پەرتووکهی وه رگێراوه بۆ کوردی له ژێر ناوێشانی (مزگینیه کان)

١٢- خۆشویستن و هه‌ڵپه‌کردن بۆ دنیا و ده‌ربهرینی قه‌ڵسی و نارەزایی له‌ مه‌ختی به‌ڵدا

دوو‌پوو به‌مه‌رجی داده‌نیت که نیسلام سوودیکی دنیایی پێشه‌کیانه‌ی بۆ به‌یتیت، نه‌وجا به‌ ئایین وه‌ری بگریت. چۆن وا نییه که سنوره‌کانی بینایی نه‌و، ته‌نیا لای واتا نزمه‌ دنیاییه‌کان وه‌ستاوه‌ته‌وه‌ و، پاداشتی دوا‌پوژیش له‌ هه‌ژمار و لی‌کدانه‌وه‌کانیدا نییه؛ چونکه نه‌سله‌ن گومانی له‌ دوا‌پوژ هه‌یه. په‌روه‌ردگار له‌ وه‌سفی دوو‌پوواندا ده‌فه‌رمووت:

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْتَخْطُونَ﴾ [التوبه: ٥٨]، «هه‌روا هه‌یانه له‌باره‌ی دابه‌شکردنی خیراته‌کانه‌وه تانه‌ت لی ده‌دا، جا نه‌گه‌ر پێیان بدریت لێی رازی ده‌بن و گه‌ر پێیان نه‌دریت، ده‌بینی قه‌ڵس و به‌بۆ‌له و نارازین.»

جا کابرا دوو‌پووه‌ خاوه‌نخوێنه‌که به‌ پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) وت: "ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، داد‌گه‌ر به‌!" وه‌ک چاو‌چنۆکی و ته‌ماعداری به‌ شتیک که مافی نه‌و نییه نه‌مه‌ی گوت. دوو‌پوو ناوایه، هه‌نده له‌ دین رازیه که مالێکی دنیایی بۆ وه‌دی به‌یتیت، چونکه هه‌ر له‌ بنه‌په‌ته‌وه‌ موس‌لمانبوونی له‌پێت‌او په‌زامه‌ندی خوا و له‌گه‌لبوونی له‌ دنیا و پاداشتی ته‌واو و مه‌زنی دوا‌پوژ نه‌بووه.

بوخاری گه‌ی‌پ‌اوتیه‌وه له‌ ئیبن عبه‌س‌ه‌وه، له‌ رافه‌ی نه‌و فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگارا (سبحانه و ته‌عالی):

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ [الحج: ١١] «هه‌ندیک

لە خەلک هەن کە بەسەر لیوارەوێ خوا دەپەرستی جا ئەگەر تووشە خێرێک بێت دُنیا دەبێتەوێ پێی و گەر تووشە فیتنە و ناپەرەتییە کیش بێت هەڵدەگەرپێتەوێ دُنیا و دواپۆژیشی دۆراندووە نا ئەوێ دەوێ دۆراندنی روون و ئاشکرا»

فەرموویەتی: "کابرا دەهات بۆ مەدینە، جا گەر ژنەکەى کورێ ببوایە و ئەسپەکانى ئاوس بوونایە و بزانیە، دەیگوت: 'ئەمە دینیکی چاکە،' ئەگەریش ژنەکەى منداڵی نەبایە و ئەسپەکانى ئاوس نەبوونایە، دەیگوت: 'دینیکی خراپە ئەمە!'"^(١)

مالۆزانە بەدیھاتنی مالی دُنیا دەکاتە بەلگە لەسەر راستیى ئیسلام، کە تووشی بەلایەک دى، ئەمە بە ناماژەى بەتالیتیى ئیسلام دەخوینیتەوێ! چ تەنگەبەرییەک لە ئاسۆکاندا و چ گۆشەتەسکییەک لە رووانیدا!

چەندیش لە واقعیی خۆماندا خەلکیک دەبینین، کە لە بچووکتەى بەلادا بۆلە لەدەست پەروەردگاریان دەکەن و جۆرەها گومانی خراپى پێ دەبەن. ئەوانە دووعای مالۆزانى و داوەشینیان لى کراوێ.

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموویەتی:

"دارپۆزى بەندەى دینار و بەندەى درھەم و بەندەى بەرگ و کەوا؛ بەشى بدرى رازییە و بەشى نەدرى ناپازى، دارپۆزى و پەکی کەوێ، دەک درکێکیشى لە گیانى خۆى بۆ دەرنەکړی".^(٢)

بەندەى درھەم و دینار، لەناو پڕەنسیپ و پڕیباژە جیاواژەکاندا دیت و دەچیت بە شوێن پارە و پۆست و پێگەدا. لەوانەشە بەئاشکرا لە ئیسلام خۆ دانەپرنیت، بەلام گۆرپى تیدا بکات و نازەزووى بگۆرپیت و وای دانیت ئەوێ خۆى

(١) [البخارى: ٤٧٤٢]

(٢) [ابن ماجه: ٤١٣٦]

له سه ره تی له گه‌ل ئیسلام دیته وه، به سه ر دوو ده ست و دوو پێدا لاسکه لاسکی شوین باقوریقی دنیا به تی، جا له وهیه درکی زۆر به ده ست و پێدا به چیت له م هه ول و ره وتهیدا، ئه و کاتیش ئیدی "ده ک در کیکیشی له گیانی خۆی بۆ ده رنه کری".

له به رامبه ریشدا پێغه مبه ر (ﷺ) له در ژه ی فه رمووده که دا دوو عا ده کات بۆ باوه ردا ری به نده ی خوا، نه ک به نده ی دنیا؛ ده فه رمووت:

"خۆش به حا لی به نده یه ک، لغاوی ئه سه په که ی له مشتدا به له پێناو خوا دا، سه ر ئالۆسکا و پێ تۆزاوی، له پاسه وانی بی، له پاسه وانی به. له پشته وه ی سوپا بی، له پشته وه ی سوپا به. گه ر داوا ی مۆله ت بکا، مۆله تی نا دریت. گه ر تکا بکات، تکا ی وه ر نا گیر." (١)

نیشانه کانی قوربانیدانی پێگه ی خوا، له ئالۆسکاوی سه ری باوه ردا ر و له تۆزاوی بوونی پێه کانی و له مشتبوونی جله ی ئه سه په کهیدا ده رده که وێ، له هه ر کوێ بانگی جههاد به رز بێته وه، ئه م رووی لی ده نیت. له گه‌ل ئه وه شدا هیه چی له دنیا ده ست نه که وتوه، بگه ر ته نانه ت پێژ و پێگه ی لای ئه وانه ش پهیدا نه کردووه که ده بوو پێژ و پێگه ی لایان هه ییت! ده بینێ مۆله تی چوونه ژووره وه یه کیشی نییه، بواری وه رگیرانی تکا کاری به کیشی نییه بۆ که سیکی بکات، هه ر کوێ ده چیت، ده ست ده نین به رووی خۆی و داوا و تکا کاری به کانیشیه وه، چونکه له ناو خه لکدا نه پێگه ی هه یه و نه ناسرا ویشه.

جا ئایا ئه مه پالی نا بۆ هه لگه رانه وه و ده ستبه ردان له جههاد و قوربانیدان؟ نه خێر، بگه ر به پێچه وانه شه وه، هه رچی به ر ژوه ندی موسلمانانی تیدا بیت، ئه وه ده کات. جا وه ختی که شه ونخوونی ده کات بۆ پاسه وانی و خه لک خه وتوون و ئه م نیشکچی سوپای موسلمانانه. کاتی که فرمانی پێ بکری به چیت که لکی سوپا

له پشته‌وه و، شمه کی جیماوی سهریازانی کۆکاته‌وه و له گه‌ل دهستی خۆیدا به‌شۆنیا‌ندا بیهێتیته‌وه و یارمه‌تی نه‌وانه بدات که په‌کیان ده‌که‌وێ له‌ پێنگه، ساده و ئاسان راسته‌وپراست جیبه‌جیی ده‌کات، نه‌مه نه‌ک چونکه نه‌فسبه‌رزیی که‌م ییت! هه‌رگیز! به‌لکوو چونکه نه‌م باوه‌رداره له‌ گه‌ل مرۆڤدا مامه‌له ناکات، له‌ گه‌ل خوای مرۆڤه‌کاندا مامه‌له ده‌کات (سبحانه و تعالی). پاداشت و پرتزێلێنانی مرۆڤه‌کانی مه‌رام نییه، په‌زامه‌ندیی په‌روهره‌دگاری هه‌ره به‌رز و بالا‌ی مه‌به‌سته. نه‌وێش به‌دُنیا‌یی‌هه‌ پاداشتی ده‌دات و پازی ده‌کات. پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو‌وعای به‌ (طوبی) بۆ کردووه، که دوو‌وعای چوونه ناو به‌هه‌شته.

ثاویہ باوہردار؛ پیشکش دہکا و قوریانی دہدا و، بولشی نایت تہ گہر
پہروردگار لہ دونیادا پاداشتیک پھوانہ نہکات و تنیا تہمای پاداشتی تیر
و تہواوی قیامہ تیہ تی.

به لام دووړو، نايه وټ هيچيک پيشکesh بکات، مه گهر بهرانبه رنکي
ماددي دنياي هه يټ! په رومردگار ده فرمووټ:

﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَأْخُذُهَا ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾ [الفتح: ١٥]

«له جیماوه کان پیتان دهلین: "وختیک درچوون بو دستکوت که خریکه نه وه، بهیلن نیمه ش شونتان بکه وین."»

ئەوانە دواکەوتببون لە عومرەى. حودەيبییه که پەرورەدگار بەلێنى
 دەستکەوتى خەيبەرى دابوو ئەوانەى ئامادەى ببوون، جا وهختیک زانیان
 خەيبەر فەتح دەکەرت و دەکەوتتە دەست موسلمانان، ئەمجار هەلپەى ئەوان
 بوو، پێگەیان بەدەست ئامادەى غەزای خەيبەر بن! بۆچى؟ چونکە دەستکەوتى
 تێدايه! بەلام حودەيبییه خۆ هیچ دەستکەوتیکى دنیایى بەلێنیدراوى نەبوو،
 بۆیه هیچ لە خەمیدا نەبوون.

پەرورد گاریش وه لامي دانهوه: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ﴾ [الفتح: ١٥]

«دیانهوی فرمایشتی الله بگۆرن.»

چونکه خوا به لێنی دهستکهوته کانی خهیهری، تایبهت به هاوه لانی خودهیییه دابوو. پاشان ده فرمووی:

﴿قُلْ لَن تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْسُدُونَا﴾ [الفتح: ١٥]

«بلی شوێمان ناکهون، پەرورد گار پێشتوتر ناوای فرمووه، جا ده لێن: به لکوه ئیوه ئیرهیمان پێ دهبن.»

پیشک تۆمهتی نهوه له باوهرداران دهدهن که له بهر گلدانهوی مالی دنیا و به شنه دانی کهس، ناوا نه مان به جی دهیڵن و نایانهن. پەرورد گاریش بهر په رچی نه م دواکه وتوانه به م وه سفه ده داته وه: ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [الفتح: ١٥] «به لکوه تیگه شتیکی که م نه بی، نیانه».

پاشان پەرورد گار هه لێکی دیکه ی پێدان بو نه وه ی نییه تیان چاک که نه وه و ناماده ی خویان ده ربهرن بو قوریانیدان، به بی گهره نتیکردنی بهرامبه رێکی دونهایی، فرمووی:

﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا﴾ [الفتح: ١٦]

«بلی به له جیماوه کانی ده شته کی، که بانگ ده کرن بو [جهنگی] خه لکیکی به هیز و سه خت و جیر، یان شهریان ده کهن، یان نه وان موسلمان ده بن. سا گهر گوپرایه ل بن، پەرورد گار پاداشتیکی چاکتان ده داته وه.» طه بهری له رافه ی "پاداشتیکی چاک" دا، ده فرمووت: "نه وه به هه شته". چون بلی، له م هه له یاندا پەرورد گار گهره نتی دهستکه وتیکی دونهایی به له جیماوان نه دا، وه ک له خه بهر به باوهردارانی دا. جا نه گهر نه وه له جیماوانه رازی بن به به هه شت، به

گوێزپایه‌یکردنی خوا ده‌یسه‌لمینن و ده‌رده‌چن بۆ جه‌نگی ئه‌و خه‌لکه‌ مله‌وێ و سه‌سه‌خت و به‌هێزه‌.

﴿وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ [الفتح: ١٦]

«خۆ ئه‌گه‌ر پشت هه‌لبه‌کن وه‌ک پێشتر پشتتان هه‌لکرد، سزایه‌کی به‌ئێشتان ده‌دات.»

چونکه‌ به‌دیاره‌خه‌ری ئه‌و راستیه‌یه‌، که هێشتا ته‌ویه‌تان نه‌کردوه‌ و دڵتان چاک نه‌کردوه‌.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) باسی له‌وانه‌ کرد که که‌ دین به‌ دنیا ده‌فروشن، فه‌رموی:

"ده‌ستپێشخه‌ری به‌کن به‌ کرده‌وه‌کان، به‌ر له‌ فیتنه‌گه‌لێک، وێنه‌ی پارچه‌ شه‌وی تاریک؛ پیاو به‌باوه‌رداری پوژ ده‌کاته‌وه‌ و به‌کافری ئێواره‌ی لی دێ، یان به‌باوه‌رداری ئێواره‌ی لی دێ و به‌کافری پوژ ده‌کاته‌وه‌، دینی خۆی به‌ شتیکی دنیا ده‌فروشیت."^(١)

ئاماده‌نه‌بوون بۆ به‌رگه‌گرتنی ئازار له‌پێناو خوادا:

هه‌ر که‌سێش ئه‌مه‌ حاڵی بێ له‌ به‌مه‌رجگرتنی به‌رژه‌وه‌ندیی دنیایی، بۆ رازیبوون به‌ ئیسلام وه‌ک ئایین، ئیدی ئاماده‌ نابێ بۆ به‌رگه‌گرتنی ئازار له‌پێناو خوادا. په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ [العنکبوت: ١٠]

«هه‌ندیک له خه‌لک هه‌ن، ده‌لێن: "باوه‌رمان به خوا هێناوه"، وه‌ختیکیش نازار بدری له‌پێناو خوادا، ناشووبی خه‌لک و سزای خوا وه‌ک یه‌ک لی ده‌کات.» بانگه‌شه‌کردنی ئیمان به زمان ئاسانه.

به‌لام کاتیک نازار دران له‌پێناو نه‌و خوايه‌دا که بانگه‌شهی باوه‌رپوونيان پێی ده‌کرد، دلیان له‌رزى و نه‌و ئایینه‌يان واز لی هێنا که بانگه‌شهیان ده‌کرد، چونکه دله‌ نه‌خۆشه‌کانیان نه‌م نازاره‌ دونیاییه‌ گه‌وره‌ ده‌کاته‌وه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سزای سه‌ختی دوا‌پۆژدا یه‌کسان بێ! ئیدی نه‌وه‌یان هه‌لبێژارد خۆیان له‌ ئیسلام بکه‌ن به‌ نه‌ناس تاکوو سه‌لامه‌ت بن له‌ نازاری دونیا، ئیتر با نه‌وه‌ سزای دوا‌پۆژی پێی بێ. بابته‌که‌ش نه‌وه‌ نییه‌ بلێی نازاریان له‌ خۆیان دوور خستۆته‌وه‌، به‌لام هێشتا دلیان دلتیا بووه‌ به‌ ئیمان؛ چونکه‌ نه‌مه‌یان لای په‌روه‌ردگاری میه‌ربه‌نه‌وه‌ ڕێگه‌ی پێی دراوه‌، به‌لکوو ئیتر به‌ دل ییگانه‌ بوونه‌وه‌ له‌ ئیسلام.

خۆزگه‌ لهم سنوره‌شدا ده‌وه‌ستان، بگه‌ره: ﴿وَلَمَّا جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ [العنکبوت: ۱۰]

«نه‌گه‌ریش سه‌رخستنیکی لای په‌روه‌ردگارتوه‌ بیته‌، ده‌لێن: "به‌راستی خۆ ئیمه‌ش له‌گه‌ڵتاندا بووین."» جا کاتیک نازار نه‌ما و سه‌رکه‌وتنیک وه‌دی هات بو‌ موسلمانان، نه‌و دوورپووانه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر بانگه‌شهی ئیمان، بو‌ نه‌وه‌ی به‌ش به‌رن لهم قازانجه‌ دونیاییه‌! ده‌یانوه‌ی فیل له‌ خوا و له‌ باوه‌رپاران بکه‌ن. په‌روه‌ردگاری به‌رز و بالاش فره‌مووی:

﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ [العنکبوت: ۱۰ - ۱۱]

«ئه‌ری (الله) زانتر نییه‌ به‌وه‌ی له‌ناو سینه‌ی جیهانیاندايه‌ (۱۰) سو‌ند بیت که (الله) نه‌وانه‌ هه‌ر ده‌زانی که باوه‌رپیان هێناوه‌ و، نه‌وانه‌شی که دوورپوون ده‌زانی.»

سا بەردەوام بە لاکان بەسەر خەلکدا دین و دەچن تاکوو باوەرداری لە دوو پروو
پێ بناسرتەوه. پەرورەدگار دەفرموویت:

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾
[آل عمران: ۱۷۹]

«پەرورەدگار ئەوه نەبوو کە باوەرداران لێگەرپی بەو حالەى ئێوهى تیان، هەتا
پیس لە پاک جیا نەکاتەوه.»

دوو پروو بە دیدگەى تەنگی دنیایى خۆى، هەرگیز دەروونی بۆ ناسۆکانى
دوارپۆژ و ژيانى هەتایى ئەوئ ناروانیت. هەرگیز بەو پەیمانە پازى نابێ، کە
خوێ لە بەندە باوەردارەکانى وەرگرتووه کە فرموویەتى (سبحانه):

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ [التوبة: ۱۱۱] «بەپاستى خوێ لە باوەرداران گيان و
سامانیانى کڕیوەتەوه کە بەهەشت بۆ ئەوان بێت، لە پڕیگەى خوادا دەجەنگن
جا دەکوژن و دەکوژرێن.»

دوو پروو گومانى خراپ بە پەرورەدگارى دەبات لە کاتى بەلادا:

لێرەدا دەمەویت چەند دەقیكى مەزنى ئیبن قەسیم بگۆژمەوه کە تێیدا دەردى
گومانخراپى بەرانبەر بە خوا وەسف دەکات، ئەم دەردەش هاوڵى دوو پرووییه لەو
دلانەدا کە مافى پەرورەدگارى نازانن، وایان داناوه کۆمەلێک "ئەرك"یان
بەسەر خواوه هەیه. جا گەر شتێک لەم "ئەركانە" کەم بکات، نیتەر گومانى
خراپ بە پەرورەدگارى دەبات و، هەرچى کێماو و زووخواو و ژەنگ و پیسى
دلەکانە، دیتە سەر زارەکان. دەى نا سوتێد بە (الله)، ئەمە لە دلێ ناوەشیتەوه کە
لەگەڵ پەرورەدگاریدا خۆشەویستییەکی خاوی و قەدرزانییەکی بەجێ هەبێت.

ئىبن قەيىم دەفرمووت:

(جا زۆرىنەى خەلک، بگرە ھەمويان، مەگەر يەكجى خوا بزاری کردبج،
 ھەر بە نارەوا گومانى خراب بە خوا دەبن، زۆرىنەى ئادەمیزاد وادەزانن بەشيان
 کەمە و بەختيان نيە و شايەنى سەرتر لەوە بوون کە ئىستە خوا داوئەتى
 پييان، زمانحاليشيان دەلج پەرورەدگارم ستمى لى کردووم و ئەوہى مافى
 خۆمە لى زەوت کردووم. خۆ بە زمانى ناو دەم نکۆلى لە وتنى ئەمە دەکا
 و، بۆرى ئەوہى نيە بيلج. ھەر کەشيش دەروونى خۆى پيشکنى و نغروى
 ناسينى شاراوہ و لۆچ و پيچەکانى يىت، دەبينى ئەمەى تيا شاراوہتەوہ، وەک
 شارانەوہى ناگر لە شقارتەدا. سا دەست لە شقارتەى گيرفانى ھەر کەس
 بدە، با قيژەى پريشکەى پيىت بلج چى لە ھەمبانەدايە. بړۆ ھەر کەشيش
 دەپشکنى، دەبينى ئيللا گلەبى ھەيە لە قەدەرەکان و پيشنيارى جياوازی پى
 شک دى بۆ خولگەى سوورپانەوہ و پرودانيان، دەبوو ئاوا بى و ئاوا بى! ئيتەر
 ھەيە زۆر و ھەيە کەم. ئەوجا ئادەى دەروونى خۆشت پيشکە بزانە بەسەلامەت
 لەمە دەرچووت؟

فإن تنج منها تنج من ذي عزيمة

وإلا فإنني لا أخالك ناجيا

*****

گەر لەمە رزگارت بووبى، لە يەكئىكس گەورە رزگارت بووہ

گەر نا، وا نازانم لە ھيچي _____ك رزگارت بووبى

سا با ئەوہى ژيرە و دلسۆزى خۆيەتى خەمى ئەمە بخوات، ھەر کات تەويە
 بۆ لای پەرورەدگارى و داواى ليخۆشبوون بۆ گومانخراپيەکانى بەرانەبرى

بکات، گومانی خراپ به نه فسی خۆت بهره که لانکهی هەرچی خراپه
و چاوگی هەرچی شهڕیکه.. ئەو له پێشتره به گومانی خراپ ههتا خوای
دانترینی دانیان و، دادگهترینی دادگهران و میهره بانترینی میهره بانان، خوای
دهوله مهندي ستایشکراو، که دهوله مهندي تهواو و ستایشی تهواو و دانایی
تهواو هی ئەوه، خوای دوور و پاک و بیگهره له ههموو کهمی و خراپهیه ک،
له زاتیدا و له سیفاتیدا و له کردار و له ناویدا، کارهکانی ههموو دانایی و
بهرژه مهندي و میهره بانی و دادگهرین، ناوهکانی ههره جوان و تهواون.

فلا تظنن بر بـك ظن سوء

فإن الله أولـى بالجـمیل

ولا تظنن بنفسك قط خيرا

وكيف بظالم جان جهول

وقل يا نفس مأوى كل سوء

أيرجى الخير من ميت بخیل

وظن بنفسك السوآى تجدها

كذاك وخيرها كالمستحيل

وما بك من تقى فيها وخير

فتلك مواهب الرب الجليل

وليس بهـا ولا منها ولكن

من الرحمـن فاشكر للدليل

سا گومانى خـــــــراپ به په‌روه‌ردگارت مه‌به
 چونكه خـــــــوا شایه‌نترین به هموو چاكیك
 گومانى باشیـــــــش به نه‌فست مه‌به
 به سته‌مكارىكـــــــى تاوانبارى نـــــــه‌زان
 بلن ئه‌ی نه‌فـــــــس، لانكه‌ی هـم خراپه‌یه‌ك
 ئه‌رى چاكه له‌ مردوو په‌كه‌ى په‌زىل چاوه‌رى ده‌كرى؟!
 خراپترین شكیشت به نه‌فست هه‌بى، ده‌بینى
 كه‌ وایه و چاكیشى به ده‌گمهن و ئه‌سته‌م هه‌یه
 نه‌ ته‌قوایه‌كه‌ى تىـــــــدايه، نه‌ چاكه‌یه‌ك
 ئه‌وه‌ش هه‌بى، مه‌هـــــــر و به‌خشینى خواى مه‌زنه
 نه‌ به یارمه‌تى نه‌فسه‌ و، نه‌ له‌وه‌وه‌یه به‌لام
 له‌ خواى مه‌هره‌بانوه‌یه، سا شوكرانه‌ی خاوه‌نى بكه‌

جا ئه‌و فره‌ماشته‌ی ئیبن قه‌ییم: "سا ده‌ست له‌ شقارته‌ی گیرفانى هه‌ر
 كه‌س ده‌، با قیژه‌ی پریشكه‌ی پیت بلن چى له‌ هه‌مبانه‌دايه."، واته‌ ئه‌و
 كه‌سه‌ی ئه‌م سیفه‌ته‌ دوورپوه‌یه‌ی تیدا پیت، ئه‌گه‌ر به‌خریته‌ سهر مه‌حه‌ك
 و به‌خریته‌ روو بو‌ تاقیك‌ردنه‌وه‌، گومان‌خراپ‌بوونی به‌ خوا و بو‌له‌ و ناسزایی و
 بی‌ئارامییه‌كه‌ی، له‌ سه‌رجه‌م هه‌لسوكه‌وت و چرچ و لو‌چه‌كانى رو‌خسار و وشه
 له‌زمانده‌ر په‌ریوه‌كانیدا ده‌رده‌كه‌وت.

به‌لام باوه‌ردار، له‌ نا‌ره‌حه‌تییه‌كاندا ده‌چه‌سپیت، ئه‌م چه‌سپانه‌ش رو‌زییه‌كه‌

خوا بەوانەى دەدات كە لە پڕۆژانى خۆشى و فراوانیدا لەخواترسییان ھەبوو. پێغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمووێت:

"لە خۆشیدا خۆت بە خوا بناسێنە، لە سەختیدا دەتناسێت".^(۱)

دوو پروان لە خۆشیاندا لە خوا نەترسان، ئەویش لە ناخۆشیدا دامەزراوى نەکردن.

نامۆزگارىشمان بەو كەتیبەمانە "حسن الظن بالله" كە بخوێنرتەوه، كە بە وىستى خوا سوودی دەبێ بۆ یارمەتیدانى باوەردار، بۆ پازیبوون بە قەزا و قەدەرى پەروردگار و گومانباشى بە پەروردگارى لە وەختى بەلادا.

داوامانە لە پەروردگار، پەزامەندیمان لە قەدەرەكانیدا و چەسپانمان لە ناشووبەكاندا بێ ببەخشیت و وەختیکیش سزای بۆ خەلكێك هێنا، ئێمەى بەسەلامەتى لێ بپەڕێنیتەوه.

۱۳- ترسنۆکی و قەبوولکردنی ژيانی سەرکزی و نوشووستی

سەیر نییه کە دووروو ترسنۆک بیت، چونکە گومانکردنی لە خوا و لە
پۆزی دوايی، ئەو پێگەیهی لی گرتووە بڵندی نەفسبەرزى لە خواي بالا
بەرزەو وەرگرئ:

﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [المنافقون: ۸]
«بۆ خوايه بڵندی و عیززەت و، بۆ پێغەمبەرەکەى و بۆ باوەرداران، بەلام
دوورپوان نازانن.»

دووروو لەوەشدا هیشتا لە هەندێک لە بیاباوەران و ئەهلی بەتال سووک
و چرووکتەر، کە ئەوان بەرگرى لە پڕەنسیپگەلیک دەکەن و وەهەى ئەو
لای خۆیان دروست دەکەن کە راستە، ئیدی -با بەتالیش بیت- بۆیان دەبێتە
پەمزنک هێزى لێو وەردەگرن. بەلام دووروو خۆ پڕەنسیپی نییه. نە عیززەت
و بڵندی راستەقینەى لە پەناي پەرەمەردگادا (عز و جل) پەرکەوتوو، نە
بڵندی و عیززەتى وەهەى لە پڕەنسیپە بەتالەکانى دیکەشەو. بۆیه دەبیینی
لە حالەتێکى هەمیشەیی ترسدا دەژى، هەر ساتە و وادەزانیت بە تۆلەى ئەو
کەتنانەى شارەدووبەتییهو و لە دەروونیدا، بچنە سەرى و شتیکی بەسەر بیتن:
﴿يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ [المنافقون: ۴] «وادەزانن هەر هاوارێک بۆ
گیانی ئەوانه.»

پێک وەک تاوانبارێک بیهەوى تاوانی بشارتەو و، بە پێگەکاندا دەپوات
و هەر هاوارێکی گوی لی بی و تێدەگا، ئەو نیتەر کۆتاییه.

دوو‌پوو ده‌روونیک‌ی به‌رت و شره و در‌اوی هه‌یه. له‌ناو موس‌لماناندا ده‌ژی و ترسیشی لی‌یان هه‌یه که پ‌وژیک به‌ حال‌ی بز‌ان، نه‌ویش سو‌ن‌دی‌ان بو ده‌خوات که به‌ دل و به‌ جه‌سته‌ش له‌ گه‌ل واندایه:

﴿وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾ [التوبه: ۵۶]

«سو‌ن‌دیش به‌ خوا ده‌خۆن که نه‌وان له‌ ئیوه‌ن، که نه‌وانیش له‌ ئیوه‌ نین؛ به‌ لام نه‌ویه خه‌ل‌کی‌کن ترسیان هه‌یه.»، واته: لی‌تان ده‌ترسن نه‌ی باوه‌ر‌داران. پاشان ده‌فرمو‌یت (سبحانه و تعالی):

﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغَارًا أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ﴾ [التوبه: ۵۷]

«گه‌ر په‌ناگه‌یه‌ک شک به‌رن، یان نه‌شکه‌وتیک، یان ده‌لاقه‌یه‌ک بو ناو زه‌وی، پ‌ووی لی ده‌که‌ن به‌خ‌یرایی.»

واته: دوو‌پ‌ووان ناواته‌خ‌وازن شو‌ن‌یک هه‌ب‌وایه هه‌ل‌به‌ات‌نایه بو‌ی له‌ ده‌ست باوه‌ر‌داران، وه‌ک په‌ناگه، یان کونی شاخ‌یک و چال‌او‌ن‌کی ژیر زه‌وی. هه‌موو نه‌وه ته‌نیا بو نه‌وه‌ی له‌و حال‌ه‌تی ترسی به‌رده‌وامه‌ پ‌زگاریان بی‌ت، به‌ لام هه‌ل‌نه‌هاتن، بو‌چی؟ چونکه‌ ب‌ژ‌ی‌وی و سامان و مال و مندالیان له‌و شو‌ن‌انه‌دایه که باوه‌ر‌دارانی لی‌یه.

له‌گه‌ل‌مدا ورد‌به‌وه له‌ به‌خه‌م‌بوونی دوو‌پ‌وو و چاو‌ت‌ی‌پ‌رینی بو هه‌ر جو‌ره ژیا‌ن‌یک، ته‌نانه‌ت با ژیا‌نی سووکی و سه‌رنه‌وت‌یش بی؛ کیشه‌ نییه، گرنگ نه‌ویه ب‌ژی! با له‌ کونه‌کیو و ژیرزه‌مین‌یک‌ی تاری‌ک‌یش بی‌ت؛ له‌و‌ی له‌گه‌ل شه‌مشه‌مه‌ کو‌ر‌ه‌کان له‌ تاری‌کیدا، کیشه‌ نییه، نه‌و له‌وه‌ راه‌ات‌وه له‌ تاری‌کیه‌کاندا پی‌لان بو موس‌لمانان ب‌گ‌یر‌یت، و‌نه‌ی شه‌مشه‌مه‌ کو‌ر‌ه؛ له‌و‌ی ب‌گه‌ر‌یت‌وه سه‌ر پ‌وه‌که‌ی دی‌که‌ی و به‌ برا دوو‌پ‌وو‌ه‌کانی بل‌یت که نه‌و گال‌ته به‌ باوه‌ر‌داران ده‌کات و گو‌مانی له‌ ئایینه‌که‌یان هه‌یه و ج‌یی دل‌نیا‌یی نییه بو‌ی، چ‌ر‌په‌ی

شه‌مشه‌مه‌کوژره‌کان له‌ کونه‌ ره‌شه‌کاندا! دل‌یشی تاریک به‌ دوور‌وویی، و‌ینه‌ی تاریکیی تون‌له‌کان؛ نیدی بۆ نه‌میش وه‌کوو شه‌مشه‌مه‌کوژره‌کان نه‌ژی؟!

ئه‌وجا له‌گه‌لمدا راب‌م‌ینه‌ له‌ حا‌لی ئه‌م دوور‌ووه‌ که‌ ته‌نیا له‌به‌ر دونیا له‌گه‌ل م‌وس‌لماناندا ماوه‌ته‌وه‌، حا‌لی چۆنی لی د‌ی گه‌ر پ‌یی ب‌لیی وا مه‌ترسییه‌کی نزیک له‌ ده‌روه‌ د‌یت و به‌رو‌کی م‌وس‌لمانان ده‌گر‌یت! ه‌یندی تر د‌لی داده‌خو‌ری‌یت و له‌رزبو‌تر و سه‌رگه‌ردان‌تر. په‌روه‌رد‌گار له‌ وه‌سفی حا‌لیان له‌و ساتانه‌دا ده‌فه‌رمو‌یت: .

﴿فَإِذَا جَاءَ الْحَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ [الأحزاب: ١٩]

«جا وه‌خت‌یک ترس بی‌ت، ده‌یان‌بینی سه‌یرت ده‌که‌ن؛ و‌ینه‌ی ئه‌وه‌ی له‌به‌ر حا‌لی سه‌ره‌مه‌رگ بو‌ورا‌بی‌ته‌وه‌.»

﴿فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ [محمد: ٢٠]

«جا کاتی‌ک سو‌وره‌تی‌کی چه‌سپاو و ر‌ۆشن دابه‌زه‌یت و با‌سی جه‌نگی ت‌یدا ب‌کر‌یت، ده‌بینی ئه‌وانه‌ی د‌لیان نه‌خ‌ۆشی ت‌یدایه‌ ته‌ماشات ده‌که‌ن، و‌ینه‌ی ته‌ماشای ئه‌وه‌ی له‌به‌ر مه‌رگ بو‌وراوه‌ته‌وه‌.»

ترس و ت‌وق‌ین‌یک که‌ له‌ با‌س نه‌یه‌ت! له‌ وه‌خت‌ی ق‌وربا‌ن‌یدانه‌کاندا، به‌رو‌کی هه‌ر که‌س ده‌گر‌یت که‌ د‌لی به‌ گو‌مان‌کردن له‌ ئایین و هه‌زکردن و و‌یستی توندی ژیا‌نی زه‌لیلانه‌ نه‌خ‌ۆش که‌وت‌بی‌ت.

ٻاجي سه رڪڙي:

با ھەر كەس كە دەينىي لە دەروونىدا پازىبون بە ترسنۆكى و سەركىزى ھەيە، بزاني كە دلّى دووپووىي تىدايە. ئەمەش بەداخوۋە ھالى زۆرىنگە لەمپۇدا، سوورن لەسەر ژيانىك، ھەر ژيانىك، دەشتەرسن لە بەجىپىنانى مافەكانى خوا، لە دۆستايەتلىكردنى باوەرداران و خۆبەرىكردن لە بىباوەران و دەرىپىنى نەياري بۇيان. ھەموو ئەمە تەنيا لەپىناو ژياندا، سا تف لە ژيانى، ژيانى سەركىزى بى:

ذَلَّ مَنْ يَغْبِطُ الذَّلِيلَ — بَعِيشَ
رُبَّ عَيْشٍ أَخْفَ مِنْهُ الْحِمَامُ
مَنْ يَهْنُ يَسْهَلُ عَلَيْهِ الْهَوَانُ
مَا لَجَرَ بِمَيِّتٍ إِلَّا — لَامُ

پرسوا بڼه هم کله، دلۍ به ژيانۍ رسوايان خوښ بڼه
چند ژيان همي ګه مردن لــو زور ئاسانتره
هم کله سووک بوو بڼه، سووکۍ به لاهه ئاسانه
مردو چووزانۍ ئازاري بريـښ چيه!

نهوانه نازانن که نه‌گدر باجی سهریه‌ری نه‌دن به چاوهرپوانیی پاداشتی
پوژژی دواپیه‌وه، باجی سهرکزی ههر ده‌دن، به باری تاوان و پرسوایی ههر دوو
دونیاوه. جوانترینیک که لهم باره‌یه‌وه خویندییتمه‌وه، نه‌و ده‌قه‌ی سه‌یید قوطبه
ره‌حمه‌تی خوی لیج ییچ:

"بەدڵنیاییەوه سەرکزیش باجی هەیه، وه ک چۆن سەرپهرزی باجی هەیه. زۆرجار باجی سەرکزیش گرانتر دەکەوتتەوه. هەندیکیش لە نەفسە نزم و لاوازه کان خەیاڵیان وایه، که سەرپهرزی باجیکی به نرخ و سهختی دهوێ و، به کهس ههڵناسوورێ و ههڵناگیرێ، ئیدی پرسیاری و سووکی ههڵده‌بژێرن بۆ هه‌لاتن لهم تیچووه قورسانه، ژيانیکی پووچی هه‌رزان ده‌ژین، ژيانیکی پارایی و له‌رزوی و ترسنۆکی، که له سیبهر و سه‌دای خو‌شیان زهنده‌قیان بجی، واده‌زانن هه‌ر هاوارێک بۆ گیانی ئه‌وانه، ده‌شیانبینی به‌خه‌مترین و سوورترین خه‌لک له‌سه‌ر هه‌ر ژيانیک.

ئهو زه‌لیانه باجیکی قورستر له باجی که‌رامه‌ت ده‌دن. ته‌واوی باجی زه‌لیلی به‌ته‌واوی، ده‌بی له‌ گیانیان بیده، له‌ پێژ و به‌هایان بیده، له‌ شکوایان بیده، له‌ ئۆقره و نارامییان، زۆرجاریش هه‌ر له‌ خوێن و مایان دیده و هه‌ستیشی پێ ناکه‌ن.

بێگومان باجیک هەیه که ده‌بی تا که‌کان بیده و کۆمه‌لان بیده و گه‌لان بیده؛ جا ئه‌م باجه یان له‌بری بڵندی و شه‌ره‌ف و ئازادی ده‌دریت، یان له‌بری پرسیاری و سووکی و کۆیلایه‌تی. ئه‌زمونه‌کان سه‌رحه‌میان گۆیای ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ن، که نه‌ ده‌رچه‌یه‌ک هه‌یه‌ لێ و نه‌ ده‌ریازبوونیک. "فه‌رمایشته‌کانی دوا بیان هات پره‌مه‌تی خوای لێ بێ.

سا لێره‌وه، گه‌وره‌ترین تاوانه‌کان ده‌ره‌ق به‌ ئیسلام ئه‌وه‌یه، وا له‌ ئه‌هله‌که‌ی بگه‌یه‌نرێت تایینه‌که‌یان پرسیاری بۆ ئه‌وان پێ قه‌بووڵه‌. ئه‌م تاوانه‌ لهم پڕۆژانه‌دا زۆر ده‌برێ به‌پێوه، له‌لایه‌ن خه‌لکیکیشه‌وه که به‌شیک له‌ زانستی په‌رتووکه‌که‌ی خوا و فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ری عی‌زه‌تیشی، پێ دراوه. ته‌نانه‌ت گونگه‌ریانان خه‌ریکه‌ وه‌می ئه‌وه‌یان لا دروست ببیت، که ئه‌م [زانایانه‌] وه‌حیه‌کی نوێیان چاو پێ که‌وتوووه، که نایه‌ت و فه‌رمووده‌کانی عی‌زه‌تی نه‌سخ کردۆته‌وه!

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾:

ئەو زمانە شكاوه چرووكەى لەم پڕۆژانەماندا موسلمانانى لەسەر پەرورده ده‌كرت، واتای زۆرێك له نایەت و فرموده‌كانی له دڵیاندا مراندۆ. سا كوا فرمایشته‌كه‌ی پەرورده‌گار:

﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخَشَوِ اللَّهَ﴾ [المائدة: ٤٤] «سا له خه‌لك مه‌ترسن و له من بترسن.»

ئە‌گەر ئایینی ئیمه ئایینی ب‌لندی و نازایه‌تی نییه، ئیدی ئەو فرمایشته‌ی پەرورده‌گار واتای چیه:

﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ [آل عمران: ١٧٥] «به‌راستی ئەوه شه‌یتانه [كه ئیوه] له دۆسته‌كانی خۆی ده‌ترسینیت، سا لی‌یان مه‌ترسن و له من بترسن ئە‌گەر باوه‌دارن.»

ئە‌گەر فرمانی نازایه‌تی و پ‌یدا‌گ‌ریمان له لادانی خراپه‌دا پی نه‌كراوه، ده‌ی ئەو فرمایشته‌ی خوا بۆ كیه:

﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ [الأحزاب: ٣٩] «ئەوانه‌ی په‌یامه‌كانی خوا ده‌گه‌یه‌نن و له ئەو ده‌ترسن و له یه‌كێکی دیکه جگه له (الله) ناترسن؛ هەر خواش به‌سه كه لی‌پرسینه‌وه ب‌كا.»

ئە‌گەر پ‌ا‌گ‌رتنی دروشمه‌كان به‌سه له كاتی‌كدا ه‌یشتا ده‌روونه‌كان زه‌لیلن، ده‌ی واتای ئەو فرمایشته‌ی خوا چیه:

﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾ [التوبة: ١٨] «به‌راستی ته‌نیا ئەوانه مزگه‌وته‌كانی خوا ئاوه‌دان ده‌كهنه‌وه كه باوه‌ریان به خوا و پ‌ۆزی دوا‌ی ه‌یناوه و، نو‌ی‌زیان پ‌ا‌گ‌رتۆ و

زه‌کاتیان داوه و له غه‌یری خواش ناترسن.»

جا با گوێی لی بی هه‌ر که‌س که بانگه‌شه‌ی رێبازی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات! هه‌له‌ی وا نه‌که‌ی به زمانه شکاوه‌که‌ی خۆت، به‌رگی زه‌لیلی به‌به‌ر رێبازی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا بکه‌یت! هه‌ر سه‌رداری سه‌ربه‌رزانه (ﷺ) که فهرموویه‌تی:

"ئه‌ڕی ناگادار بن، یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ترسی خه‌لک ده‌می نه‌به‌ستی له‌ وتنی حه‌قیق و هه‌ختیک که زانی." (١)

سه‌رداری سه‌ربه‌رزانه (ﷺ) که فرمانی کردوه به‌ نکۆلیکردن له‌ خراپه و لادانی و، تیکۆشان دژ به‌ ناهه‌قه‌پوتان؛ به‌ دل و ده‌ست و زمان. ئه‌وه فهرموویه‌تی ئیمانی نییه هه‌ر که‌س، لانی که‌م رقی له‌ خراپه نه‌یته‌وه و پێی ناخۆش نه‌بی. به‌لێ، ئه‌مانه گشت رێسا و رێکاری خۆیان هه‌یه، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌ک نا، ده‌قه‌کان به‌رێژن و وه‌همی ئه‌وه به‌سازترێ که خوا (سبحانه) زه‌لیلی بو‌ دوستانی خۆی پێ قه‌بووله؛ به‌شیوه‌یه‌ک نا، په‌ره‌نسیی (پسواپی، نه‌ک مه‌رگ) ی پێ بیوژێرتته‌وه، به‌بی هه‌لبژاردنی رێبازی سه‌لامه‌تی به‌سه‌ر سه‌لامه‌تی رێبازدا، بی ئه‌وه‌ی رێگه‌ی ئه‌و قسه‌یه بو‌ ده‌مه‌تالان خۆش بکه‌ین که بلێن، "تایینه‌که‌ی ئیمه خه‌لک سه‌ر ده‌کات له‌ داواکردنی ماف و مله‌لانیکردنی سه‌مه‌کاران؛ به‌شیوه‌یه‌ک نا، وه‌ها له‌ هه‌ستی بو‌تری و پیاوه‌تی موس‌لمانان به‌دین و بیکوژین، که ناوات به‌ غیره‌ت و پیاوه‌تی ئه‌بوو طالیب و ئه‌بن عه‌دی بخوازرێ!

گه‌ر نه‌فسه‌نزمان و وره‌پروخواوان تیگه‌شتنیکیان هه‌بوایه، ده‌یانزانی که چاونه‌ترسی و هێزی دل، مافیکی پارێزراوی موس‌لمانه. (الله) فهرموویه‌تی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ [الأنعام: ۸۲] «ئەوانەى باوەڕپان هێناوە و سەمێکیان تێکەڵ بە باوەڕەکیان نەکردووە؛ ئەوانەن بێتەرس و تەرخەیان و، ئەوانەن هیدایەتدراو.»

لە وەختێکدا تەنیا بەشی دووڕوو، سەرکزی و ترسنۆکی و سەرگەردانی و گومانە.

لە گەڵ هەموو ئەمەشدا، پێویستە وریاش بێن لەوێ موسڵمانان بە ترسنۆکی و ورەپووخوازی و قوربانینەدان وەسف بکەین و، بیانشکێنینەووە لەسەر ئەوێ بەرەنگاری سەم ناکەن. لە گەڵ ئەوەشدا کە لە پێشەکی باسەکەدا، هێندێک لەسەر سێفەتی "رەقبوونەووە لە قوربانیدان لە رێگەی خوادا" دوواین، بەلام دیسان لێرەشدا دێینەووە سەر جەختکردن لەم هۆشیاریدانە.

لە چەندان پێشهاددا ئەو سەلماوە کە زۆرێک لە موسڵمانان کێشەى حەقیقیان، ترسنۆکی یان نامادەنەبوون بۆ قوربانیدان، نییە، بەلکۆ نەبوونی برپایەکی تەواوە بەو شتەى قوربانى دەدەن لە پێناویدا و، نەبوونی نامانجێکی ڕوونە بۆ قوربانیدان، یان ئەوێ چۆن دەکرێ قوربانیدانەکەى ئەوان رێگە بپەرێ بەرەو دۆخی خاوارا، هەروەها کەمیی پێشەنگی راستال و کردەیی و، کاربەگەری بەنازاری نمونەکانی ڕووبەپووبوونەووە، کە چەوسانەووە و سەم و دەسلاتی زیاتری بۆ خراپەکاران هێناوە و، هەستکردنی موسڵمان بە کەمیی دەروون و خواری بەهای خۆی و، لاوازی پالنان و لاوازی هۆشیاریدان سەبارەت بەو بەها بەرزەى هەیهەتی و لە نایینەکەى خۆی وەرگرتووە.

ئەوێ موسڵمانان لە نمونەى ئەم دۆخەدا پێویستییانە، ئەو گۆتارە هاندەرە گشتییە بێسەرۆبەرەى نییە کە نە نامانجەکان دەخاتە ڕوو، نە هەنگاوەکان؛ پاشانیش دەیانشکێنینتەووە لەسەر نەبوونی وەلامێکی شایەن و، وەسفیان دەکات بە ترسنۆکی و دووڕوویی و لەسەر هەرچی کە پێیان دەکرێ و پێیان ناکرێ

لۆمەیان بکا و ئۆبالیان بخاتە ئەستۆ، هێندی تر ڕووخان و خۆبەسووکبێننان بخاتە دڵ، یان زێدەتر بیانپەتێنی لە ئینتیمای بۆ ئایین و ئومەتیان، چونکە ئیتر ئەوان ئەم ئینتیمایە بە سەرچاوەیەکی ماندووکەری نازاری دەروونی دەبینن، یاخود پالیان بنیت بۆ کۆمەڵێک ڕووبەڕووبوونەوه و کاردانەوه، کە تاکە خشتیکیش بۆ بونیادی ئیسلام زیاد ناکات و تەڵە درێژکێکی دوژمنیش ناشکێنێت؛ بگرە بۆ موسلمان هەر لاوازی و شکان و، بۆ دوژمن هێز و داچەسپانی زیاتری پێیه.

ئیمە لە قوناغیکدانین کە هەر تاکە مەرویەکی موسلمانمان بۆ گەرنگە، هەرچیش پێوەندیدارە پێوی لە کات و سامان و هەول، دەبێ پەزێلی پێ بکەین لە ئاست هەر بەفەرۆدان و پەلەپەلکاری و هەلەشەیی جوان دانەپێژراو. بەلام لە هەمان کاتیشدا، دەبێ حاڵەتی پەتکردنەوهی خراپە درێژە پێ بدەین، هەروا خۆجیاکردنەوه لە ئەهلی بەتال و خۆبەرزگرتن لە هاوێشیکردنیان لە بەتال و ناهەقیکاریاندا، یاخود یارمەتیدانیان بە هەر شێوەیەک لە شێوەکانی یارمەتیدان. ئەوەش ڕوونە کە پاککردنەوهی بیروپرا و چەمک و بۆچوونە گشتییەکان، ئامانجێکی مەزن و بەندایەتییه کە شایەنی قوربانی بۆ دانە، هەروەها کۆششی بەردەوام بۆ ڕاگیرکردنی شەریعەتی (الله) لە سەرزهەمیندا و ئامادەکاری بۆی لە سەرچەم کایە جیاوازه‌کاندا. درکی ئەوەش بکەین کە لەمەدا پێوستیمان بە ئارامگری و کۆڵەدان و پشوو درێژی و چەسپان و وەستکردنی یەکتەری بە حق و دەستپێوەگرتنی هەیه.

جا وەختێک موسلمانان لەم پێناوەدا تاقیکرانەوه، ئەوکات ئەم گوتارە چاکسازان دێ بۆ یادەیتانەوهیان بە واتاکانی بلندی و پەتکردنەوهی سەم و ژینی سەرکزی. گومانیش وایە کە زۆرێکیان وەلامیان بۆ ئەمە هەبێت، بۆ نا، وەختێک ئامانجەکان ڕوون بووینتەوه و باوەڕیان بۆ دروست بووبێ سەبارەت بە قوربانیان لە پێگەیدا و، بێن چاکسازان خۆیان دەستپێشخەری دەکەن

بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازیان بۆ کردووه‌ و، بیهینن چاکسازان وره‌یان به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌ و هه‌ستی ڕێزگرتن له‌ خودیان بۆ بنیات ده‌نن به‌بۆنه‌ی ئایینه‌که‌یانه‌وه‌ وه‌ک موسلمان. ئه‌مه‌شه‌ ڕێگه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ کردیه‌ مایه‌ی ڕێنۆتنی و شوێنکه‌وتنی بۆ هه‌ر که‌س خێر له‌ دایدا بوو، جگه‌ له‌ بیباوه‌ران و دوورپووانیش، که‌س له‌ قافله‌که‌ی دوا نه‌که‌وت. سا جێی خۆیه‌تی هه‌ر چاکسازێک له‌وه‌ ڕابمێنی به‌ر له‌وه‌ی ڕیار له‌سه‌ر خه‌لک بدات که‌ ترسنۆکن یان دوورپوون و زه‌لیلان پێ قه‌بووله‌، له‌ کاتێکدا ده‌شی ئه‌سله‌ن نه‌نگیه‌ که‌ له‌ بانگه‌وازی ئه‌مدا بیت.

۱۴) پروپامای و کاسەلیسیکردن بۆ دەسەلاتداران و دانشکەکانی ئایین بۆیان

ئەم ڕەوشتە نزم و ھەرزانە یە کەم شتێکە دی بە زەینی خەڵکدا، کاتیک
وشە (دووڕوو) دەیستریت.

خەڵکێک بە ئیبن عومەر یان گوت: "ئێمە دەچینە لای کاربەدەستمان و
شتێک کە لەلای ئەو دەیڵین جیاوازی لەوێ کاتیک لای ئەوان دیڤە دەرەو
دەیڵین"، فەرمووی: "ئێمە ئەوەمان بە دووڕووی دەزانن".

دیسان لە ئیبن عومەرەو، خەڵکی دەبینی دەچوونە ناو مزگەوت، فەرمووی:
"ئەوانە لە کوێ دەگەڕێنەو؟" گوتیان: "لەلای میرەو" فەرمووی: "کە
خراپە یەک دەبینن، نکوێ دەکەن؟ کە چاکە یەک دەبینن، فرمانی پێ
دەکەن؟" گوتیان: "نا" فەرمووی: "ئەو چی دەکەن لەو؟" گوتیان: "لەو
ستایشی دەکەن و کاتیکیش دێنە دەرەو جێوێ پێ دەدەن!" ئیبن عومەریش
فەرمووی: "بەراستی ئێمە ئەوەمان بە دووڕووی دەزانن لە دەورانی پێغەمبەردا
(ﷺ)، تەنانت کەمتر لەوێ!"

ئەمە لە ڕۆژانی ئیبن عومەردا، ڕۆژانێک کە کاربەدەستان دروشمەکانی
ئایینیان بەرز ڕادەگرت و، بە گشتی پابەند و پشتگیر و خزمەتکاری بوون و
کاریان پێ دەکرد و مەرجە عێکیان جگە لە ئیسلام نەبوو، جیهادیان بەرپا دەکرد
لەپێناو پاراستنی ئیسلام و ئەھلە کە و فرەوانکردنی دەسەلاتی، تەنیا ئەو
بوو لە ھەندیک ناوێدا ستمکار بوون. ئیدی ئیبن عومەر گەر دووڕووانی
ڕۆژگاری ئێمە ببینی چۆن سەنا و ستایشی ئەمانە لای ئێمە دەکەن و،

گەرەیان دەکەنەو و بە شیعەر و پەخشان پیاواندا هەڵدەدەن؟!

یەکیکیش نیفاقی لە دڵدا بیت، وادەزانێ کە لەسەر خێرە؛ مادەم کاتیکی
لە گەڵ هەندیک لە هاوێلانی خۆیدا یە نکۆلی لە خراپە بکات، لە وەختیکدا
لەو لاشەو لە بەردەم ئەهلی باتل و ناهەقیدا، خەریکی مەراییکردن و داشکەندە
و دوورپوویان لە گەڵ دەکات و دان بە باتلە کەیاندا دەنیت. ئەمە لە کۆی ئەو
فەرماشتە ی پێغەمبەردایە (ﷺ):

"خەلک دەبیننەو کە نازا گەلیکن: باشتەریان لە نەفامیدا، باشتەریانە
لە ئیسلامدا نەگەر تی بگەن. دەشیننەو باشتەریان خەلکیکی سەبارەت بەم
کارە [کار بە دەستیتی و دەسەلات]، ئەوێانە کە زۆرترین پقی لێبەتی و حەزی پێی
نییە. دەشیننەو خراپترین خەلک کابرایەکی دوو پوخسارە، بە پوخساریک
دەچیتە لای ئەوانە و بە پوخساریکی دی دەچیتە لای ئەوانی دیکە." (۱)

جا وەک لە فەرموودە کەدا هاتوو، ئەوانە یە ببینیت مەوێکی ئەوێ پری
دوژمنایەتی سەختی ئیسلام دەکات، بەلام جوامیری و پەسەنایەتی تێدایە و
ناتوانی زۆر لەسەر دژیە کیکردنی برپا کانی خۆی بەرگە بگرت. هەر لەم
پەسەنانه، عومەری کۆری خەطاب، خالیدی کۆری وەلید، عەمری کۆری
عاص، عیكریمە کۆری ئەبی جەهل و سوهیلە کۆری عەمر خوا لێیان
پازی بێ، ئەوانە ی کاتیکی کە هاتنە ناو ئیسلامەو دڵسۆزی بوون و،
خۆشەویستیەکی توند و بێپایانیان بۆی هەبوو، بە باشتەریان تیکۆشانیکیش لە
پێگە ی پەروردگادا تیکۆشان.

بەلام دوورپوو؛ پەنگاوپەنگ و دوو پوخسارە. لە بەردەم هەر خەلکیکیدا بەو
جۆرە قسە دەکات کە پێی پازین و، وای پێشان بدات ئەویش لەوانە، بۆ ئەوێ
خۆی لە شەریان لابدات و پەزنامەندی و قازانجیان وەگیر خات. نمونە ی

(۱) [صحیح البخاری: ۳۴۹۳]

ئەمانە، پیس و ناپەسەن، بگرە پیغەمبەرمان (ﷺ) وایان وەسف دەکات که
"خراپترینی خەلک ن".

باوەردار مەرای و داشکەندن بۆ کەس ناکات:

تیرمیذی گێڕاوتیەووە که پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی:

"بایستەن! نایا بیستوتانە؟ که پاشی من کاربەدەستانیک دەبن، جا هەر
کەس بچیتە لایان و درۆیان بۆ بەراست بخاتەو و لە ستەمیاندا پشتگیریان
بێ، نە ئەو لە منە، نە من لە ئەوم و، نە دیتە سەر حەوز بۆ لام. هەر کەسیش
نەچیتە لایان و یارمەتییان نەدا لە ستەمیاندا و درۆیان بۆ بەراست نەخاتەو،
ئەوا ئەو لە منە و من لە ئەوم و، ئەووە که دیتە سەر حەوز بۆ لام."^(۱)

کاتیکیش پیاویک پرسیاری لی کرد، "کام جیهاد باشتەرنە" وای وەلام
دایەو (ﷺ): "قەسەیه کی حەق، لەلای دەسەلاتدارنکی ستەمکاردا."^(۲)

لە گەڵ ئەمەشدا، دەشی موسلمان خۆی لە خراپەکارنک پیاوێزی بە
جوێنک قەسە نەرم، که نە شەرەاندنی بۆ باتل تێدا بێ، نە دانپێدانانی
و نە شیواندنی حەق لای خەلک و پوو سپیکردنەوێ نەم خراپەکارە لەلایان.
بوخاری و موسلیم لە دایکی باوەرداران عایشەووە خوا لی پازی بێ،
گێڕاویانەتەو: "پیاویک مۆلەتی وەرگرت بێتە لای پیغەمبەر (ﷺ)، ئەویش
فرموی: 'مۆلەتی بدەن خراپترین برای ھۆزە، یان کوپی ھۆزە' که چی
کاتیکی هاتە ژوورەووە قەسە نەرمی لە گەڵدا کرد، گوتم: 'نە پیغەمبەری
خوا، لە پێشدا نەوت گوتم، پاشانیس قەسە نەرمەت لە گەڵدا کرد؟' فرموی:

(۱) [الترمذي: ۲۲۵۹].

(۲) [النسائي: ۴۲۰۹].

'ئه‌ی عائیشه، به‌راستی خراپترینی خه‌لک نه‌وانه‌ن که خه‌لک وازیان لی دینن، له‌ ترسی خراپه و ناشووبیان!'"^(۱) "جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچ قسه‌یه‌کی باتلی له‌ گه‌ل ئه‌م پیاوه‌دا نه‌کرد که هات بو‌ لای، نه‌ وه‌سفی دا، نه‌ پیایدا هه‌لدا، نه‌ به‌شداریشی کرد له‌ ره‌وشتیکی ناشیرینیدا و، نه‌ پشتگیری کرد له‌ هیچ پر‌په‌وینکیدا، به‌لام به‌ پرووگه‌شی و کراوه‌یی له‌ گه‌لیدا هه‌لیکرد - که ره‌وشتی نازداری به‌رده‌وامی بوو (ﷺ) -، به‌شکوو کار له‌ دلی بکا گهر پاش ئه‌وه‌ نامۆژگاری و یاد‌ه‌ینانه‌وه‌یه‌کی ئه‌وی بیست و پێ گه‌یشت، سا له‌و دوو‌پرووی و ره‌وشت ناشیرینییه‌ رزگاری بکات".

به‌مه‌ش جیاوازی گه‌وره‌ی نیوان ئیداره‌دانی شه‌رعی، له‌ گه‌ل مه‌راییی و کاسه‌لیسی و دوو‌پرووی ده‌رده‌که‌وێت، که ئه‌مانی دی، سیفه‌تی دوو‌پرووانن.

۱۰- یێته‌ده‌بی به‌ران‌بهر به‌ خوا‌ی که‌وره و به‌ران‌بهر به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)

ئه‌وانن مه‌به‌ست به‌و فەرماشته‌ی په‌روه‌ردگار:

﴿قُلْ أِیُّدَیْنِی وَآیَاتِی وَرَسُوْلِی کُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُوْنَ﴾ [التوبه: ۶۵] «بلی ئه‌ری به‌ خوا و ئایه‌ته‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی گالته‌ ده‌که‌ن؟!»

هه‌ر ئه‌وانیشن که‌ خوا‌ی لیانی ده‌گیر‌یت‌ه‌وه که‌ وتویانه:

﴿یَقُولُوْنَ لَیْن رَجَعْنَا اِلَی الْمَدِیْنَةِ لَیْخْرِجَنَّ اِلَیْکُمْ مِنْهَا الْاَذْلَ﴾ [المنافقون: ۸] «ده‌لین: "سوێند بێ گه‌ر بگه‌ڕێنه‌وه مه‌دینه، بلندترین و به‌هێزترین، لاوازترین و نزمترین له‌وێ و ده‌ده‌رنیت."»^(۱)

هه‌ر ئه‌وانیش بوون به‌ نه‌ینی و چرپه‌چرپی ناو خۆیان کوفریان ده‌گوت و ده‌کرد، که‌چی پاشانیش: ﴿یَخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَلَقَدْ قَالُوا کَلِمَۃَ الْکُفْرِ وَکَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ﴾ [التوبه: ۷۴] «سوێند به‌ (الله) ده‌خۆن که‌ نه‌یانگوتوه، به‌راستیش قسه‌ی کوفریان گوتوه و له‌پاش موسلمان‌یت‌ییان کافر بوونه‌ته‌وه.»

ئێبن جهریر و ئێبن نه‌بی حاتیم و ئێبن که‌ثیر، به‌ چه‌ندان سه‌نه‌د گیرانه‌وه‌ی هاوشیوه و لێک نزیکیان سه‌باره‌ت به‌ هۆی دابه‌زینی هیناوه. یه‌ک له‌وانه: "پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وتاری ده‌دا، پیاویک له‌ دوور‌ووان گوتی: 'ئه‌گه‌ر راست‌گۆ بێ، ئیمه‌ له‌ گوێدرێژ که‌مترین' زه‌یدی کوپی ئه‌رقه‌میش خوا لێی پازی بێ، پێی گوت: 'ده‌ی سوێند به‌ (الله) به‌لێ، ئه‌و راست‌گۆیه‌ و تۆش له‌ که‌ر که‌متری'. پاشان ئه‌مه‌ی گه‌یانه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و کابرای دوور‌وو نکۆلی لێ

(۱) مه‌به‌ستیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و کوچه‌رانه.

کرد، پەرەرد گاریش ئەو نایەتە ی بۆ بەراستخستنهوهی زەید دابەزاندا.

هەر کەسێش لەم پۆزگاری ئێمەدا لە سیفەتی دوورپووان گلابی، دەبینی مەزنراگرتنی بۆ پەرەردگار و نایەتەکانی و پیغەمبەرەکی (ﷺ)، کەمە. تەنانت لەوانەشە بۆ خۆشی نوکتەگەلێک بۆ خەلک باس بکات، تەنیا بۆ پێکەنین، تیایدا دەلی خوا وای بە جبریل و ت و جبریل وای بە خوا و ت، بۆ خۆشی و پێکەنین! یان نایەتەکانی قورئان لە غەیری جیگە ی خۆیاندا بە کاردینێ، دیسان بۆ پێکەناندنێ خەلک. ئای چەندێک بەمە نزیک بۆتەو لەو وەسفە ی پەرەردگار کە دەفەرمووت:

﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا﴾ [الباقية: ٩] «وەختی بە شتێک لە نایەتەکانی ئێمەش بزانی، دەیکاتە مایە ی مەسخەرە و گالتهوگەپ.»

جا تەنیا کەمێکی لە قورئان لەبەرە، ئەوەشی لەبەریت، دەبینی یە کەم شت؛ بۆ دروستکردنی کەشی خۆش و پێکەنین و بەدرختنی ئیسکسووکی خۆی بە کاری دینێ!

دەشیت گالته بە سوننەتێک لە سوننەتەکانی پیغەمبەر (ﷺ) بکات، یان بەوانە ی کە کاری پێ دەکەن، لە کاتێکدا خودی خۆشی کەمتەر خەمە تییدا، وەک پێش و سیواک. چەندێک لە خەلکیش هەن سەرچەم ئەمانە دەکەن، لە کاتێکدا بەرپۆزووش دەبن و نوێژیش دەکەن و خوشیان بە موسلمان دەزانن! واش نازانم هیچێک هێندێ ئەمە نمونە ی ئەو فەرموودە ی پیغەمبەر (ﷺ) بی:

"بەراستی بەندە یە کە قسە یە کە دەکات لە توورە یی خوادا، کە هیچ

بایەخیکیشی پێ نادا، تەنیا بەو دەیانە دۆزەخموه." (١)

له‌ویش به‌دتر، ئه‌وه‌ی زیاد له‌ سیفه‌ ته‌ کانی دوو‌پووانیش پر‌وات و ناشکرا جنیو به‌ خوا‌یان به‌ دین بدات، ئه‌مانه‌ش زۆریان له‌سه‌ر نا‌ر‌پۆم لی‌رده‌، بۆ ئه‌وه‌ی وا نه‌زان‌رت‌پ له‌ دوو‌پووانن، به‌ل‌کوو به‌و جینیوانه‌یان، کوف‌ری پاش‌کاویان هه‌یه‌. له‌ شه‌ریعه‌ تیشدا مامه‌له‌ی دوو‌پووانیان له‌گه‌لدا نا‌کر‌ی، سوودیشی بۆیان نییه‌ که‌ بان‌گه‌شه‌ی موس‌لمان‌یتی ب‌که‌ن، یان ب‌ل‌ین له‌به‌ر توو‌په‌یی وامان کرد و وامان تووش د‌ی. ته‌نیا ته‌وه‌ی یه‌ک‌لا و به‌ر‌ای‌به‌ر و نه‌صوح به‌ هاته‌نه‌ج‌یی سه‌رجم مه‌رجه‌ کانییه‌وه‌، دادیان ده‌دات. خو گه‌ر ته‌وه‌ش نه‌که‌ن، له‌ بی‌باوه‌رانی مه‌که‌که‌ خراپ‌ترن که‌ بان‌گه‌شه‌ی ئه‌ویان ده‌کرد ب‌ته‌ کانیان له‌ خوا‌یان نزیک ده‌کاته‌وه‌، هه‌ر‌گیزش جینیویشیان به‌ خوا نه‌ده‌دا، به‌لام ته‌نیا بۆیه‌ ئاماژه‌م به‌م چینه‌ کرد که‌ ب‌ل‌یم، زۆر‌یک هه‌ن له‌م خه‌ل‌که‌ بۆ‌گه‌نه‌ سووک و چروو‌کانه‌ که‌ ه‌یشتا به‌ناه‌ق خو‌یان داوه‌ته‌ پال ئوممه‌ته‌ی نی‌سلام. بنه‌مای ئه‌م دیارده‌یه‌ش که‌ لی‌وه‌ی ده‌ره‌اتوه‌ و به‌م قو‌ناغ و حا‌له‌ گه‌یشتۆ، که‌م و لاواز مه‌زن‌پ‌اگر‌یه‌ بۆ سنووره‌ کانی خو‌ای گه‌وره‌ (سبحانه‌ و ته‌عالی).

باوه‌ردار مه‌زن‌پ‌اگر‌یه‌ هه‌یه‌ بۆ په‌روه‌رد‌گاری:

په‌روه‌رد‌گار ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ [الحج: ۳۲] «ئه‌وه‌ و هه‌ر که‌سیش مه‌زن‌پ‌اگر‌یه‌ بۆ درووشمه‌ کانی (الله) هه‌ییت، ئه‌وه‌ له‌ خواناسی و له‌خواترسی د‌ل‌انه‌وه‌یه‌.»

هه‌روا فه‌رمو‌یه‌تی:

﴿ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمَ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ [الحج: ۳۰] «ئه‌وه‌ و هه‌ر که‌سیش مه‌زن‌پ‌اگر‌یه‌ بۆ سنوور و هه‌ر‌مه‌ کانی (الله) هه‌ی، ئه‌وه‌ بۆی باشته‌ له‌لای په‌روه‌رد‌گاری.»

هەروەها (الله) لە مەزنراگری و رێژلێنانی پیغمبەرە کەیدا (ﷺ) فرمویەتی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ ٨ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿[الفتح: ٨-٩]

«بەراستی ئێمە تۆمان بە شاهی و مژدەدەر و ترسێنەر ناردۆ (٨) تا کوو باوەر بهێنن بە خوا و پیغمبەرە کە ی و مەزنی رابگرن و سەنگینی رابگرن و پاکی رابگرن و تەسبیحاتی بکەن سپێدان و ئیواران»

خۆ گەر یەکیەک لە ئێمە وەختیک لەم دونیایە دەردەچێ، جگە لە مەزنراگرییەکی راستالانە بۆ الله هیچی دیکە لە گەڵ خۆیدا نەبردبێ، ئومێدی خێر و سەلامەتی و بردنەوی لای خۆی حەقدا بۆ هەیە، وەک لە فرمودە کە ی هاوکۆکی بوخاری و موسلیما هاتوو سەبارەت بەو پیاوێ داوای لە منداڵەکانی کرد بیسووتینن و خۆلەمێشە کە ی بدن بە دەم باو. وەختیکیش پەروردگار گلێری کردووە و پێکی هێناوە و لێی پرسی: «بۆ وات کرد؟» گوتی: «لە ترسی تۆ، خۆشت باشتەر دەزانی»، پەروردگاریش لێی خۆش بوو. (١)

۱۶) رقبوونه له باوهرداران و ناوهراندنیان

وهك چون باوهردار رقی له ییباوهری و له پیده رچوون و سه ریچییه، دوو پرووش به دیتنی رهفتار به رزی و پاکی و چه سپانی ری راست، رقی هه لدهستی، چونكه نهوانه سیفه تگه لیکن دهنه ریگر لهوهی کۆمه لگه بیته مالی تالانی و لهوه ری نازادی ته ماع و، ناره زووه چلیس و پیسه کانی نهو. لیروهیه كه دوو پروو رقی لهو بانگخواز و چاکسازانهیه كه بانگی خه لک ده کهن بو ئهم به هیانه.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموئی:

"پشتیوانان جگه له باوهردار، كهس خوشی ناوین و جگه له دوو پرووش، كهس رقی لیان نییه؛ سا هه ر كهس خوشی بوین، خوا خوشی دهوی و هه ر كهسیش رقی لیان بن، خوا رقی لییه تی." (۱)

فه رمووشیه تی:

"نیشانهی ئیمان، خوشویستنی پشتیوانانه و نیشانهی دوو پروویش، رقبوونه له پشتیوانان." (۲)

به هه مان شیوه، هه ر كهس تانه له چینی هاوه لان بدا به ناوی سه ر خستنی ئالویه ته وه، نهوه كهوتۆته ئهم سیفه ته نیفاقییه وه.

هه ر بۆیه ده بینی دوو پروو زۆر لیته برآوانه كار ده كات بو بلاوه پیکردنی

(۱) [البخاري: ۳۷۸۳]

(۲) [البخاري: ۱۷]

خه لک له دهوړی باوهرداران و په تانديان لتيان:

• جارېک بهوهی خه لک له بهر ژوهنديگه ليکي دونيايي بيبه ش بکه،
گهر یتو پرو له بانگخوازن بکه و کاریگر بن به بانگه وازیه که یان:

﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ [المنافقون: ۷]

«نهوانن که ده لئین مهبه خشن به وانهی له دهوړی پیغه مبهری خوان با بلاوهی
لی بکه، خو گه نجینه کانی ناسمانه کان و زهوی هی خواهه، به لام دوو پروان
تیناگه.»

• جارېکیش به دروستکردنی گومان له سهر نییه تی باوهرداران. وهک له
فرموده هاو کو که که ی بوخاری و موسلیمدا هاتوه له نه بی مه سعو دوه:
"کاتیک نایه تی به خشین دابه زی حه مالیمان ده کرد - واته به پشت بارمان
به کری بو خه لک هه لده گرت، تا کوو شتی کمان بکه وړته ده ست که بیه خشین-،
جا پیاوړیک هات و به خشین کی گه وړه دانا. نه وانش (واته دوو پروان) گوتیان:
'ریابازه'. پیاوړیکش هات مه نیک به خشین دانا، نه مجار گوتیان: 'برا خو خوا
پیوستی به مهنه خیری نه مه نییه'. جا نه وه دابه زی:

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [التوبة: ۷۹] «نهوانه ی
که عهیب ده گرن له خیر که رانی باوهرداران و له وانه شی که ته نیا توانای خو یان
له ده ست دایه [به پنی توانای که می خو یان خیر ده که ن]، جا گالته یان پی
ده که ن، خوا گالته ی به وان کردوه و سزایه کی به تیشیشیان بو هیه.»^(۱)

• جارێکی دیش به گالته کردن به باوهرداران و وهسکردنیان به سیفه تگه لیک که شایه نترینی خه لک پیی، دووړووان خوینان. وه ک له غه زای ته بووکدا وایان کرد. له وهدا که ته فسیره کان گپراویانه ته وه له عبداللهی کوری عومه ره وه که پیاوړک له غه زای ته بووکدا گوتی: "نه مدیوه هیندی نه م قورنان خو ئانه ی خو مان زگبرسی و زمانبه درۆ و ترسنۆک له وه ختی پرووه پرووونه وهدا" پیاوړکیش گوتی: "درۆت کرد! به لام نه وه تو دووړوویت. سوئند بیت هه والی نه مه به پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده دم". جا نه مه گه شته پیغه مبهری خوا (ﷺ) و قورنان دابه زی. نه و جا کابرای گالته کهر خو ی هه لواسیبوو به پشتبهستی و شتره که ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) و خه لک به ردیان پیوه دها و نه ویش دیگوت: "نه ی پیغه مبهری خوا، ئیمه ته نیا گالته و گه پمان بوو". جا سه رنج بده چون نه م کابرای گالته که ره وه سفی کوچه رانی به سیفه تگه لیک کرد، که نه وان دوورترین و پاکترین لی، بگره سیفه تی مونا فیکان خوینانه، له درۆ کردن و ترسنۆکی و چاویرستی بو دنیا و زگپ کردن. سه رنجی به هانه که شی بده: "ئیمه ته نیا گالته و گه پمان بوو"، واته: نه م قسه یه شم هه ر وا بو خو شی و پابواردن کرد!

سا نه و نایه ته کامه بوو دابه زی؟

﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ [التوبه: ٦٥] «نه گه ریش لیان پیرسی، ده ئین ئیمه ته نیا گالته و گه پمان بوو، بلێ: "نه ری ئیوه به (الله) و به نایه ته کانی و پیغه مبه ره که ی گالته تان ده کرد؟"»

له کاتی کهدا کابرا ته نیا گالته ی به هاوه له کوچه ره کان کردبوو، به لام چونکه له رقی نایینه که یان گالته ی پچ کردن، وا په روه ردگار نه مه ی به وه دانا که گالته کردن بووه به (الله) و نایه ته کانی و پیغه مبه ره که ی، به فه رمایشتی پاشتریش، جوکی خو ی به سه ریاندا دا:

﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ [التوبة: ۶۶] «به‌هانه مه‌هینه‌وه، تازه ئیوه پاش ئیمان‌تان کافر بوونه‌وه.»

ئیسلام لی ناگه‌رێ شوێنکه‌وتوانی هه‌ر وا بیده‌نگ بن و ساویلکه و داماو، مونا‌فیکان و شیوه مونا‌فیکان گالته‌یان پێ بکه‌ن به‌ ناوی بیانووی پر‌وپ‌و‌چه‌وه، له‌ وه‌ختیکدا هه‌موو نه‌وه، ته‌نیا پالنه‌ری ر‌قبوون له‌ خوا و له‌ دین له‌ پشتییه‌وه‌یه‌تی. نه‌مجار در‌و‌کردن به‌ده‌م باوه‌ر‌دارانه‌وه و بوختانه‌لبه‌ستن بۆ شکاندنی شکو‌یان، وینه‌ی نه‌وه‌ی کردیان، کاتی‌ک تانه‌یان دا له‌ دایکی باوه‌ر‌داران عایشه‌ خوا لی‌ی ر‌ازی بی، بۆ نه‌وه‌ی شک‌وی پ‌غه‌م‌به‌ر‌شی (ﷺ) پێ له‌ که‌دار بکه‌ن و خه‌لکی له‌ده‌ور بره‌تی‌ن:

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [النور: ۱۱] «به‌راستی نه‌وانه‌ی بوه‌تانه‌که‌یان سازاند له‌ ئیوه، وامه‌زانن شه‌ری پ‌یوه‌یه‌ بۆ‌تان، به‌ل‌کوو نه‌وه‌ خ‌یره‌ بۆ‌تان. بۆ هه‌ر یه‌کی‌کیان نه‌وه‌ی کردوویه‌تی له‌ تاوان به‌شیه‌تی و، نه‌وه‌شی پ‌شکه‌ گه‌وره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو له‌وان، سزایه‌کی مه‌زنی بۆ هه‌یه.» که‌ عه‌بدو‌الله‌ی ک‌وری ئویه‌ی بوو، گه‌وره‌ی دو‌ور‌و‌وان.

"جا کاتی‌ک دو‌ژمن ده‌سته‌وه‌ستان ده‌بی له‌ پر‌وپ‌و‌ه‌ی ر‌استه‌وخ‌و، ده‌ست ده‌با بۆ سازاندنی ده‌نگ‌و و قسه‌ و قسه‌‌ل‌و‌ک و، پر‌ه‌وا‌ج‌پ‌یدان و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی، بۆ نه‌وه‌ی بتوانی له‌ر‌پ‌ه‌نگه‌ی نه‌وه‌وه‌ زه‌بر‌ن‌کی ده‌روونی له‌ کۆمه‌ل‌گه‌ بدات و، هه‌روه‌ها ر‌ای گشتی په‌رت‌و‌بلا‌و بکا و ب‌یشه‌ل‌ه‌ژینی و سه‌رقالی بکا به‌ شتی پ‌و‌چ و، له‌ که‌یسه‌ گر‌نگ و چاره‌نو‌وسیه‌کان لای بدات. چه‌کی ده‌نگ‌و‌کان، گه‌ل‌یک چه‌کی‌کی مه‌تر‌س‌یدار و و‌ژ‌ران‌که‌ره، که‌ ده‌ش‌یت به‌ کاره‌پ‌ن‌ری بۆ شی‌واندنی نا‌وبانگی تاکه‌ چاک و چاک‌سازه‌کان و، دو‌ور‌خ‌سته‌وه‌ی خه‌لک لی‌یان."

وا دیاره‌ زۆر‌ن‌ک‌یش له‌م کارانه‌ی دو‌ور‌و‌وان، به‌ره‌می ئیره‌ی‌بردنیانه به‌

باوه‌پداران. کاتیک ده‌بینن دلیان ئارامه و هه‌نگاوێان چه‌سپاوه و، به‌ تێپه‌رینی کاتیش له‌ واده‌ی خوا نزیکتر ده‌بنه‌وه که به‌هه‌شته و له‌لای دوو‌پرووان هه‌شتا نه‌گه‌رتیک بۆ راستگه‌رانی هه‌یه!

ئیتیر چۆن ناته‌قن که ببینن باوه‌پداران له‌وان به‌رزترن، چۆن ئاوات ناخوازن نه‌مانیش وه‌ک وان کافر بوونایه‌، بۆ نه‌وه‌ی هه‌مان چارنووسی نادیاران هه‌یه‌ که بۆ خۆیانیا‌ن داناوه‌:

﴿وَدَّوْا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ [النساء: ۸۹] «پێیان خۆشه‌ گه‌ر ئێوه‌ش کافر بن وه‌که‌چۆن نه‌وان کافر بوون و، ئیدی یه‌ کسان ببه‌نه‌وه‌».

هه‌شتا له‌م پڕۆژگاره‌ی خۆشماندا دوو‌پرووان ناویانگی بانگ‌خا‌زان و چاک‌سا‌زان و به‌رگه‌ریکارانی ئایینه‌که‌ی خوا له‌که‌دار ده‌که‌ن و ده‌شیوێنن. نه‌مانیش خۆ ناتوانن به‌رگه‌ری له‌ خۆیان بکه‌ن، چونکه‌ ده‌زگای راگه‌یان‌دنیان به‌ده‌ست نییه‌. سا شایه‌ن به‌ هه‌موو مو‌س‌لمانێکی ژیر نه‌وه‌یه‌ گو‌ڕپه‌یه‌لی نه‌و فره‌مایه‌شته‌ی په‌روه‌ردگار به‌:

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ [النور: ۱۲] «ده‌ی با وه‌ختیک بیستان، باوه‌پدارانی ژن و پیاو گو‌مانی باشیان به‌ خۆیان به‌ردایه‌ و بیانگوتایه‌ نه‌مه‌ بوختانیکی ناشکرایه‌».

هه‌روا نه‌و فره‌مایه‌شته‌ی دی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ [الحجرات: ۶] «نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌ناوه‌، نه‌گه‌ر له‌په‌ریده‌رچوویه‌ک هه‌واڵیکی گه‌رنگی بۆ هه‌نان، لی بکو‌ڵنه‌وه‌؛ نه‌وه‌کا زیان به‌ خه‌لکیکی بگه‌یه‌نن به‌نه‌زانی و ئیدی له‌وه‌ودوا په‌شیمان ببه‌نه‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی کردووتانه‌».

١٧- گه‌ران له‌دووی فیتنه

دوورپووان هه‌مان پرینگه‌ی فیرعه‌ونیان به‌کار هیتا، له‌بانگه‌شه‌کردنی نه‌وه‌دا که چاکسازان به‌شوین فیتنه و خراپه‌نانه‌وه‌ون، وه‌ختیک فیرعه‌ون له‌باره‌ی موسای پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه‌السلام) وتی:

﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ [غافر: ٢٦]
«به‌راستی من ده‌ترسم ئایینه‌که‌تان بگۆڕی، یان خراپه له‌سه‌رزوه‌یدا به‌رپا بکات.»

له‌کاتی‌که‌دا راستی نه‌وه‌یه، دوورپووان خۆیانن نه‌هلی فیتنه و خراپه‌نانه‌وه: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ [البقرة: ١١-١٢] «کاتی‌که‌ش پێیان بگوتی خراپه مه‌نینه‌وه له‌سه‌رزوه‌یدا، ده‌لێن: به‌راستی ئێمه ته‌نیا چاکسازین (١١) ئه‌ری به‌راستی نه‌وانن خراپه‌نێروه، به‌لام هه‌ست ناکه‌ن.»

ده‌یان‌ه‌وی موسلمانان لاواز بکه‌ن و وره‌یان پرپووخینن، تا‌کوو شکست به‌ینن و هیژ و پینگه‌یان نه‌می‌نی:

﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ﴾ [التوبة: ٤٧] «ئه‌گه‌ریش ده‌رپه‌چوونا به‌تیا‌تاندا، جگه له‌پو‌خه‌یه و گێه‌و‌کێشه، هیه‌چی دیان بۆ‌تان زیاد نه‌ده‌کرد و نیتوانتانیان ده‌شێواند. ئاشووبیان بۆ‌تان ده‌وی.»

گرفت نه‌وه‌یه هه‌ندیکه‌شیان زمانپارا‌ون: ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ [المنافقون: ٤] «ئه‌گه‌ریش بێنه‌سه و بلێن، گوێیان بۆ ده‌گری»، جا کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی

کاربگر دهبی پێیان: ﴿وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ﴾ [التوبه: ٤٧] «تياشتاندا هەن که زۆر گوێ بۆ ئەوان دەگرن»، لێدوانێکی جوانه، بگره تەنانهت شیوهشیان جوانه. لەو فەرموودهیه‌دا که بوخاری و موسلیم گێڕاویانه‌ته‌وه له زهیدی کوری ئەپه‌قه‌مه‌وه خوا لێی رازی بی، فەرمویه‌تی: «پیاوانێک بوون، جوانترینیک»^(١)، به‌لێ، ئاوها بوو شیوهیان، به‌لام کاتزایان کاتزای به‌د و پیس بوو!

دوو‌پروان سوورن له‌سه‌ر ئەوهی شه‌رعییه‌ت و په‌وایی به‌دن به‌ ئاشووبگێری خۆیان، له‌پێگه‌ی ئەه‌نجامدانی هه‌ندیک کاری باش و به‌کاره‌یتانی خه‌لکی باشه‌وه‌!:

ئه‌مه‌ش ته‌کنیکێکی زۆر مه‌ترسیدار و به‌لاوه‌ له‌م سه‌رده‌مه‌ی خۆماندا، که ده‌بی ئاگاداری بین و ئەوه‌په‌ری لێی وریا بین.

جا دوو‌پروان کارگه‌لێک ده‌که‌ن که به‌ پروا‌ه‌ت چاکه‌ و خزمه‌ت‌کردنی ئایینه‌، به‌لام ئامانجیان لێی ته‌نیا په‌رت‌کردنی باوه‌ردارانه‌:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ [التوبه: ١٠٧] «ئه‌وانه‌شی که مزگه‌وتێکیان بۆ زیانگه‌یاندن و بێباوه‌ری و په‌رت‌کردن له‌نیوان باوه‌رداران و، له‌ بۆسه‌ و چاوه‌پروانی‌کردنی ئەوانه‌دا بنیاتنا که پیشووتر جه‌نگی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان کردووه‌، سوێندیش ده‌خۆن که جگه‌ له‌ باشت‌ترین هه‌یجه‌مان نه‌ویستووه‌، خواش شاهیده‌ ئەوانه‌ درۆ ده‌که‌ن».

ئه‌وان مزگه‌وتێکیان درووست کرد، به‌لام ته‌نیا به‌ نیازێکی چه‌په‌له‌وه‌: زه‌ه‌ردان و بێباوه‌ری و دووبه‌ره‌که‌ینه‌وه‌ و، چاوه‌پروانی و بۆسه‌ و پالپشتی بۆ دوژمنانی

دیکەى ئىسلام! بۆ ئەوێ پرېزى باوەرداران پەرت کەن و لەو مزگەوتە کەياندا
کۆ ببنەوێ بۆ پىلانگىران لە موسلمانان!

پاشانىش چىيان کرد بۆ ئەوێ شەرعىيەت بەم مزگەوتەيان بەدەن؟

ئىبن کەئىر لە ڕاڤەى ئەم ئايەتەدا دەفەرموێ: "هەر وەها هاتن و داوايان
لە پىغەمبەر (ﷺ) کرد کە بچىت و لەو مزگەوتەياندا نوێژ بکات، بۆ ئەوێ
نوێژ کردنى ئەو لەوێ بکەنە بەلگە لەسەر چەسپاندن و جىگريوونى"، واتە بۆ
ئەوێ شەرعىيەت بەدەن بەم مزگەوتەى کە هەر گىز بە نىيازى خىر بنىاتيان نە نابوو.
بەلام پەروردگار پەردەى لەسەر هەلمالىن لای پىغەمبەرە کەى (ﷺ)،
نەک هەر نوێژى نە کرد تىايدا، بەلکۆو ڕووڤخاندىشى.

لەم ڕۆژانە شماندا پڕۆژەگەلى پىس و نابووت دەبينىن کە کۆمەلىک
رېکخراوى ئىدەوئەلتى دەگرەنە خۆيان، تەنیا هەولێ ڕووڤخاندنى خىزان و نانەوێ
دوژمنايەتییە لە نىوان ژن و مێرددا و خراپکردنى ڕۆلەکانە، تىکەل بەم ئەجىندا
و هەولانەشيان، هىندىک کارى "خىرخوازش" دەکەن و ئاگاشيان لەمەوێ کە
دەبێ فەرمانبەرەکانيان کەسانى موسلمان بن و سىماى پىاوياشى و ڕووالەلتى
ئىسلامىيان پىوێ بێ، فەرمانبەرى نوێژکەر و ژنە فەرمانبەرى بالاپۆش. هەموو
ئەمەش شەرعىيەت دەداتە ئەم دامەزراوانە و پڕۆژەکانيان و، وا دەکات گومانى
باشيان پى ببرى و خەلک لەوێ سارد دەکاتەوێ بەرپەرچى ئەو فیتنە و ئاشووبانە
بەدەنەوێ کە ئەمان بىلای دەکەنەوێ. دەشبینى ئەم فەرمانبەرە بەهەنەى ئەو بۆ
خۆيان دەهێننەوێ کە ئىمە لىرە تا لە تواناماندا بى خراپە لادەدەين و، لە رېگەى
ئەم دامەزراوانەوێ دەبينە هۆى زۆرىک لە چاکە و يارمەتى بۆ کۆمەلگە کانمان.
بەلام لە راستىدا ئەوان تەنیا ئامراز بەدەست ئەم رېکخراوە دوورپووانەوێ، بۆ
بىلۆکردنەوێ فیتنە و خراپەى خۆيان و وىزانکردنى کۆمەلگە موسلمانەکان
و سىپنەوێ ئايىن و ئاکار و فیترەتيان. دىسان هەر لەم ڕۆژانەى خۆماندا،

کۆمه‌لیک که‌نالی هه‌رچی‌په‌رچی هه‌ن که جگه له فیتنه، مه‌رامیکی دیکه‌یان نییه. ده‌بینی میوانداری بانگ‌خواریک ده‌که‌ن و قسانیک ده‌کا، دل نه‌رم بکاته‌وه و چاو بخاته فرمی‌سک، به‌لام پیش و پاشی به‌رنامه‌که‌ی نه‌و، هه‌مووی ریکلامی خراپ و لادهر و هه‌والی درۆ و نابه‌جییه. هه‌ندی‌کی‌ش له بانگ‌خواریان به‌لگه به‌وه ده‌هیننه‌وه که ئی‌مه سل له‌وه ناکه‌ینه‌وه هه‌ر مینه‌ره‌یک به‌کار به‌ئینین بۆ که‌یان‌دنی بانگه‌وازی چاک، به‌لام نه‌وان به‌وه، شه‌رعییه‌تیکیان داوه به‌م که‌نالانه‌ی لانکه‌ی فیتنه و فه‌ساد و، بابه‌ته‌که‌یان لای خه‌لکی عه‌وام و ساده نه‌رم و ئاسایی کردۆته‌وه و، رقبه‌ونه‌وه‌ی گه‌رم و تیژی خه‌لک له‌باره‌ی خراپه‌یانه‌وه، سارد و خامۆش ده‌که‌نه‌وه.

ئه‌ری نابینی پیغه‌مه‌ری خوا (ﷺ) چ هه‌لۆ‌ستیک‌ی روونی له هه‌مه‌به‌ر مزگه‌وتی ضی‌را‌دا هه‌بوو؟ کاتیک زانی سیسته‌می نه‌م مزگه‌وته له‌سه‌ر خراپه‌ی دا‌رێ‌ژ‌را‌وه، نه‌یفه‌رمو‌وه: من نو‌رێ‌ژی تیدا ده‌که‌م و هه‌ر هه‌لیک ده‌قۆ‌زمه‌وه، به‌شکو‌و جادووی جادوویاز به‌سه‌ر خۆیدا به‌ئینه‌وه و بانگه‌وازی خۆم به‌چه‌سپنم له‌و جی‌گه‌یه‌وه که نه‌وان واده‌زانن پرۆ‌ژه‌ی خۆیان ده‌به‌نه‌ سه‌ر، وای نه‌فه‌رمو (ﷺ). خاوه‌نی بانگه‌واز، ژیر و نه‌فسبه‌رزه. بانگه‌وازییه‌که‌ی خۆی له‌وه ده‌پارێ‌ژی بک‌رت‌ته‌ چه‌ش^(۱) و داوێ‌ک، خراپه‌کاران بۆ رازاندنه‌وه‌ی باتلی خۆیان به‌کاری یێ‌ن.

نمونه‌ی نه‌و فیتنه‌یه‌ش که دو‌ور‌و‌وان و یستی‌ان لی‌یه‌تی له‌م پرۆ‌ژانه‌دا: هه‌ولی هیشته‌وه و جی‌گیرکردنی حا‌له‌تی په‌رتی و لی‌ک‌جیا‌وازی موس‌لمانان و ئومه‌ته‌که‌یان. وه‌ک چۆ‌ن په‌روه‌رد‌گار وه‌سفی ها‌وه‌لانی مزگه‌وتی ضی‌را‌ری کرد که وستی‌ان له‌وه‌یه ﴿وَتَفَرِّقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [التوبه: ۱۰۷] «جیا‌وازی خسته‌نه‌ ناو با‌وه‌ر‌دا‌ران»، له‌و پێ‌نا‌وه‌شدا دروشم‌گه‌لی پیش‌خستن و پی‌رۆ‌زکردنی نیشتمان به‌کار دی‌نن، له‌بری (إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً). که له‌ راس‌تیدا ته‌نانه‌ت نیشتمان‌ه‌کانیش

(۱) نه‌و خۆ‌را‌که‌ی به‌ قولا‌پی ماسی و جو‌ره جیا‌وازه‌کانی ته‌له‌وه ده‌کریت.

به‌سه‌لامه‌تی نه‌ماونه‌ته‌وه بۆ خه‌لکه‌کانیان، به‌لکوو کراونه‌ته ئامراز و به‌هانه‌ی به‌تالان‌بردنی سامانی موسلمانان به‌ناوی به‌رژوه‌ندیانه‌وه و، دوورینه‌وه‌ی ده‌می هه‌ر موسلمانیک و له‌ناو‌بردنی به‌ناوی پاراستنی ئاسایشی نیشتمان‌ه‌وه.

پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، جه‌ختی توندی کردۆته‌وه له‌ تاوانی په‌رتکردنی نێوان موسلمانان و، برپنه‌وه و به‌شبه‌شکردنی جه‌سته‌ی ئوممه‌ت له‌سه‌ر بنه‌ماگه‌لیکی نه‌فامی، فه‌رمویه‌تی:

"به‌راستی په‌روه‌ردگار لووتبه‌ریزی نه‌فامی و شانازیکردنی به‌باوو‌باپیران له‌ناوتاندا سه‌ریوه‌ته‌وه؛ باوه‌رداریکی له‌خواترس، یان خراپه‌کاریکی نه‌گه‌ت و مآلوێران. ئێوه نه‌وه‌ی ئاده‌من و ئاده‌میش له‌ گه‌. ده‌سا پیاوانیک ده‌ست هه‌لده‌گرن له‌ شانازیکردنیان به‌ خه‌لکانیکه‌وه، یان په‌روه‌ردگار ده‌یانکاته پشکیک له‌ سووته‌مه‌نی دۆزه‌خ، یان به‌لای په‌روه‌ردگار ه‌وه سووک و چروو‌کتر ده‌بن له‌و قالۆنچانه‌ی به‌ لووت، پیسی پāl ده‌نین." (۱)

جا خه‌لکیک هه‌بوون شانازیان به‌ به‌هاگه‌لیکه‌وه ده‌کرد جگه‌ له‌ ئیسلام، وه‌ک خۆدانه‌پāl باوانیک که‌ له‌سه‌ر کوفر مردوون. شانازیان به‌ نه‌ژاد، یان ده‌وله‌مه‌ندی، یان پێگه‌ی نه‌وانه‌وه ده‌کرد. سا ئه‌ویش (ﷺ) پ‌روونکردنه‌وه‌ی به‌وه دا که‌ ئه‌م شانازیکردنه‌، له‌لای (الله) ده‌یته‌ مایه‌ی سووکبوون، به‌جۆرێک کابرای شانازیکه‌ر که‌مه‌تر بێ له‌و میروانه‌ی پیسی پāl ده‌نین و وه‌پیش خۆیانی ده‌ده‌ن. تاوانی ئه‌م خه‌لکه‌ شانازیکه‌ر و سنگده‌ر په‌رپه‌نه‌ ئه‌وه‌یه، به‌هاگه‌لیک به‌رز ده‌که‌نه‌وه که‌ له‌ ئایینی خوادا هه‌یج سه‌نگیکی نییه‌، بگه‌ر گه‌ر ته‌شه‌نه‌ به‌سه‌نیت، مایه‌ی په‌رتبوون و ئاشووبنه‌وه‌ی ناو موسلمانانیشه‌. به‌ هه‌مان شێوه‌ له‌م پ‌رۆژانه‌ی ئێمه‌شدا، هه‌ر که‌س به‌هایه‌ک به‌رز بکاته‌وه که‌ له‌ شه‌ریعه‌دا به‌ها نه‌بێ و له‌به‌رچاو نه‌گیرێ، ئه‌ویش له‌وپه‌ری سووکیدایه‌ به‌لای په‌روه‌ردگار ه‌وه.

(۱۸) دل‌په‌قی له ئاست قورئاندا

ئەم سیفەتەش -وەک سیفەتەکانی دیکە ی دوورپوویی- پێوەستی بە گومانکردن له نایینی خواوە هەیە:

﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ [الإسراء: ۴۵ - ۴۶]

«کاتیکیش قورئان دەخوینیتەوه، پەردەیه‌کی داپۆشەر و تۆکمە دەخەینە نێوان تۆ و ئەوانەوه که باوەریان بە دواپۆژ نییه (۴۵) هەر‌وا پەردە‌گە‌لیک دە‌ده‌ین بە‌سەر دڵە‌کانیاندا له‌وه‌ی لێی تێبگە‌ن و، قورسیش دە‌خە‌ینه‌ گۆیە‌کانیانە‌وه.»

ئەم ئایەتەش له بنه‌په‌تا سه‌باره‌ت به‌ بیا‌وه‌پان دابه‌زیوه، به‌لام پێ‌وه‌ندی نێوان ئەو دوو شته‌ به‌ده‌ر ده‌خات.

په‌روه‌ردگار له‌باره‌ی ئەو په‌قی و داخ‌را‌نه‌وه که پێ‌گه‌ری پامانی قورئان له دوورپووان ده‌کات، ده‌فه‌رمووت:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۸۲]، «ئە‌ری له قورئان پانامین و ورد نابنه‌وه، که گه‌ر لای غه‌یری په‌روه‌ردگار‌ه‌وه بوایه، جیا‌وازی و دژیه‌کی زۆریان تیدا ده‌بینییه‌وه.»

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: ۲۴]، «ئە‌ری له قورئان پانامین و ورد نابنه‌وه، یان دڵانی‌ک قفلی خو‌یا‌نیان لێ دراوه و به‌سه‌ریانە‌وه‌یه.»

ئای چ په‌قییه‌کیش بێ په‌قی دلی دوورپووان! ده‌هاتنه‌ دانیشتنه‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) و گو‌یا‌ن له قورئان ده‌بو له‌ زاری ئە‌وه‌وه به‌ ته‌ر و تازه‌یی

و، نهویش راسته وخو له جبریلی نه‌مینه‌وه و له خوای بلند و به‌رزوه (جل جلاله)، هیچ سودیکشی پی نه‌ده‌گیانندن و کیوه زیلی کوفری هه‌ل‌ر‌اوی ناو دلیانی نه‌ده‌بزواند:

﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ [المائدة: ۶۱] «کاتیکش دینه لاتان ده‌لین: "باوه‌رمان هیناوه"، که به‌پراستی به‌بیباوه‌پی هاتوونه‌ته ژوور و چوونه‌ته ده‌ریشه‌وه و خواش زاناره به‌وهی ده‌یانشارده‌وه.»

به‌ل‌کوو سه‌ریان که کاتیک ده‌ر‌چوووون لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، پاش نه‌وهی نایه‌تی قورئان و دانایی سوننه‌تیان بیستبوو، نه‌وجا گیزگیز ده‌یانپرسی له هاه‌وه‌لان: نه‌وه تو‌زیک له‌مه‌وپیش چی گوت؟

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ [محمد: ۱۶] «هه‌شیانه گوی ده‌گری بو تو هه‌تا کاتیک ده‌رده‌چن له‌لات، به‌وانه ده‌لین که زانستیان پی دراوه: "نه‌وه هه‌ندیک له‌مه‌وپیش چی گوت؟" نه‌وانه‌ن خوا مو‌ری داوه له دلیان و شوین ئاره‌زوویان که‌وتوون.»

له‌به‌ر نه‌وبه‌ری بینا‌گایان، له هیچ حالی نه‌بووون، یان له‌وانه‌یه وه‌ک گالته‌پیکردن و به‌که‌مگرتن وتیبتیان؛ وه‌ک بلئی ئیمه ژور بایه‌خ به‌قسه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناده‌ین و گوئمان لی نیه.

بگه‌ شه‌رمیشیان له‌م دل‌ره‌قییه‌یان نه‌ده‌کرد:

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هِذِهِ إِيمَانًا﴾ [التوبة: ۱۲۴] «کاتیکش سو‌ره‌تیک داده‌به‌زت، هه‌یانه که ده‌لئت: "نه‌ری کامتان ئیمانی به‌مه زیادی کرد؟"»

هەر دەلێی لەپێشچاومه لەناو خۆیاندا له یه ک دهپرسن: "ئه‌ری خوا نالێت قورئان ئیمان زیاد ده‌کات؟! ئه‌ری خۆ دیومانه‌ ئهم کۆمه‌له‌یه (واته: هاوه‌لان) ده‌گرین و وره‌یان به‌رز ده‌بێته‌وه‌ وه‌ختیک قورئانیان گوێ لێ ده‌بێ! ده‌ی توخوا فلان که‌س، تو ئیمانته‌ پێی زیادی کرد؟" ئه‌ویش ده‌لێ: "نا به‌خوا" کابرای پرسیار که‌ریش ده‌لێ: "ده‌ی به‌خوا منیش!"

په‌روه‌رد گاریش وه‌لامی ئهم پرسیاره‌یان ده‌داته‌وه‌: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿[التوبه: ۱۲۴ - ۱۲۵] «جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هێناوه‌، ئیمانی زیاد کردن و مژده‌ ده‌به‌خشنه‌وه‌ پێی (۱۲۴) به‌لام ئه‌وانه‌ی نه‌خو‌شی له‌ دلێاندایه‌، پیسی بۆ پیسییان زیاد کرد و مردیش به‌یباوه‌ری.»

له‌ گه‌لمدا لهم په‌قییه‌ی دلێان رابمێته‌! ئه‌و قورئانه‌ی که‌ر دابه‌زیایه‌ته‌ سه‌ر کیۆنک، ملکه‌چی ده‌کرد و شه‌قی ته‌ی ده‌برد له‌ ترسی (الله)، بۆ دوو‌پووانی سته‌مکار، جگه‌ له‌ گومان و دو‌ران هیچی زیاد نه‌کرد!

وریا به‌ برام که‌ به‌شت لهم ئایه‌تانه‌دا هه‌بێ! زۆرێک له‌ خه‌لک پۆژه‌که‌یان به‌ پێکردنی ده‌نگی قورئانه‌خو‌ننیک ده‌ست پێ ده‌که‌ن، پاشان چه‌ند خوله‌ک دوا‌ی ئه‌وه‌، زۆریان که‌م، ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و گۆرانییانه‌ی بانگ بۆ تاوان و خراپه‌ و سه‌رپێچی (الله) ده‌که‌ن. له‌وانه‌شه‌ به‌و جو‌ره‌ی دلێ له‌ گه‌ل ئهم گۆرانییانه‌دا ده‌بزو‌یت و کاردانه‌وه‌ی بۆی هه‌بێ، که‌ به‌و جو‌ره‌ له‌ گه‌ل ئایه‌ته‌کانی قورئاندا ئاوا کاردانه‌وه‌ و بزوانی نه‌بوو‌ی. سا ئایا ئه‌و قورئانه‌ی گو‌تبێستی بوو، گه‌یشه‌ دلێ؟ ئایا ئایه‌ته‌کانی (الله) ئیمانی زیاد کرد و، پرووی گه‌ش و مژده‌به‌خشی پێ دا؟ دلێ له‌رزی و بوویه‌ شیفا و میهری خوا‌یی بۆی؟ وه‌ک چۆن په‌روه‌ردگار وه‌سفی حا‌لی باوه‌رداران ده‌کا وه‌ختیک قورئان ده‌بیستن؟ پاشان که‌ر هه‌ر یه‌کێک له‌مانه‌شی ده‌ست که‌وتبێ و چه‌شتبێ، دلێ قبو‌ولی

ده کا پاشی وی، گۆببستی شتیکی پیچهوانه ی قورئان بی؟

دلرەقتر لەمانەش، ئەوانه ی ناویانگییان بەوه دەرکردوو خاوەن دەنگی جوان و نایابن، هەر یه کێکیان له یه ک له مزگەوتە هەرەگەرەکاندا پێشنوێژی بۆ موسلمانان دەکا، پاشانیش دەیبینی دۆستایهتی تاوانباران دەکا و شەرعیهت به ستهمکاران دەدا! یان دەیبینی به ناشکرا ده‌لێ: په‌شیمانم که پێشتر گۆم له گۆرانی نه‌گرتوه! خۆزگه ئاواتی ئەوه بوایه پێشتری ژیانی ته‌نیا یه‌ک هه‌لوێستی له سه‌رخستنی ئیسلامدا هه‌بوایه!

په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: "زۆرینه‌ی دوو‌رووانی ئوممه‌ته‌که‌م، قورئان‌خوێنه‌کانین."^(۱)

مه‌ناوی له‌ را‌قه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه‌دا ده‌فه‌رمووی: "واته: ئەوانه ی ته‌ئوبلی ده‌که‌ن به‌ جگه‌ واتای راستی خۆی و، له‌ جگه‌ جی‌گه‌ی خۆیدا دا‌یده‌نین" پاشان ده‌فه‌رمووی: "عه‌طاء فه‌رموویه‌تی: 'وریا بن له‌ قورئان‌خوێنان و وریای منیش بن له‌ گه‌ڵ وانا. سو‌تند بی، گه‌ر له‌ گه‌ڵ کامه‌یاندا که‌ زۆرتین دۆستایه‌تی بۆم هه‌یه، بکه‌ومه‌ نا‌کوکی له‌ سه‌ر هه‌نارێک، من ب‌لێم شیرینه و ئەو ب‌لێ ترشه، بی‌ترس و دل‌پاک نیم ل‌یی که‌ هه‌ول‌ی پرشتنی خوێنم بدا له‌ لای ده‌سه‌لاتدارێکی سته‌مکار!"، واته‌ یه‌ کێکیان له‌ سه‌ر هه‌یجترین هۆکار، خراپترین دو‌ژمنایه‌تی به‌ریا ده‌کا.

تا ئەو‌ێ که‌ مه‌ناوی ده‌فه‌رمووی: "هه‌ر بۆیه‌ ده‌یبینی یه‌ کێکیان لو‌وتبه‌رز ی به‌سه‌ر خه‌ڵکدا ده‌کا و به‌سووکی سه‌یریان ده‌کا و پرویان ل‌ی تال ده‌کا، وه‌ک ب‌لێ منه‌تیان به‌سه‌ردا ده‌کا به‌ دوو پرکات نو‌رێژیک که‌ زیاد له‌وان ئەم هه‌یبی، یان وه‌ک ب‌لێ لای خواوه‌ نووسراوێکی بۆ هات‌ی به‌ چوونه‌ به‌هه‌شت و پارێزران له‌ ناگر، یان وه‌ک ئەوه‌ی د‌ل‌نیا بی له‌ به‌خته‌وه‌ری و بردنه‌وه‌ی خۆی و،

نەگبەتی و دۆرانی سەرجم ئەو خەلکەي دی. کەچی پاش ھەموو ئەو ھەش، دەبینی بەرگی خۆبە کە مزانان لەبەر دەکا و خۆی دەمرئێ، کە لە پراستیدا ئەو جۆرە بەرگ و خۆمراندنە، لە گەڵ لووتبەرزی و زلفیزیدا نایەتەو و بگرە دژیشیەتی، بەلام خۆ کوێر نابینی."

ئەم وشە ئالتوونیانەي "مەناوی"ش باسی چەندین سیفەتی دوورپووانی تێدايە: دلێرەقی لە ئاست قورئان، ناخۆشکردن لە دۆژمنايەتیدا، گەرەبەینی چاکە و پەرستشی خود، ئەرخەیانبوون لە سزای خوا و پیاکردن بە پرواڵەتی خۆبە کە مزانانەو. بەداخەو کە ھەموو ئەمەش وەک مەناوی فەرمووی، لە خەلکێکدا ھەبێ کە قورئانیان خوێندۆتەو و بگرە لەو ھە پشکێکیان لە زانستیش پێ درایی! سا پەنا بە خوا لەم وەسف و حالە.

پێغەمبەرمان (ﷺ) فەرموویەتی: "نموونەي ئەو دوورپووانی قورئان دەخوێنیتەو، نموونەي ریحانە؛ بۆنی خۆشە و تامی تالە."^(۱)

جا ئەمە نموونەي ئەو دوورپووانی کە زۆریش قورئان دەخوێنیتەو بەلام کاری پێ ناکا و دلێ بۆ ئیمان ناسولحی، لەپیش خەلکیشدا وا دەنوێتی ئیماندارە. خەلکیش لە گەڵ ئەو ھەدا، ھێشتا قورئان خوێندنی ئەویان پێ خۆشە. ئیدی بەم حالە وەک ریحان وایە، کە بۆنێکی خۆشی ھەیە بەلام تامی تالە، بۆنی خۆشی وێنەي قورئان خوێندنیەتی، تامی تالیشی وێنەي دوورپووانی کەي.

۱۹- به‌که‌مگرتنای تاوان و به‌زۆرگرتنای چاکه

وه‌ختیک دوورپوو گومانی له‌ ئایین هه‌یه، نیتەر هه‌ر چاکه‌یه‌ک که بیکات، قه‌باره‌ی گه‌وره‌تره‌ له‌ ئیمانی لاوازی نه‌و، گه‌ر نه‌سله‌ن ئیمانی‌ک بوونی هه‌بێ. بۆیه‌ نه‌م چاکه‌یه‌ی خۆی زۆر به‌ گه‌وره‌ ده‌بینی، به‌لام تاوان؛ چونکه‌ نه‌و به‌ قینیی به‌ گه‌وره‌یی نه‌و خواجه‌ نییه‌ که‌ سه‌رپێچیی ده‌کات، ئیمانی ته‌واوی به‌ ناگرێک نییه‌ تێیدا نه‌شکه‌نجه‌ بدری له‌سه‌ر سه‌رپێچیی که‌ی، سا به‌چووک له‌ تاوانی خۆی ده‌پوانی، با شاخه‌کانیش لێی بینه‌ پرووخان! ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ [الأنعام: ۹۱]، «به‌پراستی نه‌وانه‌ پێژ و پێگه‌ی پراستی خایان لا نه‌بوو.»

دوورپوو له‌مه‌دا له‌سه‌ر پێگه‌ و پێبازی کابرای خاوه‌ن دووباخه‌که‌یه، که‌ فربوی خوارد پێیان و بوغرا بوو و گوتی: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ [الکھف: ۳۶] «وا نازانم قیامه‌تیش هه‌لبستی و گه‌ر بشکه‌رپێترمه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارم، هه‌شتا له‌مه‌ش باشتەر ده‌بینمه‌وه‌ له‌وی.»

نه‌وی دیش که‌ گوتی: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسَىٰ﴾ [فصلت: ۵۰] «وا نازانم قیامه‌ت هه‌لبستی و گه‌ر بشکه‌رپێترمه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارم، من له‌لای نه‌و باشتینه‌که‌م [به‌هه‌شت] بۆ هه‌یه.»

﴿وَلَئِنْ رُدِدْتُ﴾ و، ﴿وَلَئِنْ رُجِعْتُ﴾، به‌هه‌شت "ئه‌مه‌ نه‌گه‌ر هه‌بی" نه‌مان گه‌رتییان کردوه‌! ئاوايه‌ دوورپوو. که‌میک چاکه‌ی ده‌بی بۆ نه‌وه‌ی به‌جێته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ "ئه‌مه‌ نه‌گه‌ر هه‌بی"، به‌لام بلی ژیان و مردنی بۆ (الله‌ی په‌روه‌ردگاری جیهانیان بی؟ نا! ده‌ی نه‌م چاکه‌یه‌ و چه‌ندقاتی نه‌ویش سوودی

پێ ناگەینە، مادەم گومان لە دڵیدایە.

حەسەنی بەصری دەفەرمووی: "باوەردار چاکە کاری و ترسی کۆ کردۆتەو، دوورپویش خراپە کاری و بێترسی کۆ کردۆتەو".

واتە: باوەردار چاکترین کردەو، گەلێکیشی هەیە، لە گەڵ ئەوێشدا هێشتا لە ترس و بیمی سزای خوادا ئێواره و بەیانی دەکاتەو. لە کاتیکی دوورپویش خراپترین کردەو، گەلێکی وەپیش داو و لە گەلێشیدا بێترسە لە ناگر، کۆرە جاری وایە فشەش دەکا، دەڵێ: "پیش تۆ دەچمە بەهەشتەو!"

هەندێک دۆخی دیکە، دوورپویش بەو بەهەنە بۆ وازنەهێنانی لە تاوان دینیتەو، کە گومانی باشی بە خوا هەیە. حەسەنی بەصری دەفەرمووی: "ئیمان بە ئاواتخواستن و ئومیدبازی نابێ، بەلام ئەوێە لە دڵدا بگیرسیتەو و کردەو پشتراستی بکاتەو. بەراستی خەلکیک ئاواتی لێخۆشبوونی خوا بە سەرگەرمیدا بردبوونی، هەتا ئەوێ لە دنیا دەرچوون و تاقە چاکەیه کیشیان لە گەڵ خۆدا نەبرد و هەر دەیانگۆت: 'ئیمە گومانمان بە خوا باشە، ئومیدمان بە خوایه،' درۆشیان کرد! گومانیان گەر بە خوا باش بووایە، کردەوشیان باش دەبوو".

ئاواتی لێخۆشبوون بەبێ کردەو، هەر ئەوێە کە تانە ی پێ دەدرێ لە دوورپووان و خەتیک شوورا کە لەنیوان ئەوان و باوەرداراندا لێدەدرێ:

﴿وَعَزَّزْتُكُمُ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَعَزَّزْتُكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ [الحديد: ۱۶]
«ئومید و ئاواتەکان فزیوی دان، هەتا ئەوێ فرمانی خوا هات و هەروا شەیتانی بوغرا و فزیوخواردوو، ئێوێشی بوغرا کرد و فزیو دا.»

عەبدوللای کۆری مەسعود خوا لێی رازی یی دەفەرمووی: "باوەردار تاوانەکانی وەها دەبینی، وەک ئەوێ لە ژێی کێوێکدا دانیشتی و بترسی بەسەریدا برووخی. خراپە کاریش تاوانەکانی وەک میثوولەیه ک لێ دەروانی،

نزیکى لووتى بێتهوه و به دهست باوهشیێنکى بکا و دوورى بختهوه.

راستیشى فەرمووه! چەند خەلک دەبینى سەبارەت بە پەروردگار قسەى نالایەق دەکەن، یان غەیبەت و تانەبازی، ئەوجا یەکیکیان دەڵێ: "أستغفر الله" و گێلگێل پێدەکەن! چۆن بڵێ ئەو ئیستیغفارکردنەى سوودیکی بۆی هەبێ!

بوخارى لە ئەنەسى کۆری مالیکهوه گێراوتییهوه که فەرموویهتی:

"ئێوه کارى وا دەکەن لە چاوی خۆتاندا لە موو باریک و سووکتەر، ئێمه دەورانی پیغه مبهەر (ﷺ) لە تاوانه زله و ملشکینه کان ههژمارمان ده کرد."

"لە موو باریکتر" واتە بچووکتەر لە موو، واتە ئەسلەن بایەخى بۆ دانانی. (۱)

ئەنەس خوا لێی رازی بێ ئەمەى بە تابیعین فەرموویی، که تابیعین و لەو فەزل و چاکیهەدان که تییدان، چى دەگوت گەر پرووى دەمى لە خەلکی دەورانی ئێمه بکەردایه، که خۆیان لە تاوانى گەوره و فەوتینەر گەوزاندۆ و میشیکیش میوانیان نییه؟! (الله المستعان).

لە سەردەمى بەربلاوی توپه کۆمه لایه تییه کانیشدا، دەشیته یه کیلکمان قسەیه ک بنووسێ، یان وێنهیه ک بلۆ بکاتهوه، یان کۆمینتیک بدا، لایکیک یان شهیری بلۆکراویه ک، لەوهشدا ناوړنک بۆ لایه نی شه رعیبوون و نه بوونی کاره کمى نه داتهوه، که لهوانه یه لیکه وته خراپه کانی ههتا پاش مردنیشی بمیتهوه.

بەرپراستی که سینک بکهوێته سه ریپچییهوه، به فاسیقه کانی به نی ئیسرائیل چووه که خوا له باره یانهوه فەرموویه تی ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ﴾ [الأعراف: ۱۶۹] «جا پاشینانیک پاش وان هاتن و جیان گرتنهوه و پەرتووکیان

بەمیرات بۆ مایهوه، که مال و بابەتی ئەم نزم و نزیکەیان [دوێنا] دەوێت و وەرده گرن، دەشڵێن لیخۆشبوونمان بۆ وەرده چیت، ئەگەریش مایێکی تر هەر وێنە ی ئەوهیان بۆ بیست، دیسانەوه وەری دەگرنەوه.»

ئەوان تاوانیان دەکرد جار لەدوای جار و، دەستیشان لی هەلنەدەگرت و لەگەڵ ئەوهشدا دەیانگۆت: "خوا لیمن خۆش دەبی!"

هەسەنی بەصری دەفرمووی:

"باوەردار ئەوهیه که دەزانیت ئەوهی خوا فرموویەتی، هەر ئەوهیه که فرموویەتی. باوەردار باشتەین کردەوهی هەیه لەناو خەلکدا و زۆرتەین تریش لەناویاندا، گەر شاخێک سامان ببەخشیت هێشتا ئەرخەیان نییه؛ مەگەر بە چاوی سەر ببینیت -واتە بەهەشت ببینی پۆژی دوایی و بزانی که دەچیتە ناوی-. هەتا چاکی و پاکی و پەرستیشی زیاد بکات، تریشی زیاد دەکات، پێ بە پێ. دەلی: پزگارم نابێ! پزگارم نابێ! دوورپووش دەلی: خەلک زۆرن -واتە: منیش یەکیکم لەو خەلکە زۆرە و بەرۆکی من هەروا ناگیرێ و سزا بدرم- و خوا لیم خۆش دەبی، ترسمان نییه. کردەوهی شەرە و ئاوات بەسەر خواوە دەخوای."

باوەردار دەزانێ وەختیک خوا فرموویەتی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ [النساء: ۱۲۳] «هەر کەس هەر کارێکی خراب بکا، تۆلە ی پێ لی وەرده گیریتەوه».

ئەوهی خوا فرموویەتی هەر ئەوهیه که فرموویەتی، وەختیکیش فرموویەتی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ [الزلزلة: ۸] «هەر کەس قورسایێ میروولەیه کیش خراپە بکا، دەیبینیتەوه» هەر ئاوایه که فرموویەتی. سا ئەرخەیان نییه لە سزای (الله) مەگەر بەهەشت بەچاوی خۆی ببینی پۆژی قیامەت. هەرگیز ناگیرێ بگاتە قوناغیک که تێیدا بلی: "من باشتەین و بەهەشتم لای پەروردگارم بۆ دانراوه بەو بالانسە چاکەیهی که کردوومه،

با پاش وی هەرچی تریشم لە دەست قەومایێ "ناکرێ گالتهی به تاوان بیت، بەلکوو جگه له ترس، هیچی بۆ زیاد نایێ؛ ئەمەش پەنگدانەوێ مەزنراگرتیەتی بۆ پەرورەدگاری.

ئەم فەرمايشتهی هەسەن، دژایەتی لە گەڵ ئەویدا نایێ کە باوەردار دڵی به چاکەیی خۆی خوش دەبێ و، هەست دەکات پەرورەدگار وستی خیری پێی هەیه وەختیک بە کاری هیناوه له کارگەلیکی چاکدا.

ئەم سیفەتەش له به که مگرتنی تاوان و به گەورەبینینی چاکە، لەم پۆژگاری خۆماندا گەلیک لەناو پۆلەیی موسڵماندا بەریلاوه. تەنانەت هەست دەکەیی هەندیکیان مننەت بەسەر (الله) دا دەکەن به کردەوه کانیان!

﴿قُلْ لَا تَتَمَوْا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ [الحجرات: ۱۷] «بێژە منەتی موسڵمانبووتان بەسەرما مەکەن، بەلکوو خوا منەت بەسەر ئێوەدا دەکا که پێنوتنی کردوون بۆ ئیمان، ئەگەر ئێوە راست بکەن»، با هەموو خۆنەرێکیش نه فسی خۆی بپشکنیت، ئاخر ناشێ تۆ له هاوێلانی پیغه مبهەر (ﷺ) زیاتر ئومیدی به ههشتت هه بێ و که متر له ناگر بترسی!

پاپرسییه کمان پێشتر کردبوو بۆ هۆکاره کانی کهوتنه تاوانهوه، لهسەر شیوهی چهند دهربرینیك که بهشداربووی پاپرسییه که به ههلبژاردن پیاواندا تیپه پ دهبوو، بهسەر نوێژخوێنانی پۆژی ههیندا دابهشمان کرد له چهن مزگهوتیکی ئوردوندا، نزیکه ۷۷۰ نوێژخوێن وهلامیان داووه، دووم زۆرترین هۆکار که ههلبژێردرابوو بریتی بوو له: ئومیدهوارکردن به پهحمهتی خوا و ههستکردنی کهسی تاوانکار بهوێ که سزا نادری -وهک بهدهستی خوێان ههلیان بژاردۆ-.

دهشبینین که به که مگرتنی تاوان و بهزۆرگرتنی چاکه، بهرهو سیفەتیکی دیکهیی دووڕوویی دهچیت که: پشت له تهویه کردنه.

حالی باوه‌ردار:

عائیشه پرسپاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد سه‌باره‌ت به‌و فرمایشته‌ی
په‌روهر د گار:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ [المؤمنون: ۶۰]
«هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی شه‌وی ده‌یکه‌ن له کاری چاکه و به‌خشین ده‌یکه‌ن و
ده‌یبه‌خشن، هیش‌تاش هه‌مان وه‌خت دل‌یان له ترس و له‌رزدايه له‌وه‌ی ده‌گه‌رپنه‌وه
لای په‌روهر د گاریان.» عائیشه پرسپ: «نه‌وانه‌ن که مه‌ی ده‌خۆنه‌وه و دزی
ده‌که‌ن؟»

وه‌لامی دایه‌وه (عليه الصلاة والسلام): «نا نه‌ی کچی صدیق، نه‌وانه‌ن
که به‌رپوژوو ده‌بن و نوێر ده‌که‌ن و خیریش ده‌به‌خشن، هه‌مان کاتیش ده‌ترسن
لییان وه‌رنه‌گیری، نه‌وانه‌ن که به‌هه‌لپه و خیرایین بو کاره چاکه‌کان و، پيشی
ده‌که‌نه‌وه و ده‌یبه‌نه‌وه.»^(۱)

نیبراهیمی ته‌یمی فرموویه‌تی: «هه‌رگیز گو‌فتارم له بیژنگی کردار نه‌داوه،
ئیللا ترسام به‌درۆ بخه‌رمه‌وه.» واته: ترسام کردارم گو‌فتارم به‌درۆ بخاته‌وه.

ئاوایه باوه‌ردار، چه‌ندی گو‌پرایه‌لی هه‌بی و چاکه‌ی وه‌به‌ر دای، سوور
ده‌زانێ هیش‌تا که‌مه‌ترخه‌مه له مافی په‌روهر د گاریدا (تبارک وتعالی). چه‌ندی
سه‌رپنجی بی‌چووک بی، هه‌رگیز گالته‌ی پی نایه، چونکه ده‌زانێ سه‌رپنجی
خوای مه‌زنی قه‌درگرانی کردووه (سبحانه وتعالی).

۲۰- پشتکردن له تهوبه

پهروهردگار (تبارك وتعالى) له وهسفی دووروواندا دهفرمووی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ [المنافقون: ۵] «وهختیکش پښان بگوتری "وهرن با پیغه مبهری خوا داوای لیخو شبوونتان بۆ بکا"، سهریان باده دهن و دهیانینی بهرهلستی ده کهن و لووتبه رزن.»

هیچیش سهر نییه، وهختیک دووروو بیته دهب بیت له گهل پیغه مبهری خوادا (ﷺ) وهک باسمان کرد، تاوانی خو شی به بچووک لی بپروانی چونکه پریر و پڼگهی لایهق به (الله) ی له لا نییه، نیتر بۆچی تهوبه بکا؟!

به لککو پروانه مهوای پشتکردن و گالته هاتنیان به لیخو شبوونی خوا: وهک موسلیم له جابری کوپی عهبدوللاوه گیراوتییوه، دهفرمویت: "پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی: 'هر کهس بجته سهر نهم بهرزییه، بهرزیی موپار، هیندی نهوهی خوا له تاوانی بهنی نیسپرائیل خوش بوو؛ هیندی نهوه لی خوش دهی."

جابر دهفرمووی: "جا به کهم پۆلیک که چوونه سهری، نه سپه کانی نیمه بوو، نه سپه کانی بهنی خه زرهج. پاشان تهوای خه لک به شوین یه کدا" پیغه مبهری خواش (ﷺ) فرمووی: "سهرجه متان خوا لی خوش بوو، کابرای نهو وشتره سووره نهی" که دووروویه ک بوو گوی بهم ههلهی لیخو شبوون نه دا. جابر فرمووی: "چوینه لای و گوتمان: 'وهره با پیغه مبهری خوا (ﷺ) داوای لیخو شبوونت بۆ بکا."

گوئی: "بە خوا ونبوه کە ی خۆم بدۆزمهوه، پێم خۆشتره لهوهی کابراکە ی لای ئیوه داوای لیۆشبوونم بۆ بکا" جابر فەرمووی: "چونکە ئەو شتیکی ون کردبوو و بەشوئیدا دەگهرا." (۱)

تەماشای ئەم پیاوه کە، لەو نازەڵە ی بەشوئیدا دەگهرا پێغه قلتەر بوو، ئاوها دۆزینەوهی و لاغە کە ی لە ئیستیغفار یۆ کردنی پێغه مبهەر (ﷺ) پێ خۆشتره! پەرورەدگار دیسان لە وهسفی دوورپوواندا فەرموویهتی:

﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ [التوبة: ۱۲۶] «نابین هه موو سالیکی جارێک یان دوو جار تاقی دەکرێنەوه، پاشانیش نە تەو به دەکەن و، نە یادێک دەکەنەوه.» بەلاکان یە ک لەدوای یە ک دەیانکوتیتەوه، کەچی هەر تەو به ناکەن.

ئەم سیفەتەش دیسان یە ک لەوانە یە کە تانە ی پێ دەدری لە دوورپووان پاش لیدانی شووراکە، کە پێیان دەگوێری "وتریستم". واتە: تەو به تان دواخست لە کاتیکیهوه بۆ کاتیکی دواتر، وه ک ئیبن کەشیر دەفەرمووی.

ئەری پۆژیک لە پۆژان هەلیان لەبەر دەستدا نەبوو؟

﴿إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ۶۴] «خۆ گەر ئەوان وهختیک سته میان لە خۆیان کرد، بهاتنایه ته لات و جا داوای لیخۆشبوونیان لە خوا بکرادیه و پێغه مبهەر داوای لیخۆشبوونی بۆ بکردنایه، خویان دەدییه وه زۆر تەو به وه رگر و میهرەبان.»

لە خەلکیشدا هه یه به دوورپووان دهچی لەم سیفەتەدا، کاتیکی نامۆزگاری

ده کړی واز له تاوانیک بینې و نهیهوئ وازی لی بینې، دهلی: "ماموستا دوعای هیدایه تمان بۆ بکه"، بهلام له قوولایی دلیدا گالتهی به تاوانه کە دئ و به هانه گهلیک دهینتهوه راستی نین. سا با وریا بی هەر کەس نهوه کاریه تی، که بهوانه بچی خوا له باره یانهوه فهرموویه تی: ﴿سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِآلِسِنَاهُمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [الفتح: ۱۱] «له جیمه وانی دهشته کی پیت دهلین: "سامان و خیزانه کانمان سه رقالیان کردین، سا داوای لیخو شبوونمان بۆ بکه"، به زمانیان شتیک دهلین که له دلیندا نییه.»

له بهرام بهریشدا نه مه یان سیفه تی باوه پر دارانه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ [الأعراف: ۲۰۱] «به راستی نه وانه ی له خواترسانیان ههیه، وهختیک شتیک لای شهیتانهوه بهرؤکیان بگری، یاد ده که نهوه و سا و ده بینی بهرچا ورؤشن.»

سיעدی له رافهیدا ده فهرموئ: "له خواترس وهختیک ههست به تاوانیک بکا و شنهیه کی لای شهیتانهوه بۆ بی، نیدی گونا هبار بی به کردنی تاوانیک، یان زایه کردنی واجییک - بهیادی دیتنهوه له چ ده رگهیه کهوه بوئ هاتوون، له چ ده لاقهیه کهوه شهیتان دزه ی کردۆته لای، فرمانیک خوا به سه ریدا داوه و مه رجه کانی ئیمان دیتنهوه یادی، جا چاوی ده کرۆتهوه و داوای لیخو شبوون له (الله) ده کا، نهوه ی لی فهوتاره، به تهویهیه کی یه کلا و پاک و چاکه ی زۆر قهره بووی ده کاتهوه، نهوسا شهیتانه که ی رسوا و سووک و چرووک و ده سته تال ده گه رپتهوه، هه رچیش دهستی پی گه شتبوو، به زیادهوه تۆله ی کرایه وه."

۲۱- خۆدانه بهر فیتنه

یه کهم شتیک که به دوورپووان دهوتریت پاش لی‌درانی شووراکه: ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ [الحديد: ۱۴]، «به‌لام ئیوه خۆتان دایه بهر فیتنه.»

ئه‌وهی نیفاق له دلیدا بی، ههر ده‌وروخولی تاوان ده‌دات و، تاو نا تاو تووشی ده‌بی، بیانووش به‌وه دینیتته‌وه که ئه‌و کاره‌نی ده‌یکات، زانایان پراجیان له حوکمه‌که‌یدا و حهرامیی یه‌کلایی نییه، به‌شوین فه‌توای شاز و گومراشدا ده‌گه‌پرئ، بۆ خۆی و بۆ خه‌لکیش بیانووی ئه‌وه دینیتته‌وه که نییه‌تیان پاکه. وه‌ک ئه‌وانه‌ی گوئی به‌رێکاره شه‌رعیه‌کان ناده‌ن له مامه‌له‌کردنی نیوان دوو ره‌گه‌زه‌که‌دا و، دلێشیان له‌وه‌دا به‌مه‌یل و ئیشتیه‌ایه؛ هه‌روا ئه‌وانه‌ی چاو به‌ناو حهرامه‌کاندا ده‌گیرن، ته‌ماشای زنجیره و گۆرانییه لاده‌ره‌کان ده‌که‌ن. جا ههر که‌س که دلی به‌وه وێران بووه و ئیتر تاوانی له‌لا به‌لاوه جوانه و، درووشم و حوکمه‌کانی (الله) ش ناشیرین ده‌بینی. ئیدی گومانی ئه‌وه‌ی بی نابری که له وه‌ختی لی‌درانی شووراکه‌دا، له‌وانه بی که نووریان له پێش و لای راستیانه‌وه دیت و ده‌چی و به‌سه‌ر سیراته‌وه ده‌یانپه‌رینیتته‌وه! بگره‌ ترسی ئه‌وه‌ی هه‌یه له‌وانه بی که پێیان ده‌گوتری: ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ «به‌لام ئیوه خۆتان دایه فیتنه!»

زۆرجاریش لاوان ده‌پرسن: ئایا دروسته له فلان شوین بخوینم؟ یان له فلان شوین کار بکه‌م؟ جا یه‌که‌م وه‌لامیک بۆ ئه‌م پرسیارانه: هیچ شتیکت هیندی سه‌لامه‌ت‌بوونی دلت، له‌لا گ‌رنگ نه‌بی! خۆت مه‌ده به‌ر دۆخیکێ فیتنه که ده‌زانی توانات به‌سه‌ریدا ناشکی.

با بیریشته بیج نهی لاو، وهختیک به‌شداری له تۆرپیک له تۆرپه‌کان،
یان که‌نالّه تایبه‌ته‌کان به فیلم و زنجیره‌کان ده‌که‌یت که ناسراون به لادان
و خراپه‌نانه‌وه؛ بیرت بیج بهر له‌وهی نه‌پلیکه‌یشه‌که‌ی له‌سه‌ر مۆبایله‌که‌ت
دابگری، یاخود نارایلی ماله‌که‌ت پروو بکه‌يته وئستگه‌که‌ی (Receiver)،
بیته‌وه بیرت: ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ «به‌لام ئیوه خۆتان دایه بهر فیتنه!»

ئه‌و ساته‌ی پۆژی دوا‌یی که له‌به‌رده‌م دوو‌پروواندا شوورایه‌ک لی ده‌دری
و جیا‌یان ده‌کاته‌وه له باوه‌رداران و، جا ده‌پرسن: (آلم نکن معکم؟ - نه‌ری ئیمه
له‌گه‌لتاندا نه‌بوین؟) وه‌لامیان بۆ دیت: (بلی ولکنکم فتنتم أنفسکم - با، به‌لام
ئیه‌وه خۆتان دایه بهر فیتنه.) [سورة الحديد]، خۆتان تووشی فیتنه کرد؛ ئه‌وسا
ده‌زانن که ئیدی فه‌وتاون.

۲۲- ناخۆشکردن لە وهختی دوژمنکاریدا^(۱)

پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) فرمویەتی: "چوار هەن لە هەر کەسدا هەبن، دوورپوویەکی پەتییە؛ هەر کەسێش یەک سیفەتیانی تێدا بێ، ئەوا سیفەتێکی دوورپووی تێدا هەتا وازی لی دینیت: کاتیکی پاسپاردە یە بدرتی، ناپاکی بکات. کاتیکی قسە دەکا، درۆ بکات. کاتیکی پەیمان بدا، بیشکینێ. کاتیکی دژایەتی دەکا، ناخۆشی بکا." ^(۲)

ناخۆشکردن و سنوورشانندن سیفەتێکی زەمکراوە. بەو پێناسە دەکری کە بریتیە لە: درۆکردن و لادان لە راستگویی و لە حق و، دەستبردنە بۆ سەرپێچییەکان. ئەمەش لە کەسێکدا دەردەکەوێ، کە دوورپووی تێدا بێ لە وهختی دوژمنایەتیکردنیدا بۆ هەر کەسێک.

سنووربەزنی و دەستەنگەپاندنەو لە هەر گورزووەشاندنێک، وەک سیفەتەکانی دیکە ی نفاق، پێوندی هەیە بە گومان هەبوون لە دواپۆز. کابرای دوژمن و دژایەتیکار، ئەگەر باوەری بە پۆژی دواپی هەبێ، ئەو ئارامی بە دەروونی دەبەخشی؛ چونکە هەر مافیکی کە لە دنیا دا بفرۆتی، بیشک لە بالانسی هەلگیراوی دواپۆژیدا لەلای پەرەردگاری (سبحانە و تعالی) دەپینیتەو؛ لەو پۆژەدا کە ئەوەر پێوستی پێی دەبێ. بەلام ئەوەی باوەری بە دواپۆژ لاواز بێ، ئەم و اتا و بیرۆکەیە لە لای نییە، بۆیە دەترسی ئەو مافی بفرۆتی. دەبێ هەر چۆنیک بوو ناگری دلی بکوژنیتەو و زێدەپووییەکی

(۱) لە شەردا بەشی ئاشتیی ناهیلنیتەو.

(۲) [البخاري: ۲۴]

هه‌بی له تۆله کردنه‌وه‌دا؛ هاوکات وه‌فای بۆ هه‌یج دۆستایه‌تییه‌ک نابێ که له‌نیوان خۆی و دوژمنه‌که‌ی ئیستایدا، پێشتر هه‌بووه‌.

له‌ رۆژگاری ئه‌مرۆی خۆماندا، به‌زۆری ئه‌م سیفه‌ته‌ له‌ کێشه‌کانی هاوسه‌ران و دۆخی حاله‌تی جیا‌بوونه‌وه‌ و قۆناغی به‌ر له‌و‌شدا ده‌بینینه‌وه‌، ئیتر ر‌ه‌چاوی ئه‌و ژیا‌نه‌ی پێشوو ناکه‌ن پێکه‌وه‌ به‌سه‌ریان بردووه‌، گو‌ترایه‌لی ئه‌و فهرمایشته‌ی په‌روه‌ردگار نابن:

﴿وَلَا تَنسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ [البقرة: ۲۳۷] «فه‌زل و چاکه‌ی نیوانتان له‌یاد مه‌که‌ن.»

زۆرجاریش ئه‌مه‌ لای خانه‌واده‌کانی هاوسه‌رانه‌وه‌ دیت، که هانده‌رن بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ و ناخۆشکردن و زه‌ه‌ردان له‌ لایه‌نی به‌رانبه‌ر! ئه‌و فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێ نازانن، یان له‌بیریان کردووه‌ که ده‌فه‌رموو‌یت: "له‌ ئێمه‌ نییه‌ هه‌ر که‌س، ژنی‌ک له‌ می‌رده‌که‌ی هان بدا"، واته‌: نیوانی له‌ گه‌ل می‌رده‌که‌ی تی‌ک بدا و هانی دوژمنکاری، یان خراپامه‌له‌کردنی بدا له‌ گه‌لیدا. ئه‌وه‌شی که ده‌فه‌رموو‌ی (ﷺ): "له‌ ئێمه‌ نییه‌"، به‌لگه‌یه‌ که ئه‌وه‌ له‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کانه‌

۲۳- شکاندن‌ی په‌یمانی خوا

دوو‌پوو وه‌ک بلی لیکه‌وته‌کانی تاوان "تاقی ده‌کاته‌وه"! چونکه گومانی له‌خوا هه‌یه، گهر باوه‌پیشی به‌بوونی هه‌بی، وێناکاری و خۆندنه‌وه‌کانی بۆی، لاواز و داخواره. هیچ حسابیکیش بۆ سزای دوا‌پوژ ناکات، هه‌رچی به‌لایه‌وه‌گرنگ بی، ئه‌وه‌یه له‌خۆشی دنیا‌ی که‌م نه‌یته‌وه. ئیدی به‌ره‌به‌ره ده‌که‌ویته‌شکاندن‌ی په‌یمانی خواوه، جا گهر ئه‌وه کار نه‌کاته سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه دنیا‌یه‌کانی، دل‌ئارامه و یه‌که‌جاری پێ درێژ ده‌کا. به‌حالی ئه‌و جووله‌کانه‌ی یته‌ده‌بیان به‌رانبه‌ر به‌په‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌کرد و پاشانیش:

﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ [المجادلة: ۸] «له‌دلی خۆش‌اندان ده‌لێن: بۆچی خوا سزایمان بدا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یڵین.» جا ته‌نیا به‌وه‌ی سزا زوو یه‌خه‌یان نه‌گرێ، ئه‌رخه‌یان و ئاسووده‌ن! پاشی ئه‌وه په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی: ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَيُتْسَمِ الْمَصِيرُ﴾ [المجادلة: ۸] «به‌سیانه‌ دۆزه‌خ به‌چه‌ ناوی و بیچه‌شن، سا خراپترین سه‌ره‌نجام و چاره‌نووسه.»

با هه‌ر یه‌کێکیش له‌دلی خۆیدا بکه‌ویته‌بیری ئه‌وه‌وه، که‌چۆن به‌دل و به‌کول داوای له‌خوا ده‌کرد و په‌یمانی ده‌دایه که‌گهر شتیکی له‌دنیا پێ ببه‌خشێ، یان له‌شه‌ڕێک بیپاریژێ که‌نزیکه‌ لێیه‌وه، ئه‌وا ده‌یته‌یه‌کیک له‌پیاوچاکان و ئه‌و تاوانانه‌ی هه‌یه‌تی، ده‌ستیان لێ هه‌لده‌گرێ. جا په‌روه‌ردگاری به‌خشنده‌ش (سبحانه) میه‌ری پێ ده‌کا و ئه‌وه‌ی داوای کردووه، ده‌یدات؛ که‌چی چهند پوژ زیاتر و که‌متر به‌سه‌ریدا نا‌روا، ده‌بینی کابرای په‌یمانه‌ر گه‌راوته‌وه سه‌ر تاوانه‌کانی و تاس و هه‌مامه‌که‌ی جارانی! له‌دلی خۆشیدا

دەلی: "ئەوێ ڕوویدا، بەرپێکەوت ڕوویدا"، "ئەو ناپەهەتییە هیچ پێوەندیی بە تاوانی منەو نەبوو"، یان "لاچوون و ڕزگار بوونە کە پێوەندی بە دووعا کەنەو نەبوو"، "هۆکارگەلی ماددی زۆرن". [داوای لێخۆشبوون و سەلامەتیمان لە پەرەردگارە]

ئەم کردەوێ بە گەڕانگەری ڕووانی نیفاقە لە دڵدا. پەرەردگار دەفەرمووی:

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَإِنِ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۷۶﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۷۷﴾﴾ [التوبه: ۷۵ - ۷۷]

«هەشیانە کە پەیمانی داووه خوا کە گەر لە فەزڵ و بەخششی خۆی پیمان بدا، خیرات دەکەین و لە پیاوچاکان دەبین (۷۵) کەچی کاتیەک لە فەزڵی خۆی پێی دان، چرووک بوون پێی و پشتیان کرد و بەرھەڵست بوون (۷۶) سا ئەویش دوورووپیەکی لە دڵیان نا، هەتا ئەو ڕۆژی کە پێی دەگەنەو، بەرانبەر بە شکاندنی ئەو بەلێنە بە خاویان داو و ئەوێ کە درۆیان دەکرد.»

پاداشی ئەم کارە نزم و ناشیرینەیان ئەو بوو؛ دڵیان کەوتە دوورووپیەو هەتا ڕۆژی گەشتنەو بەو پەرەردگارە بەلێنیان لەگەڵیدا شکاند و نەبردە سەر، جا چۆن ئەگەر ئێمە چەندان و چەندان جار ئەمەمان کردبێ! داوای لێخۆشبوون و سەلامەتیمانە لە پەرەردگار و، ئەوێ بە بەخشندەیی و نیانیی خۆی لەگەڵماندا بکا (سبحانە وتعالی).

۲۴- مۆرکیکی ناسراوه له قسهدا و گالتهکردن به ئایین

دوو پرووان پقیان له (الله)یه. پقیان له پەرتووکه کهیهتی، چونکه دژه به
ئارهزووه کانیا؛ ئەوانیش بەندهی ئارهزوون.

پقیان له شهڕعهته کهیهتی، چونکه مڕۆف بەرمو لووتکه کان بەرز ده کاتهوه؛
ئەوانیش به ژیانی زۆنگاوه کان راها توون!

ناتوان ئەمه به پاشکاوی بڵێن، جا چی ده کهن؟ پەنا دهبەنه بەر شیوازێکی
تایبەت له قسهدا، بەر قسهیه ک که پروالتهتی ده شیت زۆریک له خەلک قایل
بکا، بەلام له ههناویدا پیسیی زۆر ههیه.

پەروەردگار له وهسفی دوو پروواندا فەرموویهتی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾
[محمد: ۳۰] «سویند بێ له مۆرکی قسه کردنیشدا دهیانناسیتهوه.»

ئەم مۆرکه تایبەته، شیوهی زۆری ههیه:

ههیانه ژههری خۆی له قسهیه کی پازینراوهدا ده پڕیت؛ پروالتهتی خوشووستنی
ئایین و بەرگریکردنه لێی و، ناوه پڕوکیشی گومانبازی و تانه دانه.

وهختی هه ندیک له پقله دلانی پڕوژناوایی ههولێ سنوورشکاندنیا دا
به رانه به پیغه مبهری خوا (ﷺ)، که زبانی بۆ ئەو نییه له پیگهی بەرز
و وێستگهی ناسمانی و مهقامی مهحمودی خۆیهوه، ئەوکات هه ندیک له
دوو پرووان زاریان کردهوه و گوتیان:

"نا بۆ گالتهکردن به پیغه مبهری خوا (ﷺ)، بەلام دەرگهی پەخنه کراویه!"

کاتیکیش هه‌لمه‌تی بایکۆتکردنی به‌رهمه‌کانی ئه‌و پرۆژناواییه گالته‌کارانه ده‌ستی پێ کرد، مونا فیقیکی دیکه هاواری کرد، گوتی:

"ئه‌مه هه‌لمه‌تیکی ئاژاوه‌گیره، رِق و کینه له‌ دڵی ئه‌وانی دیکه‌دا قوول ده‌کاته‌وه و تیرۆر گۆش ده‌کات!"

هه‌ردوو قسه‌ که نمونه‌ن له‌سه‌ر مۆرکی تایبه‌تی قسه‌ی دوورپووان. یه‌که‌میان وای ده‌رده‌خات رێزی هه‌یه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر و دان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌ودا ده‌نیت و به‌رگری لی ده‌کات، بگه‌سه‌لاواتیشی له‌سه‌ر دا (ﷺ)؛ به‌لام ته‌نیا مه‌به‌ستی ئه‌و ده‌برینه‌ی کۆتایی بوو، که‌ تێیدا بانگه‌وازی ده‌کات بۆ په‌خنه‌گرتن له‌ پیغه‌مبه‌ری مه‌عصوم (ﷺ)، ئه‌و پیغه‌مبه‌ری خوا له‌باره‌یه‌وه‌ فەرموویه‌تی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ [النجم: ۳-۴] «ئه‌و له‌ هه‌وانته‌ و ئاره‌زووه‌ نایه‌ته‌ گۆ (۳) ئه‌وه‌ جگه‌ له‌ وه‌حیه‌ک که‌ بۆی وه‌حی کراوه‌، شتیکی دیکه‌ نییه‌.»

دووه‌میشیان وای ده‌ر ده‌خا هاواریه‌ له‌گه‌ڵ موسلمانان، که‌ ئه‌و کاره‌ی گالته‌کاران سازنه‌ری رِق و کینه‌یه‌؛ به‌لام له‌ راستیدا پیشی قه‌بوول ناکرێ ئه‌و کافرا نه‌ بایکۆت بکری که‌ ئازاری پیغه‌مبه‌ری خوايان (ﷺ) داوه‌، بگه‌ر پیشی سه‌خت بوو ناویان لی بنی کافر له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌ کردوویانه‌! ناوی لی نان "ئه‌وانی دیکه"، ده‌سته‌واژه‌ی به‌رفراوان و لاستیکی تیرۆریشی به‌کار هێنا؛ ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ په‌نای بۆ ده‌بن و هه‌ر که‌س بیانوه‌ی له‌ باوه‌ردارانێ خاوه‌ن عیززه‌ت، ده‌یه‌نه‌ ژێریه‌وه‌، هه‌ر یه‌کیک هه‌ولێ سه‌رخستنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بێ و په‌تی بکاته‌وه‌ لا‌قرتیی پێ بکری، ئه‌وانه‌ی گوێپرایه‌ڵ و جێبه‌جێکاری فەرماشته‌که‌ی په‌روه‌ردگاریان: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ [الشوری: ۳۹] «هه‌روا ئه‌وانه‌ی وه‌ختیک سنووریان به‌رانبه‌ر بشکینرێ، تۆله‌ی په‌وا وه‌رده‌گرته‌وه‌.»

هه‌رگیزش نابیی بگوتری که "دروست نییه گومانی خراب به‌وانه ببری. که نمونه‌ی ئەم قسانه‌یان لی ده‌رده‌که‌وی، یان حوکم بدری له‌سه‌ر نییه‌تیان! چونکه ئەم گوته‌یه نه‌زانین و نه‌گه‌شته له‌پرسی کارکردن به‌پرواله‌ته‌کان (الأخذ بالظاهر). چونکه هه‌رگرتنی پرواله‌ت و کارپیکردنی، وه‌ک چۆن بریتیه له‌وهی گومانی باش به‌که‌سیک به‌ری که پرواله‌تیکی باش پیشان ده‌دات، به‌همان شیوه بریتیه له‌وه‌شی که حوکمی خراپه بدری به‌سه‌ر که‌سانیکدا که ئەم جو‌ره قسه نیفافیانه‌یان لی ده‌رده‌که‌وی؛ به‌تایبه‌ت گه‌ر بیتو ناسراو بن به‌وتنه‌ی دیکه‌ی ئەم قسانه و، به‌سووکگرتنی بابه‌تی ئایینیان لی بینرای. وه‌گه‌ر نا، په‌روه‌ردگار مۆرکی ناسراوه‌ی قسه‌ی نه‌ده‌کرده نیشانه‌یه‌کی جیاکه‌روه‌ه بۆ دوورپووان، که ئیمه بیانناسینه‌وه پیی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ «سو‌ند بی له‌ مۆرکی قسه‌کردنیشدا ده‌یانناسیته‌وه».

هه‌شه له‌ دوورپووان، شیوازکی دیکه‌یان هه‌یه. ده‌بینی له‌ چاوه‌پوانیدان، هه‌تا وه‌ختی دوژمنیکی خوا و پیغه‌مبه‌ر و قورئان و شه‌ریعت ده‌مری؛ ده‌ست ده‌که‌ن به‌پیاه‌لدانی ئەو تیاچووه، باس ده‌که‌ن له‌ "نازایه‌تی" و "بویری" و "به‌هیزیونی له‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی مه‌به‌ته‌ی خویدا"!

به‌بال و به‌گه‌ز، وه‌ها به‌بالایدا ده‌دوورن و ستایشی ده‌که‌ن، ده‌لی له‌گه‌لیدا ژیاون و نیسکینه‌یان خواردۆ و، هه‌ستاون و دانیشتون و هه‌نده له‌ نزیکه‌وه شاره‌زای ئاکار و ژیا‌نامه‌ی ئەون، بۆیه ئاوا ئاگریان گرتووه بۆ پیاه‌لدانی! له‌گه‌ل ئەوه‌دا که له‌وانه‌شه ئەسله‌ن نه‌کتییکی ویا‌ن خو‌ندبیته‌وه، نه‌ناماده‌ی وتاریکی بوو‌یتن، ته‌نیا و ته‌نیا یه‌ک شتی له‌باره‌وه ده‌زانن: دوژمنی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی (ﷺ)! ئەمه‌ش به‌سه‌ بۆ ئەوان تا پیایدا هه‌ل‌بدن و به‌رگری لی بکه‌ن! زمانحالی‌شیان ده‌لی: "تۆ [ئه‌ی کابرای مردوو] شتانیکت ده‌رپروه و گوتووه که ئیمه ناتوانین بی‌لێن، یان دابه‌شکردنی پۆله‌کان وای

و یستووہ ئیمہ ناشکرا نہ یلین.

ئیتەر میهره بانى و مروڤایه تی و "هاوسهنگی" دهردهخن له بریاردان بهسهر کهسه کاند، بۆ ئهوهی رقبوونی خویان له (الله) و قهلسبونیان به یادی ئه و، کینهی شاراوهران دهرهق به شهرهعت بهوه دابیۆشن.

﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾

هه مان شیوه دهبینی هی دیکهش هه ن که به گه وره مولحیده کاند هه لدهن وهختی تیاچوونیان، وه ک پیا هه لدانی نه براوهران بۆ ستیفن هۆ کینگ، بگره به بالای کاهینانی زیندووی ئیلحادیشدا هه لدها و گه وره ی ده کاتهوه که له باره ی ریچار دۆ کینهزه (که له گه شتی دلینیایدا پرونمان کردوه چ ساخته کارێکی گه وره ی زانست و، درۆزێکی قۆلبره) ده لێ: "زانایه، (سبحان الله)! ناکۆکی بی، هاوړا بی کابرا زانایه. دهروونی زانای ههیه، ههستی زانای ههیه، زانستی له لا پیروژه، به زانست ده گه شتهوه، به زانست شاد دهی، شتیکی سهیروسه مه رهیه". هه موو ئه مانهش شیوه گه لی ئه و مۆرکه ناسراوهیه ی قسه ن.

هه روا له شیوه کانی ئه و مۆرکه ی قسه: ئه وه ی رێکخراو گه لیکی نۆده له تی دهیکه ن له نواندنی رێژ بۆ ئیسلام له گه ل ئایینه کانی دیکه دا، له هه مان کاتدا که رهواج به بیباوه ری و له ناو به ره رهوشتییه کان دهه ن و، دژ به فیه رته و خوا رسک دهجهنگن له کۆمه لگه موسلمان ه کاند، بانگه شه ی ئه وهش ده که ن که دژ به تیگه شتنی هه له بۆ ئیسلام دهجهنگن! ده برپینی باقور یقاویش به کار دین، و ئه ی "پێچه سپاندنی ئافرهت"، "مافه کانی مندال" بۆ ئه وه ی ئه و راستییه بشار نه وه که بریتییه له وێران کردنی ئافرهت و مندال و خێزان و، به کۆیله کردنی خه لک.

سه بارهت به مهش بروه ئه و زنجیرهیه مان (الحرب علی الفطره) له یوتیوب.

جا باوه‌ر‌دار له‌سه‌ریه‌تی که بهم قسه‌ را‌زاوانه نه‌خه‌له‌تی، هه‌ر که‌س و لایه‌نیک بیانکات؛ نه‌وه‌ی له‌یاد بی که بوخاری گێراوتیه‌وه له عومه‌ره‌وه خوا لێی را‌زی بی، ده‌فه‌رمووی:

"به‌راستی خه‌لک‌یک له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) به به‌لگه و پال‌پشتیی وه‌حی به‌روکیان ده‌گیرا، وا نه‌مرۆ وه‌حی پچ‌راوه. ئیسته ئیمه ته‌نیا به‌و کارانه‌تان که لی‌مان دیاره به‌روکتان ده‌گیرن، جا هه‌ر که‌س چاکمان نیشان بدات، لێی بیخه‌م ده‌بین و نزیک‌ی ده‌خه‌ینه‌وه. نه‌هینی هه‌ر چۆن بی‌ت له نه‌ستوی ئیمه نییه، خوا لێی ده‌پرسیته‌وه له‌سه‌ر نه‌هینی و شار‌اوه‌کانی. هه‌ر که‌س‌یش خراپ‌مان بۆ ده‌ر بخات، نه لێی بی‌ترس ده‌بین و نه بر‌وايه کی پی ده‌که‌ین، با بیش‌لیت: نه‌هینی و شار‌اوه‌م پاکه." (١)

نامۆژگاریشمانه په‌رتووکی (زخرف القول)ی دکتۆر فه‌هد عه‌جلان و نه‌ندازیار عه‌بدوڵلا عوجیری بخوێنرتیه‌وه که به‌سووده لهم ناوه‌نده‌دا، به‌ ویستی په‌روه‌ردگار.

٢٥- بێئاگایی لە خوێندنەوەی حیکمەتەکانی پەروردگار لە قەدەرەکانیدا

بوخاری لە (الأدب المفرد) دا هیناوتی لە سەعیدی کۆری موسەییەبەو، فەرموویەتی: "لە گەڵ سەلمان بووم کە سەردانی نەخۆشیکێ کرد لە کیندە، جا وەختێک چوو لە گوتی: 'مژدەت لی بی، نەخۆشیی باوەردار خوا بۆی دەکاتە لیخۆشبوونی گوناھ و مایە لۆمەکاری. نەخۆشیی مەروفی خراپەکاریش وێنە و شترە، خاوەنەکە بەستوویەتییه و پاشان بەرەلای کردوو، نە دەزانی بۆ بەستراوەتەو یان بەرەلا کراو." (١)

"واتای ئەوێ کە نەخۆشی دەبێتە مایە لۆمەکاری بۆ باوەردار ئەوێ کە، دەبێتە هۆکار بۆ لیپرسینەوێ لە نەفسی خۆی و گەرانیەوێ لە خراپەکان و بەئاگاھانەوێ لە غەفلەت.

بەپێچەوانەی خراپەکارەو، کە نەخۆشکەوتنی سودی بۆی نییه؛ هیشتاخ سوورە لەسەر تاوانی، بۆیە ئەو و شترە خاوەنەکە گرتوویەتی و بەستوویەتییه و پاشان بەرەلای کردوو، نازانی بۆچی راگیراوە یان بەرەلا کراو! هەمان شیۆ، خراپەکار وەختێک نەخۆش دەکەوێ، نازانی بۆچی نەخۆش کەوتوو و حیکمەت لە نەخۆشبوونی چیه. چاوەروانی پاداشتیکی نییه و ناشگەرپێتەو لای خوا!"

باوەردار دەزانی پەروردگار دانایە لە سەرچەم کارەکانیدا، دەزانی کە لە ڕینگە تاقیکردنەو بە خۆشی و ناخۆشییەکان پەرستشی جیاواز دیتتە دەر.

﴿وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ [الأنبياء: ۳۵] «تاقیتان ده کهینهوه به ناخۆشی و خۆشی به تاقیکردنهوه و، بۆ لای ئیمهش ده گهڕێنرێنهوه.» هه‌میشه بیرده‌کاتهوه "بلی ئه‌وه په‌رسته‌شه چی بێ په‌روه‌ردگار له منی بوی له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا؟"

به‌لام دو‌وروو، له‌ زۆر له‌ حاله‌کانیدا نه‌سه‌لن خ‌وای له‌بیر چ‌وه (که‌ سیفه‌تی پاش ئه‌م سیفه‌تیه‌)، په‌روه‌ده‌کان له‌ژێر پ‌وشنایی باوه‌ڕبوون به‌ حیکمه‌تی خ‌وادا لێک ناداته‌وه. بیر له‌م په‌رسته‌شانه‌ ناکاته‌وه. په‌روه‌ردگار له‌ به‌گ‌ژداچ‌وونی دو‌وروواندا فه‌رمویه‌تی: ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ [التوبه: ۱۲۶] «ئه‌ڕی نابینن که‌ هه‌ر سا‌ل جارێک، یان دو‌و جار تاقی ده‌کرێنه‌وه؛ پاشانیش نه‌ ته‌ویه ده‌که‌ن و نه‌ یادێک ده‌که‌نه‌وه.» به‌روانه که‌ ده‌فهرمووی: ﴿وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ [التوبه: ۱۲۶] «نه‌ یادێک ده‌که‌نه‌وه.»

له‌ موس‌لمانانیش هه‌ن که‌ ده‌که‌ونه‌ وێنه‌ی نه‌مه‌وه. جا کاتی په‌تایه‌ک ب‌لاو ده‌یته‌وه، یان به‌لایه‌ک دی و ده‌گوتری: "ئه‌مه‌ یادخسته‌وه‌یه‌ که‌ لای خ‌وای گه‌وره‌وه" ده‌ڵی: "پێوه‌ندی به‌وه‌وه‌ نییه‌! نه‌مانه‌ ه‌ۆکارگه‌لێکی ماد‌دین". به‌شێک له‌م گ‌رفته‌شیان نه‌زانینیکی مه‌عریفیه‌، که‌ واده‌زان شته‌ که‌ ده‌بێ یان به‌ ه‌ۆکاری ماد‌دی بێ، یان ه‌ۆکاری غه‌یبی؛ نازانن په‌روه‌ردگار به‌نده‌کانی له‌ خ‌ۆشی و ناخ‌شیدا دینیت و ده‌با، هه‌ر به‌ ه‌ۆکارگه‌لی ماد‌دی، هه‌مووشی هه‌ر لای خ‌واویه‌. ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ «ئه‌ڕی به‌راست ئافراندن و فرماندانیش هه‌ر بۆ ئه‌وه؛ په‌ڕۆز و خ‌اوه‌ن فه‌ر بێ (الله‌) په‌روه‌ردگاری جیهانیان.» جا پێکدادان نابێ گه‌ر له‌ هه‌مان په‌روه‌رداو، ه‌ۆکاری ماد‌دی و ه‌ۆکاری غه‌یبیه‌ هه‌یه. ده‌شێ که‌سیک ئازاری دایک و باوکی بدا و پاشی ویش ته‌ووشی نه‌خ‌وشیه‌ک بێت. خ‌ۆ زانینی ه‌ۆکاره‌ ماد‌دیه‌کانی نه‌خ‌وشیه‌که‌، پێکدادانی له‌ گه‌ڵ نه‌وه‌دا نییه‌ که‌ ه‌ۆکاری قه‌ده‌ری هاتنی ئه‌م

نه خۆشیه، ئازاردانی دایک و باوک بێ. پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووی: "نه ده‌مارێک و نه چاوێک س‌ر نابن و نائیشین، مه‌گه‌ر به‌ گوناھێک. نه‌وه‌شی خوا لایه‌ده‌ات و لێی ده‌بووریت، زۆرت‌ره".^(۱)

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا، موس‌لمان یه‌ک‌لا و ب‌راوه‌ ناڵی که‌ ئه‌م ڕووداوه‌ پ‌یشه‌اته، یان نه‌وه‌یان خ‌وای گه‌وره‌ له‌به‌ر ئه‌م حیکمه‌ته‌ یان نه‌وه‌یان ته‌قدیری کردووه‌. ته‌نیا نه‌وه‌یه، ده‌زانێ که‌ نه‌وانه‌ی ڕوو ده‌ده‌ن ب‌یرخسته‌وه‌ن و بۆیه‌ هاتوون، وای لێ بکه‌ن په‌نا به‌رته‌ به‌ر به‌ (الله). له‌ خۆشیدا به‌ سوپاسگوزاری و، له‌ناخۆشیدا به‌ ته‌ویه‌کردن و ئارامگه‌ری. له‌پاڵ نه‌وه‌شدا، هه‌رچی ڕووداوه‌کان له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌یه، به‌ خۆیان و هۆکاره‌ ماددیه‌کانیشیان‌وه، گه‌ردراون به‌ هۆیه‌کی غه‌یبیه‌وه، که‌ نه‌ویش و‌یست و ئیده‌اره‌دانی په‌روه‌ردگاره‌ (سبحانه‌ وتعالی).

(۱) [رواه الطبري في التفسير والبيهقي في شعب الإيمان]

۳- لهبیرکردنی (الله)

واى چەند سەیرە لەبیرکردنی هەندێک لە خەلکی بۆ پەروردگاری خۆیان (سبحانه وتعالى)! نە فێری ئەوە دەبن کە نزیکیان دەکاتەوه لێی (سبحانه)، نە کاری پێ دەکەن؛ نە دەبینی یەکیکیان پرسیاری حەلāl و حەرامێک بکات. ئەمەش سیفەتی موناڤیقانە:

﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ [التوبة: ۶۷] «دووڕوانی پیاو و ئافەرەت، لە یەکن و یەک دەستەن. فرمان بە خراپە دەکەن و ڕێگری لە چاکە دەکەن. خۆیان لەبیر کردووە و خواش ئەوانی فەرامۆش کردە.»

﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾، سا پەروردگار بایەخ بە یەکیکیان نادات، لە هەر دۆلێکدا ملی بشکێت.

تۆلەشیان ئەوەیە، کە پەروردگار لەبیری خۆشیانیان دەباتەوه؛ جا کار ناکەن بەوهی سوودی بۆیان هەیە و، دلیان زیندوو دەکاتەوه و ڕزگاریان دەکا لە ڕۆژی زیندوو بوونەوهدا:

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [الحشر: ۱۹] «وەکوو ئەوانە مەبن خۆیان لەبیر کرد و، خواش خۆیان لەبیر بردنەوه؛ هەر ئەوانەن لە ڕێ دەرجوان.»

دیسان پەروردگار لە وەسفی زۆرینەى خەلکید، دەفەرمووی:

﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ [الروم: ۷] «لە

پوواله‌تیکی ژیاڤی دنیا ده‌زانن و که‌چی نه‌وان له‌ پوژی دوا‌یی نه‌وان
ییتاگان.»

ئین کەشیر ده‌فرمووی: "واته: زۆرینه‌ی خه‌لک له‌ هیچ نازانن، جگه‌ له‌
دنیا و بژیوی و کاسبیه‌کانی ناوی و، کاروباری جیاوازی و نه‌وه‌ی تێدا‌یه.
زیره‌ک و بیرتیزن له‌ په‌یدا‌کردن و پێگه‌کانی مانه‌وه و خوشریان تێدا، به‌لام
ییتاگان له‌ به‌رژوه‌ندیه‌ی دوا‌پوژیان. له‌م پوه‌وه، وه‌ک بلی هه‌ر یه‌کی‌کیان بو‌
خۆی گه‌وج و گیل و وریکی ته‌واوه. هه‌سه‌نی به‌صری فرموویه‌تی: سۆند
به‌ خوا، دنیا هێند زāl و نازیه‌ لای یه‌کی‌کیاندا، ده‌توانی دره‌م بخاته‌ سه‌ر
نینۆکی و کیشه‌که‌یت پێ بلی، که‌چی نازانی نوێژه‌کانی بکا".

حالی زۆرێک له‌ خه‌لکی پوژگاری خوشمان هه‌ر نزیک به‌مه‌یه. ده‌بینی
بو‌کاری دونه‌ی چوست و پێدا‌گره، قوڵ و قاچیشی لی هه‌لمالیوه، وه‌ختیکیش
لی پرسی: "نوێژ ده‌که‌یت؟" ده‌لی: "کالنوێژم!" سا په‌نا به‌ (الله) له‌ غه‌فله‌تی
دلان!

جا له‌ فاکته‌ره‌کانی چاره‌سه‌ر:

۱. راستکردنه‌وه‌ی مه‌رکه‌زیه‌ت و ته‌وه‌ری‌بوون و، پێوه‌ره‌ داوه‌ر و بریارده‌ره‌کان، له‌
ژیاڤی پوژانه‌ موسلماندا:

نه‌وه‌ش به‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی چه‌مکی ته‌وه‌ری‌بوونی (الله) و پوژی دوا‌یی
له‌ ژیاڤی موسلماندا، له‌ به‌رانبه‌ر ته‌وه‌ری‌بوونی ئاره‌زووی مرو‌ف و هه‌زه‌کانیدا.
ته‌وه‌شمان له‌ نه‌لقه‌ی (وهم الحریه) دا خسته‌ روو. ئه‌مه‌ش چه‌سپاندنی باوه‌ری
ده‌وی به‌ (الله) و پوژی دوا‌یی، پاشان کارکردن به‌ مه‌رج و دوا‌هاته‌کانی نه‌م
باوه‌ره؛ هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی گه‌وره‌ترین خه‌می مرو‌ف، به‌ده‌سته‌یه‌نانی په‌زامه‌ندیه‌ی
خوا یی، له‌پێناو پزگاری‌بوون له‌ دوا‌پوژدا و، نه‌و پێوه‌رانه‌شی بریاریان پێ
ده‌دا به‌سه‌ر شته‌کاندا، ته‌نیا له‌ شه‌رعه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگرن؛ هاو‌پێی نه‌وه‌ش،

سەرجهه پێوه مرۆیه کانی دیکه وه لا بنی. به نمونه: پێوهی "نازادی"، که چه مکیکی ههیه رۆژئاوا دایناوه و، له دیدگی ئهوانهوه بۆ ژیان، داپژراوه. ئاخر ناگونجی ئیمه وهی بگرین به چاوپۆشین لهو پازاندنهوه و جوانکاریانهی به بهریدا کراوه بۆ تێپهراندنی به سه زماندا، چونکه دژه بهو پێوهی به ندایه تیی یه کتاپه رستانه و ملکه چیه ره هایه، له سه زمانه له مافی په روهرد گارماندا (سبحانه).

ههروهها پێوهی "یه کسانی" ی رهها، چونکه هه له وشینه رهوهی شهرع، عه قل، فیترهت و خواپسکیشه، ئه و پێوه رهشی موسلمان لینه وه دهست پێ ده کات، پێوهی ئه و دادپه روه ریه یه که شهرعت هیناوتی.

۲. پاراستنی ریکوپیکی فیترهتی:

ئهمهش لیژانینی هونه ری په روه رده ی ده ی. سیفه ته کانی دوور و ویش زۆر جار له لادانی فیترهت و سرینه وه یه وه سهر هه لده دات، چونکه دژی سیفه ته خواپسک و په سه نه کانه له واتا کانی شهرم، میهره بانی، مه ردایه تی، غیرهت، پیاوه تی، عزیزهت و به ره له لستیکردنی ستم.

۳. فیزیوونی ئه وه ی خوا دایه زاندوه و، پاستکردنه وه ی وینه ی زهینی له باره ی ئه حکامنی ئیسلام و، خسته نه رپوه ی واقعی کۆمه لگه داپراوه کان له وه حی:

جا دۆخی ئه و کۆمه لگانه بزانه که داپراون له وه ی خوا دایه زاندوه، ئه و جا بپرسه: ئایا ده بی ئیمه هه مان ئه زموونی ئهم کۆمه لگانه تا قی بکهینه وه، به ته واوی بهش و قوناغ و چال و ته گه ره کانیه وه؟! یانی هه ر ده بی هه رچی تالی و چه ره سه ره یی رۆحی تیا به بیچه شین، به ر له وه ی بزاین که (الله) حقه و حقه ی فهرمووه و حقه ی حوکم داوه و، ئه و هاویه شانیه ی ئه وان له ده وری خرپوون جگه له (الله)، پووج و باتله و هه ر (الله) یه به رز و مه زن؟!

۴. پێکهێنانی پروانینی پێسای: به زانینی ئەوهی که بێشک هەر دهییت ته‌دافوع و شانکی شانکی پروو بدا، حالی مروّقایه‌تی بێینه پێشچاو، هەر له‌و کاته‌وه‌ی بیه‌ش کرا له‌ به‌رقه‌راربوونی حوکم و سالارێتی ئیسلام؛ وێنه‌ی جیهانی‌ک به‌پێی شانکی شانکی و تێکپه‌ژان، که هه‌مووان له‌گه‌ڵ یه‌کدا بگه‌نجین به‌پێی پێوه‌رگه‌لیکی مروّبی و، به‌به‌تالکردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی وه‌لاء و به‌راء و، له‌سه‌ر به‌نه‌مای عه‌قیده و جیهاد ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ «بۆ ئەوه‌ی ئاشووبی شیرک نه‌یه‌ته‌ ئاراوه‌»، بزانی که ئەم وێنه‌ خه‌یاڵپلاوه‌ درۆیه و شکسته‌خواردووه‌ و، هه‌یج بالانسیکی نه‌ له‌ میژوو و، نه‌ له‌ واقیعه‌دا نییه‌. ئەم وێنه‌یه‌ له‌ناو رۆڵه‌ی موسلماناندا به‌لاو ده‌کرته‌وه‌، ته‌نیا بۆ شکاندنی و ره‌ و دارپیننی ئیراده‌ و خه‌ساندنیان و، کوشتنی گیانی عه‌یزه‌ت و به‌ره‌نگاری؛ گه‌ر به‌شیکیان تێدا مایه‌ته‌وه‌.

۵. وازهێنان له‌ تاوان: بێنه‌ پێشچاوی خۆت، وه‌ختیک نه‌فست بانگی تاوانیکت ده‌کا، که ده‌کری ئەم وه‌لامدانه‌وه‌یه‌ت به‌ره‌و نیفاقت به‌ری؛ با بیه‌ته‌وه‌ بیرت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [النور: ۶۳] «با وریا بن ئەوانه‌ی سه‌رپێچی فرمانی ئەو ده‌که‌ن، که ئاشووبیکیان تووش بێت، یان سه‌زایه‌کی به‌ئێش.»

۶. درککردن به‌ سنوورداریتی عه‌قلی مروّف:

وه‌ختیک درکت به‌ نوقسانیی عه‌قلی مروّبی خۆت کرد، له‌گه‌ڵ زالییی ئاره‌زوو و هه‌زه‌کاندا؛ ئەوسا ده‌زانیت نامۆبوونی حوکمیکێ ئاشکرا و پروونی (الله) به‌لاته‌وه‌، ته‌نیا له‌ نوقسانیی خۆته‌وه‌یه‌، نه‌ک له‌ خودی حوکمه‌که‌وه‌.

مروّف سه‌روشتی ئەو رۆحه‌ نازانی که پێی ده‌ژی؛ گه‌ر گه‌وره‌ترین په‌زێشکانی سه‌ره‌زه‌وی کو بینه‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌خۆشیک که (الله) له‌ چاره‌ی نووسیبی رۆحی ده‌ره‌بجی، ناتوانن ئەو رۆحه‌ی بۆ بگه‌یینه‌وه‌. (الله) فه‌رمویه‌تی: ﴿قُلُوا إِن

كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٧﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٨﴾ [الواقعة: ٨٦ - ٨٧]

«جا گەر ئیوه لیتان ناپرسریته‌وه و گه‌رانه‌وه نییه (٨٦) ده‌یگه‌رپننه‌وه نه‌و رۆحه نه‌گەر راست ده‌که‌ن». واته: نه‌گەر راست ده‌که‌ن که ئیوه پاش مهرگ لیتان ناپرسریته‌وه، ده‌ی با هه‌ولێک بدن که له سه‌ره‌مه‌رگی مرو‌فیکدا که رۆحی ده‌گاته قورقوراه‌گی، بیگه‌رپننه‌وه جیگه‌ی خۆی له‌ناو به‌شه‌کانی جه‌سته‌ی! هه‌یچیک ده‌ستی نه‌گرتوون نه‌وه بکه‌ن؛ مه‌گەر نه‌وه‌ی که دل‌یای دل‌یان، رۆح هه‌ر ده‌بی ده‌رچی و تاسه‌ر نامیتنی. سپاردنی رۆح به‌ جه‌سته، ته‌نیا له‌ کار و ویستی (الله) یه (سبحانه‌و تعالی)، نه‌ویش هه‌کیم و دانایه. رۆحی له‌ جه‌سته ده‌رنه‌هیناوه پاش نه‌وه‌ی پێی سپاردبوو، مه‌گەر چونکه تازه حیکمه‌ت له‌ ده‌رهینان و کێشانیدا‌یه، بۆ نه‌وه‌ی به‌ژێر لێرسینه‌وه‌دا تێپه‌رێ له‌سه‌ر هه‌رچی کرده‌وه و زاده‌ی ماوه‌ی ژیا‌نی دونیا‌یه‌تی.

ئیدی چۆن نه‌م مرو‌فه‌ پرێگه‌ ده‌دات، که نه‌ ده‌توانی ژیا‌ن دروست کا و نه‌ پرێگری مردن بکا و، نه‌ ده‌زانێ سروشتی نه‌و رۆحه‌ چیه‌ که پێی ده‌ژی؛ چۆن پرێگه‌ به‌ خۆی ده‌دا به‌ره‌نگاری شتی‌ک له‌ نه‌حکامی تافرتنه‌ری مه‌زنی بکا، چونکه له‌ گه‌ل عه‌قلی ناته‌واویدا ناگونجی؟

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ [یس: ٧٧] «نه‌ری مرو‌ف نه‌یزانیوه ئییه له‌ نوتفه‌یه‌ک درووستمان کردووه و، ها‌کا نه‌ویش بو‌ته دو‌ژمنی‌کی ناشکرا[ی ئییه].»

٧. متمانه‌کردن به‌ زانا‌یی و دانایی و میه‌ره‌بانی (الله):

نه‌وه‌ش له‌ به‌رانبه‌ر لاوازی و کورته‌ربی عه‌قلی مرو‌فدا.

﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة: ٢١٦] «نزیکه شتی‌کتان رق لی بی و خیر

بی بۆتان و، نزیکه شتیکتان خوش بوی و شه‌ر بی بۆتان، (الله) نه‌زانێ و ئیوه نازان.»

بیرت بی که نه‌و (سبحانه)، ئافرینه‌ری تویه. نه‌و زاناره چی گونجاوه بۆت و، چی ده‌تگونجینه‌ی. خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ [المک: ۱۴] «ئه‌ری نه‌وه‌ی دروستی کردوه نازانی! که نه‌و ورد کار و ئاگادار و شاره‌زایه.»

حیکمه‌تی خوات بیته‌وه بیر:

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ﴾ [التین: ۸] «ئه‌ری خوا داناترینی داوه‌ران نییه.»

میهره‌بانی په‌روه‌ردگارت بیته‌وه یاد، که نه‌و (سبحانه) نه‌م حوکمانه‌ی ته‌شریع کردوه له‌به‌ر زانا‌بوونی به‌ لاوازی تو، وسته‌ویه‌تی له‌و نا‌په‌ه‌تییه لات بدات که به‌ره‌م دیت له‌ شوێنکه‌وتنی ئاره‌زووه‌کان. له‌ سووره‌تی نیساءدا، پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار کو‌مه‌لێک حوکم ده‌خاته‌ روو پی‌ه‌ند به‌ مامه‌له‌ی نتوان دوو په‌گه‌زه‌که، ده‌فه‌رمووی:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذَيِّبَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ٢٦ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَنْ تَمِيلُوا مِيلًا عَظِيمًا ٢٧ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا [النساء: ٢٦-٢٨] «(الله) ده‌یه‌وت بۆتان روون بکاته‌وه و، رپنوتنی رپسا و دابه‌کانی نه‌وانه‌ی به‌ر له‌ خۆتانتان بکا و ته‌وبه‌تان لی وه‌ریگری، که خوا زانا و دانایه (٢٦) (الله) ده‌یه‌وی ته‌وبه‌تان لی وه‌ریگری و، نه‌وانه‌ی شوێن هه‌زه‌کان که‌وتوون، ده‌یانه‌وی ئیوه به‌ لادانیکی گه‌وره لاب‌دن (٢٧) (الله) ده‌یه‌وی بارتان سووک بکات، که مرو‌فیش به‌ لاوازی دروست کراوه.»

سا وریا به له‌وهی رقت له شتیک بیته‌وه له‌وهی خوا دایبه‌زاندوه، چونکه هه‌ست ده‌که‌یت سه‌خته له‌سه‌ر ده‌روونی لاوازی مروڤ؛ نه‌و (سبحانه)، میهره‌بانتره به لاوازی. وریا به له‌وهی گوپرایه‌لیی نه‌وانه بکه‌ی شوین حه‌زه‌کان که‌وتوون؛ نه‌وان نه‌وه‌یان له تو ده‌وی لادانیک‌ی گه‌وره‌ت له‌ده‌ست بقومی و، له دوو دونیادا پسوا بیت، به‌دبه‌خت و لانه‌واز، له هه‌مان کاتدا که (الله) ده‌یه‌وی ته‌وبه‌ت لی وهرگرئ و، بارت سووک بکا و ئاسانکاریت بو یین.

فه‌رمایشته‌که‌ی خوا یینه‌روهه یاد:

﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلًا مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨﴾﴾ [الحجرات: ۷-۸]

ئین که‌شیر ده‌فه‌رمووی:

"واته: بزانی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ناوتاندایه، سا مه‌زنی رابگر، پینگه‌ی بزانی، سه‌نگی بو دانی، به‌ئه‌ده‌ب بن له‌گه‌لیدا و بو فرمانی ملکه‌چ بن. نه‌و زانتره به به‌رژه‌وه‌ندیان و به‌به‌زیتره پیتان له خوتان. رای نه‌و بو ئیه، ته‌واوتره له رای خوتان بو خوتان. وه‌ک په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أُنْفُسِهِمْ﴾ [الأحزاب: ۶] «پیغه‌مبه‌ر له‌پیشتره بو باوه‌رداران، له خویان زیاتر». پاشان نه‌وه‌یان پی راده‌گه‌یه‌نی که بو‌چوونی خویان هیه‌چه و، په‌چاو‌کردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیانی پی رای ناکرئ، ده‌فه‌رمووی: ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ﴾ واته: گه‌ر به‌گرتان بکا له هه‌موو نه‌وه‌دا که هه‌لیده‌بژین، به‌وه به‌ره‌و نا‌په‌حه‌تی و سه‌غله‌تی و قورسی ده‌پوون. ته‌واو بوون فه‌رمایشته‌کانی ئین که‌شیر.

که‌واته، گه‌ر کاره‌کان له‌سه‌ر پیره‌وی ئاره‌زووه‌کان مروڤ بچوونایه، تووشی سه‌ختی ده‌هاتن، به‌لام په‌روه‌ردگار دلی هاوه‌لانی پاراست له‌وهی تووشی

نه‌خو‌شیی ر‌قبو‌ونه‌وه بی‌ت له‌وهی خوا دا‌یبه‌زان‌دو‌وه. په‌روه‌رد‌گار له‌ در‌یژ‌ه‌ی نه‌م
نای‌ته‌دا ده‌فه‌رمو‌وی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَبٌ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ
إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ﴿٧﴾ فَضَلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ [الحجرات: ٧-٨]

«به‌لام (الله) نی‌مانی له‌لاتان خو‌شه‌ویست ک‌ردو و له‌ دل‌تان‌دا را‌زان‌دو‌ویه‌تی‌ه‌وه
و، ک‌وفر و له‌ر‌ی‌ده‌ر‌چو‌ون و سه‌ر‌پ‌چی له‌لاتان بو‌غ‌زان‌دو‌وه، نه‌وان‌ن چا‌وک‌را‌وه و
سه‌رسا‌غ و ر‌پ‌ر‌و‌شنان (٧) وه‌ک فه‌زل و چا‌که و به‌خ‌ش‌ش‌یک لای (الله) وه؛
(الله) ش‌زانا و دانایه.»

٨. چاره‌سه‌ک‌ردنی گ‌رفت له‌ یه‌قین به‌ خوا و را‌ستی‌یی په‌یامه‌که‌دا:

گ‌ر گ‌رفت، یان لا‌وازی‌یه‌کت ه‌دیه له‌ بو‌ونی یه‌قین به‌ بو‌ونی خوا و، تاک و
ته‌نیا‌بو‌ونی و، نه‌وه‌ی قور‌تان فه‌رمای‌شتی خوا‌یه، مو‌حه‌مه‌د (ﷺ) پی‌غه‌م‌به‌ری
خوا‌یه؛ نه‌وا نه‌م گ‌رفت یان لا‌وازی‌یه، زی‌ات‌ر ده‌ت‌خاته‌ر‌وو بو‌ تو‌وش‌بو‌ون به‌ نی‌فا‌ق.
له‌ به‌را‌نبه‌ر‌یش‌دا، په‌روه‌رد‌گار (س‌بحا‌نه و‌تعالی) فه‌رمو‌ویه‌تی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ [المائدة: ٥٠] «نه‌ری حو‌کمی کی‌
له‌ هی خوا با‌شته‌ر، بو‌ خه‌ل‌کی‌ک یه‌قین‌یان ه‌دی!»

خا‌وه‌ن یه‌قین، نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ در‌ک پی‌ ده‌کات که حو‌کمی خوا با‌شته‌رینه؛
چا‌کی، جو‌انی، ته‌وا‌وی و که‌مالی نه‌م حو‌که‌مش ده‌بینی.

٩. دو‌عا:

به‌ دو‌عا و لا‌لان‌ه‌وه‌ی به‌کو‌ل ر‌وو له‌ (الله) ب‌که و، دا‌وا‌ی هی‌دا‌یه‌ت له‌
خا‌وه‌نی دل‌ه‌کان و هه‌ل‌سو‌ر‌پ‌نه‌ریان ب‌که. نه‌وه (س‌بحا‌نه) که له‌ فه‌رمو‌وده‌ی
قود‌سی‌دا ده‌فه‌رمو‌ویت: «نه‌ی به‌نده‌کانم، سه‌ر‌جه‌متان گو‌م‌ران؛ مه‌گ‌ر یه‌کی

من هیدایەتم دای، سا داوای هیدایەتمان لی بکەن با هیدایەتتان بدەم.^(١)

لە نزای پیغمبەرشمان (ﷺ):

"داوای خوشەویستی خۆت لی دەکەم و، خوشەویستی هەر کەس تۆی خوش دەوێت و خوشەویستی هەر کارێک، کە نزیکخەرهوبە لە تۆ."

ئەم واتایەت لە پیشچاو بێ، وەختێک وێردەکانی ئیواران و بەیانیاان دەخوێتی: (رضیت بالله رباً، وبالإسلام دیناً، وبمحمد ﷺ نبیاً).

بیهێنێه پیشچاو کە بەراست تۆ رازیت (الله) پەروردگارت بێ. بە هەر ئایەتێکی ناو پەرتووکی کە ی ئەر رازیت و پێت قبوڵە، چونکە فەرماشتی (الله) یه.

رازیت ئیسلام ئایینت بێ. رازی بێ بە شەریعت و دروشمەکانی.

رازیت موحمەد (ﷺ) پیغمبەرت بێ. سوننەتی ئەوت خوش بوێ و لە سینەتدا تۆسقاڵیکیش تەنگرە لەباریەوه بوونی نەبێ.

سا سوور بە لەسەر کارکردن بەم چارەسەرانه، بۆ ئەوەی بە دلێکی پر خوشەویستی بۆ ئەو (سبحانه) و ئایینە کە ی، بگەیتەوه بەردەستی. دلێک، سەلامەت لە رقبوونەوه لەوەی ئەو دایبەزاندووه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (٨٨) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿[الشعراء: ٨٨ - ٨٩]﴾ «پۆژێک، نە مالتێک و نە کۆرگەلێک سوودیان نییه (٨٨) مەگەر یه کێ بە دلێکی ساغ هاتبێ بۆ لای (الله)».

نیدی ئە پاشان، سیفەتەکانی دوورپووان و پێگە ی تاوانبارانمان بۆ پۆشن بووبەوه. پەروردگار لە پەرتووکی کەیدا و لەسەر زمانی پیغمبەرە کە ی (ﷺ)

خستویه‌تییه ڕوو. ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ﴾ [الأنفال: ٤٢] «تاکوو هەر کهس تیاچوو، له‌سه‌ر به‌رچاو‌پروونی تیا‌بچی و؛ هەر که‌سیش ژیا، له‌سه‌ر به‌رچاو‌پروونی بم‌ینێ و بژی». هه‌مووان ڕۆژ ده‌که‌نه‌وه و ده‌رده‌چن، هه‌یه‌ خۆی ده‌فرۆشی و هه‌یه‌ خۆی نازاد ده‌کا و هه‌یه‌ خۆی تیا ده‌بات.

با هەر م‌رو‌یه‌ک بۆ خۆی هه‌لب‌ژێرت: ده‌یه‌و‌ی له‌وانه‌ بی‌ خوا له‌باره‌یه‌انه‌وه‌ ف‌ه‌رم‌ویه‌تی:

﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَمَا وَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [التوبه: ٩٥] «سا پشتیان لی بکه‌ن و وازیان لی بینن، نه‌وانه‌ پی‌سین و لانه‌شیان دۆزه‌خه‌ له‌ تۆله‌ی نه‌وه‌ی ده‌یان‌کرد».؟ پی‌سی و بۆ‌گه‌نییه‌ک، که‌ که‌س له‌ جینگه‌ی خۆی نای‌ب‌زو‌نێ و بۆشی ناروانی!

ئه‌مه‌ هەر له‌ ژیا‌نی‌شیاندا.

با هەر م‌رو‌یه‌ک بۆ خۆی هه‌لب‌ژێرت: ده‌یه‌و‌ی له‌سه‌ر ڕ‌پ‌چکه‌ی خه‌لکانیک بی‌ خوا ه‌ینده‌ ڕ‌قی لی‌انه‌، هه‌ل‌یک‌ی دیکه‌ی پی‌ نه‌داون بۆ پا‌ک‌کردنه‌وه‌ی فایلی ڕ‌ه‌شیان؛ چونکه‌ زانی ده‌روونیان زۆر له‌وه‌ سووک و خوار‌تره‌؟

﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُفَاقِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ [التوبه: ٨٣] «سا گه‌ر خوا گه‌راندی‌تییه‌وه‌ لای گ‌رو‌یه‌ک له‌وان و، داوای مۆله‌تیان لی کردی بۆ ده‌رچوون؛ نه‌وسا پی‌یان بلێ: ئیدی هەر‌گیز ئیوه‌ له‌ گه‌ل مندا ده‌رناچن و شه‌ری دوژمن‌یک‌یشم له‌ گه‌ل ناکه‌ن، ئیوه‌ هەر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ڕ‌ازی بوون به‌ پال‌دانه‌وه‌ و نیشتن، سا هەر بۆ‌خۆ‌تان دانیشن له‌ گه‌ل له‌ج‌ی‌ماواندا.»

باهەر م‌رو‌یه‌ک بۆ خۆی هه‌لب‌ژێرت: ده‌یه‌و‌ی له‌ سووک و چ‌روو‌کان بی‌ وه‌ختی ک‌یشانی ڕ‌ۆحه‌کان؟

﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ﴾ [محمد: ۲۷] «جا چۆن نه‌وه‌خته‌ی فرشته‌کان گیانیان ده‌کیشن له‌پوخسار و له‌پاشیان ده‌دهن.»

با ههر مرۆیه‌ک بۆ خۆی هه‌لبژێری: ده‌یه‌وێ له‌سه‌ر رێچکه‌ی خه‌لکانیک بێ، که‌ خوا رازی نه‌بوو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) نوێریان له‌سه‌ر بکا و دووعایان بۆ بکا کاتی مردنیان؟

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ﴾ [التوبه: ۸۴] «ههر گیزیش نوێژ مه‌که‌ له‌سه‌ر یه‌کیکیان که‌ مردۆ و، له‌سه‌ر گوێشی راسه‌وه‌سته.»

با ههر مرۆیه‌ک بۆ خۆی هه‌لبژێری: ده‌یه‌وێ وه‌خته‌ی له‌بیژینگدان، له‌وانه‌ بێ خوا له‌باریه‌انه‌وه‌ فهرموویه‌تی:

﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ [الأنفال: ۳۷] «بۆ نه‌وه‌ی خوا پیس له‌ پاک جیا بکاته‌وه‌ و پیس بخاته‌ سه‌ر یه‌ک، گلێری کاته‌وه‌ و بیخاته‌ دۆزه‌خه‌وه‌؟»

ناوا! خه‌رمانیکی خه‌رکراوه‌ له‌ نه‌فسه‌ پیسه‌کان، چلکاوتکی تێکه‌ڵ له‌ دوورپووان و بیباوه‌پان، پۆژی دوا‌یی، وینه‌ی زیل و خاشاک مامه‌له‌یان له‌ گه‌ڵ ده‌کرێ و ده‌هاوێژینه‌ ناگه‌روه‌!

پسوا‌یی له‌ دنیا و، پسوا‌یی له‌ وه‌خته‌ی کێشانی رۆحه‌ پیسه‌که‌ و، پسوا‌یی وه‌خته‌ی لیپرسینه‌وه‌ش؛ پاشان دوا‌ی پێپه‌روی دوورودرێژی پسوا‌یی، مالیشت چا‌لی هه‌ره‌خواری ناگر بێ!

ده‌ی ب‌رای موس‌لمانم و خوشکی موس‌لمانم، وریا به‌ له‌سیفه‌ته‌کانی دوورپووان! سو‌ند به‌ (الله)، یه‌ک تاقه‌ دانه‌شی هه‌بی‌ت، فه‌وتینه‌ره‌؛ سا چۆن نه‌گه‌ر چه‌ند سیفه‌تی جیاوا‌زی له‌ یه‌ک که‌سدا هه‌بن!

وریا به نهی مرۆی ژیر! خۆ به‌وه‌ پ‌ازی نیت بۆ خۆت که له‌سه‌ر پ‌یچکه‌ی
خه‌لکانیک به‌ دیداری خوا بگه‌یته‌وه‌، که خوا ئویدی هه‌موو خاوه‌ن ئومیدیکی
له‌وه‌ بریوه‌ له‌وانه‌ خۆش ییت:

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾
[التوبه: ٨٠] «داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکه‌، یان داوای لیخۆشبوونیان بۆ مه‌که‌؛
گه‌ر هه‌فتا جاریش داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکه‌ی، خوا هه‌ر لییان خۆش نابێ.»
زۆری سامان و ژماره‌شیان فریوت نه‌دا، نه‌وه‌ ته‌نیا بۆ قورسترکردنی تۆله‌
و سزایه‌ له‌سه‌ریان:

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبه: ٥٥] «سا سه‌رسامته‌ نه‌کا! نه‌ سامانیان، نه‌
مندالیان؛ خوا ته‌نیا ده‌یه‌وی به‌وه‌ سزایان بدا له‌ ژیا‌نی د‌نیادا و، به‌یی‌اوه‌ریش
گیانیان ده‌ریچی.»

له‌ ژیا‌نیاندا جگه‌ له‌ خه‌فه‌ت و خه‌م، هه‌یج نا‌کا بۆیان؛ گه‌ر بۆ خه‌ر
بیبه‌خشن، به‌ ر‌ق و ناخۆش‌حالی و داخه‌وه‌ ده‌یبه‌خشن؛ نه‌ گه‌ریش تووشی به‌لا بن
له‌و سامان یان مندالانه‌دا، به‌ ناشو‌کری و دۆ‌ران و دادویدا‌هوه‌ سه‌ر ده‌نیته‌وه‌.

پاشان په‌روه‌رد‌گار جه‌ختی لی ده‌کاته‌وه‌، د‌وای پ‌وونکردنه‌وه‌ی سیفه‌تی
دیکه‌یان، ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبه: ٨٥] «سه‌رسامیشت نه‌کا سامان
و مندالیان! خوا ته‌نیا ده‌یه‌وی به‌وه‌ سزایان بدا له‌ ژیا‌نی د‌نیادا و، به‌یی‌اوه‌ریش
گیانیان ده‌ریچی.»

با هه‌ر یه‌کی‌کی‌شمان دیسان نه‌وه‌ی له‌بیردا بی که نه‌و نی‌فاقه‌ی به‌درژ‌ی
باسمان لی کرد، دیارده‌یه‌ک نییه‌ د‌وای هاته‌بی و ق‌ری تی که‌وتبی؛ بگه‌ر

دهردی هه ره مه ترسیداری نهم چاخهیه. نهوهی بیر یج که هاوه لان، باشتربنی خه لک، نهوانه ی هاوه لی تیبی پیغه مبه ریان (ﷺ) کرد و قوربانیکه لی فره و مه زنیان دا، ترسی نیفاقیان له خو یان هه بوو. ئیمه لهوان شیاوتر نین به نه ترسان؟ با خوتنه ر به سهر نهو به شه دا بچیته وه: "حه قیقه تگه لیک ی مه ترسیدار سه به رته به دوور وویی، که زورینه ی خه لک نایانزانن" له سه ره تاکانی کتیبه که دا؛ تاکوو بیبه ستیته وه به سیفه ته کانی دوور وویییه وه؛ پاش نهوه ی به سهر هه موویاندا تیپه ری و بینینی، پروانی بزانی پشکی به رنه که وتوه لی؟

با ههر یه کیکیشمان نهوه ی بیته وه یاد که (الله)، بوونه وه ری نه ئا فراندوه و پیغه مبه رانی نه ناردوه، مه گهر بۆ جیا کردنه وه و له بیژینگدانی توخم و خه لکه کان. (الله) فهرموویه تی:

﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿[الأحزاب: ۷۲ - ۷۳] «به راستی ئیمه پاسپارده مان خسته پروو بۆ ئاسمانه کان و زهوی و شاخه کان، نهوان په تیان کرده وه هه لیبگرن و مروث هه لیگرت؛ به راستی نهو سته مکار و نه زان بوو (۷۲) بۆ نهوه ی خوا دوور ووانی پیاو و ژن و، موشریکانی پیاو و ژن سزا بدا و، تهویه له باوه ردارانی پیاو و ژن وه ریگری؛ که خوا لیخو شبوو و میهره بانه.»

ئیبین قوته یبه ده فهرمووی: "واته: پاسپارده مان خسته پروو بۆ نهوه ی دوور وویی دوور وو، شیرکی موشریک به ده ر بکه ووی و، خوا سزایان بدا پیی. باوه ری باوه ردارش ده ر بکه ووی و ئیدی خوا تهویه لی وه ریگری. واته: به میهره بانی و لیخو شبوون مامه له ی له گه لدا بکا گهر که مته رخه میی نواند له هه ندیک تاعه تا."

دەرگه‌ی ته‌وبه‌ش کراوه‌یه: په‌روه‌ردگار پاش نه‌وه‌ی باسی له‌وه‌ی فهرموو که دوو‌پروان له‌ چالی هه‌ره‌خواری ناگردان، فهرمووی:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ١٤٦]

«مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی ته‌وبه‌یان کرد و چاکه‌یان به‌رپا کرده‌وه و، ده‌ستیان به‌خواوه‌ گرت و ئایینی خۆیان بۆ خوا پوخت و پاک کرده‌وه؛ سا نه‌وانه‌ له‌گه‌ڵ باوه‌ردارانان، په‌روه‌ردگاریش پاداشتیکی گه‌وره‌ ده‌دا به‌ باوه‌رداران.»

سا له‌ په‌روه‌ردگارمان داوايه، د‌له‌ كانمان له‌ دوو‌پرووی پاک بکاته‌وه و کرده‌وه‌كانمان پاکي بۆ خۆی بی و، له‌ پۆلی پیغه‌مبه‌ران و راستلان و شه‌یدان و پیاو‌چاکاندا هه‌شرمان بکا، چاکترینیشن نه‌وانه‌ بۆ هاوه‌لی.

له‌ کۆتاییشدا، هه‌ر که‌س ئه‌م کتێبه‌ی خوێنده‌وه‌ و سوودی لی بینی له‌ پالفته‌کردنی باوه‌ریدا، به‌شکوو دووعای خێر بۆ نووسه‌ری بکا. له‌یادیشی بی که‌ فریشته‌که‌ ده‌لی: "ئامین. بۆ تۆش وه‌کوو نه‌و".

هه‌ر که‌شیش هه‌ر هه‌له‌یه‌کی تێدا بینیه‌وه‌ له‌ واتا، یان دهر‌پرینیدا، با ره‌زیلیمان له‌گه‌ڵ نه‌کا و نامۆژگارییه‌کانی به‌خشی. باوه‌رداران د‌لسۆز و، دوو‌پرووانن گزیکار.

له‌ نووسینه‌وه‌ی چاپی دووهم بوومه‌وه‌، له‌ مانگی جوممادی دوای ١٤٤٤ له‌ گۆچی پیروزی موحه‌ممه‌دی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم)

ئومیده‌واری میهری خۆی خۆی: ئیاد عه‌بدولحافیز قونه‌یی

ناوهڕۆک

- ٥..... ئەمهیه دووڕوویی، سا وریای بن!
- ٧..... پیشه‌کی
- ٩..... پیشه‌کی خستنه‌رووی گزنگیه‌تی بابه‌ته‌که
- ٩..... مانای دووڕوویی.
- ٩..... زۆری دووڕووان.
- ١٠..... زۆری ئەو ئایه‌تانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ دووڕووانه‌وه
- ١١..... مه‌ترسیداری دووڕوویی و دووڕووان
- ١١..... مه‌ترسیداری دووڕوویی له‌سه‌ر نه‌فس
- ١٣..... وریابوون له‌ دووڕوویی
- ٤١..... ١- گومانکردن له‌ ئایین
- ٦٠..... ٢- پشتکردن له‌ به‌داوه‌کردنی په‌رتووکه‌که‌ی خوا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ..
- ٦٩..... ٣- رقبوونه‌وه‌ له‌وه‌ی خوا دایه‌زانده‌وه
- ٨٤..... ٤- به‌دۆستگرتن و پشتیوانیکردن له‌ موشریکان
- ٩٣..... ٥- گۆرانی دۆستایه‌تی و په‌یوه‌ندی به‌پیتی ته‌رازووه‌کانی هیز
- ٩٨..... ٦- درۆکردن
- ١١٥..... ٧- رقبوونه‌وه‌ له‌ قوربانیدان له‌ پێناو خوادا
- ١٣٥..... ٨- سه‌ختی په‌رسته‌شه‌کان له‌سه‌ریان
- ٩..... ٩- هه‌زکردن به‌وه‌ی پێیاندان هه‌لبدریت و ستایش بکری له‌سه‌ر شتانی که ئه‌سه‌لن
- ١٤٦..... نه‌یانکردوه‌وه
- ١٤٨..... ١٠- ساردکردنه‌وه‌ی خه‌لک له‌ تاعه‌ته‌کان و گالته‌کردن به‌ کارچاکان:
- ١٥٠..... ١١- گومانکردن له‌ به‌لێنی سه‌رخستن و داچه‌سپاندنی ئیسلام که خوا داویه‌تی.....
- ١٢..... ١٢- خۆشویستن و هه‌له‌په‌کردن بۆ دنیا و ده‌ربڕینی قه‌لسی و نا‌هه‌زایی له‌ وه‌ختی
- ١٦٣..... به‌لێدا

- ۱۳- ترسنۆکی و قەبوولکردنی ژبانی سەرکزی و نوشوستی..... ۱۷۵
- ۱۴- رووپامایی و کاسەلیسیکردن بۆ دەسەڵتداران و داشکاندنی ئایین بۆیان..... ۱۸۵
- ۱۵- بێئەدەبی بەرانبەر بە خواي گەورە و بەرانبەر بە پێغەمبەرەکی (ﷺ)..... ۱۸۹
- ۱۶- رقبوونەو ھە لە باوەرداران و ناوزاندنیان..... ۱۹۳
- ۱۷- گەرەن لە دووی فیتنە..... ۱۹۸
- ۱۸- دلرەقی لە ئاست قورئاندا..... ۲۰۳
- ۱۹- بەکەمگرتنی تاوان و بەزۆرگرتنی چاکە..... ۲۰۸
- ۲۰- پشتکردن لە تەوبە..... ۲۱۴
- ۲۱- خۆدانە بەر فیتنە..... ۲۱۷
- ۲۲- ناخۆشکردن لە وەختی دوژمنکاریدا..... ۲۱۹
- ۲۳- شکاندنی پەیمانی خوا..... ۲۲۱
- ۲۴- مۆرکیکی ناسراو ھە قسەدا و گالتهکردن بە ئایین..... ۲۲۳
- ۲۵- بێئاگایی لە خۆیندەو ھە حیکمەتەکانی پەرورەدگار لە قەدەرەکانیدا..... ۲۲۸
- ۲۶- لەبیرکردنی (الله)..... ۲۳۱

بەر لـهوهی شوراکه لـت بدریت

هۆ مرۆی خوێنهەر!

دهسیناشانی حالهتی نهفست بکه و چارهسهری بۆ بدۆزهوه بهر لهوهی شوراکه لـت بدریت!
﴿فَضْرِبْ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ بَابٌ﴾، «ئهوجا شورایهکیان لهتوان لـترا که دهرگهیهکی ههبوو.»
شورایهک که پۆژی دواپی لهتوان باوهرداران و دوورپواندا لـت دهدریت، موناغیقان ئیدی نه
پووناکی دهبینن، نه لهگهڵ ئیماندارانیشتا دهچنه بهههشتهوه!

ئههه پهرتووکه:

- ✱ هۆشیاریدانیک له یهک مهترسیدارترین دیاردهکان له ژیاپی هاوچهرخه موسلماناندا.
- ✱ راستکردنهوهیهک بۆ چهکهکانی خهڵک لهبارهی دیاردهی دوورپوویییهوه.
- ✱ ههولیک بۆ تـیگهـیشتن لهو پرۆسه دهروونیانهی که سهه بۆ کهوتنه ناو نیفاقهوه دهکـیـشن.
- ✱ هۆشیارکردنهوهی موسلمانان که زۆریکیان دهشـیت بکهونه ناو سیفهتگهـلیکی نیفاقهوه و
ههستیای پـی نهکهن.
- ✱ یارمهتیدانیک بۆ چارهسهرکردنی نهفس له سیفهتهکانی دوورپووان.

نرخ: ۵۰۰۰ دینار

